

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Yıl 9 / Sayı 100 / Nisan 1990 / 3-DM

Sömürgeci soykırım uygulamaları yerle bir edilecektir!

GERİLLA İLE HALK OMUZ OMUZA

☐Kürdistan serihildan'ı ile daha da güçlenen gerilla bahar eylemliliğini tırmandırıyor

Kürdistan'dan eylem haberleri 2-4. sayfalarda

☐Artan katliam ve sürgün uygulamalarına karşı halkın cevabı: Ayaklanmak ve dağa çıkmak

Yazısı 10-13. sayfalarda

Aç-susuz toprakları çatlattarak, en sert rüzgarları bile göğüsleyerek yaşama gözlerini açan halkımız, şanlı serihildan'ıyla bağımsız ve özgür Kürdistan yolunda ilerliyor. "Yaşasın PKK", "Biji Serok APO", "Biji Kurdistan" sloganlarıyla korku duvarını yıkıyor, ölümün üzerine yürümekten çekinmiyor... Zafere inancı her zamandan daha keskin...

**Hiçbir güç bağımsızlık ve halk demokrasisi için
PKK öncülüğünde ilerleyen**

Kürdistan halkının mücadelesini durduramaz!

PKK-Avrupa Temsilciliği'nin bildirisi 28. sayfada

**PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın
Ocak Çözümlerinden alınmıştır.**

**"Feodal-komplocu anlayışlara karşı mücadele,
PKK'nin doğru örgütsel-eylemsel
hattına ulaşmaktan geçer"**

Biz devrimci mücadelede kazaların olumsuz etkilerini bertaraf etmek için, doğru yaklaşımlara dikkat çekmeye çalışıyoruz. -Ocak Çözümlerinde buna sanırım en üst düzeyde ağırlık verdik. -Beklenmeyen kazalar da umulmadık, beklenmedik sonuçlar yaratabilir. Hiç şüphesiz ki biz kaderci değiliz ve bunun böyle olmadığını kanıtlanın yolu, elden gelen tedbir sonuna kadar alabilmekten geçer. Biz hemen hemen bütün konuşmalarımızda ağırlıklı olarak Parti içi yaşam, kurallı yaşam ve savaş üzerinde durduk. Ve sanıyorum biz hayatımızda en ağır sıfatları da kullanarak, olası beklenmedik kayıpları önlemeye çalıştık. Hatta şehit olmalarını bile, bu konuda bizi anında eleştiriyen geçmekten alkoyamaması gerektiğini söyledik. Bunun nedeni, bizde adeta kör tesadüflerle bir toplumun çok şey kaybetmesini, çok kan kaybetmesini hiç olmazsa kendi Parti somutumuzda, elden geldiğince engellemektir. Kendi hatalarımızdan öğittiğimiz acıyı hiçbir zaman düşman karşısında çekmediğimizi de daha önce belirtmiştik.

Bir kişinin en çok geliştirmesi gereken yanı kendi hatasından korkmasıdır, demiştik. Dışımızdan kaynaklanan birçok olumsuzluğa çare bulunabilir ama, insanın kendi hatasından kaynaklanan kayıpları karşılaması çok daha zor olur. Özellikle zincirleme gelişen hatalı kişilik, yetersiz kişilik üzerinde çokça durduk. Kir-pas dedik böylesi kişiliklere; bu kişilik felakete götürür, bu kişilikler bizde her türlü olumsuzluğun kaynağıdır, dedik. Sanırım en çok üzerinde durduğumuz bu oldu. Sanki bu talihsizliklerin başımıza gelebileceğini önceden kestirebiliyormuşuz gibi, bu konulara girmeye çalıştık. Gerçekten

Devamı 14. sayfada

**F. Almanya-PKK Davası
savunmalarından**

**BU DAVA NEDEN
ALMANYA'DA AÇILDI**

"Alman emperyalizminin açtığı PKK Davası, dünya işçi sınıfının ve ezilen halklarının bir davası, tüm sosyalizm güçlerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin bir davasıdır. Davanın uluslararası boyuttan bu kadar geniş anlamı bu denli derindir. PKK, böyle bir davaya konu olduğu için bundan ancak anı duyabilir. Bu durum, sadece PKK'nin sosyalizme ve yurtseverliğe ne kadar bağlı olduğunun ve bunları ne kadar güçlü birleştirdiğinin kanıtı olabilir. PKK, bu yapısını daha da geliştirecek, işçi sınıfına ve ezilen halklara karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirebilmek için her türlü çabayı harcayacaktır..."

23. sayfa

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın, F. Almanya-PKK Davası avukatlarına yönelik yaptığı konuşma:

**"Kaderini Parti gücüyle
eline alan halkımız,
her türlü saldırıyı ve
politik engellemeyi boşa
çıkartabilecek güçtedir"**

20. sayfa

**PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Newroz mesajı:
Ortadoğu halklarının 2000 yılına yürüyüşünde**

Ortadoğu halklarının geleneksel bayramı; Kürdistan halkında düşmanın son yıllardaki acımasız ve imhacı yönelimlerine rağmen umudunu yitirmeden coşkuyla karşıladığı 1990 Newroz'u, başta halkımız olmak üzere bütün Ortadoğu halkları, tarihlerinde kendi öz çarıkları doğrultusunda özgürlüğe doğru yol aldıkları temel bir yıldönümü olma şansını her zamankinden daha güçlü yakalamıştır. Bu temelde Newroz, tüm halklarımıza kutlu olsun.

**Newrozları özgürlük,
eşitlik ve kardeşlik
yılları haline getirelim!**

Kürdistan halkının üzerinde yerleşik olduğu coğrafya, tarihte uygarlık beşiği olarak bilinir. Bu coğrafya parçasında hemen hemen tüm halkların izlerini taşıyarak yoğunlaşan ve insanlık tarihi kadar eski olan bu uygarlığın; ekonomik, siyasal, sosyal, hukuksal, felsefik ve daha çok da dini gelişmelerin temellerinin atılmasına tanık olan ve daha sonra dalga dalga bütün kıtalara yayılarak bugünkü insanlık oluşumunda en

Devamı 7.sayfada

**Başkan APO'nun
komutasında halk
ışyanlarıyla Newroz'ları
karşıladık
8. sayfada**

**Newroz
ülkeye vurgunluğun,
halka bağlılığın,
Parti ve şehitlere
minnetin doruğudur!**

18. sayfada

**DEVRİMCI BİRLİK
PLATFORMU
4. TOPLANTISI
SONUÇ BİLDİRİSİ**

"Devrimci Birlik Platformu'nun yükselttiği direniş odayı etrafında birleşmeli, aldığı kararları hayata geçirmek üzere tüm gücümüzü seferber etmeliyiz."

6. sayfa

Kürdistan serîhildan'ı ile daha da güçlenen gerilla bahar eylemliliğini tırmandırıyor

PKK önderliğinde Kürdistan halkı tarihinin en görkemli Newroz'un kutubunu toplumu çok hızlı bir değişimi, dönüştürmüştür. Bu sömürgeçiliğin bütün yönleriyle reddetme, yeniyi bunun zıddı olarak ortaya koymaya dışa vurmadır. Bahar atılımı böylesi kapsamlı bir eylemlilikle Newroz şafağında ortaya çıktı. Uzun zamanlı toplumsal başkaldırıya dönüşerek Kürdistan merkez olmak üzere, Ortadoğuda, Türkiye'de ve Avrupa'da milyonlar "Ya özgür vatan, ya ölüm" şairiyle ayağa kalktı. Hem de bunlar bir ay denebilecek çok kısa bir zaman dilimi içinde yaşanan gelişmeler oldu. İşte bu gelişmeler ulusal kurtuluş tarihizinde yeni bir dönemeç ifade etmektedir. Kürt insanı barbar Türk rejimi karşısında taşıdığı korku psikolojisinin köklü olarak yendi. Ona karşı savaş kazanma ruhıyla donandı. Artık

bu milyonların kararı hareket tarzı düşmanın bütün vahşet makinalarını ezip getirecektir. Kürdistan halkı 90 Newroz'u ile bunları eze ezeliyerler. Tağla tankın, topun, kariyerin üzerine yürüyor. TC'nin Kürdistan'daki varlığı gücü olan polis teşkilatının kuruluş yıldönümü törenlerinde bir köy korucusu kitlelerce iyice dövülüyor. Savunmadaki kitleler saldırıya geçiyor. Bu örnek dahi kazanma ruhunu ve ihane nefreti çok iyi ortaya koyuyor. İşte bu, devrimdir.

Kürdistan'da son bir ayda yaşanan askeri ve siyasal gelişmeler, onlarca yıllık gelişmelerin çok kısa bir süreçte gerçekleşti. Bütün eylemlerimize halkın isyan ve başkaldırıya paralel gelişen askeri eylemlerimiz en ileri düzeyde TC'yi onun çürümüş, kof yapısının bütün zayıflığını ortaya çıkardı. Askeri eylemleri ger yer hataları bulan çok sayıda düşman oldu. Bu çatışmalarda yüzlerce düşman askeri, özel tim ve çete imha

edilerek savaşçılığı bırakıldı. Başta askeri ve eğitim kurumları olmak üzere, düşmanın onlarca kurumu çok edili ve milyarlarca lirali zarar verildi.

Çetecilik ve ajan yapılarına yönelik geliştirilen etkili eylemlerle bu görüşün büyük oranda işlevsiz kılındı. Böylece sömürgeçlerin yerel dayanaklarına ölümcül darbeler vuruldu.

ARGK gerillaları defalarca karayollarındaki denetimi ele geçirdiler. Buralarda yapılan propagandalar ile binlere hitap edildi. Aynı zamanda ulusal kurtuluş otoritesi pratikte kitlelere gösterildi. Yine çeşitli yerleşim birimlerinde sayısız toplantılar yapıldı. Bu toplantılarda Komünistlerin örgütlenmesi derinleşti ve genişletildi yaygınlaştırıldı. Yüzlerce genç de ARGK'ye katıldı.

Özellikle devrimci savaşımızın hem kitlesel, hem de askeri yönüyle en çok yoğunlaştığı eylemlerimiz yine Botan oldu. Buradaki savaş ulusal

kurtuluş güçleriyle düşman güçleri arasında pratik egemenlik düzeyinde gerçekleşti. Genelde siyasi ve askeri üstünlük türünün güçlerinin elinde iken, pratikte ise ARGK'yiñın nokta kontrol altında tutuluyor. Şehirler ve yerleşim birimleri arası karayollarının bir bölümü ARGK'nin denetimindedir.

Bazı karayollarını da düşman denetliyor. Hakkari, Uludere, Beytüşşebap ve Çatak "yasak bölge" durumunda, şehirlere giriş-çıkışlarda kimlik kontrolü yapıyor. Yolcuların isimleri, nereye ve kimdecekleri,

ne zaman döncecekleri kaydediliyor. Gazetecilerin yanısıra, öğretmen, mühendis gibi elemanların bölgeye girişleri de yasaklanmıştır. Düşman Botan'da pratik varlığını da hızla yitirme neticesine gelmiştir. Özel savaş güçleri giderek şehirlere hapsolecek noktaya gelmiştir. Günlerce, hatta yer yer haftalarca süren çatışmalarda Türk ordusuna büyük kayıplar verdirilmiştir.

90 bahar atılımı gazetemize ulaşan sınırlı haberlerde bile, ulusal kurtuluş savaşımızın ilerlediği düzeyde seyrettiğini gösteriyor.

Kürdistan'da 28 Mart kararname ile ulusal, demokratik ve sosyalist yayın organlarına getirilen yasaklamalar Kürdistan halkının karşı eylemi ile protesto ediliyor.

Sömürgeci-burjuva basın organlarının boykot eylemi başlatıldı

28 Mart kararname ile ulusal, demokratik ve sosyalist yayın organlarına getirilen yasaklamalar Kürdistan halkının karşı eylemi ile protesto ediliyor.

Diyarbakır, Mardin, Siirt ve Hakkari şehir merkezleri ile Mardin'in ilçeleri olan Cizre, Midyat, Nusaybin, İdi ve Şilopi başta olmak üzere tüm Kürdistan'da yurtsever halkımız, sömürgeci faşist Türk devletinin 28 Mart kararname gereğince ulusal, demokratik ve sosyalist yayın organlarının yasaklanmasını protesto etmek amacıyla eyleme geçti. Halkımız, 20 Nisan 1990 tarihinin işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'a kadar sömürgeci burjuvazinin borazanlığı yapan tüm boyalı basın boykot etme; bu basının organlarını satın almama ve okumama kararını kamuoyuna iletmiştir.

Burjuva basınına boykot eylemi Kürdistanlı yurtseverlerin duyuru ve tutarı yaklaşımı sonucu başlatılan sürüyor. Bizat sömürgeci yetkililer ve burjuva basın yetkilileri, Kürdistan'da gazetelerin satışında büyük düşüş olduğunu itiraf etmek zorunda kaldılar.

Kürdistan halkının bu anlamlı eylemine destek vermek için, Türkiye ve Kürdistanlı tüm yurtseverleri, demokratları ve ilericileri, bulundukları her alanda burjuva basınına boykot etme eylemine katılmaya çağırıyoruz.

1 Mayıs 1990 tarihine kadar özel savaş borazanı burjuva basınına almamayı, okumamayı, en geniş çevreli eyleme katma doğrultusunda gereken çabayı ortaya koymalı!

yaralandı ve ARGK gerillaları kayıp vermeden geri çekildiler.

Eylem çevrede büyük etki yarattı. Kitleler kurtuluş ihanet odaklarını gördükçe kurtuluş savaşına etrafında daha çok kenetleniyor, saflarını sıklaştırıyorlar.

Öte taraftan Çukurca'da sömürgeci güçlerle gerillalar arasında şiddetli ve yaygın muharebeler düzeldi. Bu muharebelerde düşman ağır zayıf vermektedir. 25 Mart'ta gerçekleşen bir çatışmada 1 helikopter düşürülmüş, onlarca düşman askeri çok edilerek savaşçısı bırakılmıştır. Yine aynı tarihte Çukurca'nın Şifreza taburuna ARGK gerillaları baskın düzenledi. Baskında düşmana etkin darbeler vuruldu ve düşman çok büyük kayıplar verdi. Çok sayıda olan düşmanın ölü ve yaralı sayısı hakkında kesin bilgi verilmemiştir. Bu eylemler halkta büyük moral ve coşku yarattı.

Aynı tarihte Beytüşşebap'ta Ertaş müttesinde düşmanın kurdu bir pusudaki sömürgeci güçler ARGK gerillalarının saldırısına uğrayarak topluca imha edilmişlerdir. Pusuda yer alan düşman çok sayıda kişi ölü ve askerinin imhası halkta büyük coşku yarattırken sömürgeci ise, ava giderken avlanmanın şokuyla sarımsıdır.

Türkiye Kömür İşletmelerine ait bir araç Şırnak-Cizre karayolu üzerinde gerilla tarafından tarandı. Hain ve işbirlikçi taşıyan araçta bulunan 11 ölü ve diğerleri de çeşitli yerlerinde yaralandı. Eylem 14 Nisan günü gerçekleşti.

Yine aynı gün Şırnak-Uludere arasında elektrik hattı düşene teknisyenler grubuna propaganda yapıldı.

16 Nisan günü SHP Van İl Başkanı L. Öztürk şehit merkezinde öldürüldü. Türk sömürgeci cezalandırma eylemine yer aldığı ileri sürüldü. Mamurcan aşiretinin bir kişiyi tutukladılar. Mamurcan aşireti TC'nin zorla dayattığı cezaları reddetti. Silah almayı mücadelelerini yandı. Yer alan direnişçi bir aşiretler. Hatta aşiretin bazı mensuplarının düşmanın zorla verdiği silahlarla birlikte ARGK'ye katıldıkları bildirilmektedir.

Cezalandırılan SHP Van İl Başkanı yörede çeteciliği örgütleyen bir üyedir. 1990 yılı başında "Van'da ağalar zirvesi'nin gerçekleştirilmesinde aktif rol oynadı. Bütün çetebasınları bu 'zirve' de bir araya topladı. Burada aşiretlerin "PKK'ye karşı silahlanmasın" kararını çıkardı. Bu karşı-devrimci faaliyetlerini de sözde "sosyal demokrat" bir kisse altında yürütmektedir. Aynı zamanda Jirki aşireti mensubu olan bu haine darbe onun şahsında Jirki ağaları ve çetelerin ihanetine de vurulmuş bir darbedir. Bu acıdan halk üzerinde etkisi büyük olmuştur.

18 Nisan tarihinde Şırnak'ın İşkveren köyü yakınlarında çatışma oldu. Operasyon yürüten özel savaş birliklerine gerilla saldırı düzenledi. Günbuçyu devam eden çatışmada düşman önemli kayıplar verdi ve 1 helikopter de düşürüldü. Düşman

1990 bahar atılımında Botan'da "bir parça özgür vatan toprağı"na doğru

16 Mart 1990 günü Siirt'in Pervari ilçesi Doğan (Osyan) köyü yakınındaki Sarite mirtkasında çatışma oldu. Çatışma, ihtar alan sömürgeci güçlerin operasyon başlatmaları üzerine çıktı. Kar ve havadan modern savaş araçları desteğindeki yüzlerce özel tim elemanı ve askerlerden oluşan düşman gücünün çembere aldığı ARGK gerilla birliğinin üstün bir savay yeteneği ile düşmana karşı koydu. Saatteer devam eden çatışmada düşman pespeşe kayıp verdi. Bunun üzerine çatışma alanına yeni askeri güçler takviye eden düşman yine de çatışmada inisiyatif ele geçiremedi. Gerillalar yetkin manevra kabiliyetleri ve kararlı savaşmaları sonucu düşman kuşatmalarını parçaladılar. Çatışmada düşman onlarca ölü ve yaralı verdi. Fakat düşmanın çizgilerini sadece 2 erin öldüğünü açıkladı. Yığıt ARGK gerillaları ise, sayı ve teknik olarak üstün olan düşman gücünü huzmete uğrattırken değeri 2 savaşçılarını şehit verdiler.

Bu çatışmadan iki gün sonra aynı köyün Karamik mezrası yakınlarında karlı yöre "emzilemeye çalışan özel tim bir birliği birliğinin pususuna düştü. Pusuya düşen özel tim, gerillaların yoğun ateşi sonucu tümden imha oldu. Böylece düşmanın yolları temzileyerek özel savaş güçlerinin hareket alanını genişletme çalışmalarına bir darbe daha indirilmiş oldu. Yedikiler darbe ile ağır sarınsı geçiren sömürgeci savaş yetkilileri, yalana başurmaktan başka çıkar yol bulamayarak kapıyı "2 özel tim elemanı ölü, 3'ü de yaralandı" şeklinde açıkladılar. Pusu eyleminde başarıyla çıkan gerillalar kayıp vermedikleri bildirildi.

Uludere'nin en güçlü çete odaklarından bir olan Mala Beyr'e de çetelerin gücü bir darbe vuruldu. Öntübedak (Şi) köyünde oturan korucu reis ve ağa Abdülmecid Avdê'nin karargahına 26 Mart'ta gerillalar baskın düzenlediler. Çıkan çatışmada Abdülmecid Avdê ölüme cezalandırıldı ve devletin cezalandırıldığı adet G-3 silahına gerillalarca el konuldu. Çatışmada bir ARGK gerillası da yaralandı.

Eylemden sonra geri çekilen ARGK gerillalarının düşman pususu

kurdu. Burada çıkan çatışmada, bir ilk çatışmada yarananan gerilla olmak üzere, 2 gerilla yığıtçe savaşarak şehit düştü.

Ağalar öldürülen çeteler algaçka intikamlarını şehit iki gerilladan almaya kalktılar. Şehitlerin cesetlerini parçalayıp gözlerini oyduktan sonra, köpeklerle attılar. Bütün bunlarla sadece duygularını tatmin edemeyen özel tim ve çeteler, savaşçı ailelerine yöneltiler. Hedefleri bir savaşçımızın ailesi olan Kara ailesi idi.

Özel tim elemanları 30 Mart akşamı Hilar köyündeki evin çevresini sardılar. Çeteler evi dalarak 1 yaşındaki **Berivan** ve 9 yaşındaki **Behcan KARA'**ı algaçka katlettiler. Ayrıca saldıran baba Abdullah Kara, oğulları Sait ve Mehmet ile arca Mehmet Kara ağır yaralandı. Yine çetelerin ve timlerin yola döşedikleri mayın patlaması sonucu 3 köyü de yaralandı.

Barbar TC, planlayıp gerçekleştirdiği bu katliamı ordumuz ARGK'ye mal etmeye çalıştı. Ancak diğer ciyayetlerinde olduğu gibi, bunda da başarılı olmadı. Kurtuluş savaşımızın gerçekliği TC'nin bütün suçlarını açığa çıkarıp hesap sorma gücündedir. Bu cinayetin hesabı da mutlaka sorulacaktır.

Bir ARGK gerilla birliği, 9 Nisan günü Şırnak Emniyet Binasına roketatarlarla saldırı düzenledi. Bir süre binayı roketatarlarla döven gerillalar düşman karı koyma cesareti gösteremedi. Binada büyük hasar meydana geldi. Fakat düşmanın kayıplarını tespit edilemedi. Gerillaların geri çekilmesinden sonra kurduğanaşan düşman, kentte operasyon yaptı ve rastgele 20 kişiyi tutukladı.

Bu eylemde bir kez daha görüldüğü gibi TC, şehirlerimizde de rahatsız değildir. Her an ARGK güçlerinin şehit merkezine kadar uzanarak, TC'yi buralarda da vurma durumu yaşanıyor. Dolayısıyla Kürdistan'ın her yerinde TC'nin her ferdî, her an ölüme bekleyen bir hedeftir. Bunun bilen ve yaşayan düşman güçleri ölü psikolojisi taşıyacaklarıdır. Her gün birileri karşısında yeniliyor. Bu yüzden de gerilla karşısında savaşma cesareti kalmamıştır.

Siirt'e bağlı Yazlica köyü yakınında

nda 6 Nisan günü operasyon yürüten özel savaş güçleriyle ARGK gerillaları arasında büyük bir çatışma meydana geldi. Uzun süre devam eden çatışmada gerillalar her yönüyle üstün bir savay vererek, düşmana çok sayıda ölü ve yaralı verildi. Bu arada 2 gerilla kahramanca savaşarak şehit düştü.

9 Nisan günü, gerillaların yola döşedikleri mayına çarpan iki korucudan 1'i ölü, 1'i de ağır yaralandı. Olay Erüh'a bağlı Tünekpınar köyü yolunda meydana geldi. Bu eylem de göstermiştir ki; özel savaşın bir parçası olan çetecilik için Kürdistan'ın dağı, taşı, her şeyi bir tuzaktır ve onlar lanetli sona uğramaktan kurtulamayacaklardır.

Yine aynı gün ARGK'ye bağlı başka bir gerilla birliği Xelilan aşireti reislerinden çetebaşı Tahir Ağa'nın köyü olan Van'ın Çatakl ilçesine bağlı Şamınus (Ovaci) köyüne bir baskın düzenledi. Tahir Ağa'nın çetelerinin (köy korucuların) çoğu karşı koymazken, karşı koyan birkaç çeteden 1'i ağır yaralandı. Bu eylem etkisiz hale getirilen bütün çetelerin silahlarını gerillalarca el konuldu. Suçu ağır olan ve silah vermekte direnen 6 köy korucusu ölüme cezalandırıldı. Çatışmada 9 kişi de yaralandı.

Eylemde bir çete odağına güçlü darbe indirildiğinden kitlelerde coşku ve sevinç yarattı. Çünkü artık sömürgeçlerin en çok bed başladığı ve güven duyduğu ihanet odakları gerilla saldırılarında karşısında bir bir kurumaktadırlar, birkalın TC'yi korumaları kendileri korumayama muhtaç hale gelmişlerdir.

12 Nisan 1990 günü, Pervariye bağlı Tosuntarla köyü Örtülü mezrasındaki ajanların evlerine gerillalar bir baskın düzenlediler. Ajanlar etkisiz hale getiren gerillalar, kadın ve çocukları dışarı çıkardıkları sonra ajanlara ait iki evi ateşe verip yakıtılar. Ardından uzun dönem sömürgeciere uşaklık yapan Ekrem, Osman, Cevher, Ömer, Sait, Osman ve Abdühalim Çiftçinin yüzlerine saldırı okunarak ölümleri cezalandırıldı.

Aynı gerilla birliği eyleminden sonra geri çekilirken, Düğüncü köyü çetelerinin kurduğu pusuya karşılaştı. Çıkan çatışmada iki korucu ağır

kayıplarını "1 asker öldü, 2'si de yaralandı" şeklinde açıkladı. Gerillalar kayıp vermeden geri çekildiler.

Şırnakta operasyon yapan özel timlere ARGK'ye bağlı şehir gerillaları saldırı düzenledi. Saldırı sonucu 1 özel tim elemanı ölü, 2'si de yaralandı. Bu eylem de göstermeliktir ki, ARGK gerillaları salt kırsal kesimde devrimci savaşı yürütmekle kalmamakta şehirlerde de TC'den hesap sormaktadırlar. 19 Nisan'da meydana gelen eylem halk üzerinde olumlu etki yarattı.

Öte yandan Nisan ayının ortalarında gerillalar Şırnak merkezine baskın yaptılar. Baskında hükümet konağı ağır silahlarla tarandı. Binada büyük hasar meydana geldi. Daha sonra şehirde bir süre gösteri yapan gerillalar, kayıp vermeden üstlerine çekildiler.

Jirki aşireti reisi ve çete başı Tahir Adayaman'ın evi hararla uğruandı. Nisan ayı ortalarında gerçekleştirilen eylemde hainin kendisi o anda evde bulunmadığından şimdilik pis canını kurtardı. Ama bu unsur er geç Kürdistan'da döktüğü devrimci ve yurtsverer kanlarının hesabını misliyle ödeyecektir.

Ulusal Kurtuluş savaşımızın Newroz'a birlikte eylem girdiği yeni tarihi atılım sürecinde kitlelerin örgütlenmişliği amacıyla yerleşim birimlerinde çirli düzeylerde yayın toplantıları yapılmaktadır. Bu toplantılar, halkı örgütleyip mücadeleyle seferber etmede önemli rol oynamaktadır. Toplantılarda; devrimimizin

geliştiği aşama, eylem girilen sürecin özellikleri, görevler karşısında her Kürdün insanlık durumu, mücadeleye sahip çıkmada daha atak, cesur ve fedakar olmanın gerekliliği dile getirilmektedir. Kapsamlı değerlendirmelere ulaşılarak, sonuçlar çıkarılmaktadır. Bütün yönleriyle toplantılar kendilerinden beklenen sonuçları vermektedir. Yine bu toplantılarda ihanet ve çetecilik mahkum edilmektedir. Çetecilikte ısrar edenler cezalandırılarak düşmanın zor ve tehditli tehditleri insanlarımızı da yaptıklarının farkına varmakta ve silah bırakmaktadırlar. Dolayısıyla ihanet ve çeteciliğin zemini giderek iyice kurumaktadır.

Eruh'un Bilgili köyünde de bu amaçla yapılan toplantı olumlu sonuçlandı. Köy korucuları silah bıraktı ve o anda evde olmayan hain esik muhtarı evi köylülerin istemi üzerine gerillalara çete verilerle yakıldı.

Öte yandan hem genelinde, hem de bu toplantıların etkisiyle ARGK'ye geçen birimlerin etkisiyle Kürdistan'ın geliştiği ARGK saflarında yerini almak için aktif olmaktadır.

Son olarak ulaştırılan haberlere göre Şırnak'ta 9 genç daha ARGK'ye katılmıştır.

Gerillalar, Şırnak'ın Güneyçam köyünde de bir toplantı yaptılar. Toplantı ele aldığı konular itibarıyla doyurucu geçerek amacına ulaştı. Toplantı sonrası gerillalar 80 küçükbaş havayı kamulaştırarak çobanıyla birlikte götürdüler.

Özel savaş güçleri, gerillaların yoğun ateşi altında çok sayıda ölü ve yaralı verdiler. Fakat düşman kayıplarını gözledi.

Axfanos Deresi yeniden direniş üssü haline geldi. Bu derenin bulunduğu alan, Erzincan-Ovacık arasında yer alan oldukça sarp bir alandır. 1938 direnişçilerinin başına basmış, işgalci Türk birlikleri burayı ele geçirmek için yoğun güç yığılmıştı. Bu yüzden Axfanos büyük ve kanlı maharebeler sahne olmuştu. Düşman birlerce ölü ve yaralı vererek ancak direnişçileri ele geçirmişti

Elazığ'ın Palu İlçesinin Kovancılar mevkinde TC'nin talan ekonomisini 9 mimar cezalandırdı. Eylem 22 Mart günü öğleden sonra gerçekleştirildi.

ARGK'ye bağlı bir gerilla birliği, karayolunu denetimine ele geçirdi. Gelip-geçen araçları durdurarak kimlik kontrolü yapmaya başladı. Bu süreçte toplanan 200-300 kişilik kitleye Kürdistan'da başlayan halk ayaklanmasını propagandası yapıldı ve bildiri dağıtıldı. Buna bağlı olarak Newroz'un devrimci savaşımız kazandı anlamı üzerinde duruldu. Bu sırada Ferrokrom işletmelerinden 4 arabaaya dönen soygun çetesi de durduruldu. Üstleri arınan etkisiz kılındıkları sonra, Kürdistan'daki zincirliklerin talanında yardımcıları rol ayrılmış toplantı kitleye izah edildi ve 9'u da kurşuna dizilerek cezalandırıldı.

TC, eylem hedefini saptırmak için demagojiye dayalı yoğun propaganda faaliyetleri yürütüyor. Çünkü eylemler Türk sömürgeci ekonomik faaliyetlere güçlü bir darbe indirmişti. Artık istediği gibi Kürdistan'a sözde "görevli" gönderip uruzun vurmayaacaktır. Bu yüzden "PKK masum sivilleri vuruyor" sahtekarlığına başvurdu. Kendisi Cizre'de, Nusaybin'de kısıcaşı Türk Kürdistan'da hakimizin en doğai hakkı olan bağımsızlık ve özgürlük istemine barbara kastepid in-

Savaşın kızıştığı diğer bir eylemi de Güney-Batı Eyaleti oldu. Bu eylemlerde ARGK gerillaları baharlarla birlikte büyük bir eylemlilikle başladılar. Yayıgın kitle toplantılarının yanısıra düşmanın kurullarına yönelik askeri eylemler de gerçekleştirildi. Hain ve ajanlar cezalandırıldı. Bu eylemler sonucu TC'ye maddi ve manevi kayıpların yanısıra, başta asker olmak üzere büyük personel kaybı da verildi.

Ulusal Kurtuluş güçlerinin bu başarıları düşmanı önemli oranda etkisiz kılarak, halkı canlandırdı, coşturdu ve örgütlenmeye çok daha fazla açık hale getirdi. Kitleler yoğun olarak ARGK ve ERNK'nin saflarına akın ediyor. Gençler ARGK'ye gitmek için adeta birbiriyle yarışır olmuşlardır.

12 Mart günü düşmana teslim olan bir hainin ihbarı sonucu yüzlerce özel savaş gücü bir ARGK birliği çembere aldı. Ve düşman güçlerinin saldırısı sonucu saatler süren şiddetli bir çatışma başladı. Çatışma Maraş'ın Çağlayancerit-Absiyası köyü yakınlarında gerçekleşti.

ARGK gerillaları yetkin bir manevra kabiliyeti ve savaş tarzı sergileyerek düşmana güçlü darbeler indirdiler. Gerillaların kararı direniş ve savaş sonucu düşman çemberi parçalandı. Ancak çatışmada 4 ARGK gerillası da şehit oldu. Yiğitçe sava-

şan gerillalar çok sayıda çapul süzür Türk askerini de imha ettiler. Ve gerillanın kararı vuruldu, düşmanı moral olarak da çoktışe uğrattı. Böylece çok büyük kayıplar alan düşman, yine kayıplarını gizleme yolunu seçerek "1 astsubay ve 2 er ağır yaralı" diye açıkladı.

Çatışmadan sonra düşman, operasyonlarını yaygınlaştırarak sürdürdü. Bu operasyonlarda da kayıplar çatışmalarda Türk askeri ağır kayıplar aldı.

Düşmanla işbirliği ilişkilerine girip bu 4 gerillanın hunharca katledilmesine neden olan unsurlara gerekli ceza 25 Mart'ta verildi.

Pazarcık'ın Davutlar köyünde oturan Mehmet Sırmısı isimli bu hainin evine gerillalar baskın düzenlediler. Baskında evde bulunan 2 kişi ötürken, 7 kişi de yaralandı. Ayrıca ajanlık yapan Mehmet Sırmısı'nın otobüsü de yakıldı. Alınan haberlere göre Mehmet Sırmısı'ya da hesap sormak için gerillalarla birlikte götürüldü.

Bu alenin oğlu bir süre önce ARGK'ye katılmış, ancak bir süre sonra karca ailesine dönmüştü. Ailesi zorla kendisini götürüp düşmana teslim etmişti. Bu unsuru gerillaların inisi düşmana göstermesi sonucu 12 Mart'taki çatışma meydana geldi ve 4 gerilla şehit düştü.

Bu unsuru düşmana teslim edilmesinde babası Mehmet Sırmısı

birinci derecede rol oynamıştı. Nedeni ne olursa olsun TC ile işbirliği yapmak suçtu, hele bu işbirliği sonucu eli yoldaşlarımızın veya yurtsvererlerin kanına bulanmalarını suçta daha da ağırdır ve affedilemezdir. Niçin ARGK gerillaları da bu suçun hesabını sormuş ve gerekli cezaı vermişlerdir.

Maraş'ın Pazarcık ilçesi Narlı bucağı Cennetpınar köyü ilkokulu öğretmeni Hanifi Çakılıkoğlu cezalandırıldı. Ajanlık yapan öğretmen, 29 Mart günü okula baskın düzenleyen gerillalar, kurşuna dizerek cezasını infaz ettirdi.

Maraş'ın Elbistan ilçesindeki şeker fabrikasında 15 Nisan günü akşamı saldırı düzenlendi. Gerillaların gerçekleştirildiği saldırıda, fabrikaya bomba atıldı ve serit atıldı. Çıkan yangında fabrika büyük hasar gördü.

Urfa'nın Bozova ilçesi Kıralk köyü korucusu, 12 Nisan günü cezalandırıldı. Akşam saatlerinde çete Hasan Bozkuş'un evini basan gerillalar, kendisini dışarı çıkararak kurşuna dizdiler. Uzun dönemdir çetelilik yapan bu unsur, gerillaların bütün uyarılarına rağmen vazgeçmemişti. Dolayısıyla ihanetin bedelini yaşayama ödedi.

Nisan ayı ortalarında Antep'in İslahiy ilçesinin Suriye sınırı yakınında çatışma oldu. Bir grup ARGK gerillası ile düşman güçleri arasında çıkan çatışmada gerillaların ağırlıklı kısmı kayıp vermeden kurtuldu. Fakat İbrahim BÜLBÜL yoldaş grupla kapı ve araziye tanınmadığından yeniden düşman çemberine düştü. Kahramanca direnen yoldaşımız çatışmada şehit oldu. Şehit İbrahim BÜLBÜL yoldaş, Kayseri'nin Sarız ilçesine bağlı Delizbur köyündendir. Aynı zamanda daha önce Dersim'de şehit düşen Hasan BÜLBÜL yoldaşına da kardeşidir.

Öte yandan üst üste darbe yiyen düşman, çareyi kitlelere yönelmekten arıyor. Bu yönelimlerin de sürgün, işkence, tutuklama ve katliam tehditleri şeklinde ortaya koyuyor. Bu amaçla, Antep'in Araban ilçesinin kırsal kesiminde yaptığı operasyonlarda 8 yurtsvereri tutukladı. Bu yurtsvererler (Gerillaların yardım ettikleri, kuryelik yaptıkları) gereksizlikle tutuklandı. TC, bu insanlık dışı uygulamalarıyla halkı sindirilebileceğini arıyor. Ancak Kürdistan'da bütün halk gerillayı destekliyor. Sömürgecilerin gücü milyonları tutuklamaya yetmeyecektir. Bu saldırıları onun sonunu hızlandırmaktan başka bir sonuç vermiyor, vermeyecektir de.

Dersim Eyaleti'nde gerilla eylemliliği

Dersim, Bingöl ve Elazığ hatrındaki kurtuluş savaşımızın çok yönlü başlattığı saldırıya düşman güçlerini etkisiz kılmaktadır. Gerillalar zaman zaman karayollarındaki denetimine ele geçirdiler. Birlerce insanı Propaganda yaptılar, bildiri dağıttılar. Yine düşmanın asker ve sivil hedeflerine yönelik gerçekleştirilen eylemlerde çok sayıda düşman gücü imha edildi ve büyük maddi zarar verildi. Bunun sonucu düşman alanda korku, panik ve çaresizliği yaşıyor. Bu eylemler kitlede coşku, moral ve kazanma azmini güçlendirdi. Elazığ ve Dersim merkez olmak üzere halk, serihildan'a çeşitli biçimlerde katıldı. Ulusal Kurtuluş saflarında yoğun bir kenetlenmeyi gerçekleştirdi.

25 Mart 1990 günü, bir ARGK gerilla birliği saat 10.30 sıralarında Elazığ-Bingöl karayolunu denetimine ele geçirdi. Sarıcan köyü yakınlarında kurulan denetim saatterese devam etti. Gerillalar gelip geçen araçların tümünü durdurup yolcuları indirerek kimlik kontrolü yaptılar. Böylece toplanan yüzlerce kişilik kitleye halk ayaklanmasını içeren propaganda yapıldı ve bildiriler dağıtıldı. Eylem GAMEDA şirketinin gazete dağıtım aracı, 1 otobüs ve 1 kamyonun yakılmasıyla sonuçlandırıldı.

Gerillalar, DYP milletvekili usak Ali Rıza Septioğlu'na iyi bir ders verdiler. 1 Nisan günü ARGK gerillaları, Elazığ-Bingöl karayolunun 40 kilometresinde bulunan hain benzin istasyonuna baskın düzenlediler. İstasyona bulunan "güvenlik" elemanlarını etkisiz kılan gerillalar, 3 kalesini de köydüler.

Gerillalar, Bingöl'ün Genç ilçesinden Selvi bucağına giden yolu mayın döşediler. Mayına çarpan Köy Hizmetleri İl Müdürlüğü'nün aracı büyük hasar gördü. Araçta bulunan iki görevli de ağır yaralandı. 3 Nisan günü gerçekleşen eylem, özel savasça yeni bir darbe indirmiş oldu.

10 Nisan tarihinde ARGK gerillaları operasyon yapan düşman güçlerine pusu kurdu. Pusu, Elazığ'ın Palu ilçesinin Akdoğ mevkinde atıldı.

ve 38 direniş çok acımasızca bastırılmıştı. Bu katliama katliedilenler kemikleri hala bu derede bulunmaktadı.

Aynı Axfanos bu sefer çağdaş ulusal kurtuluşçulara ev sahipliği yapmakta, onları başına basmakta idir. Ama artık tarih tekrarı olmayacak, Axfanos Türk sömürgeçliğinin bittiği bir alan olacaktır.

Gerillaların Axfanos'taki bir mağarada konumlandıkları ihbarını alan düşman güçleri, 12 Nisan günü mağarayı kuşattılar. Amaçları gerilla birliğini tümden imha etmektir. Bütün

hazırlıklarını buna göre yapmışlardı. Fakat üstün moral ve bilinçle donanan gerillalar kahramanca savaştılar. Ağır darbeler vurarak düşman çemberini yarıdılar. Uzun süre devam eden çatışmada TC'nin resmi aklıklarına göre 1 üsteğmen ve 1 er ötürken, çok sayıda subay ve asker de yaranarak Elazığ'daki hastanelerde tedavi altına alındı. Çatışmada 2 gerilla da yiğitçe savaşarak şehit düştü.

Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Doğanlı köyü yakınlarında çatışma oldu. 13 Nisan'da çıkan çatışma uzun süre devam etti ve ARGK gerillaları düşmana ağır kayıplar verirdi.

Elazığ'a bağlı Arıcak ilçesinin Bukardı köyü ve Yenimahalle mezarında kök lojmanlarına baskın düzenleyen gerillalar, 5 öğretmeni öldürdü, 2'sini de ağır yaraladı. Bu eylem 1990 bahar atılımında sönmürgeci eğitim politikasına indirilen en büyük darbe oldu. Eylemle ajanlık yapan bu öğretmen kilitli şebeke de imha edildi.

Serhed Eyaletimizde bahar atılımı gücümüzde başladı

1990 bahar atılımıyla Serhed Eyaleti'mizdeki ulusal kurtuluş güçlerimiz de атаға geçti. Düşman güçleri ile ulusal kurtuluş güçleri arasında yoğun muharebeler yaşandı. Askeri çatışmalarda ARGK güçleri inisiyatif elde tuttu. Üstün savaş ve vuruş tarzıyla sömürgeci askeri güçleri ağır darbeler indirdi. Yüzlerce düşman askeri öldü ve yaranarak savasçısı kaldı. Bu çatışmalarda düşmana ağır maddi kayıpların yanısıra, başta eğitim kurumları olmak üzere sömürgeci kurumlara ciddi zararlar verildi. Eylem genelinde yaygın yaşanan çatışmalar, Mart sonu ve Nisan ayının başında özellikle Küçük Ağrı Dağı çevresinde yoğunluk kazandı.

Ber yer içinde roketatarların da bulunduğu ağır silahlar da kullanılan gerillalar karşısında özel savaş güçleri büyük bir çıkamaz ve hezimeti

Kovancılar'da misilleme: 9 ölü

sanlarımızı katlederek sınır tanımamakta, ancak en haki ve masum yöntemlerle sürdürdüğü mücadelelere alcağca sınırlar taktmaktadır. Tanklarını, panzerlerini paletleri altında daha yeni Cizre'de 8 yarındaki çocukları ezdi. Onbinleri kurşun yağmuruna tuttu, binleri işkence eden geçirdi, geçiyor. Bu barbarlığı karşısında bir de masum pozlara bürünüyor.

Masum göstermeye çalıştığı unsurlardan biri Ferrokrom işletme müdürü, diğerleri de ülkesini soyma planı geliştiren üst düzeyde teknokrat ve bürokratlardır. Bu anlamda eylem bir yönüyle sömürgeci talan ekonomisine ağır bir darbe indiren, aynı yönüyle de ayaklanmalardaki vahşi katliamlara bir cevap vermedir. Yani misillemedir. Eylem bu özellikleriyle TC'ye iyi bir ders verirken, halk ayaklanmamıza güçlü bir destek sunmuştur. Dolayısıyla halkımız eylemi büyük coşkuyla karşılamıştır.

Bu eylemden kısa bir süre sonra Ferrokrom şantiyesine gerillalar tarafından baskın düzenlendi. Baskında etkisiz kılınan bekçilerin silahlarına el kondu. Yine gerillalar yakında bulunan DDY (Devlet Demiryolları)'nın bekçilerinin silahını da kamulaştırdılar. Böylece toplam 4 adet kalesinifok gerillalara kamulaştırılmış oldu.

yaşamaktadırlar. Sürekli kayıp veren düşman tam bir moralsizlik içine düşmüştür.

Kurtuluş savaşındaki büyüme ve halk ayaklanması Serhed Eyaleti'ndeki kitleleri de etkisi altına almış, yurtsvererlik potansiyeli patlama noktasına gelmiştir. Özellikle gençlik yoğun şekilde ARGK'ye katılmaktadır.

22 Mart günü gerillalar Doğubeyazıt'ın Güngören köyü ilkokulunu benzin dökererek yakmışlar. Yaranak köyü olan okul, bu haliyle zarar kusan özellikli tümamen yitirirken, aynı zamanda düşmana önemli bir maddi zarar vermiş oldu.

Öte taraftan 6 Nisan günü Kars'ın Aralık ilçesi yakınlarında büyük bir çatışma oldu. Başlaş mntıkasında meydana gelen çatışma saatlerce devam etti. Çatışmada düşman onlarca ölü ve yaralı verirken, gerillalar kayıp vermeden üstlerine çekildiler.

Beütüşebab'ta sômürgeci Birlikler ve Çetelerin Katliamı:

İki gün devam eden çatışmalarda çoğu ARGK safılarına yeni katılan 20'nin üstünde savaşıçı şehit oldu. 15'i de yaralı olarak esir düştü.

Bölgede çalışma yürüten bir ARGK birliği, Kasurî aşireti mntkasında kamp kurar. Aşiretin etkin olmayan usak ruhlı kabile reisleri bu durumu kabullemeyiz ve kampa saldırlar. Bu saldırla püskürtülür. Saldırganlar teslim olurlar.

Boylece alandaki kampın varlığı çevre köylere bililir. Sert coğrafik koşullar ve karların ulaşımı hemen imkansız düzeye zorlastırması, köylülerin desteği ile birleşince, kamp yerinde tutulur.

Bu durum 15 gün devam eder. Kasurî kabile reislerinden aynı zamanda sômürgeçlere gizli ajanlık yapan Behcet Ediş isimli usak, Jirki çeteleri ve sômürgeçleri haberdar eder. Çete kiyafetinde özel tim elemanlarıyla takviyeli çeteler, kampı kuşatırlar.

7 Nisan'da başlayan düşman saldırısı 8 Nisan günü boyunca da devam eder. Alana birlerce asker yığılır. Çatışmalar son gününde savaşıçı ucağın kampın bulunduğu Berman köyü civarını, tüm Habur vadisini bombalarlar.

Neticede 20'nin üstünde savaşıçı şehit olur. 15'i de yaralı olarak esir düşer. 8 savaşıçı da kuşatmayı yarakır kurtulur.

Şehit ve yaralı savaşı eserlerinden tüm yekani Beütüşebab aşiretlerinden Gewdan (B), Mamxuran, Pirozan ve Henkan (9), Jirki (5) ve Uludere aşireti Gıyileri (5) mensup olup, yeni eğitim gören savaşıçı adaylarıydırlar. Bu nedenle olan, bir katliamdır.

Sert arazi yapısı, savaşıçıların manevrasını zorlaştırır. Çoğu savaşıçı, yaralı olarak esir düşer. Çeteler ve özel timler, yaralıları kurşuna dizlerler. Jirki çete başlarından Ebubekir, 8 savaşıçı silaşı ve çoğu ebibesiz haldede katleder. Amaç, katliamı kimin yapıpığını gizlemekti. Barbar caniler, savaşıçıları tanımaz hale getiriler. Hürneri analılaşmasını diye kimseye göstermedik gömüler.

Savaşıçı, sonuna kadar direnen ve teslimiyet tanımazlar. Sômürgeçler ve çetelerin kayba açılmasını. Fakat çatışma bölgesinden helikopter ve diğer araçlarla ölü ve yaralı taşınırlar. Bölge gazetecilere kapattırlar. Hastanelere abluğa alınında tutulur.

Sômürgeçler, bu katliam "başarılarını" halk ayıklanmamız önüne geçirmek isterler. Sômürgeçlerin sevinci kursaklarında kırık. Hemen bu büyük çetelerden ardından Derahine Geçintide pusu kuran ARGK gerillalar, üç Jirki çetesini öküme cezalandırırlar. Bunu Sınak, Çatak, Van ve Çukurca da çete ve sômürgeçlere vurulan darbeler izler.

Devrimciler, yurtsveriler ve halk olarak bilinyoruz ki sômürgeçler ve yeni usaklarından yaptıkları her katliamın hesabı fazlasıyla sorulacaktır.

Garzan'da sômürgeci eğitim felç oldu

Genelde olduğu gibi, Diyarbakır-Lice özeinde de özel savaşıçı ka- rargahları haline getirilen sômürgeci eğitim kurumlarına ağır darbeler indirildi. Bu asimilasyon yuvalarının aklıdıkları her darbede Türk eğitimini uyuşturucu, alkıştırcı ve zehir ku- san etkileriyle birleştirmektedir. Bu temelde Kürt insanının özgür dü- şünme, bunun gereklerini yapma ufkuaçılmaktadır. Bu yüzden yapılan bu eğitimler halkımız üzerinde derin etki bırakmaktadır, TC'yi ise köşeye sıkıştırılmaktadır.

Bahar atılımı ile birlikte Lice'de bu yönlü de bir atılım yaşandı. Birçok Türk eğitim kurumu imha edildi. 24 Mart'ta Çeşer, Tuzluca ve Kiralan köylerinde ilkokullar ARGK gerilla- ları tarafından ateşe verilerek yakıldı. Ayrıca Tuzluca ilkokulu öğretmen Tahir Çivri ajanlık yapıpğından öküme cezalandırıldı ve katıldığı lojman da yakılarak imha edildi.

Öte yandan aynı ilçeye bağlı Zümrüt köyü ve buna bağlı Kocik mezrasındaki iki ilkokul da 26 Mart'ta gerillalar tarafından benzin döküle- rek yakıldı.

Yakılan 5 ilkokula hem sômürgeci eğitim işlevsiz kilindi, hem de dü- şmana yönlü bir maddi zarar verildi. Yine Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde 3 vagon gerillalara yakıldı. Böylece olasılıkla askeri malzeme yüklü olan vagonların yanması, düşmana önemli bir maddi zarar verdi. Eylem 23 Mart 1990 günü gerçekleştirildi.

ARGK gerillaları, 1 Nisan günü bir cemeşye pusu kurdular. Pusu Diyar- bakır-Çınar karayolunun Karaköprü mevkiinde gerçekleştirildi. İçinde 13 sômürgeci askerin bulunduğu cemeşye, gerillaların yoğun atışı al-

tında imha olurken, içindeki 13 asker de öldürüldü. Fakat düşman yine yalana başvurarak kayıplarını "1 ölü, 1 de yaralı" olarak açıkladı. Ancak alandan ulaşılan bilgilere göre, düş- man gücü tönden imha edilmiştir. Eylem özellikle yöre halkı üzere- rinde büyük etki bıraktı. Diyarbakır ve ilçelerinde çeşitli düzeylerde ayağlanan halk, bu eylemin etkisiyle daha da coşmuştu.

ARGK gerillaları, Diyarbakır'ın Hani ilçesine bağlı Seren köyüne devrimci bir operasyon düzenlediler. 31 Mart'ta gerçekleştirilen operas- yonda, köy ilkokulu ile Tarım Orman ve Köyişleri Müdürlüğü Seren Şu- besini ve buna ait tavuk çiftliği yakıla- rka imha edildi. Böylece hem düş- manın yönlü maddi kayıp verildi, hem de bir asimilasyon yuvası kurulu- muş oldu.

Diğer taraftan Bitlis'te yapılan bir operasyonda 16 kişi sômürgeçlerce tutuldu. 16 Nisan'da gerçekleştirilen tutuklanmalar gerekçe; Kürçe ka- set ve yayın bulundurmaktır.

Serhişıldan'la baharı açan Mardin, ihaneti çökeriyor

Mardin'in Derik ilçesinden Aşağı- konak mezrasına köy korucularını taşıyan minibüse halk milisleri 16 Nisan'da saatli bomba yerleştirdi. Bombanın patlaması sonucu 3 kişi öldü, 12'si de yaralandı. Bu eylem de göstermektedir ki, halkımız ihanete yaşam hakkı tanımıyor. Fırsatları yakaladığı an mücadele araçlarını zenginleştirerek düşmanı yoku ediyor.

Nusaybin'de başlayan serhişıldan çeşitli eylem biçimleriyle tüm Kürdistan'ı saradı

Savur direniş şehitlerimizden Süleyman ASLAN (Bozo Hüseyin) yoldaş, Cudi Grubu ile...

15 Mart'ta Savur Direniş Kahra- manlarının Kamuran DÜNDAR'ın cenaze merasiminde başlayan serhişıldan, 20 Mart'ta Cizre'ye sıçradı. Buradan yayılarak ayrıfırklı kepenk indirme eylemleriyle giderek bütün Kürdistan'ı saradı.

Cizre'de 20 Mart'ta zirveye çıkan başkaldırıda 5 ayıklanmış sômürgeci saldırlarına hedef olarak şehit düştü. Bunlardan biri daha 10 gün aşında olan Abidin TUNCER'di. Abidin TUNCER'in üzerine sômürgeçler panzer sürüp edizler. Diğer bir şehit de Emin GÜN'ü. Düş- man, şehitlerini ailelerine verme- yerek gizlice gömüdü. 23 Mart'ta cuma namazından çıkan kitlelere şe- hit Emin GÜN'ün mezarına doğru yürüyüşe geçtiler. Sayısı 20.000'in üstünde kitle, "Biji Kürdistan", "Biji PKK", "Kahrölsun Türk sômürgeçliği" sloganlarını atarak şe- hidimizin mezarına kadar yürüdü.

Burada toplu saygı duruşunda bulu- nulduktan sonra yürüyüş kortiji şehre yönelmiş. Halkın düşmana kin ve öfke dolu durumunu fark eden sômürgeci güçler, saldırmaya cesaret edemediler. Nitekim bir özel savaşı eylemi, "Halk yürüyüşü, uyarı atışı bile yapılsaydı, sonuç çok kötü olurdu" diyerek ne kadar korktuklarını iftira etti. Sonraki günlerde kepenk ka- patma eylemleriyle ayıklanmalar sürdü. 27 Mart günü, ERN'Nin ke- penk kapatma eylemini sona erdirmeye kararı ile Cizreliler mücadelelerini yeni biçimlerde sürdürmeye başladılar.

Kepenک indirme ve değişik eylem türleriyle sürdürülen ayıklanma, "Newroz'u kutlama, Mazlum DOĞAN ve Mahsum KORKMAZ'ınna" eylemleriyle de bütünleşti. 21-28 Mart günleri arasındaki Kahramanlık Haftasına kitlese patla- malara oldu. Derik'te 22 Mart'ta başlayan ke- penk kapatma ve okul boykotları 28 Mart'ta sona erdi. Bu süreçte öğrenciler okullara gitmediler. Hiçbir esnaf işyerini açmadı. Daha önde de şehit Ahmet GÜDEN'in cenaze törenine binlerce kişi katılmıştı. TC; ayıklan- mayı bastırmak için yoğun tutukla- malara gitti. Tutuklanırlar Mardin Tugay'ında işkenceye alınıyor.

23 Mart'ta Mardin-Kiziltepe'de bü- tün esnafiler kepenk kapattı. Aynı gün yaşları 8-15 arası olan binlerce çete şehit merkezinde büyük bir protesto eylemi gerçekleştirildi. 24 Mart'ta ise, kadın, genç, yaşlı katılı- mıyla yoğun kitlese protestosü gös- terileri yapıldı. 200'ün üzerinde insanımız tutuldu. İşyerleri 28 Mart'ta açıldı. Diyarbakır-Çınar da 26 Mart'ta ke- penk indirdi. Protesto gösterileri yapıldı. Sômürgeçler çok sayıda yurtsveriler tutuldu. Mazıdağ'da da 27 Mart'ta ke- penkleri indirdi. Ayıklanmaya destek verildi. Sômürgeci barbarlık birleşmesinde

edildi. Diyarbakır-Silvan, 28 Mart'ta ka- hramanlar kahrımanı AGİT'i andı. Bir ayıklanmış genç eylemlerinin amacını gazeteciye, "Bugün 28 Mart, Agit'in şehit düştüğü gündür. Agit Silvanlıdır. Onu anmak için eyleme geçtik" diye açıklıyor. Silvan'da bütün kepenkleri indirdi ve halk büyük bir protesto eylemi düzenledi. 3000'i aşkın kitle hükümet konağına yü- rüdü. Sômürgeçlerin bütün komp- lolarına rağmen, eylem görkemli so- nuçlandı. Daha sonra 18 kişi tutuldu.

21 Mart'ta Newroz atışını daha da güçleştirmek için Diyarbakır Tip Fa- kültesi öğrencisi, yığıt Kürt kızı Zekiye ALKAN, üzerine tiner dökerek kendini yaktı. O bu eylemle, Fer- hatların bedenlerini tutuşturdukları ateşle karlanlığı şafağın delen tarihi adimlerini takipçisi oldu. "Newroz atışı çalı çırplıyla yakılmaz, Newroz ateşine iniy insan ateşle yanar" diyerek, Dörtler'in atışını Newroz ateşine taşıdı. Zekiye'nin Newroz ateşine 90 Newroz'u daha da anlamlılaştı.

Diyarbakır Dicle Üniversitesi'nin Newroz'u anmak ve ayıklanmaya dayanışmak için başlattığı eylemlik, Zekiye'nin eylemiyle daha da yü- selmiş. Bütün öğrencilerin katıldığı bir forum yapıldı. Katılım, 6.000'di. Ün- versitedeki bütün öğrenciler eyleme katılmışlardı. Forumda 28 Mart'ta kadın boykot kararı alındı, bütün öğrenciler bu karara uydu. 28 Mart'ta üniversitede Mahsum KORKMAZ'ınna toplantısı yapıldı. Toplantı 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Yapılan konuşularda güntün anlamı ve halk ayıklanması üzerinde du- ruldu. Zekiye ALKAN'ın bedenine yükselen kutsal özgürlük alemlerinin halk ayıklanmamıza güc kattığı, onurlandırdığı gerçeğinin altı çizildi.

Üniversitedeki direniş atırdereceli okullara da sıçradı. Liseler boykot yapıldı, protesto eylemleri gerçek- leştirildi. Öğrenciler eylemlerini, "Yaşasın Botan direnişimiz", "Kürdistan faşizme mezâr ola- cak", "Vur gerilla vur, Kürdistan'ı kurlar" sloganlarıyla yürüttüler.

Diyarbakır'daki öğrenci direnişleri halkta da bütünleşerek; 31 Mart'ta esnafin kepenk indirmesiyle ileri bir merhaleye ulaştı.

3 Nisan'da bu sefer de Batman eylemine geçti. Sabahın erken saatle- rinde esnaf kepenkleri indirdi, şoförler kontak kapattı, öğrenciler okul boykotuna gittiler. Halk eyleme geç- mek için coğaka inmeye hazırla- nıyordu. Fakat düşman şehre çok güc yığılmıştı. Bütün önemli noktalara özel tim, panzer, kariyer ve tank konulmuşlardı. Sirtir sômürgeci valisi serhişıldan'ı bastırmak için Batman'a gitti. Belediye hoparö- ründen halki tebliğ etmeye başladı. Düşman toplantı kalabalıkları saldı- rıyordu, dağıtıyordu, tutukluyordu. Vaşsi saldırlarına kitlelerin birleşmesini

fırsat tanımamaya çalışıyordu. Çapul sürüleri dükkanların kepenk ve vit- rinlerini kırıyor, işleri grip yağma- lıyordu. Esnaf yağmalanmanın önüne geçmek için dükkanına git- mek zorunda kaldı. Fakat şehride bulunan 2.000'i aşkın işyeri kaçama kadar satış yapmadı, eylemi sür- dürdü. TC yüzlerce kişiyi tutuklaya- rak işkenceye aldı.

4 Nisan 1990'da bu kez Diyarbakır'ın Lice ilçesi esnafı bütün kepenkleri kapattı. Halk şehrin çeşitli semtlerinde protesto eylemleri yaptı. Aşkama kadar devam eden ayıkla- nma başarıyla tamamlanırken, 20 kişi tutuldu.

Sirt'in Kozluk ilçesinde kepenk kapatma eylemi yapıldı. 6 Nisan'da yapılan eylemde düşmanın bütün komple ve entrikalarına rağmen, şe- hirde bulunan 400 dolayındaki işyeri aşkama kadar kapalı kaldı.

Diyarbakır-Hani de 7 Nisan günü eyleme geçti. Şehirde bulunan 150'nin üzerinde işyeri kapandı.

Bundan 4 gün sonra yani 11 Nisan'da Uludere esnafı, Beütüş- şebap'taki büyük muharebeye geçiş sunmak, sômürgeci vahşeti protesto etmek için kepenkleri indirdi. 14 Nisan'da da Dersim esnafı eyleme geçti. TC, Dersim'de esnafın kepenk kapatma eylemine de sadıctı yöne- lildi. Sokaklarda esnaf ve halka saldırdı, vahşice işkence yaptı. Yine 25 Mart'ta 5000'i aşkın kişi futbol müsabakasını fırsat bilerek Yü- kesokva'da yürüyüşe geçti. Eylemci kitle hükümet konağı ve cezaevine yürüdü, sloganlarına sômürgeçleri la- netledi.

Kürdistan'daki halk ayıklanması- nın etkisi Türkiye'de de büyük oldu. Özellikle de yüksek okullarda eylemi bir haftanın yaşanmasına yol açtı. Başını ERN'Ye bağı Kürdistanlı öğrencilerin çektiği ve Türkiye'de devrimci-demokrat öğrencilerin destek- lediği eylemlere, onbinlerce öğrenci katıldı. Forumlar yapıldı, Newroz atışları yakıldı, yürüyüş ve mitingler gerçekleştirildi. TC, bu eylemlere yüzlerce öğrenciyi gözaltına aldı.

Serhişıldan'ın Avrupa'daki Kürdis- tani emekçilerdeki yankısı da büyük oldu. Onbinlerin katıldığı Newroz geceleri ayıklanmalarla dayanışma gecelerine dönüşerek, coşku ve se- vinci doruğa çıktı. Serhişıldan'ı destek- lemeye amacıyla binlerin katıldığı işgaller, yürüyüşler, mitingler yapıldı. Bu amaçla 21 Nisan'da Köln'de ya- pılan yürüyüş ve miting 13.000'in üzerinde kişi katıldı. Eylem görkemli geçti.

Zetlemeye çalışığımız serhişıldan Kürdistan halkı sômürgeçlere karşı tutuldu bir eylem kalkmış oldu. Ayıklanmanın komutanı PKK önderliğindeki ERN'rdi. ERN'nin dü- şünmeye çağdaş Kürdistan ulusu doğuyor ve zafere yürüyor.

DÜNYA KAMUOYU VE İLERİCİ İNSANLIĞA KÜRDİSTAN PATLAMAYA HAZIR BİR VOLKAN GİBİ AYAKLANMANIN ARİFESİNİ YAŞAYOR!

PKK önderliğinde yükselen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi silahlı savaşının 6. yıldönümüne yaklaştığı bu dönemde gelişmeler alabildiğine hızlanmış, safalar netleşerek varoluş ve yokoluş mücadelesi sürdürülmektedir. Devrim cephesinde yaşanan güçlü gelişmeler sonucu halkımızın öncü gücü her zamankinden daha örgütlü, daha sağlam bir biçimde mücadeleye öncülük ederken milyonlara varan kitle gücüne ERNK güçlenmekte, örgütlenmekte, binlerce kişilik silahlı gücü ile ARGK hızla gelişimine devam etmektedir. Bugün dünya halkları ve ilerici insanlık Kürdistan halkının direniş sesini daha fazla duymaktadır. Artık Kürdistan ve Kürt halkı ölü, tanınmayan bir halk değil, direnen, bağımsızlığı doğru emin adanlarla ilerleyen bir halk olarak tarih sayfalarına ayni yazmaktadır.

Bütün bu gelişmelere karşın sömürgeci-faşist Türk devleti, başta kont-gerilla, pişmanlık yasası, koruculuk sistemi olmak üzere her türlü gücünü seferber ederek, yükselen savaşı sınırlandırmaya çalışmaktadır. Bütün tedbir ve önlemlerine rağmen, hıızdan bir şey kaybetmeyecek mücadelemize bu sefer de iki yıllık bir ömür biçmiş, 92'li yıllara kadar ne pahasına olursa olsun mücadelemizi sınırlandırmaya ve sınırlandırılan alanları ezme politikası gülmektedir. Sömürgeci TC, bu iki yıllık süreç içerisinde de başarılı olamayacağı çok iyi bilmekte ve özünde böyle bir başarıyı sağlayacağına kendisi de inanmamaktadır. Ne var ki en son şansı olanı da kulanarak bu iki yıllık mücadeleye de ferahlanmaya çalışmaktadır. Siyasal çözümsüzlük ve ekonomik bunalımın alabildiğine yayılması mevcut durumda ordu devletlin bütün kurullarına el atmış, ne pahasına olursa olsun iki yıllık planını uyguladığı iddiasında. İşte iki yıllık şaşkınlardan denemek amacıyla, Başbakan Bolan olmak üzere, bütün Kürdistan'da hareket geçen TC, belirli alanlarda hakimiyet sağlayamayacağı çok iyi anlamış durumdadır. Kendisine göre yazıyı gördüğü alanlara yüklenerek, ne pahasına olursa olsun, en azından kendisini yarılmaya çalışmaktadır. TC'nin gözüne koyduğu alanlardan bir diğeri Mardin eyaletini olmaktadır. Alanın çoklarıf olarak gerilla için isteyiş oluşu ve kitlelerin büyük sempatisine rağmen henüz yeterince örgütlendirilmesinden faydalanarak Mardin'i TC devrimci güçlere yüklenerek fiziki olarak imha etme, moraline çökertme ve bunun için akla hayale gelmedik yöntemlere başvurmayı denemektedir.

13 Mart 1990 tarihinde aralarında Partimizin önder kadrolarından Hüseyin (Süleyman ASLAN) ve Salah (Abdullah AVCİ) yoldaşların da bulunduğu 13 yoldaşımızın açtığı kaledilmesi de bu politikanın sonucu olmuştur. Karanlığın son damlasına kadar direnen yoldaşlarımız, Kürdistan'da yükselmekte olanın; teslimiyet değil direniş bayrağı olduğunu bir kez daha ispatlamışlardır.

Ancak aradan daha birgün geçmeden sömürgeci boyalı basım, "çökerttik, moral bozukluğuna uğrattık" safasızları Özel Harp Dairesi'nin uşaklığına hangi dereceye vardırırdığı açıkça ortaya koymuş. Amaç, Mardin alanında yaşanan son şahadet ile birlikte, gerek safalarda bulunan yoldaşlarımız ve gerekse kitleler içerisinde moral bozukluğu yaratmaktır. Elbette ki bu düşmanın bilinen olarak uyguladığı psikolojik savaştır.

Fakat önemli olan; savaştan yoldaşlarımız ve Kürdistanlı kitlelerin tavırının ne olacağıdır. 90 NEWROZ'u nasıl karşılanacaktır? MAZLUM LARIN, AGİTLERİN ve nice şehitlerimizimizin onasına nasıl bağlı kalınacaktır? İşte NUSAYBİN'de yaşanan kitlese direniş bu soruya açık bir biçimde cevap verdi. 15 Mart akşamından 18 Mart'a kadar devam eden NUSAYBİN halkının görkemli direniş sömürgeci-faşist Türk devletinin doğrulttuğu silahlı ters tepiterek düşmanın politikasını etkisiz hale getirmiştir. Düşmanın moraline çökerttiği Mardin kitleleri bütün kinini bu direniş içerisinde faşist ceallatlara karşı ayaklandırdı. İşte elinde hiçbir silahi olmayan mazlum Kürdistan halkının taşlarla, sopalarla, özel tim ve polis karşı koymasına; işte evlerinin ikinci katından ellerine ne geçtirse düşman polisinin kafasına atan kadimlerini; işte dört-beş kişilik yere yatıp taşlarla döverek yüzüylların intikamını aldığı "zavallı" polis durumu; işte okullara gitmeye ilkelik, orta okul ve lise öğrencileri; işte dükkânların açmayan, "onların bir köpeği dükkan bayraklarını yarıyor indiriler, bizim değerleri evlatlarımızın arından dükkân açmamız düşünülmez" diyen cefakâr Kürdistanlılar; işte yakını şehit düşmüş olanlarımızın, "Ağlayamay, zilgıt çalın, onlar şehitler şehitlidir" diye haykırması; işte, "Şehidî PKK bî mirinin", "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Kahrolsun faşizim" diyen kitlelerin ortalığı şahlandırmaları...

Evet moraline çöken, ömrü tükenen sömürgeci-faşist Türk devleti değil de kimdir? Daha dün kadar çocuklarını polis, "ondama geldi" diye yatan analarımızın taşlarla sömürgeçlere saldirmasına veya halkı ayaklanmasa değil de ne denilecekti? Bu durumda gelişen olan bir halka karşı TC ne kadar dayanabilecek, veya ergeç defolup gidecek olan kendisi olmayacak mıdır?

Daha dün kadar halk düşmanlarımızı yönelen PKK'yi terbişt, çocuk, kadın düşmanı diye lanse eden TC'nin gerekce körpe bedeneri kürsun kısmasına ne denilecekti? Bu durum TC'nin halk düşmanı karakteri ortaya koymuyor mu? Belki bugün bir NUSAYBİN ayaklanmasında ŞEMSETTİN'ler şehit düşmüş ve yarın olaracağı daha şehit düşülecektir. Fakat VIETNAMLAŞAN KÜRDİSTAN sömürgeci TC'ye mezar olacak, sömürgeci-faşist Türk devleti döküldüğü kanda bölup gidecektir.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKI

Sömürgeci Türk devleti önüne iki yıllık bir plan koymuş, bütün gücünü bu planı başarıyla sonuçlandırmak için harekete geçirmiştir. Değerli evlatlarımız, öncülerimize bunun için yönelmekte, milyonları ajan ajdı kulanarak mücadeleye sonucak istemektedir. Halkımız bu çlekleşeye bunun mahkum eden TC; Kürdistan! kaybetmenin telaşı içerisinde. Bugün PKK öncülüğünde direniş mücadelemizi yükselmeye ve önemli mevziler kazanmıştı. İşte bu mevzileri korumak, sömürgeci TC'nin iki yıllık planını boşa çıkarmak ve mücadeleye ulaşmak için bütün gücümüzü seferber etmenin zamanıdır. Bu işi iyi gerek halkımız ve gerekse TC açısından hayati niteliktedir. Bazı zorlukları olmakla birlikte bu yılları zafere taahhüdümüz önem taşımaktadır. Eğer Part-Cephe ve Ordu silahına sarılıp, düşmana olan kin ve nefretimizi, yine mücadeleye ve önderlerimize olan bağlılığımızı örgütlü bir biçimde pratik gösterirsek zafere mutlaka Kürdistan halkının olacaktır.

Onun için, 13 yoldaşımızın ardından yaşanan NUSAYBİN direnişini örnek alınarak her tarafta birlik, boyun ve direniş ruhıyla mücadeleye safalarına akin edelim. Sömürgeçlere ve onların baskıcı politikalarına hiçbir eğilmeyelim. Köylerimizi, kentlerimizi her an zorbaı uygulayamaları karşı ayaklanıracak tarzda örgütleyelim. Aramızda giren işbirlikçiyi, hain ve ajan takımıyla özellikle kitle eylesimleştirdiği dönemde cezalandırıp aramızdan kaldıralım. PKK önderliğinde, ERNK bayrağı altında ve ARGK silahıyla savaşıp, kaybetmişimiz değerleri tekrar kazanmak için intikam, intikam ve yine intikam, diyelim.

ELİ KANLI FAŞİST SÖMÜRGEÇİ CELLATLAR!

Sizler tarihinizde olduğu gibi günümüzde de kırı ellerinizi devrimcilerin ve halkımızın kanına bulamaya devam etmektesiniz. Savaş emperyalizminin tarihi deneyimlerine dayanarak, insanlığızı kuralsızlıklarla yürütmektesiniz. Bütün gücünüzü ve sadist ruhunuz ile savaşı sürdürürken, özünde gün gün bato tükendüğüne, teşh ve tecebi olduğunu, PKK öncülüğündeki direniş mücadelemizin ise yükseldiğini siz de görmektesiniz. Bir türlü kabul etmek istemediğiniz "vahşi Kürdistan halkı" başınıza bela olmuş, kin ve öfkensini ayaklandıranlar, taşlarla, sopalarla size saldirmaktadır. Hiç istemediğiniz, kabul etmediğiniz bu durum NUSAYBİN'de, CİZRE'de, SİLOP'de, İDİL'de, MIDYAT'ta, KIZILTEPE'de, DERİK'te, KERBORAN'da, TÜRKİYENİN birçok kentinde ve AVRUPA'da ve daha nice kaza ve şehitlerimizde, yine dağılan durularda birer şamar gibi kırı suratlarına inmektedir. Artık maskeniz düşmüştü, Kürdistan halkı gerçek yüzünüzü görmüştür. Eskisi gibi korkmamak, elinde bütün kırı olanaklara rağmen size karşı savaşmaktadır. Masum insanlarımızı sıkıntıya kurşunlar, kullandığınız karşı-devrimci zor sadece ve sadece nice ŞEMSETTİN'leri doğuracak, halkımızın devrimci kurşunları gelişmesine hizmet edecektir. Ve Kürdistan halkının sel gibi ayağa kalkışı sizi ezip geçecektir.

-Kahrolsun halklar düşmanı faşist sömürgeci Türk devleti!

-Kahrolsun ajan-ışbirlikçi uşak takımı!

-Yaşasın SÜRÜCÜ DİRENİŞİMİZ!

-Yaşasın NUSAYBİN, CİZRE, SİLOPİ, İDİL, MIDYAT, KIZILTEPE, DERİK, KERBORAN ve tüm Kürdistan halkının kendi öz davalarına ve önderlerine sahip çıkışı!

-Zafer PKK önderliğinde, ERNK bayrağı altında, ARGK silahıyla savaştan ve direnen Kürdistan halkının olacaktır!

ERNK-Mardin Eyalet Temsilciliği
15 Mart 1990

YURTSEVER HALKIMIZ, İLERİCİ KAMUOYU!

Kürdistan halkı, 4 Nisan 1990 günü tarihi öneme sahip bir olayı daha yaşadı. Diyarbakır zindanındaki eşi görülmemiş zulmün temsilcisi, bir tas çorbaya ulusal ve siyasal varlığını, her türlü insanlık değerlerini satan, insan soyunun düşebileceği en aşağılık konumu temsil eden insanlık suçlusu, hain ve ajan Şahin Dönmez, ulusal direniş gücümüzün tarafında vurularak cezalandırıldı.

Kürdistan'da gerilla ve halk ayaklanmasının birleşik gücünün 1990 Newroz ateşini gürlüştürdüğü bir ortamda gerçekleşen bu olayın anlamı ve önemi nedir? Şahin Dönmez ile dile gelen, onunla yapılmak istenen neydi?

Kuşkusuz, ihanetin Kürdistan'da uzun bir tarihi geçmişi ve toplumsal dayanakları var. Bu konuda çok eski tarihlere gitmeye de gerek yok. Ülkesi ve toplumuyla Kürdistan'ın bağımsızlık ve özgürlük iradesi, 16. yüzyılın başlarında yabancı egemenlere satıldı. Bu işbirliklik ve uşaklık, tarihsel temsilcisi İdris-i Bittisi adlı bir hainde buldu. Daha sonraki tarihsel süreçte ise, İdris-i Bittisi ruhu, değişik sömürgeci güçler tarafından Kürdistan toplumu üzerinde sürekli derinleştirilmeye çalışıldı. 18. yüzyılda toplum teslim alınarak, 20. yüzyılda ise her türlü ulusal değeriyle ihanet ettirilmek istendi. Kemalizme ifadesini bulan Türk sömürgeçliği, Kürdistan'daki direnişleri ezelmek için Rayberler gibi hain ve ajan takımı yarattı ve amaçları doğrultusunda kullandı. Ardından ise, her türlü kurumlarıyla Kürdistan toplumuna Türkleşmeyi, ulusal yok olmayı dayattı. Bu amacı gerçekleştirmek için, kendi kurullarını yanında Kürdistan'da bir hain ve ajan kesim yarattı. Bu kesimin rolü, Kürdistan'da sadece her türlü toplumsal gelişmeyi engellemek değil; bununla birlikte ulusal imhası da gerçekleştirmekti. Şahin Dönmez adlı hain, bu kesimin en önde gelen temsilcilerinden biri olarak ortaya çıktı.

PKK'nın önderlik ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş direnişini, Türk sömürgeçliğine ve işte bu hain yapıya karşı mücadele olarak doğup gelişti. Sömürgeçlikle birlikte ihanetin etkisini de kırarak gelişmeye başladı. Sömürgeçliğin dayattığı ulusal yok olma karşı, bir ulusal doğuş, ulusal kişiliği dönüştürme, ulusal bağımsızlık ve özgürlük iradesinin şekillenmesi hareketi oldu. Sömürgeçlikle ulusal direniş arasındaki mücadelenin en keşkin biçimlerinden biri Diyarbakır zindanında yaşandı. Faşist Türk sömürgeçliği, esir aldığı tutsaklarla dünyada bir örneğine daha tanık olamayacak zulüm ve işçene altında şu soruyu dayattı: "Türk müsin, Kürt müsin?" Ve herkesin, maddi hayatta kalabilmek için "Türkm" demesini gerekli gördü. Kürt insanının "Türkm" kimesesinin adını da "İtiraf" ya da "pişmanlık" koydu. Faşist Türk sömürgeçliğinin uygulamasının elebaşısı olan Şahin Dönmez, kendi tutumunu, "Damarımdaki Türklük kanının şahlanışı" diyerek ifade etti. Baş paralık bir uşak ve en aşağılık bir yaratık olarak, Kürdistan ulusal direnişini ve PKK'yı ezme mücadelesinde canı bir işçene ve cellat olarak görev yürüttü. Ellerini onlara devrimci insanın kanını ve yüzlecesinin acısına buladı. Diyarbakır kasabı E. Oktay Yıldırım'ın en önde gelen "koc"ı oldu.

İşte, Türk sömürgeçliği, onun "İtiraf" ya da "pişmanlık" dediği olayın anlamı ve Şahin Dönmez denen varlık kısaca budur. Kuşkusuz, Şahin Dönmez, Türk sömürgeçliği için bulunmaz bir işçene ve cellat, PKK'yı yıkacak bir kuvvet değildir. İnsanlığı sonuna kadar öldürme amacıyla böyle bir durumun da elbette önemli aktörü vardır. Fakat, Türk sömürgeçliği için Şahin Dönmez'in anlamı bundan çok daha farklı ve derindir. Şahin Dönmez ve takımıyla, doğmakta olan Kürt ulusal gelişimi yok edilmek, bu amaç doğrultusunda mücadele ezilmek, bütün insanlık değerleri bedentlerden kusturularak öldürülmeye ve Kürt ulusal kimliğine sahip çıkmak isteyen herkese barbarca bir "ders" verilmesi istenmiştir. Bu anlayış, yüzyıllardan beri Türk toplumunun bünyesine salınan olan uşaklık ve ihanet kanserinin bitimesi ulusal bilirmesi ve bunun üzerinde "Türklüğün nihai zafetinin ilan edilmiş" amaçlanmıştır. Hem Türk sömürgeçliği, hem de Kürt ulusu ve ulusal direniş hareketi açısından anlamları işte böyledir.

Bu nedenle, 4 Nisan eyelini:

- Tarihi İdris-i Bittisi ruhunun, Rayberlik geleneginin ve ihanetin tarihin psikileri sepetine gömülmesidir.

- Kürdistan tarihinde, ihanetin bayrağı, ulusal mücadelesi içinde ve direniş güçleri tarafından ilk kez ezilmesidir.

- Faşist Türk sömürgeçliğinin en önemli dayanak olarak görüldüğü bir kurumun parçalanması, suratına ağır bir tokatın patlatılmasıdır.

- Direnişin böylesi şöhretle asla affetmeyeceğinin ve aradan yıllar geçse de gizlendiği hainet içinde yakanları cezalandırılacağına açıkça gösterilmesidir.

- Başta MAZLUM, Kemal ve Hayri olmak üzere Diyarbakır zindan şehitlerimiz ve binlerce tutsağın yaşadığı acının intikamının alınmasıdır.

- Kürt ulusal varlığını, bağımsızlık ve özgürlük hedefine, insanlık onuru ve değerlerine sahip çıkılmasıdır.

Ulusal ihanet, insanlığın lanetlediği en büyük suçtur. Kürdistan'da da böyle bir suçun ve suçlarının yaşamasına artık imkan verilmeyecektir. Kürdistan halkı, sömürgeçlikle birlikte ulusal ihaneti, ajanlığı, işbirlikçiyi ve her türden uşaklığı yok edecek, ulusal bağımsızlık ve özgür kuruluşunu, onuru yaşayacaktır. PKK-ERNK-ARGK önderliği ve örgütlülüğü, Kürdistan halkının bu yürüyüşünü zafere taşımaktır kararidir.

İhanet ezilecek, ulusal onur ve özgürlük yükseltilecektir! 4 Nisan, Kürdistan halk tarihinde ihaneti ezme günü olarak anılacaktır!

- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

- Yaşasın Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi!

- Kahrolsun faşist Türk sömürgeçliği!

- Kahrolsun ihanet ve her türden uşaklık!

ERNK-Avrupa Örgütü
20.04.1990

Kürt halkı tarihinde çoğunlukla yabancı egemenliklerin boyunduruğunda yaşayan bir halk olarak bilinir. Bilinen bir diğer şey de Kürtlerin yaşadığı coğrafyanın kolay kolay zaptedilemez bir asilikte olduğudur. İşte çağdaş ulusal kurtuluş hareketimiz PKK'nin doğuşuna dek, halkımızın bağımsızlık tutkusunu bu asi coğrafyanın zaptedilemez kuytularında saklı kalarak, onu bugünlere getirdi.

Halkımız 70'li yıllara geldiğinde, yok olmanın eşiğindeki bir halk olarak, son takatini yayıyordu. Ancak Partimizin ihtilalci ve çağdaş müdahalesi bu başaşağıya gidise artık kesin olarak "dur" dedi. Kürt ve Kürdistan gerçekliği bu andan itibaren ölüm fermanını yırtacak ve direnerek bu günlere gelecekti.

PKK, doğuşundan bugüne yaşanan süreçte, her türden düşmanına karşı başa baş, dişe dişe ve göğüs göğüse bir direniş sergiledi; yeniledi ve direnişin zaferini kanıtlaydığı gibi, bunu mazlum Kürdistan halkına kavratma başarısını da gösterdi... Ve PKK ile birlikte Newroz yeniden diriliş, isyan, bağımsızlık ve özgürlüğe yürüyüşün simgesi niteliğine kavuştu.

Bu temelde yükselen 1990 Newroz ateşi, 612 yılınca bu yana ilk defa bu kadar güçlü ve ilk defa bu kadar kızgın alevi ile halkımızı karanlıklarından aydınlığa çıkardı.

1990'la birlikte, sayı milyonlara varan Kürdistanlı, dostlarına da dayanışmasıyla Newroz ateşini kördükledi. Bu direniş ateşinin yaygınlığı ve sıcaklığı hem her Kürdistanlı dürist insanın belleniş sarıdır.

Diyarbakır zindanlarının zifiri karanlığında 21 Mart 1982'de direniş ateşi yakarak ölümsüzleşen Çağdaş

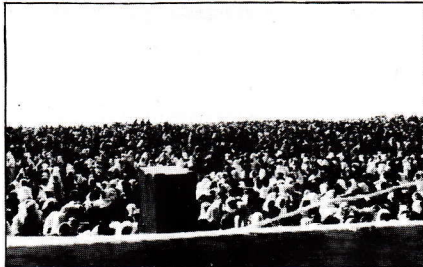
1990 Newroz ateşinin alevleri serhildan'la düşmanı yakan kora dönüştü

Kawa Mazlum DOĞAN yoldaş unutulmadı. Mahsum KORKMAZ yoldaşın ise, 28 Mart 1986'da çağdaş isyan bayrağı ile vatan topraklarına uzanması, kahramanlığı çağrı oldu. Mazlum'un 21 Mart'ta, Mahsum'un 28 Mart'ta ölüme isyanı yaratması, tarihimize Ulusal Kahramanlık Haftası'nı yarattı. Halkımız, artık Newroz'u kahramanlık sıfatına layık bir kutlamaya dönüştürdü.

Ve... 1990 Newroz süreci Kürdistan modern kurtuluş tarihine altın harflerle yazılan bir destan oldu...

12 Mart 1990'da 13 ARGK gerillasının şahadete ulaşması ardından Serhildan'da patlayan serhildan... Newşibdan fırtınası ile gürleşen Newroz ateşi... Cizrede bir yandan Newroz'un görkemli kutanışı, diğer yandan onbinlerin yürüyüşü; ve sömürgeci işgal ordularına, kurumlarına ve Nurettin Yılmaz gibi uşaklarına taş ve sopalarla saldırılar... Şehitler verme pahasına, ölümlük kalesine pusuya yattığı korku duvarının üzerine yürümeye ve onu yikarak yerle bir etme... Yurtsever kahraman Kürt kızı Zekiye ALKAN'ın 21 Mart 90'da, "Newroz'a daha fazla ateş gerek" diyerek, bedeninde direniş kalesini avelendirmesi ve halkımızın artık bu tür kahramanlıklara cesaret edebildiğini göstermesi... Kürdistan'ın birçok alanında kepenk indirme eylemleri... TC'de ise, bunların sonucu olarak ölüm sancılarının verdiği çirpışılar...

Evet, serhildan fırtınası 1990 Newroz ateşinin sıcaklığını Kürdistan'a yayarak, oradan Kürdistanlı

yurtseverlerin yaşadığı dünyanın birçok alanına yayıldı. Kürdistanlı kitleler bu coşku, gurur ve mutlulukla 1990 Newroz'unu kutladılar.

Kürdistan'da Newroz, bu yıl her yildan daha yaygın ve daha coşuklu kutlandı. Toplumun hemen her tabakasından kitlelerin katıldığı Newroz kutlamaları Kürdistan'ın birçok alanında gerçekleşti. Bu coşuklu kutlamaların etkisi, Newroz'un kutlanmadığı alanlarda da kendini hissettirdi. Böylece Newroz ateşi, her alanda fiili olmasa da, denilebilir ki bütün Kürdistan'ı sardı. Newroz aynı zamanda coşku alanında serhildan'a dönüştürüldü.

Başta üniversiteler olmak üzere, birçok öğrenim merkezinde Newroz TC sömürgecilerinin kolluk kuvvetlerinin engellemeye çabalarına rağmen militanca kutlandı. Kürdistan'ın birçok şehrinde ve Türkiye metropolle-

rinde öğrenciler, sokaklarda ateşler yakarak, formlar düzenleyerek, miting ve yürüyüşler yaparak ve kültürel etkinliklerle Newroz'u kutladılar. Sömürgeci cezavazilerinde de savaş esirleri dışındaki Newroz ateşinin fırtınası yayılarak ve her yildan daha çok gürleşen alevlerin sıcaklığına yörelerinde hissederek coşku içerisinde Newroz'u yaşıdılar. Mahsum Korkmaz Akademisindeki Newroz kutlaması, büyük bir özgürlük ortamında gerçekleşti. Newroz'un kutlandığı alan PKK ve ERNK bayrakları, ARGK flamaları, şehitlerin resimleri ve Başkan APO'nun posterleriyle donatıldı. Akademideki kutlamaya yurtsever Kürdistanlılar ve Başkan APO da katıldı.

Kürdistan'ın Suriye egemenliğindeki parçasında ise, Newroz hemen her yerleşim alanında büyük ve coşkun mitinglerle kutlandı. Kutlamalara yüzbinlerce kişi katıldı. Ayrıca Karşıdaki büyük katılımlı Newroz kutlaması, sınıra kadar yürürek Nusaybin Serhildan'ıyla dayanışmaya dönüştürüldü. Libya, Lübnan ve Suudi Arabistan'daki Kürdistanlı emekçiler de, Kuzey-Batı Kürdistan'daki yoğun gelişmelerin büyük coşkusuna ile birayra gelerek Newroz geceleri ve toplantıları düzenlediler.

Yine, Avrupa ve dünyanın diğer bazı ülkelerinde de onbinlerce Kürdistanlı yurtsever, Türkiyeli devrimci-demokratlar ve diğer halklardan dostların da katıldığı Newroz kutlamaları gerçekleştirildi. Batı Almanya, Fransa, Hollanda, Danimarka, Belçika, Avusturya, İsviçre, İsveç, Norveç, İngiltere, Avustralya, İspanya, Kanada gibi ülkelerde politik ve kültürel geceler düzenlendi. Ayrıca 21 Mart günü ERNK taraftarlarının bulunduğu hemen her alanda mesajlı yürüyüşler, toplantılar ve kültürel kutlamalar gerçekleştirildi, çeşitli kutlama eylemleriyle Kürdistan serhildan'ı selamlandı.

1990 Newroz'u, halkımızı en sıcakta bağımsızlık ve özgürlük ateşine saldırdı. Bundan derinden etkilenen halkımız 90'ın Mart'ını ya da Newroz'un serhildan'ına karşıladı, büyük kazanımlar ve unutulmaz coşkuyla uğurladı.

1991 Newroz'una dair büyük umutlar ve coşku sınımdan duyulmaya başlandı.

Bağımsızlığa ve özgürlüğe daha da yaklaşacağımız yeni Mart'lara, yeni Newroz'lara...

Serhildan'la taçlanan Newroz tüm halkımız ve ilerici insanlığa kutlu olsun!

DEVRİMCİ BİRLİK PLATFORMU 4. TOPLANTISI SONUÇ BİLDİRİSİ

Dünyada, bölgemizde, Türkiye ve Kürdistan'da önemli siyasal gelişmelerin yaşandığı bir merhalede **Devrimci Birlik Platformu** üst düzey toplantısı 9-10 Mart 1990 tarihleri arasında yapıldı. THKC Genel Sekreteri **Mihraç URAL**, PKK Genel Sekreteri **Abdullah ÇALAN**, DKP Genel Sekreteri **İbrahim SEVEN**, TKP-B Genel Sekreteri **Taylan DOĞAN**, SVP temsilcisi **Musa İBRAHİMOĞLU** ve 16 Haziran Hareketi'nin bölge temsilcisinin katılımıyla gerçekleştirilen toplantıda, **Devrimci Birlik**'in gelişimi ve iktidar alternatifi bir ekeneye dönüştürülmesi doğrultusunda önemli kararlar alındı.

Toplantıda, Glasnost ve Perestroika'nın yürürlüğe konulmasıyla birlikte, Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku ülkelerinde başgösteren gelişmeler dizisinin niteliği ve bunun Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketinde yol açtığı etkiler ve çıkarılması gereken dersler konusunda kapsamlı değerlendirmeler yapıldı. Dünya siyasal arenasında göz-

DBP 4. toplantısında yer alan örgütlerin genel sekreter ve temsilcileri...

lemelenen dünyasına süreci ve sosyalist ülkelerde yaşanan olaylara ilişkin farklı yaklaşımlar olmasına karşın, ezilen halkların ve halklarımızın gündemimde devrim alternatifi dışında bir seçeneğin olmayacağına dair ortak bir görüş vardı.

Devrimci **Devrimci Birlik Platformu**'nun geçmiş dönem çalışmalarına da gözden geçirildi. Kuruluşundan bu yana önüne koyduğu hedefler ve yürüttüğü faaliyetlerin genel bir değerlendirilmesi yapıldı. Ülke ve yurtdışı çalışmalarında taşınan eksiklik ve yetersizliklere işaret edildi ve giderilmesi için yeni perspektifler belirlendi. Öte yandan Kürdistan ve Türkiye'de içinde girilen siyasal dönemin özelliği, faşist rejimin aşmazları, artan saldırı ve provokasyonları, emekçi sınıf ve katmanların yükselen direnişleri ve sol güçlerin konumu üzerinde duruldu. Önümüzdeki dönemde egemen tekeliğin iktisadi, sosyal, siyasal bunalımının keskinleşeceği ve iktidar mekanizmasında boşlukların doğacağı bildirildi. Bu koşullarda Kürt halkının, işçilerin, öğrencilerin, aydınların, kadın hareketinin vd. kesimlerin mücadelesinin daha da yoğunluk kazanacağı ve toplumsal muhalefet yelpazesinin genişleyeceği ne dikkat çekildi. Bu bağlamda 1984'ten bu yana PKK'nin Kürdistan da yürüttüğü ulusal bağımsızlık mücadelesinin daha aktif desteklenmesinin, Türkiye'de geniş boyutlu kazanım kitlesel mücadeleyle öncüklü edilmesinin **Devrimci Birlik Platformu**'nun temel görevi olduğu vurgulandı.

Daha sonra sol hareketin tanık olduğu ayrıntı ayrıntıya süreci ele alındı. Başını TBKP'nin çektiği reformist uzlaşmacı eğilimlerin düzenli uyuşma tutumları mahkum edildi. Halklarımızın ulusal-sosyal mücadelesine ışık tutmak üzere, ülkede ve yurtdışında sürdüren sosyal birlik tartışmaları etleştirildi. **Devrimci Birlik Platformu** sosyal tartışmalarla zaman kaybetmek yerine, halklarımızın istemleri doğrultusunda ve somut hedefler çerçevesinde tüm devrimci güçlerle güç ve eylem birliğinin yaratılarak, halklarımız lehine gelişen siyasal sürecin

devrimle sonuçlandırılması için daha aktif bir çabaların gösterilmesi gerektiği bildirildi.

Devrimci-demokrat, ilerici ve yurtseverler!

Devrimci Birlik Platformu, faşizmi alaşağı etmek ve halklarımızın devrimci-demokratik iktidarını kurmak üzere sizleri birliğe ve ortak mücadeleye çağırır. Halklarımızın siyasi, ekonomik, sosyal hak ve talepler uğruna geliştirildiği mücadele dinamiklerinin organizasını sağlamak ve faşizme azami darbeler indirecek örgütlü kitlesel direnişler yaratarak yeni mevziler kazanmak için olanaklarımızı seferber etmeli, gücümüzü birleştirmeliyiz.

Emekçi halklarımız!

Faşist rejim her yönden sarılsıyor; sarılsıkça daha da saldırganlaşıyor. Kürdistan ve Türkiye sahında mücadelenin güçlenmesi karşısında telaşa kapılan

TC faşizmi, MIT, Contra-Gerilla, Anti Terör Dairesi aracılığıyla bir dizi provokasyon ve katliam yaparak, siyasi ortamı bulanıklaştırmaya, hedef şaşırtmaya çalışıyor. 80 öncesinde olduğu gibi bugün de Mummer Kusur, Çetin Emec'in öldürülmesi olayı devlet kaynaklıdır ve yukarıda belirtilen kararlık kompolarıyla cinayetler işlenmektedir. Ancak hiçbir güç ve zorbalık ne faşizmin çöküşünü önleyebilir ne de halklarımızın kaçınılmaz zaferi önünde durabilir.

TC'nin saldırı, provokasyon ve katliamlarına der demenin, kanlı 12 Eylül faşizminin ortadan kaldırılmasının ve halklarımızın çağdaş demokratik özgür bir yaşama ulaştırılmasının yolu devrimci-direniştir. Milyonların davası uğruna ön saflarda doğuşarak suly direnişler yaratın 6 parti ve örgütünü oluşturduğunuz **Devrimci Birlik Platformu** kuruluş hattının tek temsilcisi ve geliştiricisidir. Bunun için **Devrimci Birlik Platformu**'nun yükselttiği direniş odası etrafında birleşmeli, aldığınız kararları hayata geçirmek üzere tüm gücünüzü seferber etmeliyiz. Dağlarda, fabrikalarda, okullarda, zindanlarda, meydanlarda **Devrimci Birlik Platformu**'nun radikal perspektifini ve militan hattını egemen kılarak, faşizme karşı yürümeliz.

-Yaşasın Devrimci Birlik Platformu!

Devrimci Birlik Platformu
(THKC, PKK, DKP, TKP-B, SVR, 16 Haziran Hareketi)

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Newroz mesajı:

ORTADOĞU HALKLARININ 2000 YILINA YÜRÜYÜŞÜNDE NEWROZ LARI ÖZGÜRLÜK, EŞİTLİK VE KARDEŞLİK YILLARI HALİNE GETİRELİM!

Baştarafı 1. sayfada

büyük rolü oynayan bir konumda olduğunu tarihi gerçekler en açık bir şekilde göstermektedir. Tarihe bu denli katkı sunarak, uygarlık tarihinin temelini kendi tarihlerinin oluşumunda yaşayan Ortadoğu halklarının, bugün unutulmaz, ısrarla geri bırakılmak, dış baskı ve tahakkümle çözümler misali kötürüm kılınmak bahsiyetine uğramış olmaları aç olduğu kadar, günümüzün en yakıcı gerçekleridir.

Yakın çağlar tarihinde Batı'da ortaya çıkan milli uyanış, bağımsızlık ve özgürlük rüzgarları, halkları ulusal kimliğe ve kurtuluşa götürmede benzer bir rol oynayarak uygarlığı büyük katkılarla bulunmuştur. Kapitalist sistem de bu geçişin ifadesi olarak ortaya çıkmıştır. Kapitalist egemenliğin ziddi olarak doğan ve gelişen sosyalizmin ise, bu kez Doğu'dan bir fırtına halinde halkları kendi öz çıkarları temelinde bağımsızlık ve özgürlüğe kaldırmaya ve yine günümüzde bu doğrultuya, doğru devrimci yöntemlerle ileri bir aşamaya ulaştırmakla karşı karşıya bulunması diğer bir gerçekliktir.

Emperyalizm; Ortadoğu halklarının başına yüzyıllardan bu yana bulaşan kesilen ve kökleri halkların tarihlerinin derinliklerine kadar uzanan her türlü köleci-feodal despotların kendine bağlayarak, bunların şahısında bölge halklarını kimlikleştirme, eski uygarlıklarına yabancılaştırma, büyük uyanışlarını engelleme ve giderek kendine sadık-ısbirlikçi gururlar oluşturma çabasıdır ve halkların her türlü gelişmesi önünde bir handikap olan bu politikasıyla, Ortadoğu'nun tarihine, toplumsal ve coğrafik zenginliklerine el koyma ve halklarını bu şekilde tanımaz hale getirme gibi çok uğursuz bir role sahiptir. Bölgeye her geçen gün gücünü daha da artırarak ortaya emperyalizmin gayri-meşru suçları sionizm, kemalizm ve her türden feodal-despotizmin artıkları, bölge halklarının başına bir ul bir yerleşke onları tarihi gelişmelerine önüne geçmekte; ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel gelişmelerine kermektirmektedir. Emperyalizm ol-dukça boyun eğen, varlıklarını tamamen bu bağımlılık temelinde yürüten sionizm ve kemalizm; halkları iliklerine kadar sömürmede ve nefes alamaz hale getirmeye çok tehlikeli boyutlara varan rollerini değişik maskelerle genişletmek ve pekiştirmekten geri kalmamaktadır.

Emperyalizm bu iki irki gücü, bölge halklarının jandarması durumunda getirecek, Ortadoğu'nun zenginliklerini gasp etmekte ve yine bölgeyi yönelik her türlü tehdidi de bunlar aracılığıyla gerçekleştirmektedir. Halkların bağımsızlığını ve özgürlüğünü sağlama temellerinde gündemleştirilen ve daha çok kapitalist uygarlık çerçevesinde ortaya çıkan sosyalist sistemler her ne kadar bağımsızlık ve özgürlük mücadelelerinde dev bir atılım anlamına gelse de; Ortadoğu halklarına yansımaları çok çarpık olmuştur. Sistemin daha çok da bürokratasız özellikleriyle çok memurlar biçiminde temsilini bulması, bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelelerinde gestirici rol oynamasını olumsuz yönden etkilemiştir.

Yaşanan bu gerçekler nedeniyle Ortadoğu halkları; hiç de tarihinle yarışmayan bir şekilde, yakın çağlar tarihinde halklara oldukça ilerleme

“Günümüz insanlığının oluşumunda oldukça büyük pay sahibi olan Ortadoğu halklarının gerçekliğinde bu kadar düşürülmüşlük hakim olduğu kadar, bu halkların gerçekliğinde büyük bir devrimci mücadelenin ışıkmaları da doğru bir beklenti ve de gerçekler...”

imkanlarını sunan kapitalizm ve gerçekleşen sosyalizmin olumsuz sonuçlarıyla karşılaşmaktadırlar. Bu gelişmelerin varsa da olumlu yönlere; bunlar çok sıradan ve belirleyici olmaktan çok uzaktırlar.

Bu durum acaba halklarımızın bir kaderi midir, ya da aşılacak bir konum mudur?

İnsanlık tarihinin özü bir gözden geçirilmesi, şu gerçeği açıkça gözler önüne sermektedir: İnsanlık soyunun en çok düşürülmüş olduğu bir dönemde, büyük bir devrim her zaman patlak verir ve insanlık tarihinin en ilerleten bir kaldıraç durumuna gelir. Bunun tarihte yaşanan örnekleri vardır: Arabistan çöllerinden fıskıran İslam Devrimi, Avrupa feodalizminin bataktığından fıskıran Fransız Devrimi ve Çarlık despotizminin kokuşmuşluğundan fıskıran Büyük Ekim Devrimi, bu gerçeği çok iyi kanıtlamaktadır. O halde bugün Ortadoğuda yaşanan durum, ne halklarımızın kaderi ve ne de aşılacak bir durumdur. Adlarını andığımız devrimler, halklarımızın büyük bir devrimi, dünya çapında etkisi hissedilecek bir patlamayı gerçekleştirebileme gücüne sahip olduğunu gösterir. Bölge halklarının çıkış yolu da buradan geçmektedir.

Demek ki, günümüz insanlığının oluşumunda oldukça büyük pay sahibi olan Ortadoğu halklarının gerçekliğinde bu kadar düşürülmüşlük hakim olduğu kadar, bu halkların gerçekliğinde büyük bir devrimci mücadelenin ışıkmaları da doğru bir beklenti ve de gerçekler. Bilinen nedenlerden dolayı halklarımız bu duruma düşürüldüğü gibi, yine bu gerçeklikleri temelinde devrim silahıyla

ayaklanacak ve insanlık tarihinde yüzyıllarca oynadıkları belirleyici rollerine yeniden kavuşacaklardır. Çok yüksek olan insanı değerleri; özellikle kapitalizm ve onun izdüğü reel sosyalizmin bürokratik saplantılarına karşın, tam bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelesi temelinde aytağa kalkacak; bugün insanlığı da başına bulaşan olan ve somut fidesini nükleer dehaşet dengesinde bulan insanlık dışı duruma da son verecek, tarihlerine yazarak belirleyici rollerini oynayarak öncü konuma yükselceklerdir. Halklarımızın bu çıkışta, insanlığı nasıl zayıf bir konumda olduğunu gösterecek, Ortadoğu halklarının insanlığı kurtuluşunda nasıl vazgeçilmez bir öge durumunda olduklarını da kanıtlayacaklardır.

Böyleti tarihsel ve güncel bir gerçekliği temsil eder durumda olan Ortadoğu halklarının em mazlum, en düşürülmüş ve en çok katliam görürken olan Kürtistan halkı, bu rolün gönüllüsü olmaya aday bir halktır. Tarihin en çok unutulmuş ama aynı zamanda da en eski halkı olan bu halk, ikbin yıllarında doğru kendini tam bağımsız ve özgür kılmak için aytağa kalkıyor.

İnsanlığın çok kahir çeken, baskı ve sömürüldü illeklere duyan, en çok işgali yaşayarak yurdunu terk etmek zorunda bırakılan ve tam bir soykırımca tarih sahnesinde bir daha dirilmemesine gönmülmek istenen bir halk olan Kürtistan halkı, başta Türk barbarları olmak üzere günümüzdeki faşist temsilcileri tarafından bir gayretle yokedilme, kaderine terk edilme istenmektedir. Tam bir noktada “başardık, me-

zara gömüldük, üzerini betonladık” dedikleri bir dönemde, aytağa dikilen halkımızın; yitirilenin eşliğinde, en az donanımı, en az dostlukla ve en azgın düşmanlarıyla karşı karşıya bulunduğu tarihi bir dönemde, insanlığı sahip çıkmaktan başka çaresi kalmamıştır. Sıradan insanın demerin vazgeçilmez koşulu olarak bu hakka sahip çıkmanın ertelenmeyeceğini bilerek, şartlar ve gerekçeler öne sürülmeden, halka sahip çıkmak, onu bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine çekmek için öne çıkan ve günümüzde PKK biçiminde somutlaşan önderlik hareketi; bugün sadece bu gidışı “dur” demeyi kanıtlamamış; halkımızın soylu ulusal kurtuluş savaşını bir gerçeklik haline getirecek; öcünün şahsında tüm halkımızın -ki, en son şanlı Nusaybin ve Cizre yöresi halkımızın da cesaretle aytağa kalkmasında gösterdiği gibi- unutulmaz bir direniş sergileyebileceğini; bağımsızlık ve özgür yaşama tutkusunu her şeyi rağmen kendi savaşımına zafere dek sürdürebileceğini de kanıtlamıştır.

Bu anlamda, 20. yüzyılın son çereği, halkımızın tarihinde uyanma, kendini tanıma ve dayatılan imha çemberini yırtma yıllarıdır. Bu, halkımızın PKK gerçeğiyle özdeşleşmesinin somut ifadesi olarak dile gelmektedir. PKK; ayakta gezen ölü konumundan öteye gidemeyen halkımızın, bütün yönleriyle dirilmesini en yalın ifadesi; onun tekrar açılan gözü, cesaretlenen yüreği, duyan kulağı, konuşan dili ve düşünen beyinidir. Partimizin gerçekleştirdiği kararlı yürüyüş, halkımızın, tarihi ve nihai zafere doğru sağlama temellerinde ilerleyen kutsal kurtuluş hareketinin ifadesidir. Kendisini insanlığına bu kadar unuttuğu, gerçek dostlarının çok az olduğu, kendisinin de doğru yolda yürüyecek taktikinin sonuna kadar kesildiği ve tehlikeli bir başaşağıya doğru gidışı yaşadığı bir dönemde, halkımızı derinliğinden alıp zor ve engelli de olsa, yokuş-yukarı tekrar aytağa kalkarmak, gerçeği doğrultulu yürütmek ve buna hiçbir halkın yapaamadığı bir hız gücüyle gerçekleştirecek bugünleri ulaştırmak, kurtuluşu zaferi yaratmak kadar tarihi öneme haiz bir gelişmedir.

PKK çok kısa tarihinle rağmen, yüzyılların başaşağıya gidisi durdurarak tersine çevirebilmiş başaran bir harekettir. Yüzyılın tükenme, köleleşme biçimindeki kaybedilişini, kendi tarihinin çok kısa bir kesitinde bağımsızlaşmaya ve özgürleşmeye doğru bir dönüşümü uğratmıştır. Bugün 90 dan 2000 yılına doğru yeni bir on yıllık mücadele sürecini başlatırken, halkımız, tam bağımsızlık ve özgürlük şiarıyla farkı yakalayabileceğine hem derinden inanıyor ve umut ediyor, hem de bunu somut, güncel, kahramanaya aytağa kalkışı ve savaşımıyla kanıtıyor.

Ortadoğu gerçeğinde, Kürtistan her zamankinden daha fazla çözümleyici bir güç haline gelmesini, halkımız kutsal kurtuluş mücadelesine bağlı olarak karışılmaktadır. Çünkü, insanlık en çok nerede düşürülmüşse, orada bir devrimci çıkış mayalanır. Ortadoğu'nun en çok kördüğümü yaşayan halkımızda yönelik, tarihte ve günümüzdeki despotların, faşistlerin katliamlarına ve her türlü imha amaçlı operasyonlarına karşılık PKK, bu halk doğmuş güçlere nasıl başaşağıya karşı konulabileceğini gösterebilir ve aynı zamanda diğer

Ortadoğu halklarının kendi zalim-faşist diktatörlüklerinden nasıl kurtulabileceğini de açıkça ortaya koymuştur.

Evett, Kürtistan halkının PKK önderliğindeki bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelesi, bölge halklarının yeni bir çağa açılma mücadelesinin temel köşe taşlarından biridir. Kürtistan'da eli kanlı zalimlerin devrilmesi, Ortadoğu'daki feodal-despotların yıkılmasını da birlikte getirecektir. Arkasında emperyalizmin tüm suç ortaklarını bulan ve tarihin tanıdığı en zalim güc olan Türk faşizminin aşılması, Ortadoğu halklarının en özgür dönemlerden birine girmesinin başlangıcı olacaktır; bu anlamda da bölge halkları yeni günlerini, Newroz'larını özgürlük, eşitlik ve kardeşlik temelinde karşılayabileceklerdir.

Bölge halklarının özgürlüğü, eşitliği ve kardeşliği önünde, emperyalizmin sonuna kadar desteklediği iki engel vardır: Sionizm ve kemalizm. Sionizm, kemalizmin iktidarizesinin ve onu ortaya çıkardır. Günümüzde sionizmi ayakta tutan Türk faşizmidir. Ortadoğu halklarının em mazlumlarından Filistin halkı da, bugün en acılı süreçlerinden birini yaşamaktadır. Sionizmin kendisine hayat hakkı tanımama yönelimine karşılık Filistin halkı, insanlığı için her şeyini ortaya koymaktadır. Ortadoğu'da karşı-devrimin önderliğine oynayan sionizm, bu çağdışı yönelim içerisinde iken, kendisinden daha kötü durumda olan iktidarizesi faşist Türk rejimine karşı en zor koşullarda mücadele yürüten Kürtistan halkının varlığı da kendini duyurmaktadır. Bölgenin em mazlum halklarından Filistin ve Kürtistan halklarının sionizme ve kemalist faşizme karşı yürüttükleri mücadeleler, emperyalizm ve her türlü gericiğe karşı da yürütülen mücadelelerdir. Bu iki halkın yürüttüğü savaşın, Ortadoğu halklarının kaderini başaşağı, özgür ve kardeş kılımda belirleyici rol oynadığı son derece açıktır.

Kürtistan halkının önderliğini yapan PKK, 10 yılı aşkın bir süredir Filistinli kardeşleriyle ortak mevzilerde direniyor, savaşıyor; ve bu, bugün dünyanın tanık olduğu bir özgürlük atılımına dönüşüyor. Filistin gerillası, Kürtistan gerillasının gelişmesinde nasıl rol oynadıysa; Filistin intifadası da, Kürtistan serfinin ilerleten bir yol göstericisi, kardeş gücü olduğunu gösteriyor. Halklarımızın tarihinde tüm bunlar küçümsenemez önemli kazanımlardır. Aynı zamanda bu benzer gelişmeler, halklarımızın kaderinin ortak olduğunu somut ifadesidir. Dolayısıyla bölge halklarının önderliği görevi; bu ortak kaderi bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik temelinde bir atılıma dönüştürerek ilerleye doğru ilerletmedir.

Bölge halklarının yaygın kesiminin müslüman olduğu bilinmektedir. İslamiyetin çıkışı, tarihin en büyük devrimlerinden biridir. Fakat, bölge halklarının başına en büyük belalar da, İslamiyet adı altında gelmiştir. İslamiyet adına ama özünde başlatılarak sultanlık, şahlık, padişahlık ve meilik kurumlarına sınımlımsı, böylelikle de halklarımız yabancı baskı ve sömürüye sonuna kadar terk edilmiştir. Kurtuluş ve ilerleme önünde engel durumunda olan bu nedenle yıkılışın sağlanması, halklarımızın

Devami 27. sayfada

edin; ne zaman ki ABD bize terörist damgasını yapıştır. Almanya da harekete geçti. Arada tam bir anlaşmanın olduğu çok açık bir biçimde görülmektedir. Diyebiliriz ki, Alman polisinin size yönelik değerlendirmesi daha önce de vardı. Ola-bılır ama, henüz resmi tavır düzeyine çıkmış değildir. Bunun bu işi resmi-leştirince, onlar da bunu yaptılar. Amerikanın tavrı, Almanya'yı hare-kete geçirmek için talimattı. Böl-de-ler; emperyalistler kendilerini isbölümünü yapıyorlar. Ki, bu isbölümü son yıllarda oldukça ilerletmiş-tir.

İşte, siz de belirtiyorsunuz, Avrupa artık ulusal kurtuluş hareketine karşı genel bir tavır almıştır. Ulusal hareketleri tamponlanmanın tedbirini almaktadır. Avrupa devletlerinin koordineli çıkarışar, sözkonusu hare-ketlere yönelik polisiye "tedbirleri" gittiği gerçeği vardır. Ki, biz, bu işi ilk kurbanlarımızız. Bugün Avrupa poli-si, Alman polisini ve yargı organları-nın koordinesinde, PKK'ye yönelik bir tasfiye hareketi içinde girmiş bulunuyor. Hiç şüphelenilmesin ki, Avru-pa polisiye akan bölge TC'nindir, MIT'indir. MIT işte çikarıyor ve be-nim için şu şu adamlar tehlikelidir, şu hareket, şu davranış tehlikelidir, bun-ya bertaraf edin, diyor. Başta Alman polisi olmak üzere, Avrupa polisi de, MIT'in bu ihtiyacına karşılık- veriyor.

TC'nin 88' de, bize dönük bir plan-laması vardı, Partiyi tamamen tasfiye etme planlamasıydı bu; ülke içinde, zindanlarda ve Avrupa'da son dar-beyi vurmak planlarıydı bu. Sözkou-su kampanya başlanmadan önce, Zimmerman ve Kalermi, iki işçileri bakını görüstürler, bunların anlaşıl-mış gazeteleri de yazdılar. Yani, iddia edildiği gibi, işlenen suçların araştırıl-masını, açığa çıkarılmasını gibi bir durum sözkonusu değildi. Tamamen, Avrupa'daki çalışmalarında merke-z düzeyde bir darbe indirme sözkou-su, bunun anlaşmasını yaptılar.

Aslında Avrupa'da bize dönük im-la planları yakın dönemde ortaya çıkmış bir durum değildir. Değişmiştir, bu-ya bu işi ilk örgütleyen Amerika oldu. Palme cinayeti nedir? Altında Amerika vardır. Reagan politikası vardır. İlk olarak işlevi üzerinde-saldırırmak istediler. İşlevi'nin uluslar-arası konumu bilinmektedir. Palme gibi bir seçkin politikacının, insan hakları savunucusu bir politikacının ağızından dalgamalanmak istendik. Buşuna değil, onun gibi birine oturtu-lacak bir anti-PKK saldırısının emper-yalizm için bulunmaz bir saldırı nok-tası olacağı açıktır. Ama, Palme'nin dayatılan bu politikaya direnişi var-dır, yapmam dedi ve yaptırılmadı da. Palme cinayeti bunun sonucunda geliştirildi. Elbette tümün bizim üzerimize geliştirilen bir politik ci-nayete değildir. Daha başka çelişkiler de işin içinde oldukça önemli rol oynadı. Fakat, cinayete PKK adının buluşturulması ve oldukça ısrarlı da-banlama durumu, bunun bir de bize dönük yansımanın oldukça açık taşıd-ığı görülmektedir. Cinayeti üzeri-mize yitirmek çok büyük sorumluluk- bir taşıya iki kuş yurmayı hesapladılar. Hem Palme'yi ortadan kaldıracaklar ve hem de Palme'ye dayatılacakları anti-PKK'ci tavrı, Palme'nin katiliye işlevi, devlet ve kamuoyuna onay-la-tacakları. Ürkütücü, oldukça ürkü-tücü planları bunlar.

Değerli dostlar, emperyalizm za-ten bu örgütleri politikalar üstüne oturtmuş, kendilerini? Siyasal ci-nayetler, skandal... Bunlar günlük görülmektedir. Her gün, orada bu-rada işlenen siyasal suikastların ar-dındaki güç istihbarat örgütlerinin durumu bilinmeyen bir şey değil ki. Bunların emeklerini anlatıyor, şu sa-hiyeti şöyle devirdek, böyle ortadan kaldırdık, diye. Dünya edebiyatına an-larak geçiyor bunları. Eminiz ki,

bir gün merhum Palme'nin de du-rumu mutlaka açıklanmaya uğraya-caktır. Ki, zaten, cinayetin arkasında bulunanlar siyasi olarak açığa çıkmışlardır. Ve yine bildiğimiz gibi, İsveç polisinin, SAP'ınun tüm çaba-larına rağmen, Palme cinayetinin bizzatiye alakası olmadığı, aksine, bu cinayete nefrette kinadığıymış, karşı çıktığımız ortaya çıkmıştır. Tepkimizi açık belirtmişik, o dönemlerdeki açıklamaların var, bakabiliriz.

Reagan'la yürürtükte bulunan ABD politikasıydı bu, ABD saldırdı-ydı. Tutmadı. Tutmayınca da, bu

“...Diyarbakır'da nasıl TC'nin bu insanlık dışı po-litikasını boşa çıkardıkça, Düsseldorf'ta da, FAC ve TC ortak politikalarını kır-a-çtı ve onlara teslim ol-mayacağız. Cevabımız, FAC'in o korumada çok ayak dirediği TC karşı-sında savaşçı daha da yük-seltmek olacaktır. Aldanı-yorlar, arkadaşlarımızı ora-da rehlin alarak, bizden sonuç alacaklarını sanı-yorlar. İyî ama, biz zaten halk olarak rehlin olma du-rumumuzda başkaldırma-ya hazırız. Partiyiz; bir-kaç arkadaşımızın FAC ta-rafından rehlin alınması, bizi nasıl TC'ye karşı sa-vaştan alıkoymak ki?..”

kez Almanya devreye sokuldu. Ol-duğca gözükür bir saldırı planlama-sıdır bu. Mesela, Fransa'da öldürü-len Alman etnik köçmenlerinin durumu nedir? Üstüne Cephemizin bildirisi atılmıştır. Bizze mal edilerek istemi-şler cinayeti. Neden yaptılar bunlar? Şüphesiz, ciddi bir yönelimi gösteriyor.

İşin içinde bu kadar komple giriyor, bu kadar ovun oynuyor. Bu, yöneli-mi büyüküklüğünü gösteriyor. Yoksa, Almanya'da, Avrupa'da her gün or-tanca cinayeti işleniyor. Sorun, her-hangi bir ülkenin içi aşması sorunu mudur gerçekten? Değildir. Böyle yapılmış oldukça adlatıcı olacaktır.

Şimdi, TC diyor ki, başımızda PKK belası vardır, basemediyor, işin ucunu elinden kaçırıyoruz, bu hare-ketini sonucunda tümün tasfiye ol-man isten bile değildir, durumun bu kadar vahim. Benim bu beladan kurtulmam için yardımı ihtiyacı- var, bana yardım etmelisiniz, ben sizin Ortadoğu'daki ucucauzum, kal-kanınızın, PKK kalkınanızı deliyor, seyirci kalamazsınız diyor. İşte Amerika da, Avrupa da bakiyor ki, durum gerçekten emperyalist çık-arıları açısından oldukça vahimdir; kendî aralarında, NATO platformla-rında bunu konuşuyorlar, tartışıyorlar ve TC'nin istemine cevap veriyorlar. Bu, uzun vadeli amaçtır. PKK'yi tümüne tasfiye etmek, onları TC örgütünde, Ortadoğu örgütlerinde çikarılarıya çikarıyor, en çok da -Avrupa için söylüyoruz bunu- FAC'ın çikarılarıya ötürüyor.

Kısa vadede ne yapmak istiyorlar değil? Partimizi Avrupa alanında boğmak istiyorlar. Avrupa'daki Kürt nüfusunun ağırlıklı olarak PKK ta-biri olduğu bilinmektedir. Önemli bir maddi ve manevi güç kaynağı-mızdır. Biziz bu güç kaynağımızın yoksun bırakılmak istemektedirler. Gerçekten de, dünyada PKK kadar kendî halk gücüne dayanan ve ta-mamen halktan beslenen, halkının gücünden başka hiçbir maddi güç kaynağına sahip olmayan bir tek

hareket bulamazsınız. Bunu TC de biliyor, FAC da, emperyalizm de. İşte bu noktada bizi darbelemek istiyor-lar, bizi savası yürütecek gücün düşürmek istiyorlar. Bunları bilmiyor, görmüyor değiliz.

Yalnız bu değil; Avrupa dünyanın merkezi olma konumunu hala ko-yuyor, herkes için olduğu gibi, bizim için de dünyaya açılan bir pencere. Dünya insanlığını buradan mesaj ulaştırma durumu herkes için bir gerekçe. Ulusal kurtuluş hareketimiz-in, halkımızın tantınımın önemli bir cephesidir Avrupa. Halkımız, bu cepheden kendini dünyaya tanıtmın-nın çabasını vermektedir. Bizî dün-ya terörist diye lanse ederek, ulu-sal kurtuluş hareketimizin göreceği sempati engellemeye çalışılmaktadı-r. Dünyanın en mazlum halkının, dünya insanlığını göreceği destek açtıkları, kamuoyu vicdani Kürt hare-keti karşısında suskun kalmaya-caktır, bunu biliyoruz.

İşte, bu kadar kapsamlı amaçları-ya yürütülen kapsamlı politikalar şimdi o kadar komik bir çerçevede sunu-luyor ki, gerçekten vahim, çok acı bir durum bu. Söзде Almanya yasaları koruyor, Alman hukukunu işin içine sokuyorlar. Peki bunu halkımız; yar-gılamaya şıratmanın anlamı nedir? Araç amaçlarını tam olarak uy-gunluk sağladığından, mevcut politikaları sırtıyor. Sayın savcı ha-zırımız olduğu iddianamede, işi, savaş hattımızı yargılamaya, Parti işi sorunlarını, işi işlerimizi yargı-la-maya kadar vardırdı. Adama der-ler, senin derdin ne, sana ne oluyor? Hani Almanya'ya sınırlıydın, hani Almanya hukuku çerçevesinde olaya yaklaşayordun? Yok, ama öyle değil, savcı neye yönelmiş, ne yaptığını gayet iyi biliyor.

Değerli dostlar, PKK Avrupa'da ne yapıyor? Hiç kimse merak etmesin, PKK kendî halkın çok önemli bir kesimi Avrupa'da olduğu için orada-dır, bu bizim hakkımızdır da, halkı-mız nerdeyse biz de orada olacağız. Biz bir halk hareketiz. Kimsenin ülkesinde kalmaya niyetimiz yoktur, aksine biz, başka ülkelere de bulun-an halkımızı ülkeye döndürmeye çalış-ıyoruz. Başka ülkelere göçmen olarak yaşamamızın nedeni olan vatensizliğimize son vermenin sa-vaşımıza atılmış buluyoruz. Bizim Alman halkıyla, hukukuyla ne alip-veremeyeceğimiz var ki!? Kaldı ki, bizim savaş cephezi ülkemizdir, biz orada savaş yürütüyoruz; bizim, savası Avrupa'ya taşımamızın bir anlamı yok ki. Amacımızda örtüş-me-yen bir olay olur bu; Parti politika-mız kesinlikle budur, bundan farklı değildir. Avrupa'daki çalışmalarımız Partinin bu politikasının bir yansıma-sıdır.

Nedr Almanya'daki çalışmalarımız? Tamamen insanımıza sahip çıkmadık, onların kültürel ihtiyacı-larına cevap vermedik, örgütlemek, halk olarak bütünliğini sağlamak, koru-mak. Bu, tamamen demokratik bir çabaya oturmuş bir halk savunmasıdır. Zayıf halkların nası bir kültür saldırısıyla karşı karşıya olduğu bi-linmektedir. Bizim halk olarak kendimizi bu temelde savunmaya hakki-miz yok mudur? Elbette vardır. Bizim Avrupa'da yaptığımız budur.

Yine üstünde oldukça oynanan, düşmanlıkla birbirinden kopartılan halkımızın kendi aralarında çelişki-lerini ortadan kaldırmaya, kavgalı durumlarına son vermeye çalışıyor-uz, hareketimizde halkımızın birli-ğini sağlamaya çalışıyoruz. Sayın savcı araştırması görecektir, Kür-distan'daki aşiret çatışmaları, kan davaları ta Almanya'ya sıçırıyor zamanında, orada insanlarımız bir-birlerini vuruyorlar. Şimdi biz buna son verdik, buna son vermiş PKK'dır. Alman insanının, halkının bundan rahatsızlık duyacağına hiç sanmıyo-

rum, duymaz da.

Şimdi diyebecsiniz ki, ortada birka-nı suçlar vardır, işlenmiş suçlar vardır. Bunu reddetmiyoruz, işlen-en birtakım suçlar vardır. Gerçekten samimi davranılacaksa, işlenen suç-ların Partimize, yalakanan arka-daşlarımızla hiçbir alakasının olma-dığı; aksine, bize rağmen, bize karşı işlenen suçlar olduğu açık olarak görülecektir.

Özellikle 12 Eylül sonrası Avru-pa'ya, Almanya'ya yerleşen Kürt örgütleri, Avrupa siyaseti içinde iyi eritildi -gerçi konularını da buna müsaitti- ve tam bir maşa durumuna geldiler. Aynınsı bize de yapmak istedikler, bize de etmek istedikler, başaramayınca da, bu kez komp-rolarla tasfiye etme planları geliştirdi-ler. Bu, salt Türk polisi ve Avrupa-Alman polisinin içiçe çalışması değil, temelde bu olmakla birlikte, sözü-nü ettirmiş diğer Kürt örgütlerinin de işin içine çekildiği, önemli oranda kullanıldığı bir durum sözkonusudur.

Biz, halkı biraz yanımıza çekip, onların yürüttükleri istedikleri politika-lara boşa çıkartmak istediklerimizi saldırmaya başladılar, Kürt örgütleri-ne de kendilerine bir maşa yaptılar. İşte, KOMKAR'ın durumu budur. Daha önce istisnasız tüm örgüt üye-lerimize ajantik teklif ettiler, para teklif ettiler; olediyası şantaj yaptılar. Bu kadar adı oynadılar. Yapama-dılar, ne örgütü kendilerine bağlaya-bildiler, ne de örgütleri gelişmemeye engelleyebildiler. Yalakanmaların başladığı dönemde, ortaya çıkan gerekç, PKK'nin giderek kitlesel-leştiği gibi, gelişip göçlendiği. Onlar için ürkütücü bir gelişmeydi bu. Bize karşı harekete gelişmesinin teme-linde yatan gerçeklerden biri de bu-dur.

“...Avrupa artık ulusal kurtuluş hareketine karşı genel bir tavır geliştirmektedir. Ulusal hareketleri tamponlanmanın tedbirini almaktadır. Avrupa devletlerinin koordineli çıkarışar, sözkonusu hare-ketlere yönelik polisiye "tedbirlere" gittiği gerçeği vardır. Ki, biz, bu işin ilk kurbanlarımızız. Bugün Avrupa polisi, Alman poli-si ve yargı organlarının koordinesinde, PKK'ye yö-nelik bir tasfiye hareketi içine girmiş bulunuyor. Hiç şüphelenilmesin ki, Avru-pa polisiye akan bilgi TC'nindir, MIT'indir...”

Almanya'da geliştirilen saldırıda MIT'in çok tayin edici bir rolde oldu-ğünü görmemek mümkün değildir. Bugün savcının, iddialarını ifadele-rine dayandırmaya çalıştığı unsurlar-nın tümünün de MIT'le şu veya bu düzeyde, dolaylı-dolaysız ilişkileri olduğu açıktır.

Örneğin, bir Hüseyin Yıldırım un-suru vardır. Yaklaşık on yıldır, devletin başızına bela ettiği tiplerden biridir. Söзде avukatlık, cezaevindeki -ülkeceki cezaevlerinde- arkadaşla-rımızın avukatıdır. Biliyor musunuz, 12 Eylül'ün en vahşi boyutlarda ya-sandırdığı bir dönemde, hiç kimsenin arkadaşlarımızı avukatlık yapma-dığı, yapmaktan oldukça kapandığı bir ortamda, bu şahıs gıcık, arka-daşlarımızın vekaletini üstüne aldı, ben avukatlık yapacağım dedi. Dik-katimiz çikti, ama adının namu-suna, cesaretine yorduk bunu. Bu-

nunla güven sağlatmak istedi. Gü-nevi geliştirmek için olsa gerek, son-radan kendisini tutukladı. Polisle bir-likte geliştirilen bir tavırdır, bundan fazla şüphelenememek gerekme-ktedir. Söзде yanlış bir ad üzerine tutulmalarına da daha sonra bir-liklidir. Mümkün mü? Değil. En sıradan Kürt köylüsü bile, o dö-nemde yakalandı mı, birkaç yıl içinde kalırdı, onca işçeye görürdü. Bu adam birkaç ay İçerde kaldı, çikti işçeye işçeye gördüm, böyle gördüm diyerek, bir kahramanlık edebiyatı yaptı. Şimdi cezaevinden çıkan ar-kadaşlara soruluyor, siz onlara ya-lanla işçelerle tanış olmadık diyolar. Tabii biz, fedakarlık etti, arkadaşlarımızı hizmet etti dedik, bağırızza bastık. Yurt dışına çı-ardık. Avrupa'ya gönderdik. Benim adamı konuşuyordun, biliyorsunuz birçok açıklamaya bizim aımızda ya-pıyoruz. Açıklamalarına bakilsin, her eyleme sahip çıktığı görülecektir.

Bu unsurun, MIT'in içinde önemli bir halka olduğu daha sonra ortaya çıktı, ne olduğu anlaşıldı. Alman-ya'da geliştirilen tutuklamaların içinde aktif rol oynayanlardan biridir kendisi. Kendisine örgüt içinde bir rol biçilmisti. Neydi planları? Şu anda tutuklu bulunan arkadaşlarımız yakala-tacaklar ve Avrupa'daki Partinin te-melinde konuşacakları Aynıy ele ya-pıtlar, ilkin arkadaşlarımızı tutuklatılır ve daha sonra, bu unsurun başını çektiği Parti karşıtı bir tavır geliştirdi-ler. Kendisi daha önce buraya, ya-nırma geldi. Bizi ısrarla Avrupa'ya çekmek istiyordu. Avusturya Baş-bakanı'ndan davet aldım sizin için, diyor. Çok büyük oynamak istedi. Burada çok yoruluyorsunuz, bütün yük omuzunuzdur, burası pek güvenilir de değildir, Avrupa'ya gelmeniz çok uygun olur, diyor. Aklınca, bizi de çekip yeri yapacak, becemezdı tabii. Sonradan da işte, sözkonusu olan tavrını geliştirdi. Bizi söзде diktatör ilan ediyor, ordaki arkadaşlarımızı da işi, yeteri ki ona karşı tavır alın, onun tek bir adamını Avrupa'ya adım attırmam. Adama demezler mi, kimden güvence alıyorsun, kendi başına, tek başına mı yapıyorsun bunu? Belli ki, sağlam güvenceler almış, bu garantileri verme istemmiş kendisinden.

Şu yalakanan bir arkadaşımız oldu, direkt kendisi yakalattı. Eve telefon ediyor, arkadaşın evde oldu-ğünü öğreniyor ve hemen ardından polisi eve yollayıp arkadaşları yakala-tıyor. Cezaevindeki arkadaşlara da söylüyor; Partiyi karşı tavır alın, siz anında çıkartaymı? Belli ki, sağlam aşçı aşçı bir tavırla garantiler yağı-ruyor, demekki arkasında sağlam güvenceler var. İşte Alman hukuku ve işte Hüseyin Yıldırım. Tamamen tasarlanan planına göre hareket ediyorlar. Dedik ya, ilkin Alman poli-si-Türk polisi, arkadaşlarımızı çeşitli vaadlerle kandırıp, kendilerine bağ-lamak istedikler. O temelde ajansa-tıkların tedbirini. Bu tutmayınca da, bu kez, işçeyele, baskıyla indir-mek ve PKK aleyhine tirafarı yaptı-rıp ajanslatılmak istedikler. Dikkat edin, tam TC taklitçidir bu. Ve Hü-seyin Yıldırım unsuru da bunu çok iyi bilmektedir. Gerçekte, Diyarba-ır'daki arkadaşlarımızın avukatlığını yaparken, aileleri, çocuklarını teslim olmaları, tiraf yapmaları yönünde teklif yaptırma kullandıyor, aile-ler ve devlet yetkilileri arasında ara-cılık yapıyorlar. Diyarbakır'daki ar-kadaşlarımızı dayatılan, korkulu bir işçene ortamında tirafatı, kuruluşu tirafatı sağlatmaya çalışıyorlar. Almanya'da da uygulanan budur. Arkadaşlarımızı Diyarbakır'daki ce-zaevi koşulları yaratıyor, "uygar" Almanya, "barbar" Türkiye'nin ce-zaevi koşullarını yaratmış ve "haydi, tiraf edin, kurtulun" çok içliğin bir şey bu. TC'nin tavrını olduğu gibi

Bugünkü gelişmeler gündemin birinci maddesidir. Parlamentoda, hükümette, köşkte gündemin birinci maddesidir. Gerçekten, eşine ender rastlanan bir savaş var bugün... Biz bunu, basit bir bilime saygı ve toplumsal namus meselesi olarak ele aldık.

Toplumsal namus meselesi! İşte Başkan APO'nun işaret ettiği PKK gerçeğinin mayası budur. Bu mayaya bugün tümümüz. "PKK yüz yılların başaşağıya gidisini çok kısa tarihinde tersine çevirmiş, yüzünlük tukenme, köksüzleşme biçimindeki kaybedilişini kendi tarihinin bir yılına bağmışızlaşma, özgürleşme yılı haline getirmiştir.

PKK, bugün 90'dan 2000 yılına doğru tekrar bir on yıllık süreci başlatıyor. Tam bağımsızlık ve özgürlük şiarıyla zafere yakalayabileceğine hem deninden inanmakta, umut etmekte, hem de bunu somut, gerçek, kahramancaayağa kalkmayla, savaşmayla kanıtlanmaktadır.

Halkımız, Ortadoğu gerçeğinde, Kürdistan'ın her zamanından daha fazla çözümlü bir güç haline gelmesini kutsal kurtuluş mücadelesine bağlı olarak karşılanmaktadır. Çünkü, insanlık nerede en çok düşürülmüş ise, orada bir devrim mayası" diyoru Newroz konuşmasında Ulusal Önderimiz APO.

Gerçekten inat ettin mi, ona yol açarsın ve gerçeğin dili bilimseldir. Ulusal Önderimiz belirttiği gibi, kendisini ifade etmede en ufak bir demokratik olanağa sahip olmayan, bu hak tanımayan ve başında sopa eşlik edilmeyen bir halkın zordan başka kendini ifade etme aracı yoktur.

Neden ve hangi gerçeğe karşı zordan başka kendini ifade etme aracı yoktur? "Hangi açıdan bakarsak bakalım, düşman bize hiç de yaşama hakkı tanımıyor. Bu konuda hala ısrarlı çok politikaya veya insanlığı katliamları soykırımına biçiminde bir katliamlardan geçirmeye de diyemeyeceğimiz tarzda kötü bir uygulamaya sonuca girmek iddiasında. Aslında katilim bir çözümdür. Fakat onu dayatmıyor. Çünkü kendisine sığt gerekli, bu yüzden de inekler salımlı. Hayvanlar gibi yaşatacağımız tarzındaki cüretkar politikaya hakaret ediyor. Bu politika, karıştırdıkları barbarlığı kadar, buna muhatap olan gücün veya güçsüzlüğün, halkın sefilliğini, açlığını, açılmasının da derinliğini gösteriyor. Halkımızın içinde bulunduğu durum veya bizim yaşamın o kadar kötü veriyor ki, "nasıl kullanırsan sonuç alırm" diyenlerin Gerçekten de, Kürdistan'da yaşanan yaşam (adına ne dersək diyelim); hayvanlara uygulananların üstünde bir şey verişin, karışlığını alırsın misali, insanın çok ürettiği bu birlik olmasıyla bağlanlı bir somut statüsünü uygulamaktadır. Adın ağzına almıyacak, özgürlük talep etmeyeceksin, özgürlük talebi olmayacak, özgürlük talebi olmayacak, özgürlük talebi olmayacak ve yaşayacağını demektir.

"İnsanın doğasına en ters politika dedim bunları. Türk barbarlığı tarihte namdır, geleneksel kökleri vardır ve gerçekten soykırımlar dahil, insan soyunun başına en olumsuz belalar getirmiştir. Bizim başımıza gelenler ise, hiçbirisiyle kıyaslanamayacak kadar anlamlıdır ve tanınım bulunması bile güçtür" diyoru Başkan APO.

İşte bu gerçek karşısında zor, adaletin diğer adı oluyor. Düşman, yaptığını cebavını ancak bu şekilde alır. Mücadele araçların doğru seçimi, çelişkiyi çözmenin anahtarıdır. İşte, PKK gerçeğinden getirilay oturmuş halk ayaklanmasının çözüm gücü budur.

Bu, salt Kürdün, Kürdistan'ın gerçeği değil, evrenselidir. Başkan APO Newroz'da diyor ki: "Bölge halkları

nün başına bela olan, tarihte ve günümüzdeki despotların, faşistlerin hakimiyet katliamlarına tasfiye etmesine karşı, PKK bunlara nasıl başlanıya karşı konulabilecekleri, aynı zamanda Ortadoğu halklarının kendi zulüm-faşist baskıcılarından nasil kurtulabilecekleri de açığa çıkmıştır."

Süphesiz sadece göstermekle yetinmeye çok. Bugün artı genilla ve halk ayaklanmasında oturan savaş gerçeğinin, etikleriyle, boyutlarıyla Kürdistan'ın sınırlarını taşmıştır. "Kürdistan halkının PKK önderliğindeki bağımsızlık, özgürlük ve kardeşlik mücadelesi, bölge halklarının mücadelesinin temel köşe taşlarından birisidir. Kürdistan'da zalimlerin devrimleri Ortadoğu'dakilerin de yıkılmasıyla birlikte gerçekleşmektedir."

Süphesiz, özür Ortadoğu'ya gidilen yol, bugün köleliğe mahkum olan her bir halkın mücadeleyi kendi özgürlüğü yükseltmesi mümkün olmaktadır. Bunun bilincinde, Partimizin kendine ve halkımıza yüklemiştir. Bugün onun ve namus görevidir. Bugün bunun bilincine savaşta yönelmiş, bugün bunun bilincine savaşçı olmaktayız.

Partimiz, 84'ün 15 Ağustos'unda, bölge halklarının baş düşmanı emperyalizmin en büyük kükla gücü olan TC faşist sömürgeleşmeye karşı, açığı silahla savışmaya başlatarak, bunun en büyük ve ilk adımı olduğunu kararı bir şekilde atmıştı. İlk adımı kararlılığı, sonraki adımların ısrakrılı mesafeleri için garanti olmaktadır. Bu da, büyük bir imanla yürüyüşe atılanlar kâdır ancak.

15 Ağustos 1984'te büyük bir imanla harekete geçen Partimizin silahlı gücü, NATO'nun sayıca en kalabalık ve dünyada ilk sıraların önde olduğu ordularından biri olan TC ordusunun amansız ve kahredici darbeleri altında işlemeye, harekete edemeye hale getirilerek, vermiş olduğu yüzlerce şehidini halkımızın birliğinin köşetaşları, akan kanlarını da birliğin harcı yapmıştır.

Ve halkımız, Partimizin Newroz imanıyla açmış olduğu direniş ve savaş yolunda gününden daha yüksek bir katilim ve kararlılıkla yeni almıştır. Halkımızın, köleliğe karşı başlatılan bu özgürlük yürüyüşündeki güçlü adımları, Partimiz 90'dan başlanarak, 30'lı yılların ayaklanma yılı haline getirmeye ve bu ayaklanmaların ucunda da bağımsız ve özgür bir yaşam şiarını yükseltmeye ve güçlerini bir tarza koormaya sevk etmiştir. Halkımıza dayatılan inkar politikasını kırmanın yolu böyle açılıyor ise,

Başkan APO diyor ki: "Unutmayalım ki, dünyada halkların kimliğini belirleme kesimlikte suç değildir. Fakat herkes adını koymaya deşette karşılıyor. Mevcut düşmanın barbarlığı bunu böyle dayatıyor ve bu konuda çok cüretkar davranıyor. Halkımız da ne kadar kötlülük varsa, hepimiz kendisine yakıştıyor. Ülkesine yabancını, onun ruhanını, kimliğini tanımayor... Halkımız için düşürüldüğü bu suçlu ve lanetli durumdanda kurtulmak için, kendi öz savaşımına yönlenersek, hem kendine ve hem de insanlığı karşı kendini suçlu durumdanda kurtarmak, insanlık ailesinin onuru ve şerefli bir üyesi haline gelmelidir."

Bu görevlere yükli Kürdistan halkı için, Newroz insanlarının anlamı ne oluyor? "Kürdistan halkının geleneksel bayramı olduğu kadar, halkımızın çağıda anlamda, kendi ulusal kimliğini, geçmiş tüm yıllardan daha da fazla açığa çıkararak, bunun savışımını, kendi halk savışımını sağlama temellerinde ve bir daha yeni yeni, Newroz tarihini göz önüne getirdiğimizde 2602, Miladi 1990 yılı, bir anlamda Partimizin

de başta Nusaybin-Cizre halk isyanı olmak üzere, tüm ülkede ulusal kimliği ve özgürlüğü düşünmüş hamesini daha da ileri bir düzeye taşıyarak karşılaması, gerçek bir kutlama anlamına geliyor.

"Yeni şeyler derken, esas olarak mücadeleye ulaştığımız yeni anlamıdır. Bir yandan Partili militanların şahadetini, diğer yandan halkımızın kanlı isyanı, Newroz'un nasıl karşılanması gerektiğini ortaya çıkarmaktadır. Bu temelde mücadelemizin vardığı düzeye, gerçek bir umut kaynağı, yaşamın temel, vazgeçilmez yeni bir şeklidir."

Umut kaynağı Newroz aynı zamanda öze yöneliştir

"Halklar zor dönemlere düşüp, bu dönemleri yaşadıklarında, hele bu halk Kürdistan halkı ise, bir kader gibi gittikçe tükenen ve adına savaş denilemeyecek olan, yabancısı işgal ve hatta sömürgeçilik denilemeyecek olan bir durumu yaşıyor, bundan da öteye, eşine ender rastlanan bir tükeniş sürecinde ise, bu durumların üzerine düşünce ve davranış üretmek gerekiyor; ya insanın temel özelliklerine sahip çıkmamızın vazgeçilmez bir gereği ise; yaratılan, önemli sonuçları ve yeniyeye ulaştırma muazzam sağlam bir başlangıç" diyor Başkan APO.

Evet, halk tarihimiz gözönüne getirildiğinde, tüm bu gerçeklik iyice

böyle değişmiştir. Döneme, girilen yeni döneme işaret etmiş ve her şeyden önce, Parti yapısını bu şekilde hazırlamaya esas almıştı. Ve buna daha başlatılan halk ayaklanmaları evresinde savaşta, öze yönelerek, yüklenmeye esas alarak, mücadelemizin nasıl geliştirileceğinin yüksek mantığını açığa çıkarmaktadır.

Diyor ki: "Yıllar, sorunlar ve başlangıç anlarında, çeşitli halklar, partiler ve kişiler için net gündemleştirilerek incelemeye tabi tutulmuş, işler kolay yürütüldü. Bu halk, onun adına öncülük iddiasında olan PKK ve bizler sözkonusu olduğunda, gündemimizi doğru belirleme, sağlam başlangıçlarla değerdendirme girişmek, bunun pratik çabalarını, yürüyüşünü yapmak, gerçekten çok büyük güç sergilemek demektir. Çok güçlü olmak, kendini aşmak, gelişmeye-ki, bu bizde bir varlık-yokluk, bir diriliş meselesidir-yemek, onu anlamı çok özgün olan başarıları bir gelişme içinde tutmak, buna sürekli güç getirmeye birlikte en az tahribata yol aldırması bilmek zorundadır. Çünkü bu çok önemli! Sorumluluk ciddi duyuluyor ve dava adamı gibi temelinde kavranılıyor, kapasite ve biçim kazanmak vazgeçilmezdir, gereklerini karşılamak ise zorunludur."

"Yeniyeli, halk ve Parti için olduğu kadar, daha çok da militan için, kendini köklü gözden geçirme, önünde görev olarak duran, bir anlamda başlı olduğu görevlere yeterli

irrendeliğinde görülecektir ki, başarıları hiç de azımsanacak şeyler değildir. Ve yine, önümüzde koyduğumuz hedefler gözönüne alındığında, görülecektir ki, azımsanmayacak başarıları ama hiç de yetinilecek başarıları değildir. Aksine, mücadelelerinin gelinen aşamasında görev, her zamankinden çok daha ciddi bir tarzda sorumlu devrimcilikçe yaşama yönelmeyi zorunlu kılmaktadır.

Halk tarihimiz, ayaklanmaya kalkışın halkımızın tüm fedakarlığı gösterdiğinin örnekleriyle doludur ve yine, sağlam bir çalışmanın ve örgütlenmenin içinde olmayan ayaklanmaların nasil ezildiklerini ve ardından, nasil bir otopragını altına gömüldüğümüzün de örnekleriyle doludur. Parti hareketimiz, halkımız eşsiz bir fedakarlık örneği olan ayaklanmaya yönelmiştir. Böylece, tarihimizin canalığı noktasını yakalamış bulunuyoruz. Şimdi, en büyük enerjili açığa çıkararak bu canalığı noktaya yüklenmenin zamanıdır.

En yüksek sorumluluk açığa çıkarılmadan, durumu bu tarza ele almak mümkün olabilir. Başkan APO, ayaklanmaya hazırlık günlerine

time... Devrimi başka türlü kurtarmın-yolu yok.

Ayaklanmalarla başlayan yeniyeli, aynı zamanda, militanın kendisini yeniyeli için de güçlü bir dayanak oluşturuyor. Herbir militan, halkın bu kalkışmasına layık olup-olmamasında, toplumsal namus konuşturmaya konuşturmamada kendini açığa vurmaktadır.

Militana seslenirken, Başkan APO şöyle diyor: "Her şey PKK'yi önder olmaya zorlarken, sizin birçok özelliğinin bu konuda çelişki arz ediyor. Bizim aşmak istediğimiz bu oluyor..."

"Ülkede halihazırda bir savaş var. Buna tam anlamıyla katılma demek doğru değil. Silahlı topuluklar var yine son günlerde önemli bir ayaklanma var. Gelinen aşamada geriyeye çekilebilecek yanı yoktur. Ama sorunlarımız üzerinde yoğunlaşmayı zorunlu kılmaktadır..."

"Bir anlamda ulusalı PKK etrafında yoğunlaşmaktadır ve bu da, sınıfsal savaşımı Parti içinde ırmadıkta..."

"Bugün düşümda, neredeyse kadrolara 'evet' diyen bir anlayışa karşı karşılıyor, çünkü, bunu asla bir görüyor. Ama, Parti Önderliğine 'hayır' diyorlar. Bu, Parti bililiği ve ulusal bililiği sağlayıcı güç olduğundadır... Kadro yapısına genel olarak evet diyor. Bu, düşmanın bililiği yaşılmıştır. Kadro yapımın yapsal hastalığı açığa çıkıyor. Düşman bundan umulanmaktadır. Neden? Parti çizgisinde yürümeyen devrimcilikten dolayıdır..."

"Çizide netleşmeye, Parti görevlerini yerine getirmeye işlemiz derken, devrimci, PKK'nın muazzam olanaklarını işlemeye duruma geliyor. Bu, gelişmelerin, çok ileri düzeye sıratcağımız gelişmelerin ileri düzeye çıkmasını engellemektedir."

Savaşla toplumu yenileyen Partimiz, büyük önder APO'nun yol gösterici komutası altında, savasta kendini yenileyen savaşçı başarıya götürmenin yegane garantisini olarak ele almaktadır. İçine girilen yeni dönem hedefleri, beklentileri bunu daha bir yaşamsal kıyor.

"Yaşayıp, yaşamamamız bugünkü değerdendirmeyle bağlıdır. Sıradan bir çaba ile bile, dürüstçe olduğundan, çizgiyi tutturma işten bile değildir..."

"Kürdistan halkı tarihinde ilk defa asak olmaktadır çünkü, kendi gücüne oturuyor. Halk bu yeni adımı geleneksel değildir. PKK'nın etkisini ve ancak onun önderliğiyle birlikte yaşar."

"Gerek halk ayaklanmaları ve gerekse getirilay etkin bir yönetim gücüne ulaştırılmayı bilmiyoruz. Güncel görev budur." Başkan APO'nun, PKK'nın önüne koyduğu görevler bunlardır. Bu, halkımız asak bir yaşantıda kurtarın, kendi gücüne oturmadan isteminin ifadesidir. Halkı kendi gücüne kavuşturma istemidir.

Bir söyleside, "Ben lanetlenmiş, aşağılanmış, düşürülmüş Kürdü sevmiyorum. Biz böyle oldukça kimsede şif vermesin" demiştir. Tarihsel lanete uğramış Kürde karşı, alternatif bir tarih geliştirilmenin adımlarını atarken, büyük önderimiz APO, kendisinin sevgiyela k/gürebileceği aklannın bir halk yaratımın eşsiz çabasını böyle geliştiriyor ve soyut sevgi sözcüklerine pratik işlerlik kazandırıyor. Bu, kendine, yurduna sahip kılmak için bilincidir.

Bu bilinc, ayağa kalkmış halkla birlikte büyüyor, şahadete diğer şeytillerle kırılma çok salıyor ve bükülmeze, kırılmaz bir kuvvet doğuyor.

Ve Başkan APO, kaderini eline almış, orada oluşmuş bir halk olarak zalim üstüne daha bir kahredici yürümek için, "yeni ayaklanmalara doğru ileri" komutunu veriyor.

Artan katliam ve sürgün uygulamalarına karşı halkın cevabı:

AYAKLANMAK VE DAĞA ÇIKMAK

Türkiye ve Kürdistan'daki siyasal olaylar başdönürdü bir hızla gelişiyor. Çeşitli haber ajansları, basın-yayın organları, haber yetiştirmek ve olayları yorumlamakta zorlanıyor. Kürdistan'da kitle eylemleri, halkın başkaldırısı ve ulusal kurtuluş mücadelesi yeni aşamalar katıyor. İlerici insanlığın mücadelesine son derece ilginç ve yeni eylem biçimleri kazandırıyor. Kürdistan ulusal direnişi ve bunun da etkisiyle Türkiye'de gelişmekte olan halk muhalefeti karşısında, faşist-sömürgeci rejim, kendini tam bir kuşatma altında hissediyor. Çeşitli çevreler, kemalizm ve Türkiye Cumhuriyeti adlı devletin temellerini tartışıyorlar, tarihinin en ciddi sınavıyla yüzüye olduğunu ve bundan başkayla çıkıp kalamayacağını yasağı belli olaçağını söylüyorlar. Mevcut ortamda ve yaşanan gelişmeler karşısında faşist-sömürgeci Türk rejimi, esas politikalarında ve kuruluş temellerinde irtaya ediyor, kendisini olduğu gibi ortaya koyuyor; ya hep, ya hiç. Yani, ya PKK önderliğindeki Kürdistan halk direnişinin, ulusal kurtuluş hareketinin kökü kazınacak, dolayısıyla faşist-sömürgeci Türk rejimi olduğu gibi yaşayacak, ya da işbirlikçi burjuvazinin faşist-sömürgeci rejimi tümüyle yıkılıp gidecek. Burjuva düzen, faşist-sömürgeci rejim, kendi varlığını en son sınırdan böylece bütünüyle ortaya koyuyor. Çünkü, en küçük bir değişiklik, reform ve yenilenme yapamayacak duruma gelmiş bulunuyor. Bu doğrultuda atacağı her küçük adım kendi yıkılışını daha da hızlandırıyor yakınlaştıracasını çok iyi biliyor. Emperyalist efendileri ve özellikle ABD, İrandan ve diğer ülkelerden çıkardıkları tecrübeleri Türkiye'deki uşaklarına durmadan aktarıyor. Fakat çaresizdirler, Türk rejiminin önüne de İran Şahı'nın gittiği yolu koymaktan başka bir şey yapamıyorlar. Faşist-sömürgeci rejim, İran Şahı'nın yolunda hızla ilerliyor, sözde yeni önlemlerle aslında kendi ömrünü daha da kısaltıyor ve sonunu yakınlaştırıyor.

Özel savaş, diğer savaş türlerine göre en toleranslı olanıdır. Bir meydana muharebesi gibi, bir yıldırım savaşı gibi sahibini bir anda zafer ya da yenilgi ile yüzüye getirmez. Bununla birlikte, özel savaş, karşındaki halk direnişi sürdüğü, uygulayıcısı açısından en riskli bir savaştır. Çünkü bütünüyle yalın ve hileli, kirlî savaşım biçimlerine dayanır. Karşı direniş bunları açığı çakardıkça özel savaşın dayandığı bütün taktikler sahbine zarar verir, uygulamalar tersine dönerék uygulayıcısını zor durumda bırakır, onu yıpratır ve adım adım yenilgiye götürür. Kesintisiz süren ve sürekli gelişen Kürdistan direnişi karşısında, faşist-sömürgeci Türk rejimi, uyguladığı özel savaşta işte böyle bir mücadele pratiği yaşamış ve bunun sonuna gelmiştir. Başvurduğu bütün taktikler pratikte kendini başarıya götürüyor gibi görünmüştü de, gerçekte siyasal bakımdan ve uzun vadede pratik açılım adım adım yenilgiye götürmüştü ve hepsi de kendi aleyhine dönmüştü. Öyle ki, "şu kadar gerilla öldürdüm" diyemekteler artık, çünkü bu, yürütüldüğü savaşın boyutlarının göstergesi olmakta ve siyasal açıdan kendi yenilgisini göstermektedir. Gerillanın moralini bozarak işi geliştirdiği "sizi savasga gönderenler zevk-ü sefada yasıyorlar" propagandası, gerilla üzerinde değil, tersine kendilerinin savasga sürdüğü askerler üzerinde etkili olmaktadır. "Terör düş kaynaklı"

diye yaptığı propaganda ve dış ülkelerdeki dostlarıyla birlikte geliştirdiği operasyonlar, Kürdistan dağındaki gerillanın sürekli vuruşu ve kasabalardaki halk kitlelerinin direnişleriyle tamamen tersine dönmüş ve kendilerini zor durumda bırakmıştır. Hem iç, hem de dış kamuoyu, yaşananlar karşısında bu tür sözlerle artık gülmektedir. Benzer örnekler her alanda ve çokça gösterilebilir. Bunlar, faşist-sömürgeci özel savaşın başarısızlığı uğratılmış demektir. Özel savaş, genel planda yenilgiye uğramıştır. Bu nedenledir ki, şimdiki ulusal isyanı bastırma yöntemleri olarak katliam ve sürgün uygulamaları bütün halka karşı dayatılmaya çalışılmaktadır. 28 Mart günü Milli Güvenlik Kurulu kararları, bu noktada yeni bir sürece ifade etmektedir: Kürdistan halkı için katliam ve sürgün, baskının benzer tarzda Türkiye'ye de taşınması, Türkiye ve dünya kamuoyu için haber yaşağı, yani Kürdistan'daki durum üzerine sansür bü'nin kısaca, abdühamitliğin ve kemalizmin toplamlarını uygulamaya koması. Pek ni çıkar bundan? 12 Nisan tarihli Cumhuriyet

Ve bu toplantıda alınan kararlar, çeşitli kesimlere dikte ettirilerek 9 Nisan günü hükümet kararname olarak uygulamaya kondu. Elbette bu, daha önceki benzeremeyen bir askerî darbe türüydü, çünkü 12 Eylül rejimi içinde ve gerçekte askerî yönetimin altında gerçekleşen bir darbe idi. Bu nedenle bir yönetici değişikliği yapılmaması oldukça doğaldı, çünkü rejim yönetici değişikliği yapamayacak kadar hassas bir durumda ve çaresizlik içinde bulunuyordu. Geçmiş darbelerin göstermelik yanları yönetici değişikliği olsa da, esas işlevleri toplumsal yaşama yeni bir siyasal biçim verilmesi, yukarıdan aşağıya siyasal yaşamın yeni bir nizam altına alınmasıydı. 28 Mart darbesi de, bu işlev bütünüyle yerine getirdi; dokuz maddelik bir kararnamıyla Kürdistan'daki savasga ve Türkiye'deki duruma yeni bir nizam getirdi; 12 Eylül anayasasını ve 1982 den sonra yaratılmaya çalışılan faşist kanunlaşmayı da rafa kaldıracak her düzeydeki yöneticileri kanun koyucu ve uygulayıcı yaptı; 12 Eylül'den beri geliştirmeye çalışılan göstermelik devlet oluşumuna ortadan

lerin direnişu bu gerçeği çok daha açık ve kesin olarak ortaya koydu. Bütün kamuoyunda sömürgeci politikanın bittiği ve yeniliğe sonuçlandırdığı görüşü egemen olmaya başladı. Yöreye gönderilen sömürgeci parlamento heyetli halkın içine bile çıkmadı, bu heyet "yörede devletin bittiğini, PKK'den başka gücün destek bulamadığını, bütün burjuva partilerinin birer tabela partisi haline gelmiş olduğunu" açıkça ilanı etti. İşte 28 Mart darbesi böyleli gelişmeler sonucunda ve rejimin son gücünü de ortaya koyması biçiminde ortaya çıktı.

Kürdistan'daki Newroz atılımının ve ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni bir darbe niteliğindeki gelişmelerde temel etken olduğu kuşkusuzdu. Fakat bu gelişmeler yeni ortaya çıkan olaylar değildi, yeni bir gelişme düzeyi kazanmışlardı, ancak önceden de rejimi başarısız kılmaya zaten gerçekleştirmişlerdir. Kürdistan'daki gelişmeler karşı sömürgeci uygulamalar Kürdistan çapında alınabilirler ve zaten bunlar alınıp uygulanıyorlardı. Yani bugün Kürdistan'da uygulanması planlanan

hedefleniyor, toplumda saldırgan bir şovenizm yaratılmaya çalışılıyor. Ancak, bunlarla birlikte, olayların tüm Türkiye kentlerini kapladığı ve önemlerinin bu düzeyde geliştirilmesi gerektiği toplama kabul ettirilmek isteniyordu. Olaylar bütünüyle bu doğrultuda geliştirildi. Bütün sömürgeci yöneticiler hep bir ağızdan avazları yettiği kadar aynı koruydu başırdılar. Günlük burjuva basını, bu doğrultuda borazan gibi öttürüldü. Olaylarda Suriye parmağı bulabilme için sözde sınır operasyonları ve kaçakların yakalanması senaryoları gerçekleştirildi. Olaylarda İslam parmağı bulabilmek için her türlü propaganda herkese yapıldı, örgütler kurulmaya, örgütler ortaya çıkarılmaya çalışıldı. Bu konuda daha yeni örgütler kurabilmek için MIT yoğun olarak çalışıyor. Doğrusu fazla başırdılar da olmalıdır bu konuda. Ortaya birçok İslam örgütü adı atıldı, bazı adamlar yakalayarak örgütü diye kamuoyuna lanse ettiler. Ve en sonunda aradıklarını bulmayı başardılar: "Partiya İslamiye Kurdistan". Yıllardan beri Kürdistan'ın Güney ve Doğu parçalarını bazı kişilerin çıkarlarını korumak için kullanılan bu adı, yeni ve gizli bir örgüt olarak ortaya attılar. Öyle ya, hem Kür, hem de İslam vardı adında, bir taşı iki kuş vurmak gibi bundan daha işli nasıl bulunabilir? Fakat bir üçüncü özellik daha gerekiyordu. Bu örgüt PKK ile nasıl ilişkilili hale getirilebilecekti? Bunun için de her türlü çabayı harcadılar, ancak sonuçsuz kalarak "PKK ile hiçbir ilişkilisi rastlanmamıştır" açıklamasını yaptılar. Ne demek oluyordu bu açıklama? Çok açık ki, esas amacın bu tür örgütleri (eğer varsa) açığı çıkarmak değil, PKK ile İslamiyetin bir ilişkisini kurabilmek olduğunu gösteriyordu. Tabii İslamiyetin adı kemalist diide her zaman "irtica" idi ve yine bu adla arıştırılıyordu.

Tarih bilinci her zaman öğreticidir, tarih bilinci bugünü anlamak ve geleceği görebilmek açısından çok, pek çok önemlidir. Kemalizmin Kürdistan'daki ayaklanmaların ezme ve Kürdistan'daki soykırım uygulamaları her zaman "irticaya karşı hareketler, irticacı gerillere karşı ilericiler, devrimci mücadeleye" olarak göstermişler. Kürt ayaklanmaları içinde geliştirilen, seyirlerinin varlığı bu doğrultuda ustaca kullanılan etkelenen olmuştur. Türkiye'de komplolarla başvurularak bu tür olayların varlığı doğrultusunda halk aldatılmıştır. Böylece ve bunla dayanılarak Kürdistan'daki isyanları İL Türkiye'deki sosyalist ve ilerici hareketler ezilmiştir. Bu oyunu bozan ve bu konuda gerçekleri ortaya çıkaran ilk hareket PKK olmuştur. İşte 1990 yılı başından beri yaşanan olayların amacını, rejimin harcadığı bütün çabalarını anlamak, PKK'nin geliştirdiği direniş karşı da yeni kemalist taktiği uygulayabilecek ortamı yaratılmaktadır. Faşist-sömürgeci rejim, PKK'nin ve Kürdistan halkının üzerine bu sefer de yürürken, kemalizmin köhneşmiş taktiklerine bütünüyle sarılmakta, 1990'lı yılları 1920'li, 1930'lu yıllara sanarak aynı yöntemleri kullanmaya çalışmaktadır. Bu açılan, eğer kemalizm İL, Abdülhamit devri denirse, 12 Eylül rejimi de İV. Abdülhamit devri olmaktadır. Bu her bakımdan, öznenin ömrünün sonuna gelmesi ve zorla yaşatılmaya çalışılması bakımından da böyledir. Ancak, PKK önderliğindeki Kürdistan direnişine karşı, faşist-sömürgeci rejim, İslami hareket gelişmesine imkan verilmemesine rağmen, bir "irtica" bu-

gazetesinde U. Mumcu, aynı soruyu "Kime yarar" diye soruyor ve cevabını da kendisi veriyor: "Önce PKK'ya! Uğur Mumcu gibi kemalizm ve faşist-sömürgeci rejimi korumaya and içmiş, M. Kemal gibi herkese öğüt veren ve herkese kemalizm potasında ertimeye çalışan bir kalemşör bu sonuca varduktan sonra, belli ki bize söz söylemeye gerek kalmıyor."

1990 yılı, başından beri mücadelede yeni bir sürecin başlangıcıdır. Çok çeşitli olaylar çok hızlı bir tarzda yaşandı ve günümüzde epeyce belirginlik kazandı. Bu olaylara ve gelişmelere kısaca bakmak ve bazı yönleriyle değerlendirmek gerekiyor.

12 Eylül içinde 12 Mart

Türkiye'nin günlük basını ve çeşitli siyasal çevreler, çoktan bir giderek sıkışkan ve yükselen bir sesle yeni bir askerî darbe olasılığında söz ediyorlardı. Şimdi bu noktada sesleri tamamen kesildi, ne askerî darbe oldu diyebiliyorlar, ne de olacak. Eğer daha önce söyledikleri doğru idiyse, bunun bir sonucu olması gerekirdi. Kendileri şimdi söyleyememesi de, bu durum sonucu ulaştı, 28 Mart günü Milli Güvenlik Kurulu toplantısı yeni bir askerî darbe oldu,

kaldırarak, onun bir savaş örgütü olma gerçeğini açığı çıkardı. Böylece Özal'ın özlendiği kısa ve genel anayasaya ve yönetim biçimine bütünüyle yasal bir yapı kazandırılmış oldu. Elbette bu da bir darbedir, 12 Eylül rejimi içinde 12 Mart türü bir darbedir ve Türkiye yönetimi yıkılana kadar artık bu tür debelenmelerle gidecektir.

Burada bu noktaya nasıl geldiğine kısaca açıklık kazandırmak gerekir. Kuşkusuz, bu konuda son belirgin olay, Nusaybin'den başlayarak Newroz ayı boyunca Kürdistan'ın kasaba ve şehirlerinde gelişen kitle eylemleri oldu. Bu eylemler, sadece Kürdistan halkını değil, bununla birlikte Türkiye ve dünya kamuoyunu da derinden sarstı. Gens kitlelerin katıldığı halk eylemleri, faşist-sömürgeci rejimin yıllardır sürdürdüğü yalanlarını yerle bir etti; yıllardır sürdürülen "terörün düş kaynaklı olduğu, olayları çıkarılanları bir avuç terörist olduğu, halkın bunları desteklediği ve katılmadığı, halkın yönetime destek vermediği, teröristlerin halka baskı yapıp katliam uygulamadığı" biçiminde yalın propaganda, bu eylemlerle iyice teşhir oldu. Zaten Kürdistan'da yürütülen savasga karşı başırdıkları orduya kadar her kesimde tartışılıyor ve kabul ediliyor. Kitle-

şeyler zaten altı yıldan beri uygulanmaktaydı, şimdiki yapılmaya çalışılanları bunların daha genişletilmesi oluyordu. Buna dayanarak faşist-sömürgeci rejimin 28 Mart kararnameyle ortaya koyduğu kararları Türkiye toplumu kabul ettirebilmesi mümkün olmazdı. İşte bu noktada 1990 yılı başından beri Türkiye'de geliştirilen bazı olaylar anlam kazanmaktadı. Yani 28 Mart darbesi, esas olarak Kürdistan'daki gelişmelere karşı ortaya çıksa da, bu düzeyde olabilmeye için önceden hazırlanmıştır.

Bazı olaylara kısaca bakalım. Ocak ayı sonunda Ankara'da Muammer Aksoy öldürüldü, bir süre sonra da İstanbul'da Çetin Emeç, Tabii ikisinin de öldürülen yakalanmadı. Bu olaylar vesile edilerek Türkiye'de beyinlere delectek ölüde "terör yeniden doğuyor", "Doğu'da terör Batı'ya kayıyor", "12 Eylül'ün cesesi yeniden doğuyor", "Türkiye komşularını tarandın tehdit ediliyor" propagandası yapıldı. Ve bunların sonucunda 12 Mart günü meclis partileri liderlerinin meclisteki zirvesi gerçekleştirildi. Bu, yeni bir süreç için ilk adımı atılması oluyordu. Neydi bu olayların anlamı? Kuşkusuz bunlarla en başta PKK olmak üzere, Suriye ve diğer bazı devletler

laştırmaya yapmamıştır. Bu konuda yoğun çabaları sonuçsuz kalmıştır. Bu nedenle, Türkiye'de ilk defa gerçekçi açkça söylemektedir. 28 Mart kararnameyi gereğince hükümetteki matbaalara verilen emirde "Kürt meselesi ve sosyalizme ilişkin yeni basarsızın kapatılması" demistir. Sosyalizmi ve Kürdistan ulusal Kurtuluş hareketi, birbirine kopmaz biçimde bağlı olan bu iki akımın birlikteliği nihayet faşist-sömürgeci rejim tarafından da açıkça tiril edilmiştir. Bakalım Kürdistan ulusal direnişine "milyonlucik" diyen sosyal-sövenizm, tabasi olan sovenizmin bu açık tirafi karşısında ne yapacak?

Devam edelim. Türkiye'de yönetimi elinde bulunduran gerçek güç, Ankara ve İstanbul'da tezgahladığı olaylarla ve bunlara dayanarak geliştirildi propagandayla kendini, yani faşizmi savunurdukmak ve yeni baskı düzeni yaratmak için önemli bir mesafe katetti. Fakat, yönetimde de kendisi olduğu gibi, bir bakıma da başansız konuma düştü. İşte bu görüntüyü gidemeyen için Hatay sınır olayı ile islama örgütleri olayından yararlanmaya çalıştı, bunlara "teröre karşı başarılı olduğunu" göstermek istedi. Benzer "başarıyı" Kürdistan'da da göstermek ve olayların arasında birbiriyle bağlanmış gibi lanse etmek için gerillanın üzerine gitti ve Savur'da 13 gerillanın şehit düşmesi sonucu (tabii kendi kayıplarından gizleyerek) "başarıya" göze aldı. Bu olay ise, Kürdistan'ta yepeni bir mücadele durumuna ortaya çıkmasına vesile oldu ve geniş ve yaygın kitle eylemlerini ile Kürdistan'da sömürgeçliğin varlığını bilmis olduğu gözle önüne serildi. Bu durum, özel savaş güçlerine zaten biliniyordu, baharla birlikte Kürdistan'daki savaşın büyüyeceği zaten özel savaş yöneticileri tarafından da söyleniyordu. Faşist-sömürgeci rejimin 1990 başından itibaren Türkiye'deki bu çabaları ise, Kürdistan'da ortaya çıkacak bekledikleri gelişimlere karşı kendilerini hazırlamak oluyordu. Eğer olaylar sadece Kürdistan'da olsaydı, onlemeleri Türkiye için alarmlardı; Türkiye'de başvurduğuların siyasal komploları bunun ortamında da yaratmış olurlar. Ve böylece 28 Mart darbesine ulaşılar. Bir sırada ortaya çıkan olayların gelişimi de ilginçtir. Milli Güvenlik Kurulu toplantısı öncesi ordu yönetimi toplantısı ve hazırlıkları yepeni; tabii ABD elcisine görüşüp "bağı" oldukları merkezden direktiflerini almaya da ihmal etmiyor. Hazırladıkları muhtırayı 28 Mart günü Özal'a veriyorlar ve sivil kesimin bu doğrultuda düzenlenmesini için görevlendiriyorlar. Aynı gün Özal'ın, Demire ve İnönü'ye çağırış ortaya çıktı. Tabii adı "ulusal birlik için zirve" olarak kondu. Demire ve İnönü, büyük bir utamamazlık ve iyizlütükte "ulusal menfaatler" açısından gittiklerini söylüyorlar. 2 Nisan günü "zoraki zirve"ye, Hatbuki Özal'a karşı ayıldır, söyledikleri sözlerin tümünü yalavarak şapkalarını alıp Genelkurul'un verdiği emir doğrultusunda hazıya geçtiler. Çağrını yapan Özal değil oturduyu, bunu herkes biliyordu ve herkesin de bu da Demire ile İnönü biliyorlardı. Bu nedenle di ki, bir sözü ki etmeden hazırladığı, fakat kendileri de hiçe sayırlarınca harekete ettiler. Hakımız kalletme uğruna, bu noktada her türlü hukuk ve demokrasiden, hatta seçmiş isteklerinden bile vazgeçtiler. Utanmadan şimdiki mevcut uygulamaların kendilerinin sorumlu olmedikları, bu kararnemeyi kabul ettiklerini söylüyorlar ve bununla halk kitlelerini aldatmaya çalışıyorlar. Hatbuki, "her türlü önemi alın, destekliyoruz" diyerek açık çek veren

kendileriydi. Yine Demire, büyük bir hayılsızlıkla, bu kararnemeye karşı Milli Güvenlik Kurulunu sözümona görme çağırını ve engelleme zorunlu olduklarını söylüyor, sanki bu kararnemeyi hazırlayan adı geçen kurum değilmiş gibi. Bir de bununla faşist-sömürgeci özel savaş kağarışını açıklamaya, sorumluluğu sadece Özal'a yüklemeye halki aldatmaya çalışıyor. Türkiye'nin ünlü yazarlarının meşhur demokrat Demire'nin marifetleri işte bunlar oluyor.

Daha sonraki gelişmeleri kısaca özetlersek: 28 Mart muhtırası 2 Nisan günü "zoraki zirve" ile muhalefet hazıya getirdi. Zaten önce de değildiler, fakat bu olay SHP ve DYP bir burjuva muhalefet olma özelliklerini de yine kaybettiler. Faşist-sömürgeci rejim içinde ve özel savaş yönetimi altında sağda solda laf eden ve belli bir kitle gücünü kandıracak etkisiz hale getiren güçler durumuna iyice düştüler. Görevlerin bundan böyle daha çok bu çerçevede olacak ve sadece bununla sınırlı kalacak.

28 Mart muhtırası, daha sonra Özal'ın burjuva basınıyla yaptığı toplantı ile basını da hazıya getirdi ve kitleleri üzerinde etkide bulunan önemli bir güç de böylece yendi. Her türlü mestek ahlakını bir yana bırakarak bu utamamazlık, faşizmi ve Kürt halkı üzerinde sükümleri destekleyeceklerine dair gereken bütün güvenciyi verdiler. Görünüşte bunlar da Özal'ı eleştiriyorlar, halkın bu yönü ifkesini bitirmek fazla satış yapabilmek için sözümona eleştiriyeniyorlardı. Fakat nasıl bir çıkar düşkünlü ve faşizm yarıdakçı olduklarını burada çok iyi ve açık bir tarzda ortaya koyular. Özal'ın direktifleri yemeden bulur için, daha sonra özel savaş valisinden görevlerine ilişkin daha geniş ders almaya da ihmal etmediler. Burjuva muhalefet ve basın böyle hazıya getirildikten sonra, 9 Nisan günü muhtıra hükümetine dikte edildi ve bu tarihte hükümet kararname olarak ortaya çıkardı. Bu nasi hükümet ve yönetin güçlerini, kendi adına çıkarılan kararlar başkalarını ulaştıktan sonra, en sonunda kendilerine geldi ve bunları düşünme kalarlar üzerinde (sosyalist, lericil güler ve Kürdistan halkı üzerinde) uygulanmak üzere kendilerine verildi. Böyle bir kukla hükümetin benzerini dünyada bulmak herhalde çok zorur. Zaten varlığını böylelikle bile belli değildi. Sözde Türkiye'yi bir hükümet yönetmektedir, fakat bu hükümetin adından başka ortada cismi yoktur, ancak Türkiye'de bir yönetin görevi yerine getirmektedir, o halde kim bu yönetici? Gelişimin mevcut düzeyi Türkiye'deki özel savaş yönetiminin durumunu, bu gizli yönetin erkini kamuflet etmek için görünen kurulumların birer asma yapıları olarak külanıldığını çok net bir tarzda açıkça çıkarmıştır.

Direnişin gücü: Dört örnek olay

Faşist-sömürgeci Türk rejimi, Kürdistan'da yürüttüğü savaşta böyle yeni bir düzey kazandırmış ve yeni bir biçim verirken, bu yönde yapılan toplantılar, atılan adımlar Kürdistan'da bunlar böyle çıkan direniş eylemlerine karşılındı. Rejimin bu yeni kararları, onun Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi karşısında başansızlığını ve çaresizliğini bir sonuç olduğu gibi, bir darbe niteliğindeki bu durumu gerçekleştirmek için başvurduğu olaylar da anında devrimci eylemlere karşılık buldu. Siyasal olaylar her zaman olduğundan çok daha fazla birbirleriyle

bağlantılı ve adeta bir siyasal düello biçiminde yaşandı. Direnişin gücünü gösteren bu olayların başlangıcı buradadır kısaca incelemek gerekir.

Birinci olay: Faşist-sömürgeci rejim, Savur'da giriştiği bir çarpışmada 13 gerillayı öldürdüğüne açıkladı ve bununla kamuoyu nezdinde çok büyük bir başarı kazanmış olduğu intibasını vermeye çalıştı. Bu olayın hemen ertesi günü, 14 Mart'ta Nusaybin halki şehit gerillalara sahip çıkarak, şehitlerini törenle toprağa verme işine girişti. Cenaze töreni büyük bir kitle gösterisi halinde aldı ve halkın ulusal kurtuluş eylemine dönüştü. Özel savaş birliklerinin kitlelere saldıkları, olayı daha da büyüterek halk ayaklanmasına haline getirdi, yetmiş bir kişi nüfuslu şehir bütün yönlerini kapatarak sömürgeçliğin topyekün protesto etti. Nusaybindeki durum, sadece Kürdistan halkını değil, bununla birlikte Türkiye ve dünya kamuoyunda da ilgi merkezi haline geldi. Faşist-sömürgeci rejimin öldürdüğü gerillalara başarılı olduğunu göstermek istediği bir anda ortaya çıkan halk direnişi, bu tür sömürgeci hayalleri yerli bir ettiği gibi, ulusal kurtuluş mücadelesinin geniş ve sağlam kitle temelini de gösterdi. Olayın boyutu, etkisi ve önemi bununla da sınırlı kalmadı, kitle eylemlerini Nusaybin'in tabiri Cize, Siopi, İdi, Midyat, Kiziltepe, Derik, Mazıdağı, Diyarbakir, Silvan, Batman, Kozluk, Lice, Hani ve diğer birçok Kürdistan kasabasına ve kentine yayılarak hatfalar süren halk direnişi olarak mücadeleye yepeni bir aşama kazandırdı. Türkiye'de işçi, öğrenci, köylü kitlelerini derinden etkiledi, birçok kentte ortaya çıkan kitle eylemleriyile destekledi.

Neydi pespeşe gelişen bu halk başkaldırısının anlamı? Besbelli ki bu konuda çok şey söylenebilir ve anlamı çok yönlü ve oldukça kapsamlıdır. Her şeyden önce, halkın ne istediğini ve neyi desteklediğini ortaya koymuştur. Türk sömürgeci egemenliğinin Kürdistan'da bir askeri kuvvet, bir zor gücü olduğunu açıkça göstermiş, referandum niteliğindeki bu hareket sömürgeçliğin bitişini ilan etmiştir. Zaten çeşitli sömürgeci çevreler de bunu açıkça böyle ifade ettiler ve yeni uygulamalarını buna karşı planladılar. Yine bu hareket, yıllardan beri büyük bir çabaya yayılmaya çalışılan sömürgeci yarıları yerli bir etti, dünya kamuoyunu PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin durumu hakkında en iyi bilgilendirci bir eylem oldu. Diğer yandan, ulusal kurtuluş mücadelesine yepeni bir evre başlattı, genellikle aşkayın mücadeleye yeni biçimler ekleyerek zenginleştirdi. Daha da önemlisi, yağanacak çok çeşitli mücadele biçimlerinin yaratıcısı oldu. Gerilla ve halk ayaklanması, birbirini destekleyip güçleştirerek, çok çeşitli tarzlarla ve iççe uygulanacak, yeni mücadele biçimleri yaratacak iki mücadele tarzı olarak hareketini pratikliğine girdi. Artık bu temelinde mücadelelerin çok daha hızlı gelişmesi ve boyutlanması, kitlelerin örgütülüğünün gerçekleşmesi mümkün olacaktır. Hareket, bu noktada belli ölçüde yaşıdığı bir sıkıntısını aşmış, artık Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin yeni kitle örgütlerinin gelişmesini yolu açmıştır.

İkinci olay: Nusaybin'den sonra Cize'de de gösteri yapan kitleler üzerine sömürgeci özel savaş güçleri tarafından atıldığı. Çok sayıda insanın ölümü ve yaralanmasına yol açan bir kitleler gerçeğiştirildi, yüzlerce insan tutulanarak işkeno-banere gönderildi. Bununla kitlelerin korkutulması, sindirilmesi ve en önemlisi de onlara güçsüz ve başsız olduklarını gösterilmesi amaçlanmıştır. Cize olayından hemen sonra, Elazığ Ferrokrom te-

sislerinde görevli 9 sömürgeci yönetici bir gerilla saldırısı ile öldürüldü, birçok araç imha edildi. Gerillalar, eylemlerinin Nusaybin ve Cize'de gerçekleştirilen kitle katliamlarına karşı bir misilme hareketi olduğunu açıkladılar. Bu, çok önemli ve etkili bir olaydı. Sömürgeci yöneticiler ve onların propaganda börtanılan olan özel savaş basını güncere "katliam" diye avazlarını yettiği kadar bağırdılar, fakat hezeyanlarını ciddi hiçbir etkisi olmadı. Pekin, Nusaybin ve Cize'de sivil halkın öldürülmesi katliam değil miydi? Bunlar karşısında susan, bundan da öte kitlelerin kontrol-sullatimlerine atış ettiğini söyleyerek halkı suçlu, katiller sürüsüne ise masum göstermeye çalışın gücülerin ne denli ahlaktan yoksun olduğu açık değil mi? Aynı güler, yalancı gülgüklerini etkisiz kaldırdığını, bu sefer gerilla eyleminin esas amacını unutturmaya, krom hırsızlarını düzenledi ve PKK'yi bu doğrultuda külanıldığı bir olay gibi göstermeye, bu doğrultuda çeşitli senaryoları uydurmaya çalıştılar. Fakat, bütün bu çabaların da ciddi hiçbir etkisi ve önemi olmadı, zira olay yerli yerine oturma ve amacını gerçekleştirmişti. Böylesi olayların her zaman kullanılan bir yöntem olmadıkları ve olamayacağı iyi biliyoruz, ancak yerinde ve zamanında ve misilleme amacıyla basurulan böyle bir eylem, mücadele açısından ne denli etkili ve önemli olduğunu bu eylemle çok somut bir tarzda görmüş buluyoruz. Ve zaten buradaki amacımız da eylemin bu niteliğini ortaya koymaktır. Eylem, sömürgeçlerin yurine göre korku saldı, bütün irki ve sömürgeci güçleri gülcüne döndürdü, Nusaybin ve Cize katliamlarına kitlelere yaratılmak istenen duyugu ve sömürgeci amaçları yerli bir etti, Kürdistan'ın halk kitlelerinde büyük bir moral, sahilplik ve güç duygusu yarattı. Sahiplik ve güç olma duygusu çok önemlidir, kitlelerin eylemlerini için mutlaka yaratılması gereken bir şeydir. Nitekim bu eylemle desteklenince Cize halkı çok daha geniş bir protesto eylemine bulunabildi, sömürgeci ise bu eylemi sadece uzaktan izlemek, kitlelere dokunmak zorunda kaldılar, vahşiliklerinden arındıkları için değil, gerilladan ve eylemlenden korktukları için böyle davrandılar. Siyasal mücadele, karşı güçler arasında bir irade savaşığıdır; savaş ise bunların iradesini e öldürdü halidir. Düşman iradesini felç eden bir eylem siyasal mücadelede başarı kazanmak noktasında değeri büyüktür. Her sömürgeci katliam mutlaka karşılığını bulmalı ve devrimci eylem misillemesi karşılmalıdır. Türk sömürgeçleri, Kürdistan'da başvuracakları her katliamın karşılığını devrimci eylemle mutlaka ödeyecekler, yapacaklarını ve yaptıklarını hesabını vereceklerdir.

Üçüncü olay: Nisan başında, 28 Mart kararnameyi hazırlayan "liderler zirvesi" ne gidileceği sırada Başkan A. ÖCALAN yoldaşın Hürriyet gazetesinde bir demeci yayınladı. Türkiye'de her çevreye yönelik verilen mesajlar çok önemiydi ve zamanlama olarak özel savaş yönetimi ve onun yeni girişimlerini adeta felç edecek nitelikteydi. Bu düzyüze ve çok yönlü etkisi oldu. Nitekim 28 Mart kararnameşinin içeriğinin kamuoyuna açıklanması bu nedenle güncere gerçekleştirilen zamanda kaldı. Kamuoyu üzerinde etkisinin azaltılması ve kararnemeye karşı ilraz seslerini yükseltmesinde bu demecin etkisi oldukça fazla oldu. Kitleler üzerinde ki olumsuz ve korkutucu etkisi ise daha açıkladım büyük ölçüde böylece boşa çıkarıldı. 1988 yılında birer Başkan yoldaşın Türk basınında çıkan röportaj ve demeclerinin halk kitleleri üzerinde ki

etkisi adeta devrimi kazanmaya belde bir düzyüzedir. Eğer 28 Mart kararnameşiyi Abdülhamit dönemi bile geride bırakan bir sansür uygulaması işe girilseye, bu, belirleyici ölçüde Başkan yoldaş demeclerinin halk kitlelerinde yarattığı derin etki nedeniyle. Faşist-sömürgeci rejim ne yaparsa yapsın, gereken açıklamalar yapılmış ve söyleneler yerine arit ulaşmış durumdadır.

Dördüncü olay: Günlük basın demiyimle "zoraki zirve" ardından ve kitleler üzerinde yeni bir korku olayı pompalanmaya çalışılırken, zindandardaki savaş esirlerinin kaldedileceği haberleri bu amaç doğrultusunda yepeni olarak külanılırken, tam bu ortamda, 4 Nisan günü, Diyarbakir zindanındaki katliam çetesinin elebaşlarından ve "Genç Komünistler Birliği" çetesinin yaratıcısı olan Ünlü dönök ve İhan Şahin Dönmez İstanbul'da öldürüldü. Her halkın kazınmasamış bir can için güç kalmış bir cezazın yerine getirilmesiydi bu. Bilindiği gibi, kısa bir süre önce "pismankılık yasası" denen inhanet günün ömrü bir süre daha uzatılmış ve hailerin için daha çok ödlü verileceği hükümleri konmuştu. Bu olay, bütün bunları yerli bir etti, sömürgeci çabaları daha başında iken ödlü doğur hale getirdi, ilçeri-yurtsever kitleler üzerinde ise büyük bir sevinç ve moral etki yarattı. Bu olayla şu kesin olarak görülmüş oldu: Savaş esirlerine uzanan eller karşılıksız kal-mayacak, yapılan her katliamın belirli misliyle ödetilecektir. Dost da, düşman da bunu çok açık gördü ve iyice anladı. Nitekim, 28 Mart kararnameşinde ihbarcı ve hailerinin gizli tutulacağı ve daha çok sahip çıkılacağı hususunda yer verilerek zorunda kalındı.

Elbette bu olay da anlamı çok derindir ve bunun üzerine daha çok şeyin söylenmesi gerekir. Öyle sayıyoz ki, Kürdistan tarihinde, bu düzyüze bir hainin, direniş hareketi tarafından ve direniş içinde cezalandırıldığı ilk olaydır bu. Bu anlamda, derin güncel politik anlamının yanında, derin tarihi anlamı da vardır. Tarihi İdris-i Bittisi geleğeneğin ve ruhunun hakettiği cezaya çarptırılması ve tarihe gömülmesiyle ilgili de kendilerinin bunması gerekir. Bunlar cezalarını böyle görmelidirler. Ne var ki, direniş hareketimiz henüz böyle bir düzyüze ulaşmamıştır. Fakat bu çetenin mensuplarını bir kısmı şahsında, bunların durumu ve kitenin niteliği bir gün mutlaka böyle bir yargılanmaya uğrayacak ve böyle bir güne mutlaka tarih tanık olacaktır.

Kuşkusuz direnişin gücü deyinca sadece da olayları dile getirmek yeterli değildir. Kürdistan'da altı yıldır süren bir gerilla savaş ve onbeş yıldır süren halkın ulusal kurtuluş mücadelesi vardır. Faşist-sömürgeci Türk rejimini 28 Mart kararnameşine götüren ve bölseyi bir kıkmaz içine sokan bu mücadelelerin ve savaşın toplanıdır. Biz, sadece bu kararnemeyi ortaya çıkan olayları temsil etmesi ve bir de direniş mücadelesinin en temel yönleri ve özelliklerini göstermesi açısından güncel olan bu olayları seçtik ve örnek olarak aldık. Dikkat edilirse bu olayların mücadeleyi anlatma ve temsil etme açısından büyük değeri vardır. Gerilla savaş, halk ayaklanması, etkili propaganda ve inhanete vurulan darbe; işte devrimci direnişin geliştilmesi ve zafere ulaştırılmasının en

temel yolları bunlardır. Bu temellerle sağlam bir biçimde oturmayı başarmış olan ulusal kurtuluş mücadelesi, zafır yolunda artık daha emin ve güvenli olarak ilerleyecektir.

28 Mart kararnamesinin ya da darbesinin anlamı ve amaçları

Bu konuyu, 12 Eylül rejimi bakımından ve Kürdistan'da yaşanan savaş bakımından olmak üzere iki yönden incelemek gerekiyor. 12 Eylül faşist-askeri darbesinin nedenleri ve amaçları bilinir. Bu husus çokça değerlendirilmiş ve işlenmiştir. 12 Eylül darbesiyle iktidara el koyan kurum, emir altındaki ordu gücüne dayanarak ilk eli yemir-komuta düzeni içinde yönetimin sürdürdü. Uluslararası efendiiler dışında Türkiye'de bütünüyle karar, yürütme gücü, her şey baş kişilik cuntanın tekelinde atındı. Böyle bir egemenlik gücüne dayanarak tamamen bir faşist özel savaş düzeni yarattı. Daha sonra ise, çeşitli göstermelik kurumlarla bu geçergi maskeleyen, yönetim gücünü gizledi ve kendine bir yasal statü kazandırdı. Bu biçimde kendisini bir devlet olarak, fakat temelde özel savaş düzeni bulunan bir devlet olarak düzenlemeyi, daha da öte yaptığı maskeleyemelerle iç ve dış kamuoyuna kendini bir "demokrasi" olarak sunmayı amaçlıyordu. Bu doğrultuda yoğun çabalar harcandı, çeşitli yasalar çıkarıldı, hükümetler değiştirildi, çok çeşitli kurum ve kuruluşlar oluşturuldu, amaçlanan doğrultuda epeyce mesafe katıldı. Bütün bunlarla bir çok gücü aldatmak, en azından çıkarları bu doğrultuda olan güçlere bunu benimsetmek önemli ölçüde başarılı oldu.

Ancak 12 Eylül faşist cuntasının bu çabaları, 1984 yılı ortalarında itibaren Kürdistan ulusal direnişiyi karşıladı. Kürdistan direnişi, dayatıldığı gerçeklerle 12 Eylül düzeninin maskeleyici yönlerini zorladı, maskeleyen adım adım yırttı, düzenin özel savaşçı, faşist ve sömürgeci karakterlerini giderek daha çok gücün görülebilirliği şeklinde açığa çıkardı. 12 Eylül rejimi, kendisinin bir devlet ve demokrasi olduğunu iddia etti; Kürdistan direnişi ise, gerçekçi böyle olmadığını, mevcut düzletimin faşist-sömürgeci bir özel savaş düzeni olduğunu dayattı. Bu durum, her alanda yürütülen keskin bir mücadeleyle ve savasla yıllarca sürdü ve günümüze kadar geldi. 1987 yılında yürütöge konan olağanüstü hal ve özel valilik uygulaması, bu bakımdan gerçeklerin kısmen aralanmasını sağladı. Şimdi, 28 Mart kararnameyi ise, gerçekçi herkesin görülebilirliği ve kabullemesi zorunda kalacağı hale gettiyor. Bu durum, Kürdistan direnişinin dayatmalarının ve söylediklerinin doğrulanmasını, faşist-sömürgeci rejimi, dokuz maddelik kararnamıyla ve bunun çıkarıldığı tarzıyla, şimdiki kadar ileri sürüldüğü bütün iddiaları bizzat kendisi yanlışlayıyor, artık yüzüne takmayı çalıştığı maskeyi çikartıp atıyor, gerçekleri bir devlet madğini, çok yönlü örgütlenmiş bir savaş örgütü olduğunu açıkça irtaf ediyor, ortaya koyuyor. Elbette her devlet, genel anlamda bir mücadele ve savas örgütüdür, fakat günümüzde ulaşılan düzeydeki devletlerin kendi ilerinde belli bir dengeli oluşturan değişik kurumlaşmalar vardır, kendilerinin yapısını belirleyen bir yasal düzenlemeleri ve hukuk sistemleri bulunmaktadır. 12 Eylül'den önceki özel savaş devleti değildir; tasliki niteliğindeki ve maskeleyen amaçları başlıca özel savaş düzenlemeleri ile gizli bir şekilde yürütöge ise artık bunları da bir kanara atarak bir savaş nizamnamesi ile yürüten bir güç haline gelmiştir.

Türkiye'de rejimin bu niteliği, bugün 28 Mart kararnameyi ile, 12 Eylül'ün ilk döneminden daha açık ve leri düzyedeydir. Çünkü, gelişmelerin düzye çok daha ileridir. 12 Eylül'e gelirken düzenin genel bir sarsılması vardı, ciddi bir bunalımı ve çürümeyi yaşamaya başlamıştı. Bugün ise, rejimin temelleri tümden sarsılmış durumda, birçok yönden aşımış, parçalanmış ve yıkıma yüz-yüze gelmiştir; kararı, direngen, örgütü ve iktidara yürüten bir devrim hareketiyle karşı karşıyadır. Birçok alanda devletin varlığı ve etkinliği bitmiştir. Bunu her gün rejimin çeşitli temsilcileri de ifade etmekte, iktidar partisi denen gücün bir milletvekili "so imparatoru oynuyorum" diyerek bugünkü durumu ve gelecek hakkında genel yarışı açıkça ortaya koymaktadır. İşte bu durum, bugün rejimin işleyişinde bir devrimden söz edilebilir. 12 Eylül'de bile hiç olmazsa bazı bir genel topluluğu karar ve yürütme gücüydü; şimdi ise bir bakan, bir vali, sira-

dönemlere kısaca bir göz atacağız.

12 Eylül darbesi tam bir hükümlarınla hükümleri ilan ettikten sonra durumun maskeleyemeye giriştiği sırada Kürdistan'daki silahlı direnişle karşılaştı. 15 Ağustos silahlı direnişi, devrimsel gelişme açısından olduğu kadar, rejimin yapılması açısından da yeni ve çok önemli bir durumun başlangıcıydı. Zaten bir savas gücü olma özelliğini taşıyan rejim, bu tariftan itibaren kendini çok yönlü bir savas içinde buldu ve günümüze kadar tüm politikalarını ve gelişimini bu savas döneminde belirledi. Altı yılını doldurmakta olan bu savasın temel dönemlerini kısaca şöyle ifade etmek herhalde hatalı olmayacaktır:

15 Ağustos 1984'ten 1987 yazına kadar olan dönem: 15 Ağustos silahlı direnişi karşısında faşist-sömürgeci rejim, önce genel bir şaşkınlıkla muhtemel bir ayaklanmayı bastırma konumuna geçti. Buna uygun olarak düzenlenmiş olan bir gücün Kür-

rejim, Olağanüstü Hal Valiliği ve özel kolordusu ile özel savas örgütlenmesini en üst düzeyde kurumsallaştırdı. Özel tim, köy koruculuğu, ajanlık gibi özel savas kurumlarını her bakımdan iyice geliştirdi, ağaları ve aşiretleri bu temelde yeniden örgütledi, özel savasın bütün kırıktaktiklerini uygulamaya koydu. Bu dönem, Kürdistan'da Türk özel savasının her bakımdan geliştirildiği, kurumsallaştığı ve en yaygın biçimde uygulandığı bir dönem oldu. PKK'yi iç ve dış kamuoyundan tecrit edilebilir bir psikolojik savası en üst düzeyde geliştirdi, bu açıdan sosyal-sosyalizmizden ve işbirlikçi Kürt milliyetçiliğinden sonuna kadar yararlandı. Bölge diplomatisinde tam bir baskı ve şantaj siyaseti izledi, İran-İrak savası ve ateşkesken sonuna kadar yararlanmaya çalıştı. Emperyalist sistemin, NATO'nun en ileri düzeyde askeri ve siyasal desteğini aldı, "teröre karşı savas" adı altında tüm bu güçleri harekete geçirdi, hatta bu desteğin sınırlarını

ri ni belirleyen ise 28 Mart kararnameyle yürütöge konan durumdur. Bu karakter genel olarak şöyle ifade edilebilir: Kürdistan'da özel savasın klasik savası, her türlü savas biçimii birleştirerek uygulamak, geniş çaplı sürgen ve katliamlarla halk isyanı haline gelmiş olan Kürdistan ulusal direnişini ezme, bunun için savas düzeni Türkiye'ye de yaymak, Kürdistan'ı dış dünyaya iyice kapatarak yapacaklarını herkesten gizlemek. Bu, Türk burjuvazisinin Kürdistan sorununa yaklaşımı ve çözümü, gelinen halk ayaklanmasını düzeyinde geçirmiş gelen genel irtık ve sömürgeci yaklaşımın ardı biçim oluyor. Yani savası geliştirmekten başka yeni bir şey yok. Öncelikle burada yeniden şunları atfını katın çizgilerle çizmek gerekiyor. Bu uygulamalar rejimin gelişimi ve gelişmesini sonucunda olmuyor, tersine başarısızlığı, yenilgileri, gerilemesi, parçalanması, bütünüyle yıkımını getirmesi, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin işe siyasal ve örgütsel açıdan büyük başarılar kazanması ve gelişmelerin katetmesi temellinde oluyor. Bununla, faşist-sömürgeci rejim, burjuvaziye, ya hep ya hiç diyerek bütün varlığını ortaya koyuyor. Günlük basın ve çeşitli burjuva yazarları gelinen noktayı stratejik denge dönemi olarak belirtiyorlar. Kuşkusuz bir denge var ortada, ancak bunun stratejik bir denge olduğundan hangi açılardan söz edilebilir? Elbette bunu bütün yönleriyle değerlendirmek son derece öğreticidir ve gereklidir. Fakat böyle bir dengeye doğru gidildiğinden ve bu konuda devrimin önemli bir mesafe katılmış bulunduğundan ve tam bir dengeyi sağlamakta yolunda ilerlediğinden söz etmek gerekir. Bütün bunlar, Kürdistan ve Türkiye devrimleri açısından çok önemli bir gelişme yönünü ifade eder. Ayrıca, rejimin son kararları, düzenin gelişleyeceği, reformlarla burjuva düzenin kendini yenileyeceği, kendi deyimleriyle "demokratik açılım olacak" biçimindeki hayallerin de tamamen sona ermesi demektir. Böyle bir umutla çirpanlar boş başla harcamaşırlar ve şimdi de ortada şaşkın örök gibi kalacaklardır. Devrimin, halk kitlelerinin kuşatması altındaki bir düzenin, söylenen şeyleri yapabilmesi olanaksızdır, böyle bir şey ancak bu rejimin yıkılmasıyla olabilir. Rejim ve onun yöneticisi olan ABD, böyle bir kuşatma altındayken verilecek her taviz rejim yıkımını daha da hızlandıracaktır; çok iyi bilmektedirler. Onlar için yeniden düzenleme için tek yol vardır, o da önce direnişin, devrim hareketinin tamamen ezilmesi. Faşist-sömürgeci Türk rejimi, bu ilkeyi yıllardır PKK'ye karşı uygulamıştır ve şimdi de bu uygulamayı derinleştirme ve sonuna kadar bu yolda gidilmek istemektedir.

28 Mart kararnameyi neleyi yapılmak isteniyor? Her şeyden önce kararname, gerillanın halkla bütünlüştüğü gerillanın direnişinin halk isyanları birliğine bir aşamada ortaya çıkıyor. Bu nedenle, zaten önceden var olan gerillayı ezme planlarını da etkiliyor, yenilgileri bütünüyle halk kitlelerine karşı almak önlemlerine ortaya çıkıyor. Dünyadaki özel savasların karargahı olan Pentagon'da, buna "balığı yakalamak için suyu kurutmak" yöntemi deniyor. Yani, gerillayı yok etme, bilmek için halkla bağlarını kesme, bunun için de halkı çok çeşitli biçimlerde (katliam, sürgün, stratejik köyçükürte derin altına almak, vb.) yok etme, halk kaynağını kurutmak. Kürdistan kavayacağı niyetlenmiş böyledir. Halka yönelik baskı, katliam ve sürgün uygulamaları zaten önceden de vardı, bir

bir asker karar ve yürütme gücü durumuna gelmiş oluyor. En üstte kimsede genel sorumluluğu ve görevi üstlenmek istemiyor, bu konuda isteksizdirler, kendilerine güvensiz ve korku içinde oldukları, bu durum olduğu gibi aşığıya da yansıncaya hiçbir şey yapamaz hale gelmektedirler. Devrim kararnameyi işte buna gözüm bulmaya çalışmaktadırlar, getirdikleri çözüm ise, Kürt ve Türk halklarına karşı savas ve mevut düzeni yaratacak, fakat yaptıkları benden bir amaç doğrultusunda istediği her şeyi istediği gibi yapması ve yaptıkları nedeneyle hesap verme durumunda olmamasıdır. Her türlü baskı, katliam, sürgün, sanstırı, elinde silahlı ya da eminde silahlı birliği olan herkes istediği gibi uygulayacak, fakat yaptıklarını hesabını (halkın hesap istemesi dışında) kimseye vermeyecek. Şimdi bu yapı bir devlet yapısı değildir, bundan da öte gelişip yaratmak isteyen bir örgüt yapısı da değildir, bu yapıda sadece gelecektek umudunu kesmiş olan ve kendisiyle birlikte her şeyi bitirmek isteyen gangster bir çetenin yapısıdır. Kuşkusuz bugün böyle bir yapı kazanmakla 12 Eylül rejimi kendisini inkar etmiyor, onun gerçek yapısı zaten buydu, şimdi ise sadece yüzüne geçirildiği her türlü maskeyi alıyor ve mevut durumunu daha da geliştireyor. Bu yolda ömrünü biraz daha uzatmaya çalışıyor. Şimdi ortaya çıkan durum işte budur.

Olanları daha iyi kavramak için kuşkusuz Kürdistan'da altı yıldır yaşanan savas geçergini de değerlendirmek gerekir. Ve bu savasın her yılı, bir yılın her dönemi ve her olay ayrı bir değerlendirilme konusudur. Bu bakımdan incelemleri gereken konu çok geniştir ve böyle bir değerlendirilme ile ancak bugünkü durum tam olarak kavranabilir. Belli ki burada biz bunu yapamayacağız, sadece en geniş anlamıyla temel

dislan üzerine sefero çıktı, genel planda bir yil süresince sürdürüldüğü böyle bir savasla genel bir ayaklanma durumuna kontrol altında tutulması ve direniş gücünün tamamen ezerek imha etmeyi amaçladı. Ancak bunda başarısız kalınca, düzenli ordu gücü gerilla olarak gelişen direniş hareketini bastırma başarısızlığı uğrayınca, 1985 yılı ortalarında itibaren daha çok özel savas taktiklerini uygulamaya, özel savas örgütlerini kurup savasa sokmaya ve savasın niteliğine bu yönlü bir değişikliği yapmaya yöneldi. Özel tim, köy koruculuğu, ihanet ve İbarçılığın geliştirildiği örgütlenmesi, direniş kuvvetlerine destek veren kitlelerin denetim altına alınması ve bir kısmının savas bölgeleri dışına sürülmesi, baskı, komplo ve katliamlarla kitlelerin sindirilmesi, psikolojik savasla direniş güçlerinin ve kitlelerin moralinin bozulup genel kamuoyunun altınlaması, bütün bunlarla direniş kuvvetlerinin tecrit edilerek imha edilmesi çerçevesinde savası yürütmeyle çalıştı. Genel bir bastırma hareketiyle başlayan bu dönem, sadece savasın özelleştirilmesi doğrultusunda evrimleşti. Kürdistan'daki savas durumu, rejimin en temel sorun ve politikalarını belirleyen temel olay haline geldi. Ancak, hem ayaklanmayı bastırma genel hareketi, hem de kısmi ve başlangıç halindeki özel savas yönetimleri direnişin ezilmeye yetmedi; zaman zaman zorlayıcı da direniş hareketi bunları aşmayı, PKK II. Kongresi ile bütünüyle yenilenmeyi, direniş savasını sürekli geliştirmeyi bildi. 1987 yılının köy ve baharında özel savas gücüne vurduğı önemli darbelerle savasla yeni bir aşamamın, gerillanın oturmaşlığının ve gelişmişliğinin işaretini verdi. Buna karşı, faşist-sömürgeci rejim, özel savası tamamen kurumsallaştırmak ve derinleştirmek zorunda kaldı.

1987 yazından 1989 yılı sonuna kadarki dönem: Faşist-sömürgeci

kapitalist ülkelerde PKK koşturması yaptırmaya ve davaları açtırmaya karar verdirdi. Bütün bunlarla, direniş hareketini her bakımdan kuşatmayı, iyice tecrit etmeyi, kitleleri sindirip yayılatmayı; gerillayı ezmeyle amaçladı. Bu doğrultuda 1988 yılı çok çetin bir mücadele yılı oldu. 1989 yılında ise gerillanın ve genelde direnişin başarısını giderek egemen hale geldi. PKK direniş, faşist-sömürgeci rejimin bütün kuşatma tecrit etme ve ezme hareketlerini başa çıkardı, bunları başarısızlığı uğrattı ve mücadelelerini geliştirmeye sürdürdü. Gerillayı Kürdistan'ı iyice yayarak oturttu, mücadele kitlelere maletti. Türkiye'deki halk kitlelerini derinden etkileyip onları direniş gücünü geliştirdi. Uluslararası kamuoyuna yenilmez bir direniş, mesru ve halki bir siyasal hareket olarak giderek daha çok tasvip görür hale geldi. 1989 yılı Kürdistan direnişinin açısından önemli bir gelişme ve başarı yılı olarak geçti. Faşist-sömürgeci rejim açısından ise, özel savas yenilgisi, tükeniş ve rejimin yıkıma yüzüne gelmesi oldu. Bu nedenle 1990 yılı, hem direniş, hem de faşist-sömürgeci savas açısından yeni bir durumun, yepyeni bir aşamamın başlangıcı olacağını daha önceden göstermiş olmuştur.

1990 başlangıç dönem: Döneme nasli niteliğindeki kavasa işletilemeye çalıştı. Bu dönem faşist-sömürgeci rejim açısından karakter-

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın Ocak Çözömlerlerinden alınmıştır.

"Feodal-komplocu anlayışlara karşı mücadele, PKK'nin doğru örgütsel-eylemsel hattına ulaşmaktan geçer"

Baştarafı 1. sayfada düşmanın hiçbir dayatmasından korkmuyoruz ve hemen belirlenir; orada biz, çok sınırlı kendimize gelmeye, yine birkaç kelimeyle kendimizi yaşatabilme olanağı bireysel olarak yakaladığımızda, bu direniş karar verdik. Mesele düşman değil dedik, kendi gidişatımızı tayin etme açısından; fakat daha tehlikeli, kendi içimizdeki iç düşmanımızın harap halidir, hatalar zincirinden ibaret olmalıdır. Kör bir aymazlık ve gâfet durumu yaşamamızdır.

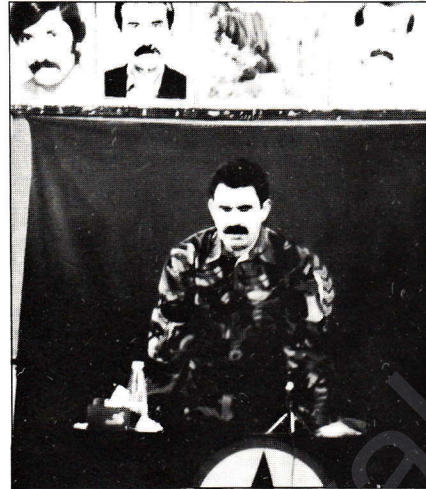
Ve sanırım bu konuşmalarda, bugün Sovyetlerin yaşadığı olaylar son derece sürat kazanmışken, bir sözü de bu vesile ile tekrarlardım. Litvanya'nın ayrılışı için Gorbaçov, "Bir yapmadan bin düşünün" diyor. Biz, bu bizim için de geçerlidir, dedi. Bir pratik yapmadan önce en azından on defa düşünelim, bizi nereye götürebilir diye.

"Partinin net, profesyonel, kendine hakim kişiliğini esas alalım"

Gerçi toplumsal zemin, feodal etkiler, düşmanın yol açtığı etkiler, kişiliğini oldukça hatalı yaşamaya ve yaşama bu temelde üretmeye zorlanmış. Farkedemediğiniz, iyi niyetli olduğunuz halde, sizin bu özelliklerinizin sakıncalara yol açtığı açıktır. Olumsuzlukları peşinen görmezden, bir türlü kendinize yedirmeye razı değilsiniz, bir de geçtik. Şimdi ortaya çıkan olay (Hasan BİNDAL yoldaşın şehit düşme olayı, br.), bizim için manevi anlamı olan ve de bu dönemde kesinlikle kaçınmamız gereken bölümlere bir şehit verme olayı; tamamen Partinin yaşama, onun profesyonel ve sürekliliği yaşamamız gereken, işletilmesi gereken kurallı yaşama kendisini veremeyen kişilerin nelerle uğraşabileceğini gösteriyor. İyi niyetli de olsalar, böyle bir gelişmenin ortaya çıkmasına hiçbir biçimde niyetleri olmasa da, "biz en iyi eğitimde de yaparız, bulduğumuz bu biçimler çok sonuç alabilir" denilse de; son tahlilde geçerli olanın, Partinin geliştiğimiz durumunda olduğu örgüt-kurallı yaşam olduğunu, bireyler ne kadar akıllı da olsalar kesinlikle yol açacakları sonuçları, kendilerinin de atından çıkarmayacağı gelişmeler olacağını iyi görüyoruz. Hiç biriniz şüphesiz böylesine acı olayların, gelişmelerin ortaya çıkmasına göz yumamazsınız veya en azından bütün gücünüzle Partinin oldukça net, profesyonel, kendine hakim kişiliğine ulaşmayı esas alırsınız. Şimdi hepimizin yaşadığı acılara baktığımızda şu hemen belirtmeliyim: Vereceğiniz en iyi cevap, kesinlikle kendine hakim kişilik, kesinlikle ölçüleri ve örgüt işleyişini tutturmak kişiliktir. Tutarı olmanın tek çaresi budur, diyorum. Kendi niyetlerine takılan bir yaşama iflas eder. Siz gerçekten hayatta kaldıramayacağınız durumlarla karşı karşıya getirdi. Bunlar ne kadar kavranılırsa, ne kadar uygulanabilir? Şimdi belki birkaç örnek ortaya çıktı, yarın daha da fazlası ortaya çıkabilir, değişik cepheletere ortaya çıkabilir. Siz yaşamızın kıymetini bile biliyorsanız. Kendi yaşamınıza vermeniz gereken anlamı çok geriden ele alıyorsunuz. Hayır,

şuna çok iyi inanıyorum ki; kişi olarak kendinize hakim olabilirsiniz. Partinin bütününe hakim olursanız, kendinizi rahatlıkla doğru işletme ve doğru yürütmeye gücünüz yetebilir.

Biz kazaya yol açan kişiliği eleştiriyor. Hatta gafli olduğunu ortaya koyduk. Kendine aşırı güvenin anlam-sızlığını, ortaya çıkarabileceği tehlikeli sonuçları ortaya koyduk.

Özeleştirilerle zaman zaman daha da ortaya çıkarılıyor. Ve ülkede benzer durumlarla yol açan kişiliklerin birçok özellikleri ortaya döküldü. Ben tekrar açmıyorum. Fakat, çok çarpıcı bir biçimde kendini ortaya çıkaran ve hepimizi oldukça etkileyen bu tip gelişmelerin önüne geçmenin yolu; başta canımıza, dilimize, elimize, beyinimize hakim olmalıyız. Özellikle silah için daha da kesin koşturmuş. Silahınıza tamamen hakim olmalısınız. Aksi halde dedik, kendinizi verirsiniz. Bu işte bir yetkinleşme, bu işte bir profesyonelleşme, bu işte bir gerçekten kuralları adamı olmayı, disiplin adamı olmayı sağ-layacaksınız.

Bu işin bir yönüdür. Siz, dediğim gibi, karşınıza büyük bir düşman almışsınız. O düşmanın çıplak yüzü, savaş cepheimizin çok sınırlı bir hedefini teşkil eder. Onun içimize do-laylı yansıyan etkileri özellikle, daha fazla kimsenin teşkil eder. Asıl tehlikeyi biz, düşmanın bir kendimiz beslediği, biraz da yaşadığı, körlüklüğü etkilerle görüyoruz. Bu savasımızın gelişmesi birlikte, PKK denilince olay, ölümlere çıkar. Bu temelde hatıta size şunu soruyor: Neden buraya geldiniz? Kendinizle savaşmakta madem cesur değilsiniz, niye geldiniz? Kendinize hükmetme, iradenize hakim olun, bütünüyle kuralları an-beyan uygulatma gücünü kendinize görmüyorsanız, buraya gelmeniz çok anlamsızdır, dedik. Burayı kendine yaşama alanı olarak seçen, gerçekte militanlık sanatını, onun bütün gerekliliklerini peşinen kabul etmeyi göze alan kişidir. Geçerliliğini sürdü-ren bir sorundur bu. Var olanla yeti-nemeyiz.

Tüm gücümüzü ortaya koyarak, bazı çözümlerle sizlere mesafe aldırma yolu çok gösterdik. Bazılarınız örtü olmuştunuz. Fakat, yanlışlıklar var. Varolan kişilikler

yaşatmaz, başa bela olabilir. Bizim kişiliğimizde çözümlenen; sadece bir kişi değil, kocaman bir tarih, bir toplumdur. Onun her türlü ıleriyi açık yönün açığı çıkarılması, onun kazanımları har-zırlanmasıdır. Eğer kurallı yaşam konusunda bütünüyle eksiklikleri-nizle iyi savaşmayı bilerseniz, bu konuda gerçekten bir anlamı yaşa-

dar hakim olan yan; Partinin temel gelişme yönü ise de, eğer ısrarla doğru önderlik hatlı konu-şturulmazsa, bu olumsuz etkilenmeler çok çetin geçen sınıfsal ve ulusal mücadelede içte ve dışta bize mevzi kaybettirebilir. Kazanılan mevziler adım adım kazanıldığı gibi, adım adım da bizden koparabilir.

"Düşman ilkel-milliyetçiliğini feodal-aşiretçi özelliklerini kırıyor, besliyor"

Ulusal kurtuluş savaşlarında ilkel-milliyetçi çözümler ve daha içine girmek istedikleri tehlikeli yönelimler, her ne kadar oldukça güç yitirmeye karşı karşıya ise de, bu tehlike tamamen bitmiş değildir. Kürdistan ulusal kurtuluşunda şüphesiz ki son yıllarda, özellikle geçtiğimiz yılda önemli bir mesafe alınmıştır. Sanırım ki bu kendiliğinden böyle oluyor. Gerçekten PKK önderliği dışında diğer güçlerin yoğun karşı çalışmaları olmuştur. Emperyalizme, başta ABD ve Avrupa olmak üzere, yine Türk sömürgeçliği ile tehlikeli ilişkiler yönelmiş ve çok sınırlı, kültürel kapsamda da olsa bazı amaçlar için stratejik önderliği, PKK'de somutlaşmış önderliği tasfiye etmeye gözlerini kestirecek kadar tehlikeli bir rol oynayabileceklerini ortaya koymuşlardır. Hala PKK önderliğinde gelişen ve temelde halk savaşını, halkın özgüncüüne dayalı olarak uygun bir taktikle götürmeyi esas alan bizim yolumuzda, PKK'nin yoluna karşılık, halkı bir yana bırakan, hiçbir zaman halka dayanmayan fakat, Kürdistan halkının devrimi potansiyelini kendi geleneksel feodal-aşiretçi çıkarları, yolunda kullanmak isteyen, devrimi bu temelde bir koz olarak kullanmak isteyen kesimlerin geliştirme istediği bir yol da vardır. Emperyalizme ile her türlü ilişkiler ve sömürgeci ükelerine sonuna kadar bağimlilik temeline geliştirilen ilişkilerle, bunlar hayatta kalmaya çalışıyor.

"PKK'nin önderliksel yükselişi, gittikçe önem kazanan bir hal alıyor"

Ben bugünkü konuşmamda bir kez daha önderlik ve kadro politikası üzerinde toparlayıcı bir biçimde ve özet olarak durmayıp amaçlaştım. Ve yine, özellikle bir kez daha Partinin iç yaşamı üzerinde kadro yapısı üzerinde durmak, dış etkilerin, özellikle de mahalli, aşiretler, kültürel özellikler ve hatta düşmanın, yaşam tarzına nasil etki edebildiğini, sizin tekrar da olsa, fakat yine de yararı olabileceği inancıyla dokunmak istiyorum. Konu aslında açılmıştır. Önceki konuşmalarda, sizin üzerinde oldukça yoğunlaşarak durmanız gereken kadro biçimlenmesi ve onun önderliği, yürütüş tarzı kapsamlı ele alınmıştır. Bu konuda doğru bir araştırma içinde olamama kendi noksanlığınızdır. Fakat bu eksikliği aşmanız çok gereklidir. Kendi kendinizi yenileyebilmeye mutlaka başarmanız gerekiyor.

Gelişmeler yoğun, önderliksel gelişme bu gelişmelerin içinde belirleyici rol oynuyor. Bu rol oynama, gerek ulusal kurtuluş savaşlarında ve gerekse Parti yaşamında hayli etkili oluyor. PKK'nin önderliksel yükselişi, gerek ulusal çapta önderliksel sorun çözüm getirmeye ve gerekse de sosyalist nitelikli militanların oluşumunda gittikçe önem kazanan, başarı kazanan bir hal alıyor. Bu gelişen önderlikte çelişen, yine gerek ulusal kurtuluş savaşlarında ve gerekse Parti içinde yer alan oldukça olumsuz etkilenmeler söz konusudur. Her ne ka-

ların bölümleri durumlari çözmeye ve giderme politikası hayli doğru ve sonuç alıcıdır. Bunu önümüzdeki dönemde daha da aktif yürütmek gerektiğini bilincindedir.

Ulusal kurtuluş savaşlarında önderliksel gelişme, bunlara diplomatik alanda da sürdürülmüştür. Diplomatik alanı da onlar açısından kullanılmaz hale getirmeyiz; ülke içinde payanda olmak istedikleri birçok ilişki de işleme duruma getirmek durumundayız. Bazı taktik ilişkiler girilebile, bunun da onları genelde tecrit amacına bağlı olarak geliştirdiğini gözönüne getirmeyiz. Bu daha çok, dışımızdaki, başını ilkel-milliyetçiliğin ve küçük-burjuva reformizminin çektiği sahte milliyetçiliklere karşı, PKK'nin önderliksel konumunu kararlara sürdüremez görüvür. Bu konuda ki giderim sağ-lama gerçekleştirmesidir.

"PKK'nin ırlitici gücü sahte dostlarına da biliñ veriyor"

PKK ne kadar gelişiyorsa, ne kadar çok çeşitli kesimleri içine alıyorsa, o kadar sınıfsız etkiler ve daha her türlü olumsuzluğa batmış, ulusal kurtuluşla fazla alakası olmayan maceracı yaklaşımlardan tutalım da, belki de özünde Partiyeye karşı tutumlarına kadar, çoğu yuvallaştırıyor. PKK günümüzde doğru geliştiçe, şimdiki kadar dikti tuturamayayan, kendi kişilik özelliklerini yaymayan ve hatta çıkarlarını da bilmeyen ve hatta çıkarlarını, bunun bilinç ve eylemlerini geliştiremeyen çok sayıda çevre, hatta sınıf ve tabakalar bile, PKK'nin etkilerinde altında daha yakından durumlarını kavriyorlar. Çünkü, PKK son derece açıktır, gerçekleri yansıtır, özümsetir. Onlar da bilgilerini görüyor. Giderik sınıf çıkarlarını farkına varıyorlar. Hatta özellikle de kişilik çıkarlarını farkına varıyorlar.

"...Mahalli özellikleri nalsında kendini PKK çizgisinde eritmedikleri, orada kapılan kişiliğin ağırlıkta olduğu ve Partinin bütün imkan ve olanaklarını da arkalarına alarak, bir yerde kendilerini konuşturdukları görülmektedir. Böylelikle de mahalli bir özelliğin PKK'ye dayanarak, onu basamak yaparak kendini bir-z daha kemikleştir-mesi ve hatta adeta Parti içinde bir üstlupmuş gibi karşımıza çıkması söz konusudur..."

İçimizdeki sınıfsal savaşımın gelişmesi gerektiği burdan karşımıza çıkar. Dışımızda körkütük olan, kendi adını bile konuşmaktan aciz, birak eylemi, bir araya gelmeye bile başaramayan bir yapı oldukça yaygındır. Tamamen dağılmış, boyun eğmeye alışmış kesimler, bu etkilenmeyle birlikte adeta yeniden diriliyor. Bu bir anlamda doğaldır da. Çünkü, PKK Kürdistan'ın gerçekten

diriltici gücüdür. Sadece kendi öz değerlerine, millîtarlarına gereken bilinc ve örgütlülüğü vermiyor; belki de daha fazlası, onun sağdest dostlarına bilinc veriyor, güçlendiriyor. Hatta bizim dışımızdaki İkel-millî yetiştiril, küçük-burjuva reformizmi kendi sınıf temeline bir şey vermediği için, onların sınıf temeline de yine biz uyardırıyoruz. Yine, örgütleyip eylem içince çekemedikleri için, kimisi iyi niyetli, kimisi arit niyetli içimizde sızıyor. Bunlar geniş katmanlıdır ve daha da ötesi/kendilinden, iyi niyetli gibi gözükse ama, kişilik itibarıyla de de PKK şaşıyete uymayan, sonuna kadar bu kişilikle çelişen, ama kendisini her zaman potansiyel ve çığır olarak da tutmaya özen gösteren bir yapıdır. Buldu da güya kendine göre akıl politik olarak takip eder. Bu kesimler ve kişilikler az değildir.

Bizim işlerimiz biraz da burada zorlanıyor. Çok sayıda böyle öğeler gelince, onları hepsemi eğitme, PKK'nin ideolojik-politik ve örgütsel yaşamıyla kaynaştırmak zorlaşıyor ve sivrü zülfü oldukça çok ortaya çıkıyor. Kendini beğenen, kendine sevdi olanı önderlik tipleri ortaya çıkıyor. Parti tarihimize biz, bu konuda oldukça açmaya çalıştık. PKK'nin yaratmak istediği önderlik tipini bızmak isteyen, en keskin PKK'li havasına giren ancak kendisine sevdiyi, bu konuda gerçek gelişmelerin camına okuyolar. Bizim için, son derece dikkat etmemiz gereken ve kesinlikle fazla tahribat yapmaması gereken bir mücadele görevidir. Bu mücadelede şimdiye kadar az-çok vurıldığını belirtmek gerek. Çabalarının en ağırını ki bir bölümünün bu olduğunu gösterdik.

"Mahalli özellikler, kişiyi ulusal-sınıfsal özelliklerden uzaklaştırır"

Parti içindeki sınıf mücadelesi, bir yerde dışındaki mücadeleden daha zordur. Ve unutulmamalıdır ki, bızde sınıf mücadelesi bir anlamda, tehlike içindeki mücadeledir. Bız dışımızda daha çok ulusal kurtuluşçuluğu geliştirirken, içimizde de savaşımsın sınıf temeline yürütülmesini esas alıyoruz. Bunun da birbirini çok bağdır. Parti içindeki sınıfsal anlaşma, netleşme bız buna bir anlamda PKK'leşme de diyorum- ulusal kurtuluş mücadelesi geliştiği geliyor. Sizler açısından yapımaması gereken: Parti tarihini iyi bir şekilde inceleyemiyolmaktır. Veriler yayılı kapsamlıdır. Kişilikler iyice ortaya çıkarılmıtır. Eleştiriler ve özleştirelir muazzam bir sınıflar sunmaktadır.

Bızda mahallî birliklerimiz, mahallî etkiler Parti içinde her an gruplaşma istidadi gösteriyor. Mesela, bazı bölgelerde çok durdu. Mardin dedi. Dersim dedi, bu ne anlama gelir? Mahalli özelliklerin aslında kendini PKK çizgisi içinde eritmedikleri, orada kapalı bir şekilde örgütlenmiş ve Partinin bütün imkan ve olanaklarını da arkalarına alarak, bir yerde kendilerini konuşturduklarını görülmektedir. Böylelikle de mahalli bir özellikli PKK'ye dayanarak, onu basamak yapıp kendi bızda daha kemikleştirmiş oluyor. Hatta adeta Parti içinde bir üslupmuş ve bızda karşımıza çıkarması sözünüyoruz.

Buna bölgesel özellik deniliyor, daha biraz da kültürel farklılık davarıyor. Hayırlı Bölgesel, kültürel farklılık düşmanın beslediği, ayakta tutmaya özen gösterdiği özellikler. Nedir bu, onun toplumsal zemini, ulusal özellikler? Aslında yoğun asimilasyonla birlikte, işbirlikli ve feodal özelliklerin içiye geçirilmesi, son derece tutucu, gerici yaşam tarzının egemen kılınmasıdır. Mahalli özellik dediğimiz, mahalli kültürler dediğimiz

özellik bu. Kesinlikle buna, bizim tarihimizin iyi ve olumlu bir özelliği diye sınırlanmamalıdır. Tarihimiz o değildir. Bugün bızı en çok tutan, tutuculuğandır bu mahalli kişiliklerin kendisidir. Düşmanın sıkı beslemesi ve koruması önemlidir. Dolayısıyla bu-ruyî kendimize basamak yapmak, objektif olarak Parti içinde ayık ol-aymaya götürür. Eğer gerçekten ulusal kurtuluşun gereklerini -ki PKK sınıfsal temeli esas alan bir hareketçilik perspektiflerini esas almazsa- konuşturacağı zemini, yarı yarıya düşümana, yarı yarıya onun

"...Savaş günümüzde daha çok PKK'nin ideolojik-politik çizgisinde değil, onu örgütlenme ve eyleme yönünde tarzında ortaya çıkıyor. PKK'nin doğru örgüt ve eylem anlayışına gelmeme ve onun yerine gerçekten son tahlilde örgütlenme ve eylemliği durduran ve geliştirmeyen, yine fırsat bulursa tasfiyeye götüren tutumların dayatması biçiminde karşımıza çıkıyor..."

işbirlikçilerine hizmet eden zemindir. Hortlatılan bunlar kendisi olur. Dolayısıyla bu konuda bazı kişiliklerin kendilerine sevdi olanları var, çok da belirgindir bunlar.

Bunlar en çok da ortayolculuğu deniyor. Geçmişte bu daha çok yaygındı. Bölgesel bazı ilişkileri iyi biliyorlar, bölgesel bazı ilişkileri iyi hesap katıyorlar. Bunun da burada iyi bildestiriyorlar, işlemez duruma getiriyorlar. Savaşın bu yönünü kesinlikle ihmal edemeyiz. Aksi halde; gördüğümüz ve bızı oldukça da zor durumda düşüren durumlara karşılıkta kurtulamazız.

Ulusal ölçülerini konuşturmak basit bir iş değildir. Önceki kitle temeli, emekçi temeline sürükül malama çok önemlidir. Ulusal kurtuluşçuluğu sınıfsal kurtuluşu yaratmak, ideolojik-politik ve daha çok da örgütsel çalışmalarında onu iyileştirmek, iyileştirmek daha çok PKK'nin ideolojik-politik çizgisinde değil, onun örgütlenme ve eyleme yönünde tarzında ortaya çıkıyor. PKK'nin doğru örgüt ve eylem anlayışına girmeyen ve onun yerine gerçekten son tahlilde örgütlenme ve eylemliği durduran ve geliştirmeyen, yine fırsat bulursa tasfiyeye götüren tutumlarının dayatması biçiminde karşımıza çıkıyor. Gerçekten günümüzde mesela; ideolojik-politik, hasta askeri çizginin kabul edilip edilmemesi değil- bunu hepimiz çok iyi biliyoruz- bunun daha çok örgütlülük ve eylemliğin alana yansıtılmasıdır. Hatta; denilebilir ki, eylemliğin alana yansımaları daha da önem kazanmaktadır ve daha çok bir tutuculuğa giderek tasfiyeci tutumlarına yol açan ve dolayısıyla PKK'yi en çok zorlayan ve noktada eylem hattının uygulanıp uygulanmaması durumuna indirgenmektedir. Şimdi bız gerçekten PKK'ye mesale mi aldığımız istiyoruz; örgüt ve daha çok da eylemliğin alana ne kadar yürütülebiliyor; belirleniyor olma burasıdır. En somut ifadesi; halkın eylemliyi iyi milletlerinin ve savaşılların eylemliyiğidir. Yani, halkın siyasal zorunu, onu ayaklanma da dahil, geliştirmek, bir eylemli

leştirilerek sahte bir önderlik tipini ortaya çıkarılması şiddetle karşı koymalıdır. Bu konuda uyanık olmamız, doğru militan tipini köylere, hatta mütçülara oturturken, sonuna kadar PKK'nin kanıtlanmış önderlik esaslarını egemen tutmalıyız.

Bızı bugün en çok uğraştıran bir sorun da budur. Birçok bölgede böylesine son derece kariyerist, çok çabuklukla da ortayolculukta ısrar eden ve eğer üzerine gidilmezse, daha da çok karşımıza çıkacak olan Parti temsilcileridir, bu kişilerden ya özleştirilerek kendisine getirecek arındırılmak ya da alaşağı edip yerine Parti hattını temsil edebilecek militanları atamak şarttır. Bu önemli bir görevdir. Tabii mahalli özellikler denince, bunun için mezeleşip, aşiretsel ve hatta belli ölçüde sınıfsal etkilemeler de doğal olarak yansıyor. Bızda bu tip etkiler daha çok da bölge çapında oluyor. Her bir bölgenin bızda kendine göre ayrı kişilikleri oluyor. Hatta yaşam tarzları birbirinden farklıdır, şiveleri, lehceleri birbirinden farklıdır arzedir. Kimileri yabancı dil, yani hakim ulus dilini çok iyi konuşuyor. Yine Kürdünce değişik lehçe ve kültür çerçevesi içinde kalabiliyor.

Bunların bızda dargorusululuğu götürür. Bu dargorusululuğu kırılmadır. Mahalli özellikler deyip, tapınmamak gerekir; tam tersine bu özellikleri bızı ulusal özellikten uzaklaştırıyor. Kendimizi sınıfsal temele oturtmaktan uzaklaştırıyor. Dolayısıyla, gerçekten ulusu temsil edecek ve ona en uygun sınıf temeline verecek tutumlarla ısrarla bızdayatması, uygulamaması gerekir.

Bu sandığımızdan da fazla önemlidir ve gereken yerine getirilmediği oranda mahalli gereç özellikler hortlar. Çoğunlukla da kayıpların yol açar. Kayıpların en önemli nedenlerinden birisi de, mahalli özelliklere gömülen tipin ortayolculuğudur. Onun gafli, aymaz yaşam tarzıdır. Bizim gelişmelerimizi etkileyen durumun kendisi son tahlilde budur. Oluşan çarpık kişilik, Partinin tüm hamlesini, yenileştirici, ayıkla kaldırıcı tüm özelliklerini gömüyor, işlemez duruma getiriyor. Savaşın bu yönünü kesinlikle ihmal edemeyiz. Aksi halde; gördüğümüz ve bızı oldukça da zor durumda düşüren durumlara karşılıkta kurtulamazız.

Ulusal ölçülerini konuşturmak basit bir iş değildir. Önceki kitle temeli, emekçi temeline sürükül malama çok önemlidir. Ulusal kurtuluşçuluğu sınıfsal kurtuluşu yaratmak, ideolojik-politik ve daha çok da örgütsel çalışmalarında onu iyileştirmek, iyileştirmek daha çok PKK'nin ideolojik-politik çizgisinde değil, onun örgütlenme ve eyleme yönünde tarzında ortaya çıkıyor. PKK'nin doğru örgüt ve eylem anlayışına girmeyen ve onun yerine gerçekten son tahlilde örgütlenme ve eylemliği durduran ve geliştirmeyen, yine fırsat bulursa tasfiyeye götüren tutumlarının dayatması biçiminde karşımıza çıkıyor. Gerçekten günümüzde mesela; ideolojik-politik, hasta askeri çizginin kabul edilip edilmemesi değil- bunu hepimiz çok iyi biliyoruz- bunun daha çok örgütlülük ve eylemliğin alana yansıtılmasıdır. Hatta; denilebilir ki, eylemliğin alana yansımaları daha da önem kazanmaktadır ve daha çok bir tutuculuğa giderek tasfiyeci tutumlarına yol açan ve dolayısıyla PKK'yi en çok zorlayan ve noktada eylem hattının uygulanıp uygulanmaması durumuna indirgenmektedir. Şimdi bız gerçekten PKK'ye mesale mi aldığımız istiyoruz; örgüt ve daha çok da eylemliğin alana ne kadar yürütülebiliyor; belirleniyor olma burasıdır. En somut ifadesi; halkın eylemliyi iyi milletlerinin ve savaşılların eylemliyiğidir. Yani, halkın siyasal zorunu, onu ayaklanma da dahil, geliştirmek, bir eylemli

çine almak ve onu geliştirip korumakla mükelleftir. En önemli görev de budur; gerici faaliyetlerimizden, hem örgüt ve hem de eylemliğin geliştirilmesidir.

Örüntümüz, sınıfı kendini dayatma veya PKK'nin gerçek örgüt ve eylem hattını işlemez duruma getirip getirmeme burada kendini eylem veriyor. Dolayısıyla bunu çok iyi ortaya koymalıdır. Parti içindeki sınıfsal öğeler siyasal ve askeri çizgiyi teo-riyi biliyor, fakat pratiğe uygulamıyor veya pratiği başka şey söylüyor. Örgütleniyor, eyleme geçmiyor. Şu anda muazzam örgütsel imkanlarımız var, politik etkimize de doğal olarak, hangi çevreye gidilirse gidilsin, örgütlenmeye açık. Yine, yüzyümlen insan eylem istiyor ve eylem olanağı da var. Epey örgütsel imkanlar var. Mesela; sempozyan çok, katılmak isteyen çok, maddi sorun yok, politik etkilin var.

Ancağ tüm bu olumlularına rağmen gerçeğine örgütlenme geliştirilmiyor, insanlarımız eyleme geçilmiyor. Burada sorun, kim örgütlemek istiyor, kim pratik sınıfta sığınarak bu örgütlenmeyi geliştiriyor; bunu görmek ve halletmek. Ya bölüştürerek, ya tasfiye ederek, sorunu halletmek gerekiyor. Örgütlülüğü, eylemliyi bu ortam ve koşullarda geliştirmeyenler, bu oportünistlerin kafasını kırmak gerekiyor. Örneğin, binler sayan gerilla sayısı var, fakat eylem çıkarmıyor. İşte oportünizmi PKK'nin gerçek militan çizgisini geliştirmeme tam da bu noktada kendisini iyi veriyor. Eylemi gerçekleştiriyor veya eylem adı altında ya inhitarıyor eylem düzenliyor, ya da inirc çekirdeğini doldurmayan gerekçelerle eylem düzenliyor. Aslında eylemi sabote ediyor veya bekletiyor. Tam bir avare gruplar pratiği halinde tutuyor. İşte bunlar bugün PKK'nin gerçekten özellikle taktik önderlik gelişmesini tehdit

"...Her kazanın arkasında yetersiz, problemli, çözülmemiş ve ya sınıfsız bir kişilik yatar. Bunlar beklenmedik durumlara yol açarlar. Bunlar hak etmediğimiz kayıplardır. Kader de değildir bu olaylar. Ortaya çıkan kazalar tesa-düferin sonucu da değildir. Görünüşteyledir ama; son tahlilde birleşilen yer, kazayı mümkün kulan kişiliktir..."

eden tutumlar oluyor. Biz son dönemlerde açmaya çalıştığımız önderlik sorunlarını bir çerçevede eylemliye çalıştık.

Şahrim Kasım Çözümlemelerinde, özellikle talimatlarla bız bunu iy ortaya koyduk ve yine bu, Kasım Çözümlemelerinde ağırılık verilen bir yaklaşım oldu. Eylemsizliği yönelik eleştiriler kapsamlıdır ve yerindedir. Bu konuşmalarımızda da üzerine gidilmesi gereken olumsuzlukların başındadır. Parti içinde bir türlü kendini doğru örgüt ve eylem hattına vermeme noktasında sınıf savaşımsın başımıza bir sorun olarak çıkabilir. Küçük-burjuva, feodal etik ve noktada işleri yokuşa sürüyor, resmîleştiriyor, profesyonelleştiriyor, amatörleştiriyor, konuşturuyor, ama gerçeklikten uzak savaşımsın. Ancağ kuralısız-kaidesiz yaşama, kendisini konuşturmaya geliyor. Bu-

gün bile karşımıza çıkan olumsuzlukların ve onların kaynağı burasıdır. Siz dürüstünüz, akıllı olmanız özellikle vurguluyoruz. Hepimizin yaşadığı rahatsızlıkların, onların gözüme; doğru eylem ve örgüt hattını uygulamaktır. Bu çok önemlidir. Oysa keyfe göre bir hareket tarzı tutuyoruz. Mesela; bulunulması gereken yerde bulunuluyor, yürütülmesi gereken yerde yürütülüyor. Bu da bızı kayba götürüyor. Kişi kalkıyor, eylemi düzenlememesi gerektiği biçimde düzenliyor. Bir basit eylem için, belki de bir ajanı cezalandırmak için, bir grubun yapımını tehlikeye atıyor, açık hareket ediyor, kollektif değil bireysel hareket ediyor. Bu insanı nereye götürür? Çok açık ki, ya imhaya, ya da kendi kendini tasfiye etmeye götürür.

Kurallı yaşam esas alınırsa, sonuna kadar profesyonel yaşamın gerekleri hem askeri, hem siyasal olarak bütünüyle yaşanırsa, mümkün müdür bu kayıpların karşımıza çıkması! Amatörler değil, profesyonel ilişkilerle birbirimize bağlı kalsak, resmi örgüt ilişkileri ile -sempatik değil- bağlılı sürdürsek; eminin böyle olmayacak. Biz birbirine bağlanırsak siyasal görevler vardır. Sonuna kadar bız buna bağlı kalsak ve her yerde bunu egemen tutsak, bizim bızı kayıplar ortaya çıkamaz. Aslında hataların kurbanı olanlar da bızda amatörlerdir. Bazıları onlara ortaya götürür ama, eğer kendileri de tam ölçüde hakim olsalardı; "doğru eylem ve doğru örgüt anlayışımız budur, bız bunda ısrarlıyız" deselerdi; "yaşama ve gelişme tarzı PKK'de böyle çözümlenmiştir, sonuna kadar ben buna bağlıyım" deselerdi; kadro ve savaşımsız da bunlara sonuna kadar dayatsalardı, gerçekten bızimiz işleri sonuna kadar sağlam giderdi. Bizim işleri sağlam gider ve siz hem çok yaşar ve hem de çok yaşatırız. Çok kazanır, az kaybetiririz.

"Devrimciler planlıdır, atıkları adlarını sonuçlarına katlanmasını bilendirler"

Adı geçen ilgili değerlendirmelerde de bazı kişilerin açılmaları, çözümlenmeye çalışılmaları. Dikkate üzerinde durulabiliriz. Bu çözümlenmeler içinde kendilerini düzenliribilirsin, duralmasını da. Aslında ünlenizen atacağınız çok olumsuzlukları olabilir, ama kazanacağınız çok şeyler de vardır. Bız aslında bir militana gerekli olan her şeyi vermeye çalışıyoruz, sizler de görüyorsunuz. PKK'nin yaşamına bu kadar katlanabilen adam, eğer bunun örgüt ve eylem hattını tam tutturursa, çok sağlam bir önder çıkar, çok iş başarır. Hiçbir düşman su-bayında olmayan cesaret ve fedakarlık sizde vardır. Emek harcamaya da sizde vardır ama, taktik yuktur, örgüt düzenleme, eylem düzenleme olayı yuktur. Onun yönünü, denetimini tutuyor. Bunların tümünü siz bütünüleştirirseniz; bu işler gerçekten sağlam yürür. Gerçekten bu çok sağdığımız bir noktadır. Niye eylemlerin yönü, yapıldığı doğru düzenleniyor ve yapılmıyor, yöneltimi, sonuçları denetlenmiyor? Siz neden bu kadar atı kalıyorsunuz? Bu aslında önderlik konusunda çok ciddi bir noksanlıktır, aşılacak zorundadır.

Belki anlayışta biraz görüyorsunuz ama, pratik düşünümde yaşamıyorsunuz. Pratikte de düşünümde yaşamıyorsunuz; işe böyle, ortaya çıkardığı olgularda kendisini dehaşta düşüren durumlara kendiniz düşürsünüz. Halbuki devrimciler planlıdır, atıkları adını sonuçlarına katlanmasını bilen adamlardır. O halde, bızı oldukça uğraştıran ve gerçekten

durumdur, kabul edilemez. Bu biçimde buraya gûnûşaniarın her türlü gelismesi imkânî, hem gûnûllüğü ve hem de zorunluluk temelinde varedir. İstisnal olarak belki bazıları gelişemeyebilir. Ama esas yönelim gelişmedir. Evet, biz türlü vurgu-yorumuz; Sorununuzda aslında adam azlığı veya savası azlığı değildir. Bunların hepsi var. Ama önderlik gelmez. Oya, zengin, yani Kürdistan toplumunun dîşmanı işti budur. Yine, teslim olmayı kendisi için bir kurtuluş yolu olarak süreklî yaşama ve de kendisini asla önder yerine koymama, önderliği kendisine bir türlü layık görme tutumu, yalnız biçimde değil, bir bütünüyle toplum içinde yaşayınız. Bu özellik daha da tehlikeli bir biçimde Partinin içine yayınız. Bizden önder olarak, ancak bazıları bizi yönetebilir anlayış bizde vardır. Hatta önderlik gerekmez, herkes bildiği gibi yaşasın, herkesin bildiği bildik olsun, bu daha keyifimize göreli anlayışları vardır. Bu eskiyi hortlatmaz ve bunlar da yaygındır. Bu özellikler bazılarının işine gelebilir, bazılarının hoşuna da gidebilir ama, bununla kolektif bir önderliğe ulaşamadığı gibi, Parti merkezinde kolektif bir önderlik de oluşturamaz. Önderliğin gereklerini kendinizde somutlaştırarak, bu temelde görevlere sarılarak kolektif önderliği yakalamaya çalışacaksınız. Bunun gerçekleştirilmez.

Tonlarca insan düzenleniyor, hatta gerillaçılık yapıyor, hepsinin yeniliği karşı karşıya gelmesi bence kaçınılmaz hale gelebilir. Önderlik sağlanı yapılmadı mı harcanan tüm çabalar da boş oldu. Tarihimiz bu tür olaylarla doludur. O halde,

“...Şu andaki en önemli sorun; önderlik sorun ve örgütsel önderlik, örgütsel önderlik, örgütsel önderlik, örgütsel önderlik. Buna çok muhtaçsınız, bu konuda oldukça yetersiz ve yanlışlıyorsunuz. Kadrolaşmada esasında gidermeniz gereken yönünüz de budur. Örgütsel bağlanıza çok büyük önem vermenizdir. Sıradan bir dost ilişkisinden tutulum da, tüm ilişkiler kadar vermeniz gereken değeri vermenizdir...”

bunun yolu ve yöntemine de kendinize kabul ettireceğiniz. Hangi pratik, hangi pratik çalışma tarzıyla olacağını bileceğiniz ve yoğun çabanızı sergileyeceğiniz. Parti işlerini ilerletmek ancak böyle mümkündür. Bütüncü çok yaygın ve etkili olan amorförde bir yere varılmaz. İyi niyetler, özlemir keskinlikle savaşta mesafe almamız ve şanıyorumuzun de en çok tercih edeceğimiz; kendilerini hazırladığımız çok zengin bir Parti mühtesarı, onun kullandığı ve tamamen bizi kazandırmaya götüreceken olan sağlam bir biçimleniş ve örgütlenmesidir. Bizimle mühtesarı zengin, hepimize bu var ama; biçimlenme, örgüt düzeyine ulaşma, örgütün kurallı yaşanına ulaşma, çok zayıf oluyor. Bu duvarı var ama çarısı çok bir binaya benziyor. Biçim sorunuza mutlaka halledileceksiniz, onun örgüt düzeni, çalısma ve etiyem tarzı olduğünü iyi bileceksiniz. Ve hem de iyi özellikler bütünüyle olarak kendinizde somutlaşacaksınız.

"Örgütsel önderlik, büyük gelişmelerin yaratıcısıdır"

Ben örgütlenmenin önemli üzerine yine kapsamlı değerlendirmeler yaptım. Şu formülü ileri sürdüm, bütün yaşamımız bize sunmuş öğretti dedim: Tüm örgütlenmelerin üzerine, bütün gücüne bağları gelişir, süreklî kı. Bizim yaptığımız birçok başa çalışmaları da var, bilirsiniz üzerine, ideoloji üzerine, politik faaliyet üzerine. Fakat bunların altında en temel olanı, örgütsel bağları üzerinde düşünürüz. Sıradan bir örgütsel bağ için, hem duvarını, hem istekli davranışını ve çok çaba harcamamız. Aslında çoğunuzun tenezzül etmediği ilişkiye ben büyük değer verdim. Bir dostluk ilişkisine olağüstü değer biçtim. Bende bir hastalık halindeydi, insanları ilişkiye çekmek, hatta dîşmanı bile siğ bir biçimde de olsa, lehimize işleyecek ters bir ilişki durumu içine atmak. Nedir PKK'nin etkinliği? Son tahliye, dünya ile bağları biraz geliştirmeyi bilmesidir. Son tahliye, çeşitli yurtdışı alanlara bizim attığımız bağlar örgütsel ideolojiler.

Partinin ideolojik-politik etkinliğini örgütsel düzeyde temsil etme görevi tam temsil edilemiyor ama, yine de gelişmeye götürün bir örgütsel bağdır. Çok gereklidir bu bağ aslında. Bizim ilişkimizde daha çok amorförler var. Siz biraz eski toplumsal özelliklerle, ahbab-çavuş grupları biçiminde kalmak istiyorsunuz. Hayret ediyoruz buna, nasıl acı duyuyorsunuz, buna şaşırıyoruz. Hayır! Yaşamın ayrılmaz bir parçası olarak örgütülüğünü hayşayacaksınız. Bunun içi özü şudur: PKK'nin örgütülüğü dîşyi eksikse, en üst düzeyde kadar görevini gör ve gereklerini yerine getir! Somutta bir bölgede mi görev aldın; bak, orada ne kadar örgütsel eksiklik varsa gider. Bu görev başarılmıyınca kadar, etiyem de dahil, hiçbir görevi ciddiye yerine getiremeyeceğini unutmayacaksınız veya hayatın bütün çalısma olanakları içinde en çok, örgütsel olanaya yer vereceksiniz. Daha çok dost örgütlenmesinin, daha çok öncü grupları oluşturma ve bunları en uygun bir biçimde yaşatacağınız, yani onları besleyecek, güdüleceğiniz, konuşacak ve etiyemlik içinde tutacaksınız. İşte bizim tecrübelerimizden çıkarılabileceğiniz en hayati ders budur. Nereden ben bu ders ulaştım biliyor musunuz? Kürdistan'ın geçerken lime-lime olmuş yapısidir. Ve bir de zor anlarda insanı ne kurtarıyor bilir misiniz? Örgütsel bağlar kurtarıyor. Ve örgütsel bağlar, sağlam örgüt elemanlarından, örgütsel görevlilerinden şeyin önüne koyan militan yapıdan şekillenir. Bilinir ki, bu yapı büyük gelişmelerin yaratıcısıdır. Bu yapıda olmayınlar, birçok alanda belki etiyem de iyi yapar, propagandayı da iyi yapar ama, temel örgütsel görevlerini yerine getiremez, bütün çabalarımlar aslında boşa gittiğini hem görür, hem de toparlamaz. Çünkü örgütsel bağları yoktur. Örgütsel bağlar, gelişmelerin tutan kanatlarıdır. Büyük hatalarız siz, birçok olguyu birleştirmezsiniz, paramparça olup uğurlarına uyarınamıy gitemeyi durduramazsınız. Ancak sağlam örgüt bağları ile durdurabilirsiniz.

Ben de bu işe başladığımız ilk günlerde bile, her zaman; süreklî ve kapsamlı ayakta tutacak bağlarla bağlı bir örgütlenmeniz olmalıydıydım. Gittikçini her yerde bir örgütsel bağa en büyük değeri verir. Burada sıradan bir örgüt ilişkisi olmasaydı, bu burayı çalıştıramazdık. Askeri eğitim alanları, temeldir, merkezdir. Ama sıradan bazı dostluk ilişkileri olmasaydı, bu daha güneye ine-

mezdi. Bir örgütte biz örgüt ilişkileri kurmayızca, buraya gelemezdi. Tüm bu büyük gelişmeler altındaki vazeleşme gerçek; bu bağıdır. Bu konuda ciddi eksiklikleriniz olduğunu görüyoruz. Özellikle de PKK'nin hazır örgüt ilişkilerinin sızı tembelliği sevkettiği kanısındayım. Yani her şey biraz azdır, gittikçini yerde örgütülüğü var, gittikçini yerde rahat yürüyorsunuz, bu sizi yanıltıyor bir pratik götürüyor; her şey adeta kendiliğinden gelişiyor, kendiliğinden örgütleniyor anlayışına kapılıyorsunuz. Kesinlikle yanlış, bizde en zor geliştirilen ilişki, örgütsel ilişkidir. Ciddi bir noksanlığı yaşıyorsunuz bu konuda. Bunun nedenlerini anlamaya çalışıyoruz. Niye siz kendinizde bu kadar örgüt-süzülüğe müsahaha gösteriyorsunuz? Müsaade etmemelisiniz buna. Çok samimi ve dürüstseniz, özellikle de devrimi sürdürmede; o zaman bütün gücünüzü yaşadığımız muazam örgüt-süzülüğü yaşamamaya çalışın ve gidirin.

Demek ki, şu andaki en önemli sorun; önderlik sorun ve örgütsel önderlik, etiyemsel önderlik. Buna çok muhtaçsınız, bu konuda oldukça yetersiz ve yanlışlıyorsunuz. Kadrolaşmada esasında gidermeniz gereken yönünüz de budur. Örgütsel bağlanıza çok büyük önem vermenizdir. Sıradan bir dost ilişkisinden tutulum da, tüm ilişkiler kadar vermeniz gereken değeri vermenizdir.

Ve en çok da kadroların ilişki tarzına, kadroların kolektifleşmesine önem gösterilmelidir. Merkez komitesinden tutulum da etiyem, bölge, münitka komitelerine, köylülik toplulukları ve hücre gruplarına kadar, ne kadar örgütlenme geliştirebilirsek o kadar geliştirebiliriz. Gerektiğinde açık, yarı-açık işleyiş çok önemlidir. Tamamen amorför değil, profesyonelce olmalıdır. Mevcut çalışmalara göre yaratıcı bir işleyiş olmalıdır. Kendini dayatmak, tıkanmak asla olmalıdır. Her militanımız büyük örgütsel işleyiş çarkını çeviren kişi olmalıdır. Bireylerin tikavıcı olmasını -ki bu biçimde çok yaygındır-, örgütü geliştirmeyi, örgüt olanaklarını çarçur etmeyi hiç kabul etmemelisiniz. Bilakis; mevcut olanakları en iyi kim örgütleyorsa, örgütün esas sorumlusu olarak onu görevlendirin. Kim en işsini yapıyorsa, mutlaka ona temel örgütsel görevi verin. Ve en etkili görevlilerin içine çekin. Kendinizi bunu başlatın. Bu dönüştürme PKK'nin militan kişiliğine sizi ulaştırır. Şüphesiz birçok özelliği de vardır bunların. Fedakarlık, dayanıklılık, esneklik, yaratıcılık; yani tüm bunları isteniyor doğal olarak. Eğitim size belli mesafeler aldırıyor. Mücadele pratiği gelişmenize yol açıyor ama, esasında dedik gibi, örgütsel gelişme, örgütsel yönetim belirleyici oluyor. Bu konudaki kişiliğiniz yetkinleştirilmeli, görevleriniz sıkı sıkıya kavramalı, en çok muhtaç olduğunuz çalışmaları kendinizde yürütmeli ve onunla bütün Parti ortamına yaydığınız buda, Partinin doğru çalısma tarzını oturtarak ardına kadar gelişmeler ortam hazırlamamızdır.

Sarınmız önderlik konusunda bu kısa açıklamalar yeterlidir. Mühim olan; bizim doğrularımıza layıkla sahiplik yapmaktır. Tek doğru yönelim tarzı da budur. Mutlaka doğru olana, haklı olana bizi götürücektir. Hatalı tutuma sonuna kadar karşı çıkmalı, hakkettiği neyse onu vermenizdir. Bütün yaşamınızın bundan sonra böyle götürün. Yani hataları izin vermeden bir yaşam tarzını, sonuna kadar doğruluğünü egemenliğine çalısın bir yaşam tarzını yaşayabilirsiniz, yaşamaya hakkınız vardır. Hatada ısrar eden yaşayamaz. Böyeleri belki kurbanlara yol açar ama, çıkaracağımız en anlamlı sonuç; Partinin doğrultusunda kurallı yürümeyle daha kesinleşecek, hatalı

gidişatlar kimden kaynaklanırsa kaynaklanırsa sonuna kadar karşı durmak ve tasfiyesine tüm gücümüzle çalışmaktır. Bu, sonuçta bizi bundan sonrasında hazırlıklı halde tutar. Beklenmedik olaylara karşı bizi tedbirli kılar, duyarlı kılar ve bu tutumlarla kazanılacak çok şey olur. Koşullarımız zordur ama bizi yıldı-

“...Biz tamamen şehitlerimizi içimize alarak yaşıyoruz. Bu PKK'de kesindir. Dolayısıyla ne hiçbirimiz giderken gittim-ayrıldık diyebiliriz, ne de kalanlarımız o gitti ben tek kaldım diyebiliriz. Hayır! Bizde birinin bütününe, bütününe de birde gerçekleştireceğimizi esaslıdır. Ve bizde haklı olan da budur. Buna özen göstereceğiz...”

ramaz. Zorluklar sadece bizim büyümemizin bir aracıdır. PKK'nin daha zor günleri de olmuştur. Zindandaki yoldaşları iyi bilir, yaşama daha anlamlı kılmak, güzelleştirmek elimizdedir. Çabalar her karşılıklı olmalıdır. Birbirinizi zenginleştirilmelisiniz, birbirinizi iyi yaşamı daha anlamlı hale getirmelisiniz. Oluşuca içten ve son derece hissedilen bir tavır içinde olmalısınız. Bu yönü eksiklikleriniz vardır, zayıf duruma olanlar vardır, ilginç muhtaç olanlar vardır. Kendi kendinizi iyi kaynağında dönüştürün. Bu konuda verne işine, işi saçma, aydınlatma işine ve de canlı bağlar geliştirmeye işe kendinizi katın ve geliştirin.

"Her PKK'li, 'ölüm neden gelişmesi olsun, vız gelir' sloganına ulaşabilmelidir"

Hasan yoldaşın şehit düşme olayı bizi etkilemiştir. Fakat biz şehit vızdaşımız bütün yönleriyle hem kavratmaya hem de özünmetmeye çalışıyoruz. O'nun şahsında bir daha şehitlerimizden yeniden bütün hasmetleriyle içimize geçirdirmeye çalışıyoruz. Şehitlerin anısına bağlılık; sadece onları anmak değil, bütün hizmetleriyle, bütün özellikleriyle Partiden ibaret olan bir yaşama ulaşmalıdır. Bu yaşamı daha da zenginleştirin şehitlerimizden denilebilir ki dünyada en ufak kişisel kaygı ve çıkar düşünmeden şahadet etmişlerdir. Denilebilir ki, en soylu, insanı, vatan ve özgürlük şehitleri budurlar. PKK'yi PKK yapan gerçek değerlerdir. PKK'ye bağlı bir militan bunlara dayanarak yeniden kendini Partiyi yaratır. Küçük görevlerimiz, yetersiz de görülmeyen. Anların etkisi altında ezilmeyelim de. Hayır, çıkarılacak tek sonuç, bağlılıktır. Oluşuca zorlu bir yaşamın içinde geliyorsunuz ve yaşıyorsunuz. İşkenceden geliyorsunuz, sizlerin de şehitlerimizin işe yükü gelenleriniz az değildir. Hepsini bir kez daha birlikte yaşayalım diyoruz. Hiçbir toplum bizim toplum kadar insanı, vatansever, özgürlüğü susuz ve bağlı değildir. Gerçekten özgürlük adına insanı yücelten bir tutum kadar yüce hiçbir tutum yoktur. Dolayısıyla günümüzümüz tamdır. Soylu bir yaşam; tamamen insanlığı, tamamen vatanseverliği, tamamen özgürlüğü adanmış bir yaşam, elbette ki en güçlü bir yaşamdır. Bu konuda alın-

ız açıkta. Bu esas olduğuna göre, temel olduğuna göre, gerisi nedir? Çıkar da olsun, ustalaşmasını bilmezlik. Bu da elimizde ve mutlaka ustalaşmalıyız. Çıkarlar iyi eser yapamaz, ustalar zafere gider.

Bizim yaşamımız da öyle bir yaşamdır ki, şehitliyle yaşayandırı veya şehitliyle kalan dava arkadaşları kadar içicilerdir ki hangisi güçleri, hangisi kalması; o ayrımlı bile pek fazla anlamlı değildir. Çünkü, birisi diğeridir. Biz tamamen şehitlerimiz içimize alarak yaşıyoruz. Bu PKK'de kesindir. Dolayısıyla ne hiçbirimiz giderken gittim-ayrıldık diyebiliriz, ne de kalanlarımız o gitti ben tek kaldım diyebiliriz. Hayır! Bizde birinin bütününe, bütününe de birde gerçekleştireceğimizi esaslıdır. Ve bizde haklı olanı da budur. Buna özen göstereceğimizi. Bunun anısına yapabileceğimiz en büyük hizmet; yaşamımızı daha da özgürlüğün bedeli, somutlaşmış bir abidesi haline getirmek olacaktır. Böylesi yoldaşlar topluluğu haline geldikten sonra, bizim kalınamayacağımız hiçbir zorluk yoktur. Ve bu temelde yoldaşlar topluluğu olarak ne kadar samimiyet, dürüstlük ve de sonuna kadar kararlı, bağlıysak ki öyleyiz -o kadar erişemeyeceğimizi, zapletmeyeceğimizi bir hedef de olamaz.

Biz görevlerimiz yaparken istediğimiz biçimde yapalım, ölümler nereden gelirse gelsin, vız gelir. Gerçekten her PKK'li bu sloganı ulaşılabilmelidir. Ulaşmazsa zafere yakalayanamaz. İşte bu zorluklar karşısında tam sonuca ulaşarak, bunun kişiliğine tam ulaşarak, amaca ulaşmışız demektir. Neyle mal olursa olsun, çok az temelde de buna ulaşsın, PKK'nin kazanacağı en anlamlı kazanıma ulaşmışızdır. Bir kez daha gerek son şehidimiz ve gerekse bütün şehitlerimizden anlarına çok yüksek bir değer biçiyor, gerekirse onların yaşamını yeniden inceleyip araştırmak özünmetmeye, onların büyüklüğüne tamamen yürüme ve benimizde nakşetmeye, bunun için tüm çabayı sarfetmeye ve onunla insanlığı aynı olmaya çalışacağız. Biz ilk şehidimizden de anısını halen yaşayarak çıkarırken zorlanıyoruz. İlk şehidimiz Haki ile fakat, Hasan ile buraya geldi. Fakat araya neleri sığdırdık! Bundan sonrasında da en esas dahilinde yürürüz, şüphesiz bu işin anlamlı zafere de götürür. Haki'nin şahadeti karşısında çokmedik. Halen şunu çok iyi hatırlarım: Direnmek için tek bir olanamızız, tek bir tabancamız bile yoktur. Yerin neyi koyabileceğimizi biliyorduk ama, inanmazlık, anıya samimi bağlılığımızla biz ondan destan yaratık. Destan; hem de bir deşti birçok. Ve anıları şimdiki kadar böyle karşılık verdik. Fakat artık içimizdeki yetmez kişiliklerden de kaynaklıysa, onun da bir neticesi olsa, ortaya çıkacak her türlü kayıplara yine büyük bir çözümlerine ile karşılık verdik. Her çözümlerine büyük kazanımlarıyla o açtı. Dolayısıyla yetmez kişiliklerin sonucu olan kayıplar da iyi telafi ediyoruz, onu kazanç kaynağına dönüştürüyoruz. Bu temelde sizleri yine üstün bir moral ve de görevlerin adanma olma bilincile hareket etmeye, böylesine bir günü kendi yaşamımızda, büyük bir büyüme günü, bir kilometre taşı haline getirmeye çalışıyoruz. Sizi, bu konuda oldukça sorumlulukla, coşkuyla, görevlerinizde süreklî ve gerçekten her zamankinden daha fazla geleceği zaptden bir yürüyüşün sahibi olmak için, her şeyinizi sarfetmeye, bunun için insanı hiçbir fedakarlığı eksik etmemeye ve böylelikle zor günlerde bir büyüme; bir kez daha en anlamlı bir biçimde yaşayarak size layık olana ulaşmaya çalışıyoruz.

Newroz ülkeye vurgunluğun, halka bağlılığın, Parti ve şehitlere minnetin doruğudur!

Halkımız; Büyük Önder APO'nun ve Partimiz PKK'nın ışığı yolunda, özgül geleceği kendi elleri, kendi emeli, kendi canı-kanı ve nefesiyle yaratma savaşını verdiği; kahraman halk ordumuzun dağılmasını fethedemez duruklarında daha özgül, daha güzel, daha anlamlı yaktığı NEWROZ ateşinin olanca sıcaklığı ve coşkusunuyla Başkan APO'yu, Partimiz PKK'yı, ERNK ve ARGK'yı, tüm yoldaşları, dünya işçi sınıfı ve ezilen halkları selamlıyor, bu onurlu, bu aydınlık günümüzde aramızda olmasını; günü, tüm güzellikleriyle birlikte karşılamasını; birlikte yaşamının sevincini yaşıyor!

Birlik, dayanışma ve mücadele günümüz NEWROZ KUTLU OL-SUN!

Bugün 21 Mart!

Bugün NEWROZ!

Bugün BAYRAM!

Bugün; başkını, sömürçü, zulüm ve haksızlığı başkaldırının, zulüm tapınığını NİNOVA'nın zulmeden başına, zalim DEHAK'ın başına yığıldığı gün! Bugün; kan emici DEHAK'ın başında patlayan ve zulüm tapınığını yerle bir eden Demirci KAWA'nın balıyozuyla çakan kıvılcımlar MED halkına başkaldırı ve isyan çağında oldu. Medyalı bu çağ-ya, yüreğiyle, direnciyle cevap verdi. Ve bugün; güneşin, erdemini, iyiliğini, aydınlığını tanırsı AHURAMAZDA, kötülüğün tanırsı EHRİMAN'ı yendi!..

Bugün NEWROZ!

Diyarbakır zindanlarında, koyu vahşet ortamında, baskı ve işkence karşı isyanın, teslimiyet ve ihanete karşı yeniden direnişin Çağdaş KAWA MAZLUMLA kıvılcımlandığı, tutsak yürekleri NEWROZ ateşinin düştüğü gün! Bugün, Kürdistan dağlarında sömürgeçliğe karşı ulusal bağımsızlık ve başkaldırı ateşinin alevlendiren, büyük cesaret, atılışın ve keskin vuruş tarzıyla düşmanı kahreden, savaşını yükselten büyük Komutan, Ulusal Kahraman MAHSUM Yoldaşın "BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN TOPRAĞI İÇİN" alev alev yandığı gün!

Bugün BAYRAM!

Bugün; halkımızın kendi kaderini tayin etme savaşında; dağınıklık, bölünmüşlük, örgütsüzlük ve son derece iddiasız yaşama son verecek ERNK ile siyasal savaş birliğini yarattığı gün! Bugün; kavga daha güçlü bir kişilik, eylemlilik ve yetkinlikle atıldı. "Ölümlerden yeni yaşamlar yarattığımız" onurlu bir gün!

Bugün "DİRENMEK YAŞAMAKTIR!"

Ve bugün halkımız, sömürgeci terör ve imha savaşına karşı Partimiz PKK öncülüğünde daha büyük bir direniş hareketi geliştirdi ve Partimiz; Newroz'larıya doğaya gelen büyük gözlemlik, sıcağı ve hareketliliği, umut, coşku ve parlatığı, devrimci ruh, bilinc ve savasçanlığı karşılık veriyor. Newroz'la birlikte PKK daha da güçleniyor; büyüyor; daha güçlü, daha kararlı bir birliğe dönüşüyor. Ve PKK ile Newroz'lar; her yeni günün, geleceğin kazanılmasını anlamına geliyor; halkımız, Newroz'ları özgürlük kavgasında yeni şehitler vererek, özgürlük ateşini yeni canlarla besleyerek karşıyor; her atılım, her coşku, her başkaldırı, her militan vuruluşu savasçımız bölge ve dünya halklarına duyuruyor, Partimiz ve ulusal kurtuluş savasçımız, ezilen, sömürülen bölge halklarının da kurtuluş umdu haline geliyor; halkımız özür dünyaya insanlığın saygını ve

onurlu bir üyesi halinde getirme yolunda sağlam adımlar atıyor, kahramanca bir yürüyüş gerçekleştiriyor! Ve bugün;

PKK yeni bir MED Hareketi, çağdaş-bilimsel MED Hareketi olarak ortaya çıkıyor.

PKK, tarihin bütün yönlerini kavradı. Sömürgeçliğin ve emperyalizmin dayattığı imha savaşının, baskı ve sömürün anlamını bildi ve bundan kurtuluşu yolunu, birincini yarattı. Tarihi tüm yönleriyle kavramak, sömürgeci egemenliğin kurtulmak, özgül geleceği yaratmak halkımızın istemiydi. Ve halkımız bu istemini, bu gelecek tutkusunu öncüsü PKK ile ortaya koydu. PKK ile güncelleştirdi, eylemlendi. PKK Kürt halkı ve bölge halklarının Newroz ateşi, çağ-yaşama dönüşü, geleceğe yürüyüşü oldu.

Partimiz, 12 Eylül faşizminin yarattığı baskı, işkence ve pasifikasyon ortamında, şanlı 15 Ağustos Atılımı Kürdistan da büyük toplumsal uyanışı ve hareketliliği yarattı. 15 Ağustos, halkımızın ulusal kimliğini kazanmasını ve çağdaş ulusal kurtuluş savaşını yürütmesini göstermek bir çıkış oldu. Ve bugün Newroz kadar aydınlık, Newroz kadar sıcak ve tarihsel olan 15 Ağustos Atılımı, 15 Ağustos ruhu ve kararlılığı, halkımızın tarihsel hüküm olan halk savasçılığına, bağımsızlık ve özgürlük bilincine kendini dayatan, Partimizin militan direniş çizgisini boşa çıkarmak isteyen provokasyonun, sömürgeci uşaklığın, özcesi; Parti ve halk düşmanı, mücadele kaçkınlarının, "Ulkeye gitmek ölümdür" yaklaşımları yerle bir etti.

Bu yaklaşımla, bu büyük alçaklık ve namertlik; yeni İdris-i Bittisilerle halkımıza, zindan direnişimiz, Parti ve ulusal kurtuluş savasçımıza dayattı. Ancak Partimiz ve büyük ulusal direnişimiz, bu namertliğe, bu ihanete karşı büyük direniş ve büyük yığılma karşılık verdi, yirikler!..

Ve bugün ilkemiz halk ve mücadele tarihinde şimdiye kadar hiç görülmemiş bir biçimde aydınlıktır. Newroz aydınlığı, Newroz parıltığıdır! bul. Ve bugün halkımız PKK önderliğinde gelişen ulusal kurtuluş savasçısıyla dev bir uyanışı, ayaga kalkışı yaşıyor. Ve bugün Kürdistan'da halkımız aydağ kaldıran, ulusal "yok" oluştan "var" oluşa, teslimiyet ve ihanetten başkaldırıya, örgütsüzlükten örgütlülüğe; siliş şekilsiz ve son derece düşkün kişilik ve yaşıntıdan, devrimci kişilik ve onurlu yaşama götürün, PKK'yı halklaştıran; halkımızı ERNK etrafında daha güçlü, daha özgül, daha yığınsal, daha nitelikli bir katilim ve siyasallıkla birleştiren; ARGK ile ordulaştırılan-savaşları şey, Mazlum ve Mahsumların yaktığı büyük direniş ateşi, Newroz bilinci ve kararlılığıdır.

Partimiz, şehitlerimizden aldığı güç, inanç ve dayanıklılıkla düşmana karşı savasçar varlığını güne ulaştırması ve halkımız, PKK ile baskı ve sömürden kurtulma, kendi özgül geleceğini yaratma silahına kavuşması; PKK ile düşünen, üreten, savasçın-savaştıran; geleceğe inançla, umutla bakma, kendine güven duyan, özgüvenini bilincine varan bir halk gerekliliği oluşmasıdır. Ve halkımız, yitirdiği en kutsal değerlerini, PKK ile adım adım kazanmaya, yaratmaya başlamış, sömürgeçliğin çizdiği "tarzih yazgısını" yenerek, özgül insanlık geleceğinin onurlu-saygın bir üyesi olma yolunda sağladığı, büyük adımlar atmıştır. Ve bugün Partimiz, Parti mücadelemizin her anında, her

gününde, her atılımında, her yürüyüşünde sömürgeçlik ve emperyalizmi, provokasyonu ve tasfiyeciliği, teslimiyeti, işbirlikçi, uzlaşıcı kişilik ve yapıları karşı büyük direnme, büyük fedakarlık, cesaret ve devrimci yürek vardır! Bu anlamda PKK gerekliliği; eleme silahı kahramanca savasçın; diren, cesaret, bilinc ve kararlılığı; emperyalizm, panige, korkaklığı, ikircikliği düşmeden, sürekli hakim olan; tarihin en donanımlı, en barbar, en zalim gücüne karşı, Türk sömürgeçliğine karşı savasçın kahramanlarımızın özgül yaratımıdır.

Halkımızın yüzü özgürlük kavgasına karşı çıkma, halkımızın siyasal bilinc ve birliği oynama, boşa çıkarma çabalarına karşı Partimiz, müthiş bir direniş sergilemiş, proleter sınıf temelinde oturarak, daha da sağlamlaşmış ve bu özelliğiyle mücadele kesintiyi uğratılmadan zindanlarda ve dağlarda büyük coşku, sıcağı ve kararlılığı yürütülmüş; sömürgeçliğe her düzeyde ve her alanda tam bir çözümsüzlüğü, umutsuzluğu yaşattım, yenilgiye uğratmıştır. Sömürgeci düşmanın ve ondan beslenen provokasyonun, savasçımıza ve Partimize dönük beklentileri boşa çıkarmış; ülkemizi doğrudan boya özel savas için alınıp, halkımızca cehennem hayatı yaşatılmış da, bu, "çözümü" olmamış; Parti ve gerillanın çelik göğsüne çarpan bu saldırılar, bu sömürgeci savasç, döküldü-dağlatılar, işe yaramaz hale getirilmiş; ulusal kurtuluş, demokrasi ve sosyalizm mücadelemiz daha da boyutlanarak serpilmiş; "BİR PARÇA ÖZGÜR VATAN" şiarıyla "iki ilktidar" gerekliliğine dönüşmüş, halk iktidarına doğru akan kitlesel-ulusal coşku olmuştur.

Bu Newroz gününde; nasıl ki NİNOVA'yı tutuşturan özgürlük ateşi, zulümün kalesi, halkların baş belası ASUR'u adak sunduysa tanrı HURMÜZE, nasıl ki MED'lerin onurlu öfkesi, başkaldırısı yokuşuyla yüzüze kalmış halkları ayaklandırdıysa ASUR'a karşı; bugün Kürdistan'da da Partimiz PKK önderliğinde yükselen ulusal kurtuluş savasçısı, Dehakerin, Şahları, Hitlerin geleceğini takip ederek halkları tehdit eden Türk sömürgeçliğine karşı ulusal başkaldırı ve isyan bayrağı olmuş. Türk devletinin halkımıza, bölge halklarına ve insanlığı karşı sömürgeci, baskıcı, imhacı emellerini daraltmış, frenlemiştir.

Bugün ulusal direniş günümüz, ulusal kahramanlık haftamız Newroz; düşmanı ürktüren, düşmanı kör edip yakan kızılık, halkımızı yüreklerlendiren ateş, kavga davet, bizler için en etkin devrimci silah, halkların ufkunu açan aydınlıktır!

Evet! Bugün Newroz! Bugün bizler için Newroz'u, Çağdaş Kawa Mazlum yoldaşın büyük devrimci eylemi, başkaldırısı, savasç çağrısıyla karıştıran; Newroz'un yaratıcılığı ve dirençliliği ulusal kurtuluş mücadelemizi canalıcı, onurlu bir evreye taşımış, PKK'yı milyonlara mal etmiş; düşmanın önüne geçip darbelemeyeceği bir halk ve devrim gerekliliği oluşmuştur.

Bugün bizler için NEWROZ; mitolojik bir tanım, anlatım olmaktadır; Newroz, geçmiş mücadele dönemini gözden geçirme, ulusal kurtuluşu daha yetkin, daha doğru tarzda bilince çıkarma; yeni günü daha güçlü, daha militan bir eylemlilikle karşılama; yanlış, yanlışlığı özelliklerinden arınma; halka, Parti ve önderliğine karşı sorumlulukları yerine getirme anlamında, çağdaş bi-

limsel bir niteliğe dönüşmüştür. Bu niteliğe, Newroz ateşi yaman yakıcıdır. Halkımızın tarihsel intikam bilincinin yanısıra çağdaş-ileri insanlığı, özgürlüğün solmayan güzelliğidir.

Newroz; vatanın, ulusal ve toplumsal değerlerin, emelin, özgül yaşamın sahibi olmak, çağı yakalamaktır. Newroz; daha çok, daha kararlı, daha yiğit savasçmak, düşmanı daha çok darbelemektir. Newroz; özgürlüğe, özgül geleceğe, sınıfsız-sömürsüz bir yaşama doğru coşkun bir akış, militan bir yükseliştir.

Bugün Newroz; halkımızın büyük coşkusunu ve bayramdır.

Büyük bayram, büyük gün; kararlı, yiğit, boyun eğmez gerillanın şahın vuruluşuna sürdürülen; halkımız; halkımızın özgül ve mutlu geleceğini yaratarak besleyen, ulusal kurtuluş savasçımızdır. Bugün ülkemizde, en güzel Newroz'lar, en güzel günler, en onurlu tavırlar, en soylu ilişkiler, en cesur sözler, en yüce duygular özgülük savasçımıza yaşamış; en kahraman, en sağlam adımlar bu savasç atılmış ve bastırılmış, geri dönme bir halk gerekliliğine dönüşmüş, yürekleri ve bilincleri fethedercek halkımıza ve insanlığa, insanlık kavgasına mal edilmistir. Evet bugün en büyük bayram; halkımızın kendi kaderini kendi eline alması, kendi özgül geleceğini yaratma savasçımız; ulusal bilinc ve uyanışla silahlanması, düşmana karşı kesintisiz, soksüz bir savas yürütmesi, savasç zaferler kazanmasıdır. Gerçek anlamda Newroz bununda anlamlaşıyor, yücelir ve halk ruhumuzun buluştuğu, bağımsızlık ve özgürlük ateşinin yükseldiği bir gün olur.

Bugün biz savasç esirleri, zindanlarda Newroz'u bu bilinc, bu coşku, bu kararlılık ve sıcağıyla karşıyoruz; Partiyi ve Başkan APO'ya sonsuz güven ve bağlılık temelinde direnmenin, değerlere bağlı kalarak yaşamanın onuru ve mutluluğunu yaşıyoruz; Partimiz, yiğit halkımız, yoldaşlarımız ve şehitlerimizden aldığımız güç ve cesaretle diyoruz ki:

Çağdaş Kawa Mazlum DOĞAN yoldaşın Diyarbakır zindanlarında sömürgeci vahşete karşı çıkı kibri çöplüğü tutuşturduğu Newroz ateşinin; Dörtlerle alevlenip, Hayri, Kemal, Ali ve Allierle harlanarak zindan burklarından, dağ dağlarında Mahsumlarla yükselip, halkımızla buluştuğu bugün MUTLULUĞU, ONURLULUĞU, GURURLULUĞU!

Ve diyoruz ki: Bugün kavga günüdür! Sömürgeçlikte, provokasyonla, işbirlikçi, teslimiyetçi, uzlaşıcı-tasfiyeciliği ve yönelimleri, çizgisi sapıran, bulanıklaştıran, savasçını sekteye uğratarak düşmanı yaşıtan her türlü yanlış-yanılgı kişilik ve özellikle savasçmak; Newroz ateşini daha bir canlı, daha bir güv yapma, Newroz sıcağına, Newroz coşkusunu, Newroz atılımını ulkiden doğru bir yanına taşılma, savasç her cepeden yükseltme gündür!

Ve diyoruz ki: Dövüser-çirenerek toprağa düşen şehitlerimizden sözleri, Parti ve mücadeleye bağlılık andları, ölümsüz anıları bu kitapçığı için kesim, tartışılmaz bir topluluk! Mücadelemizin yaratıcı gerekliliğidir. Komuta uyama, sözü yerine getirmek, aynak bağlılığın, savasçı doğru yürütmenin, savasç zaferi teminatıdır.

Ve kahraman şehitlerimiz; korunc vahşet koşullarında, baskı ve işkence altında, düşmanla görüş görüşü çıtımsada;

"Direnmek Yaşamaktır!"

"Su değı, tiner dökün! Ateşi

harlandırın!"

"Kürdistan Vietnamlaşsın, bu insan çıkıklarmı unutmayınz!"

"Ya insanca yaşama, ya ölüm!"

"Ölme var dönmek yok!"

"Bu dağlara teslim olmaya değı, savasçama geldeğ!"

"Yaşasın İKAT, yaşasın Başkan APO!"

"Teslimiyet ihanete, direniş zaferi götürür!"

Diyse haykırarak, son nefeslerini verişleri, müthiş anlamlı, bir o kadar yaratıcı ve yö göstericidir! Ve bugün Newroz'larla sahip çıkarak, Newroz'larla yaşamak; aynak bağlılık, Mark Parti ve şehitlerimizden yö göstericiliğinde savasçmakla mümkündür!

Başkan APO!

Ulusal Önderimiz!

Bugün ülkemizde toplumsal bir alt-üst oluş yaşıyor. Halkımızın üzerindekii ölü toprağı büyük bir sarımsıyla aralıyor; Newroz'la yeşerlen, güne ayan bir çiçek güli halkımız; kendi gerekliliğinin bilincine vararak sömürgeçliğe karşı; kendi öz savasçını yürütüyor. Ülkemizde, halkımıza vurulan kölelik zincirleri bir bir kırılıyor, parçalanıyor. Bastırılmış, değerlerine yabancılaştırılmış, son derece silik, seksiz kişilik, ilişki ve yaşıntılar çözüyor; müthiş bir aydınlıkta, kendi gerekliliğinin bilincine varma temelinde halkımız sömürgeçliğe karşı kesintisiz bir savas yürütüyor. Newroz'la güzelleşen doğanın olanca sıcağı, coşku ve aydınlığı halkımıza da sarıyor; halkımız bağımsızlık ve özgürlükten yana; iyiden, güzelden, doğrudan yana bir özgürlük yürüyüşü gerekliliğidir. Kendi diline konuşma, kendi beyniyle düşünme, kendi duyguları ve özlendirmeleri yaratma fırsatını buluyor, "varım!" diyor! Ve tüm bunlar senin beynin, senin yüreğinin, senin bilincinin, senin emelin, senin önderliğinin ürünü olarak ortaya çıkıyor!

Sen, PKK ve Kürdistan devriminin ışığı yolu, aydınlığı, mimarı, eylem kılavuzusun! Bugün özgül bizler; kendi siyasal ve ulusal kimliğimize, önkü Partimiz PKK'ye, Cephe ve Ordu gücüne sahipse; dağlarda ve zindanlarda panige, korkaklığı, kaçıklığı ve yığılma kapımından direniyor ve en kutsal değerleri yaşıtıyorsak, bu senin sayende olmuştur. Bize kimliğimizi kazandırdın! Özgüvenimizi sağlıyor markizm-leninizm ve ulusal kurtuluş bilimiyle eğittin! Bize, halk ve yurt sevgisini, yurt bilincini sen yarattın! Bize halkların kardeşlik ve birliğini, enternasyonalist dayanışma bilincini sen öğrettin! Çağı yakalama savasçımıza senin yö göstericiliğince girdik. Devrimci ruh ve bilinci, yoldaşlık sevgisini, cesareti ve kararlılığı seninle tanıdık. Direnme gücümüzü senden, senin yaratıcı savasçın öğretilen aldık. Devrim baş koymadı, devrim için ömrenin yüceliğini, kahramanlığını öğrenen kavradık. Bu anlamda seni anlamak, seni tanımak ve kavramak; özgül, savasçın, yaratıcı bir kişilik ve eylemlilikle savasçmak, birkmadan, usamadın vurduğudığın ve büyük kararlılıkla mücadeleye yürüttüğün yanlış, yanlışlığı, son derece düşkün özelliklere karşı savasçmakla mümkündür. Bugün ulusal kurtuluş savasçımız onraya çıkardığı ve son derece eğitici, dere çikarıcı olan gereklilikle diyoruz ki:

Newroz'u karışılacak, Newroz'la coşmak; seni korumak, seni ya-

şatmaktadır. Bu görev bugün, her zamankinden daha büyük, daha ciddi bir sorumluluğu, siyasal bilinç ve yetkinliği gerektirir.

Büyük önder, Başkan APO!

Sadece sözlerle değil, dün olduğu gibi bugün de mücadelemizin en zorlu anında yürekle ve bilinçle sana söz veriyoruz ve şehitlerimizin anısına and içiyoruz ki: Yaşamımız boyunca, içerde ya da dışarıda, hiçbir zaman teslimiyet ve ihanete düşmeden, sana bağlı kalacağız! Ve hiç tereddüt etmeden sömürgecilğin, provokasyonun, ajan-provokator ve tasfiyecinin, dağıtıcı, bozguna geçiren sana uzanacak ellerini kıracağız! Bizlere sunduğün büyük olanakları iyi değerlendirerek, kendimizi direniş içinde eğiterek; sunduğün geniş ve son derece zengin devrimci perspektifi yakalamaya çalışacağız. Her zaman; tasfiyeciler değil, yapıcı ve örgütlü, dağıtıcı değil, birleştirici; geriltiler değil, ilerletici ve yaratıcı olmaya, sana layık olmaya çalışacağız. Biliyoruz ki; Partimizin ve devrimimizin bize yüklediği sorumlulukları yerine getirmek, devrimi yaşamak, devrimi düşünmek, tarihin ve dönemin dayattığı sorunlara karşı çözümlü olmak, güçlü, militan Parti düşüncülerini tutturmak, Parti kişiliğini ulaştırmakla olur!

Şanlı Partimiz!

Her şeyden önce şunu belirtelim ki: Bugün halkımızın ve devrimimizin öncü gücü, yüreği, komuta merkezi olan Partimiz PKK saflarında yer alarak, bağımsızlık ve özgürlük kavşasına katılmaktan, Parti, halk ve devrim uğruna savaşmaktan mutlu. Partimiz PKK'nin Newroz'la daha güçlü, daha örgütlü, daha savaşçı gelmesi, halkımızı ayağa kaldıran, sömürgeciğe karşı savaşmasını; doğru, marksist-leninist ideolojik-politik çizgisiyle savaşa komuta etmesi siyasal-ulusal gururumuz kabartıyor.

Bugün halkımız gibi, biz savaş esirleri, Parti militanları da her şeyimiz Partimize ve Önderliğe borçluyuz. Sen bir özgürleşme ve aydınlanma hareketi olarak bize insanlığımızı, siyasal kurtuluşumuzu kazandırdın. Halkımızın başsağlığı, gücü, yok oluşu, ulusal tökeniş tarihi seninle doru. Halkımız, seninle çağdaş bir önderliğe kavuştu; ve sömürgeciğe karşı ulusal kurtuluşu yükseltti! Bugün ülmemizde her yenilenimlerin, her gelişmelerin, yaratılan her ilişkinin, her değerlerin temelinde senin emeğin, savaşımın var!

Bugün senin adın, senin yolun, savaşımın düştüğü ana, senin yolun, sömürgeciliğin ülkenizdeki varlığına; baskı, talan, yağma ve imha savaşımına karşı korkunç bir başkaldırıya dönüşüyor; halkımız yüzüklü korkularını seninle, senin cesaretine üzerinden alıyor. Halkımızza biçmiş, cesaret, kendini temsil etme gücü, yetenek ve becerisini kazandırdın; halkımızın ulusal ve siyasal birliğini yaratarak özgürlüğe giden yolu aydınlatmış!

Bu anlarda mücadelede; senin bizlere ve halkımıza armağan ettiğün en yüce değer ve onurdur!

Bugün PKK bir yaşam yoludur ve bu yolu Newroz ateşi kadar sıcak ve aydınlıktır! Bu yol geçmiş ile geleceğin en doğru, en yaratıcı, en bilimsel tarzda birleştiyor, halkımıza gerçek bir kimlik kazandırıyor, yeni bir tarihin başlarken gücünü veriyor. Bugün PKK gururu, PKK kişiliği büyük insan, özgür ve mücadeleci insan, geleceği olan, geleceği gören insan kişiliği ve gururudur.

Şanlı Partimiz!

Bugün Newroz'u seninle kutluyoruz. Kısa ancak çok zorlu geçen mücadele tarihinde bizlere, halkımıza ve insanlığa büyük değerler sundun! İç

ve dış düşmana, her türden oportünist, revizyonist, tasfiyeciler, antileninist, anti-ulusal kurtuluşçu dayatma, yönelim ve saldırılara karşı leninist çizgi, stalinist sağlanlık ve dayanıklılık, APOCU ruh ve kararlılıkla direnerek bağımsızlığı çiziyi ve savaşı pratiğini korudun! Bize Parti ve halk olarak, her cephe, büyüyen, gelişen, güçlenen bir direniş ve savaşımına önemli başlangıç ve zaferler kazandıran gurur, coşku ve heyecanını yaşattın.

Çağın dışında tutulan, çürümeyi ve köleliği yaşayan halkımızı örgütleyerek ulusal kurtuluşu kaldırdın, halkımızın ulusal birliğini sağlayıp halkımızın devrimci zorunu yarattın! Halkımızın kaderini ilet-milliyeti, işbirlikçi-reformist güçlerin ellerinden alarak; bu güçleri yerle bir ettin! Kürdistan sorunu ve devrim gerekliliğini görmezlikten gelinemez, inkar edilemez, ilgisiz kalınmaz bir gerçekliğe dönüştürerek bölgenin en önemli, en dinamik sorunu haline getirdi. Ve savaşımında, doğru devrimci önderlik özelliklerini bölgede proleter ve ulusal kurtuluşçu harekete öncülük konu-

muna yükseldin! Ve düşmana karşı yükselttiğin silahlı halk savaşımını ulusal topraklarından sökülme bir gerçekliğe dönüştürdün!

Bugün nefes nefese yürüttüğün mücadelede; bilincin, cesaretin, fedakarlığın, bağımsızlık ve özgürlük tutkusunu, somut devrim gerekliliğinin ifadesi olarak zindan direnişlerini güç ve moral veriyor; proleter sağlanlık ve dayanıklılığın direnme gücünü artırıyor; senin için yaşama, senin için direnme, senin için ölüme gitme yürekliğinizi eylemleştirdi! Bugün, dağ doruklarında olduğu gibi zindanlarda da direnerek daha dün şehit düşen ve kanlarını sıcaklığı damarlarımızda dolaşan Hüseyin ve Yalçınkaya'larımızın bilinç ve yüreğindeki, militan direnişlerini sana ve büyük önder APO'ya bağliktı vardı ve bu bağliktı, bu yüce savaşım ve şahadet sana bağliğımız, seni yaşatma, sana ulaşma isteğimizin somut, anlaşılır bir ifadesi olarak ortaya çıkıyor!

Halkımız ulusal iradesi! Siyasal savaş birliğimiz ERNK!

Bugün halkımız, Partimiz PKK'nin yarattığı ulusal üyanış ve savaşımına senin etrafında birleşiyor. Büyük savaşçı birlik, ulusal kurtuluşçu ruh, coşku ve iradesini, direnişçi kişiliğini seninle bulmaya, sende temsil etmeye, seninle savaşımımıza çağılıyor! Halkımızın bağımsızlık savaşımını kazanması seninle olacak, kilitlarda seninle gelecektir! Bugün Kürdistan halkı bin yıllık işgal, istila, talan, kan ve katliam altında yürüttüğü yaşamı seninle reddederken, kendi emeği, kendi öz savaşımını, kendi yazgısını belirleme yoluna giriyor; yitilmiş onurunu, insanlığını, geleceğini sömürgeci düşmandan

sökerek, direnerek alıyor, alma savaşımını veriyor!

Senin bu güzel, bu onurlu günde; bu Newroz gününde doğuşun geçmiş ile geleceğin arasında bir köprü oluyor; Mazlumların ve Mahsumların yaktığı Newroz ateşini halkımıza taşıyor; halkımız iş parçalanmış ve bölünmüşlüğüne PKK önderliğinde seninle veriyor. Ve bugün halkımız kendi cephe silahlı ile yürüti, onurlu bir savaşımı yürütüyor! Sömürgecilğin, sahte "ulusal güç" ve "birlik"lerin halkımız üzerinde şekillendirmek istediği tüm baskı, pasifikasyon, çürütme ve ulusal kurtuluş savaşından soyutlayarak, sömürgeci, geri feodal ilişkiler içinde tutma; çağdaş soyut, çağda karşı iddiasız bir konuma çekme çabalarına karşı koyuyor ve düşman, baskı, işkence ve imha politikalarına karşı zemin bulamıyor! Halkımız doğlaya seninle karşılıklı oluyor; düşmana karşı birlik, dayanışma, mücadele pratiğini çıkarıyor. Seninle ulusal üyanış yaşıyor ve Çağdaş Kawanın aydınlatıldığı doruğa, Newroz kızılığında doğru bir yürüyüşü gerçekleştiriyor; ulusal-siyasal tar-

demokrat olarak; öncü gücümüz PKK, ulusal birliğimiz ERNK ve kahraman ordumuz ARGK ile kutlanıyor, bugün de şehitleri yaşattığımız büyük kıvınc ve onurunu yaşıyoruz! Bugün halkımızın yazgısı değişmiş, bağımsız ve özgür bir halk olarak doğmuş ve gelişiminin fırsatını bulmuş! Bu gerçekliği bilen düşman, halkımıza dönük sömürgeci savaşçı taktiklerini, Newroz ateşini özgürlük fıdanlarını boy atıp gürbüzleştiği topraklarımızı bombalıyor, yeni Halepler, yeni İkiyakalar yaratmaktadır. Ancak düşmanın her adımı, her saldırısı, Partimizin, Cephemizin ve Ordumuzun müthiş direnişleri, cesaret ve dayanıklılıklarıyla bosa çıkarıyor.

İşgal edilmiş, her türlü ulusal-toplumsal değerlerinden yoksun bırakılmış, tarihin karanıklılarına gömülen bir halkın geleceği olamayacağı gibi; kendi ülkesinin sahibi de olmaz! Halkımız bugün PKK'nin ışığı yolunda, ERNK ile kendi emeğini, kendi geleceğini, kendi ülkesini sahiplenmelidir. Bugün halkımız tarihin hiçbir döneminde bulamadığı silahlara: Parti-Cephe-Ordu silahlılarına sahiptir. Kürdistan halkı kendi öz birliğini, öz gücünü ortaya çıkarmalı, ERNK'de birleşerek savaşmalıdır. Biliyoruz ki savaşmak, baskı ve sömürgeci baskıdan Newroz ateşi kadar sıcak, yüce ve onurludur. Özgürlük için savaşın en değerli, en kutsal savaşır. Savaşmak; onurumuz, özgürlüğümüzü kazanmak, elde etmektir. Bu anlamda kendi bağımsızlık ve özgürlüğü için savaşın, düşmanın üstüne cesaretle yürüyen bir halk, onurlu bir halktır. Bugün Kürdistan halkı; Newroz'la birlikte güçlenmeli, çağdaşlaşmalı, daha büyük bir cesaret, kararlılık ve direngenlikle geleceğe yürümeli, kendi kaderini kendi elleriyle tayin etmelidir.

Ve diyoruz ki;

Baskı, zulüm ve sömürden, sömürgeci emellenim kurtulmak, özgür yaşamak, özgür gelişme ortamı bulmak, çağı yakalamak için ERNK'de birleşin! Örgütlenin ve ulusal kurtuluş için savaşın! Sömürgecilerden, baskı, sömür ve esaretten kurtulun! Newroz'la daha güçlü, daha özgür karşılanın, daha bayraklarınızı, yaşamınızı ulu budur!

Köyde, kentte, evde, işte, dağlarda ve sürgün yaşadığınız, emeğiniz, alınteriniz sattığınız metropollerde; soluk alıp-verdiğiniz, yaşadığınız her yerde, sömürgecilerin halkımız üzerinde estirdiği devlet terörüne, özel imha savaşına, özel savaş birliklerine karşı devrimci savaş birliklerini, cephe ve ordunuzu karşı çıkın! Kendi özgür geleceğiniz için kenetlenin! Sömürgecilerin Partimiz PKK ve gerillaya karşı yürüttüğü baskı ve katliamlara karşı durun, haykırışlarınızı yükseltin! Düşmana karşı insanlığınızı, yurtsaverliğinizi haykırın! Bu onurlu kavga, kentleri, kasabaları, köyleri ayağa kaldırdı! Ve düşmandan; yüzüylüce ezilmişliğini, sömürülmüşlüğü, bastırılmışlığını, katliamlara uğratılmışlığını hesabını sorun! Üçüncü, öfkemiz, yitilmişliğimiz ve fedakarlığımızla düşmana tazuk ve ölüm, gerillaya deniz ve yaşam olun!... Düşmana adın atırmayın ve yürekleme dışın korku olup; halk itidatına ERNK ile yürüyün!

Bugün; savaşımızla dardelenen düşman her zamankinden daha azgın, daha saldırgan olsa da; daha güçsüz, daha korkak, daha geleceksizdir! Düşmana bu korkuyu çıkarın, halkımızın yüğit savaşlığı, direngenliği, cephesel birliği, savaşımı ve kendi başından çıkan öncü gücümüz PKK'dır. PKK'nin sesine, direniş çağrısına kulak verin! Düşman; silahlanan, ulusal kurtuluşu kalkarak ürktün ve ulusal! Halkla-

kın ve dünya insanlığının; ayağa kalkın bir halkın, Kürdistan davasına, kurtuluş savaşına kayıtsız kalmasına izin vermemiz. Başmızlık ve özgürlüğü dayatın! Sömürgecilerin, emperyalizmin, oportünizmin ve revizyonizmin Partimize ve ulusal kurtuluş savaşımıza dayattığı tasfiyeciliğe, "silahsızlandırma" çabalarına izin vermemiz!

Bugün Partimize ve ulusal kurtuluş savaşımıza saldıran düşman ile provokasyon aynı noktada birleşiyor: Düşman; "Kürt sorununa evet, PKK'ye hayır!"; provokasyon; "PKK'ye evet, APO'ya hayır!" diyor. PKK'nin şahsında halkımız, APO'nun şahsında Partimize ve halkımız varlığını istiyor. Bu yolla baskı, imha ve tasfiyecilik geliştirilecek, hazırlanan "ulusal gün" tuzaqlarında halkımızın geleceği, geleceği savasını katledilecek istiyor!

Devrimciler, demokratlar, yurtsever halkımız!

Düşman ve provokasyonun Partimize, Başkan APO'ya ve halkımızın devrimci savaşımına karşı çıkardığı komplo ve tasfiyeciliğe sessiz kalmayalım!

Bugün Partimize ve ulusal kurtuluş savaşımına karşı sömürgecilerle uzlaşan, bütünen ve son derece çarpık güçlerin; tasfiyeciler, provokatif oluşumların; ulusal kurtuluşçuluktan, devrimci-demokratlıktan, yurtseverlikle ilişkileri yoktur, olmaz! Bu PKK, Başkan APO'nun da belirttiği gibi, "... Kendilerinden geçmiş, iddiasız, umutsuz; sömürgeci, emperyalizm ve geriltilerle içiçe olanların temel dayatmalarından kurtulmaya, işbirlikçi, teslimiyetçi güçlerdir ve bugün bunlar tam bir ölüm noktasında bulunuyorlar..." Ulusal kurtuluşu değil, köleliği, düşmanı yaşıyan bu güçlerin halkımızın ulusal ve siyasal istemlerine verebilecekleri hiçbir şey yoktur!

Tüm yurtseverler; aydınlar, gençler, ilerciler, demokratlar, işçi ve köylüler; bağımsızlık ve özgürlük için ERNK saflarında birleşin, örgütlenin ve savaşalım!

Sömürgeci işgal, sömürü ve talana karşı savaşta; her köyü, her mahalleyi, her sokağı, her fabrikayı, her kuruluşu, her evi, her bireyi örgütleyerek Cepheyi güçlendirilmeli! Sömürgeciğe karşı müthiş bir direngenlik ve yitigiltilik, her alanda ve her düzeyde bir savaşım yürütelim! Sömürgeci işgal ordularının bozguna uğratılması! Ekonomisini, savaş araçlarını işleme halde getirelim ve felce uğratalım! Sömürgeci işgal önderimiz APO'nun ışığı yolunda, Partimize PKK, ERNK ve ARGK ile topraklarımızdan sökül atalım! Ve ulusal demokratik halk itidatı için "Bir Parça Özgür Vatan Toprağı" yaratalım!

ARGK!

Kahraman Halk Ordumuz!

Bugün büyük komutan MAHSUD'un kararlılığı, militan savaşçı kişiliği, kesin darbe ruhu, kurtuluş bilinci ve azmi sende; gerillanın vuruş tarzında yaşıyor! Newroz'un olanca güzelliğini, özgürlük ateşini dağdan-dağa; Gabar'dan Cudi'ye, Cudi'den Herkole'da, Herkole'dan Munzur'a taşıyor! Gerilla, halkımızın en cesur, en savaşçı, en yüğit evlatlarını senin komutanda bir araya getiriyor, şahinleştiriyor!

Bugün seninle silahlı bir halkız artık. Ve silahlı halk güçlerimiz sömürgeci güçlere karşı büyük kahramanlık gösteriyor; her yili, her ayı bir atılım günü haline getiriyor, "Kiş

F. Almanya-PKK Davası avukatlarından bir grup, Şubat ayı başlarında Mahsum Korkmaz Akademisini ziyaret ederek PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşa görüştü. Abdullah ÖCALAN yoldaşın Alman avukatlarına yönelik yaptığı konuşmayı yayınlıyoruz:

"Kaderini Parti gücüyle eline alan halkımız, her türlü saldırıyı ve politik engellemeyi boşa çıkarabilecek güçtedir"

Sizlerle görüşmemiz her ne kadar bir yargılama münasabıyla oluyorsa da, aslında gelişinize, sıradan avukatların bizi ziyareti olarak değil, değerli dostların ziyareti tarzında yaklaşıyoruz, ki öyledir. Alman dostlarımızın ziyareti çok güzel ve parçacı bir olaydır. Çünkü Alman devletinin Türk devletiyle ilişkilerinden, halkımızın önemli oranda olumsuz etkilendiği, ki hala bu durum devam etmektedir. Bu, hakkımızda geliştirilen davada da kendini net olarak göstermektedir. Mahkeme şahsında yargılanmak istenen birkaç arkadaş değil, Hareketimiz oluyor. Fakat, şunu da söylemek gerekir ki, onlar bunu yapmak isterseniz, biz de onları yargılıyoruz, bu süreçte bulunuyoruz. Dolayısıyla, sözünüzü mahkemede kullanırsanız, halkların umutları, çıkarları çarptırıyor, mahkemenin geçeceği budur.

Onun için, şu anda, her ne kadar birkaç arkadaşın avukatlığını yapıyor olsanız da, mahkemenin gelişimi-kı-bu gelişimi meydana getiren şey, davayı açan mantığı kendisidir-sizi PKK davası savunuculuğuna durumuna getirecektir. Ve hatta, bu savunma, giderek Kürt halkının haklarını savunma biçimine bürünecektir. Bu, çok önemli bir işler, şayet haklarıyla yanlışlaşacak olursa, bir o kadar da hassastır.

Kürt halkının, tarihte, "Avukatsız Halk" olarak anıldığını bilmeniz gerekir. Bu davanın gelişimi, öyle anlattıkları ki, sizi altından çıkarmayacağınız bir işin altına girdiğinizin gereğiyle karşı karşıya olacağız; gelişmeler bunu gösteriyor. Galiba, sürece sizi de "Avukatsız Halk" olduğumuzun gereğini ulaştıracağız. Bekli de, dava sonuçlandığında, daha sonraki yaşamda bunun derin etkilerini hissedeceksiniz. Bugün savunmanın davayı mantığı nedir? Açılan davayı, basit bir "terörist kişileri yargılama" biçiminde lanse etmeye çalışmaktadı. Oysa, dava tamamen bir politik davadır ve davanın bu özelliği olduğuna ısrarlı bir tarzda örtbas edilmek istenmektedir. Belirtelim ki, yargılamanın, iddia edilen suçlarla hiçbir alakası yoktur; tamamen bir senaryodur, senaryonun adım adım uygulanmasıdır. Ne var ki, yabancısı olmadığımız bir senaryodur bu; daha önce Diyarbakır'da da uygulandı. Gelişmeler bizi bu yargıya götürüyor, işin gereği de budur.

Ve siz, işin içine girdiğiniz, bizim gerekleştirmemiz daha bir açık karşılaşıyor, ilgi duyarsanız; halk olarak, Parti olarak ilgi çekici bir tarihimiz vardır.

Değerli dostlar, siz mesteki olarak avukatınızın ve doğar olarak da, işin dar hukuki yanlarıyla ilgilisiniz daha çok. Sizin, gözünüzü diktiğiniz yerde savcı var. ve arkamızda birkaç tank! Oysa, ne davayı açan bir savcıdır, ne de yargılanan birkaç kişidir. Hayır, bu değil, bu işin görüncüsüdür. Bu davada inisiyatif savunmanın elinde değil kesinlikle, kimbilir, belki o da işin tam bilincine erişmiş değildir, belki o da inisiyatif kendisinde olduğunu sanıyor. İşin içinde çok üst politikalar var, çok üst politikalar, politik dalgalanır, sıradan insanı günlük yaşantı içinde farkına vardırmanın sürdüğüdür kendisiyle. Gerçi, sıradan bir insan yok ortaca ama, burada belirtmek istediğimiz; savunmanın inisiyatifinin bu üst politikalar içinde eridiğidir.

Sözünüzü olan, çok üst politikalar olmasın, Alman hukukunun yapacağı bir şey var mı sorusu da aslında kalıyor doğallıca. Birakalım Alman hukukunu, Alman devletinin bile tek

"Halkımız, bu kör, sağır dünya karşısında ölümüne bir mücadelenin içine girmiş bulunuyor... Bu halkın bağımsızlığını engelleyecek hiçbir girişim tanınmıyor..."

başına ilgili olduğu bir durum yok ortada. Evet, Alman devletinin önemli oranda pay sahibi olduğu bir gerekçe ama, kendi başına değil. Bütünlüklü bir Batı saldırısıyla karşı karşıya bulunuyoruz; Batı dünyesinin, daha da netleştirerek ifade edilecek olursak, NATO'nun saldırısıyla karşı karşıya bulunuyoruz.

Bugün uluslararası mahkemeler için savuştığımız gücün kendisi NATO'nun içindedir. NATO, bu savışı işi sorunu gibi ele alıyor, kendisine yöneltmiş bir saldırı olarak görüyor. TC de bu konuyu bu şekilde gündeme getiriyor; sorun salt benim sorunum değil, bir bütün olarak Batı dünyasının sorunudur diyorum; ben sizden bir parçayım, beni koruyun diyorum. Ve böylelikle de, mazlum bir halkın, halkımızın kurtuluş mücadelesini Batı itfakına ezdirmek istiyor. Durum gayet açıktır. TC her türlü vahşetine, işkenceciliklerine, despotluğuna Batı'yı görüyor. Zaten Batı'nın desteği olmadan bunu yapamaz, yapılabilecek gücü de yoktur. Öyle anlaşılıyor ki, Batı da bu işte oldukça heveslidir, çikar birliği var çünkü. Başka bir şey de beklenmezdi. Ve değerli dostlar şunu söyleyelim ki, böyle çıkarlar karşısında, insan hakları, ulus haklarıdır, bunlar boş laflar oluyor. Ortada ne hak kalıyor, ne hukuk. Kaldı ki, sorum bir iş hukuk olayı da değildir, uluslararası hukuk olayıdır. Bir ulusun kendi kaderini tayin hakkı vardır. İnsanlığın üzerinde görüldüğü ettiği, ortak ile haline getirdiği bir olaydır.

İşte görüyorsunuz: Bir ulusun, bir halkın ve insanlığın üzerinde görüldüğü olduğu bir ülkenin bizim halkın gereğiyle çığırması olayına karşı çıkıyoruz. Yani, hukukun savasını yapıyoruz, kendi savamızın uluslararası hukukun savunmasını yapıyoruz. Muhafat olduğumuz saldırı buna yöneliktir. Değdiğimiz iş, saldırı komplemdir. Bu komple saldırı içinde Alman devletine özel bir rol verilmiştir, şu anda öncülüğü o yapmaktadır.

Alman devletinin anlatılan nedenleri vardır. TC-Alman devletinin tarihsel ilişkileri, günümüzde içinde bulunduğumuz ilişkiler ve yine Alman devletinin Avrupa ve buna bağlı olarak dünya sıvasındaki yeri, Alman devletine bu rolü oynatmayı adeta zorunlu kılıyor. Sözün başında da belirttiğimiz gibi, halkımız bu ilişkiden oldukça olumsuz etkilendi. Bir üçüncü gücün, hak savamızda, hak gaspımızın yanında bu tarzda yer almasının ebette derin etkileri olacaktır. Hele bu durum, bir an için ortaya çıkmış ve çok tarhırselse, olumsuz etkilenmenin boyutları daha da artacaktır.

Oysa, olması gereken ilişki neydi? İşte bakın, sizi halkımızın dostları olarak bağımızda bastık, bu anlamda değer biçiyoruz dostluğa. Gerçekten de, halkların dostluğu çok güzel bir olaydır, ama bu çok güzel olan şeyler devletler çıkarına çığnenmektedir. Bu ziyaretinizin ortaya çıkardığı ilişki derken, bundan söz ediyoruz; işaret etmek istediğimiz nokta burasıdır.

Değdiğimiz gibi, Alman devleti ve TC arasındaki ilişkilerden halkımız hep olumsuz etkilendi. Bu ta Prusya-Osmanlı ilişkisine kadar gidip dayanmaktadır. Alman milite-

"...TC-Alman devletinin tarihsel ilişkileri, günümüzde içinde bulunduğumuz ilişkiler ve yine Alman devletinin Avrupa ve buna bağlı olarak dünya sıvasındaki yeri, Alman devletine bu rolü oynatmayı adeta zorunlu kılıyor. Sözün başında da belirttiğimiz gibi, halkımız bu ilişkiden oldukça olumsuz etkilendi. Bir üçüncü gücün, hak savamızda, hak gaspımızın yanında bu tarzda yer almasının ebette derin etkileri olacaktır..."

riminden Kürdistan'ın, halkımızın az etkilendiği söylenemez. 1800'lerde Alman ordusunun tecrübe kazanması, sınavdan geçmesi için, Kürdistan bilerek seçilmiştir. Genelkurmay Başkanlığının o dönemlerde ölümüze dolması vardır. Onun, oldukça çarpıcı ve gerçeği belirlemelerde dolu mektupları beni de etkilemiştir. Tabii yine bildiğiniz gibi, Osmanlı ordusunun Prusya ordusu geleceği içinde yer almıştı. Hatta, öyle ki, modern Türk ordusunun yaratıcısı, eğitimcileri, temellerini atanlar Prusyalılardır. Prusyalı generalerdir diyebiliriz. İşin gereği budur. Daha sonra I. Dünya Savaşında, Osmanlı'nın Alman devletinin yanında savaşta katılması ve bu savaş içinde Osmanlı ordusunun Almanlar tarafından yönetilmesi, yönlendirilmesi durumu vardır. Gerçekten de burada öyle ilginç bir durum gö-

zümektedir ki, Osmanlı'nın sadece savaşta adı vardır. Oysa her şeyi yapan, yönlendiren, yöneten Alman'dır, Alman devletidir. O kadar ilişki, iki devlet ilişkisini her bir olaydır; sanki tek bir devlet hareket etmekte, sadece uniformalar bölgeye göre değişmiştir.

Ve yine bildiğiniz gibi, o dönemde de, halkımızın siyasal statüsü bugünkünden farklıydı. Türkler karşısındaki durumumuz yine böyleydi ve böyle bir ortamda, Türk-Alman ilişkilerinin düzeyi böyle bir durumda seyrediyordu. Halkımızın bundan nasıl etkileneceğini söylemek, açıklamak; hiç tahmin edilemeyecek açığa çıkarmak olmayacaktır.

Türk-Alman ilişkilerinin düzeyi günümüzde ne kadar gelişmiştir, ne kadar değişmiştir? Hiç şüphe yok ki, günümüz TC-FAÇ ilişkileri, Osmanlı-Prusya ilişkilerinden amaç ve doğrultusundan dışına çıkmış değildir. Aksine, mevcut ilişki tarihsel köklerden çıktığı gibi, onun daha güçlü bir tarzda sürdürülmesi biçiminde olmaktadır.

Gerçek olan şu ki, bugün uluslararası platformlarda TC'yi esas itibarıyla kollayan birincil güç FAC'dir. Her alanda durum budur. TC-NATO ilişkilerine dikkat ediniz. Burada, FAC, adeta TC'yi kollamak ve korumak yönünde bir memurluğu politikası izlemektedir. FAC, NATO içinde bu konumu hiç yitken oynamıyor.

TC ile aralarındaki ilişkiler temeli oluşturuyor, kendisi de oldukça etkili davranışa, NATO da bu rolü FAC'a bindiriyor. Dikkat ederseniz, bugün NATO çerçevesinde Türk ordusunun her türlü donanımını sağlayanları başında Alman devleti gelmektedir. Bununla da bitmiyor, yine ona Avrupa'da en etkin siyasal desteği sunan da odur. Bilindiği gibi, 12 Eylül rejimini, süreli olarak, kabul edilir bir konumda tutan da yine o'dur. Bu değişiklik destekler sunan, bu konuda diğer Avrupa devletleri üzerinde de etkili olan yine FAC'dir. 12 Eylül'ün başlı olan Evren'e Avrupa'nın kapıları açan, yılların insanlık dışı vahşetine diplomatik kadu edilmiş kazandıran Weisacker odur. Hakeza Türk ekonomisini, desteğin en üst sınırını zorlayarak ayakta tutmaya çalışan ve gerçekten de bu desteği o kadar avantajlı koşullarda sonuna kadar sürdüren FAC'dir.

Şimdi, değerli dostlar, bunlar sıradan günlük olaylar değildir ve bir etkederimsiz ki, uzun ve yine çok komple politikaların fazlasıyla iş içinde dünya politikaları giriyor. Ortadoğu politikaları giriyor. Türkiye'nin durumu açık, NATO'nun Güneydoğu ucudur. NATO'nun sınırlarıyla değil, onun dışında aranması gereği üzerine ku-

runun yeni savunma anlayışını düşünecek olursak, geliştirilen tavra daha iyi anlam veriliriz.

Surası açık ki, bugün TC, Alman devletinden izinsiz, onun onayından geçmeyen tek bir politikanın sahibi değildir. Tüm bunlar belgeli olan gerekçelerdir, bazı Batı devlet adamlarının anlatıldığı yer almıştır. TC politikasını nasıl oluşturuyor, kimi seçiyorlar, kimi ederek ediyorlar, hepsi analarda belgelennmiş şeylerdir.

Herhalde, akıllarında olan hiçbir kişi, 12 Eylül'e giriş, TC'nin özgür iradesine bağlı bir olay olarak ele almayacaktır. TC gibi Avrupa'ya o kadar sıkı bağlı olan ve tüm nefes borularıyla Avrupa'ya bağlı olan bir devletin, böyle bir tavra başlamış yöneteceği düşünülmez herhalde. Ve Avrupa'daki olayın da sahibi FAC'dir. Çünkü, TC için Avrupa %90 FAC demektir; ilişkilerde bakalım, bu bariz bir biçimde kendini göstermektedir. Onca askerli kendin göstermektedir. Onca askerli kendi ekonomi ilişkisi arttı, iki milyonluk bir insan kitle. Düşünülebiliyor musunuz, bazı küçük Avrupa ülkelerinin nüfusundan daha fazla bir işçi kitle. TC Almanya'ya taşınır bir TC'nin bağımsız, özgür bir tavır geliştirmesi, geleneksel Batı politikasının ruhuna aykırıdır. Siz de bilirsiniz ki, Batı, geleneksel politikasından vazgeçmiş değildir. Ki, Alman devletinin bu geleneksel politikaları içinde yeri bellidir, değinmeye bile gerek yok.

Şunu belirtmek istiyorum; şu anda mevcut durum, böyle oranda Alman devletine dayalı olarak Kürdistan'da yürütülmektedir. Kürdistan'da TC'nin yürütmesi olduğu savaş, Alman devletine dayanarak yürütülmüştür. Ülkemizde özel savaşla, görülenmiş işkencelerle, halk başına, yoksulluğa itilmektedir. İnsanlarımız duvar diplerinde, dağ başlarında kurşuna dizilmektedir. Değerli dostlar, insanlarımızın ölümleri artık mezarlarla bile sahip olamıyorlar, pislik çukurlarına, lağım derelerine atılmaktadırlar. Eskiden işkence merkezleri vardı, şimdi o da kalktı ülkemizde. Özel birlikler işkence aletleriyle operasyon düzenliyorlar, her operasyon noktası, anında işkencehaneye dönüştürülmektedir.

Halkımızın %54'ü bu dönemde topraklarından boşatıldı. Bu, o kadar ileri boyutu bir düzeye vardı ki, içerde yürütülen baskı ve işkence yetmiyormuş gibi, insanları Avrupa'ya taşırdılar. Bir de orada göçürülmemiş çeşitli uygulamalar altına alındılar. Eskiden zorunlu işkanlar vardı; katliamlarla geliştiriliyordu bu. Şimdi buna ek bir olgu da ekonomik zorluk; insanlarımız aç bırakılarak Avrupa'ya taşınıyorlar. Ve böylece topraklarımız boşatılıyor. İstisnalara bakın, son yıllarda Kürdistan'dan Avrupa'ya, özellikle de Almanya'ya yayılan göçmen grafiği oldukça irtükütü boylarda yükselmiştir.

Evet, bunlar Alman devletinin yüzdeyün olanı altında olmaktadır. Alman devletinin bize yönelik terörizm iddiasıyla yola çıkışına bakın; TC'nin azdır. Alman devletinin bu açığı takması boşa değildir. Ulusal kurtuluş hareketimiz tasfiyesine ortamı olmaktadır bu. Emperyalizmin işi kolayını bulmuş, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı tavırını dünyada kabullendirilmemiş, terörizm davasını yapıyorlar. Gelenekseldir bu. Uluslararası hukuk, uluslararası iradesi, ilkel bir damgayla karartılmak istenmektedir. Bu işin yeri Amerika'dır. Ki zaten Alman devletinin bize dönük politikası Amerika'dan bağımsız değildir. Dikkat

edin; ne zaman ki ABD bize terörist damgasını yapıştırır, Almanya da harekete geçti. Arada tam bir anlaşman olduğu çok açık bir biçimde görülecektir. Diyebilirizsin ki, Alman polislin size yönelik değerlendirmesi daha önce vardı. Olabilir ama, henüz resmi tavrı düzeyine çıkmış değildir. Amerika bu işi resmileştirince, onlar da bunu yaptılar. Amerika'nın tavrı, Almanya'yı harekete geçirmek için bir talimatı. Böyledir; emperyalistler kendilerini işbölümü yapıyorlar. Ki, bu işbölümü sen yıllarda oldukça ilerlemiş.

İşte, siz de belirtiyorsunuz. Avrupa artık ulusal kurtuluş hareketine karşı genel bir tavrı geliştirmektedir. Ulusal hareketleri tamponlamamı tedbirini almaktadır. Avrupa devletlerinin koordineli çalışarak, sözkonusu harekete yönelik polisliye "tedbirleri" gittiği gerçeği vardır. Ki, biz, bu işi ilk kurbanlarımızız. Bugün Avrupa polisi, Alman polisi ve yarğı organlarının koordinesinde, PKK'ye yönelik bir tasfiye hareketi içine girmiş bulunuyor. Hiç şüphelenilmesin ki, Avrupa polisine yakın bir TC'nindir, MIT'indir. MIT işle çikanyor ve benim için şu şu adamlar tehlikelidir, şu hareket, şu davranış tehlikelidir, bunu bertaraf edin, diyor. Başta Alman polisi olmak üzere, Avrupa polisi de, MIT'in bu itirazına karşılık veriyor.

TC'nin 88'de, bize dönük bir planlaması vardı, Partiyi tamamen tasfiye etme planlamasıydı bu, diye düşünürdünüz. Ve Avrupa'da sen darbeyi vurmak planlıydın bu. Sözkonusu kampanya başlatmadan önce, Zimmerman ve Kalermi, iki işçileri bakını görüştürdüler, bunların anlaşmış gazeteler de yazdılar. Yani, iddia edildiği gibi, işlenen suçların araştırılması, açığa çıkarılması gibi bir durum sözkonusu değildi. Tamamen, Avrupa'daki çalışmalarında merkezi düzeyde bir darbe indirme sözkonusu, bunun anlaşmasını yaptılar.

Ashında Avrupa'da bize dönük imla planları yakın dönemde ortaya çıkmış bir durum değildi. Dedim gibi, bu işi ilk örgütleyen Amerika oldu. Palme cinayeti nedir? Altında Amerika vardı. Reagan politikası vardı. İlk olarak işlevi üzerimize saldırdıkları. İsveç'in uluslararası konumu bilinmemektedir. Palme gibi bir seçkin politikacının, insan hakları savunucusu bir politikacının ağzından damgalanmak istendi. Boşuna değildi, onun gibi birine oturulacak bir anti-PKK saldırısını emperyalizm için bulunmaz bir saldırı noktası olacağı açıktır. Ama, Palme'nin dayatılan bu politikaya direniş vardır, yapmam dedi ve yaptırılmadı. Da, Palme cinayeti bunun sonucunda geliştirildi. Elbette tümünden bizim üzerimize geliştirilen bir politik çizim değildi. Daha başka gelişmeler de işin içinde oldukça önemli rol oynadı. Fakat, cinayete PKK adının bağlanmasını ve oldukça ısrarı davranma durumu, bunun bir de bize dönük yanının oldukça açıklaştığı tartışıyor göstermektedir. Cinayeti üzerimize yıkmakla çok büyük oyundular. Bir taşıya iki kuş vurma hesaplardır. Hem Palme'yi ortadan kaldıracaklar ve hem de Palme'ye dayatıkları anti-PKK'ci tavrı, Palme'nin katliyle İsveç devleti ve kamuoyuna onaylatacaklardı. Ürkütücü, oldukça ürkütücü planları bunlar.

Değerli dostlar, emperyalizm zaten bir üstüçü politikalar üstüne oturmuş değil midir? Siyasal cinayetler, skandallar... Bunlar günlük görülebilenler. Her gün, orada burada işlenen siyasal suikastların arındığı işi istihbarat örgütlerinin durumu bilmiyoruz bir şey değil ki. Bunların emeklleri anlatıyor, şu şahsiyeti şöyle devirdik, böyle ortadan kaldırdık, diye. Dünya edebiyatına onlar olarak geçiyor bunlar. Eminiz ki,

bir gün merhum Palme'nin de durumu mutlakla açıklama uğrayacaktır. Ki, zaten, cinayetin arkasındaki bunların siyasal olarak açığa çıkmasıdır. Ve yine bildiğimiz gibi, İsveç polislinin, SAPO nun tüm babalarına rağmen, Palme cinayetinin bizimle alakası olmadı, aksine, bu cinayete nefretle inadığımız, karşı çıktığımız ortaya çıkmıştır. Tepkimizi açık belirtmişiz, o dönemdeki açıklamalarımız bu, bakabiliriz.

Reagan'la yürürlükte bulunan ABD politikasıydı bu, ABD saldırıydı. Tutukmadı. Tutmayınca da, bu

“...Diyarbakır'da nasıl TC'nin bu insanlık dışı politikasını boşa çıkardık, Düsseldorf'ta da, FAC ve TC ortak politikalarını kıracağız ve onlara teslim olmayacağız. Cevabımız, FAC'ın o korumada çok ayak drettiği TC karşı-sında savaşı daha da yükseltmek olacaktır. Aldanıyorlar, arkadaşlarımızı orada rehlin alarak, bizden sonuç alacaklarını sanıyorlar. İyiler ama, biz zaten halk olarak rehlin olma durumuna başkaldırmış bir hareketiz. Partiyiz; bir-kak arkadaşımızın FAC tarafından rehlin alınması, böyle nasıl TC'ye karşı savaştan alıkoacak ki?..”

kez Almanya devreye sokuldu. O, duka gözükürü bir saldırı planlamasıdır bu. Mesela, Fransa da ötürülen Alman elçilik görevlisinin durumu nedir? Üstüne Cephemizin bildirisini attınız. Bize mal edilmek istenmiş cinayeti. Neden yaptılar bunlar? Şüphesiz, ciddi bir yönelimi gösteriyor.

İşin içine bu kadar komplolar giriyor, bu kadar oyun oynanıyor. Bu, yönelim büyüklüğünü gösteriyor. Yoksa, Almanya'da, Avrupa'da her gün onlar cinayeti işleniyor. Sorun, herhangi bir ülkenin işi aşması sorunu yoktur gerçekten? Değildir. Böyle yaklaşmak oldukça aldatıcı olacaktır.

Şimdi, TC diyor ki, başımızda PKK belası vardır, basademyorum, ipin ucunu elimden kaçıyorum, bu hareketin sonucunda tümünden tasfiye olman istenilen değil, durumun bu kadar vahim. Benim bu beladan kurtulmam için yardıma ihtiyacım var, bana yardım etmelisiniz, ben sizin Ortadoğu'daki ucucazım, kalkınmamız, PKK kalkınması deliyor, seyirci kalamazsınız diyor. İşte Amerika da, Avrupa da baktıyorki, durum gerçekten emperyalist çıkarları açısından oldukça vahimdir; kendi aralarında, NATO platformlarında bunu konuşuyorlar, tartışıyorlar ve TC'nin istemine cevap veriyorlar. Bu, uzun vadede amaçtır. PKK'yi tümünden tasfiye etmek, onların TC örgütünde, Ortadoğu örgütünde çikarlanıya kaçıyor, en çok da -Avrupa işi söyleyiyor bunu- FAC'ın çikarlanıya ötürüyor.

Kısa vadede ne yapmak istiyorlar değil? Partimizi Avrupa alanına bokağmak istiyorlar. Avrupa'daki Kürt nüfusünün ağırlıklı olarak PKK tarafından olduğu bilinmektedir. Önemli bir maddi ve manevi güç kaynağıdır. Biziz bu güç kaynağımızın yoksun bırakılmak istemektedirler. Gerçekten de, dünyada PKK kadar kendiliğinden hareket eden ve tamamen halktan beslenen, halkın gücünden başka hiçbir maddi güç kaynağına sahip olmayan bir tek

hareket bulamazsınız. Bunun TC de biliyor, FAC da, emperyalizm de. İşte bu noktada bizi darbelemek istiyorlar, bizi savaşı yürütmek güçten düşürmek istiyorlar. Bunları bilmiyor, görmüyor değiliz.

Yalnız bu değil; Avrupa dünyanın merkezi olma konumunu hala koruyor, herkes işin olduğu gibi, bizim işin de dünyaya açılan bir pencere. Dünya insanlığını buradan mesaj ulaştırma durumu herkes için bir gerektir. Ulusal kurtuluş hareketimizi, halkımızın tanıtımını önemli bir cephesidir Avrupa. Halkımız, bu cepheden kendini dünyaya tanıtmamın çabasını vermektedir. Biz dünyaya terörist diye lanse ederek, ulusal kurtuluş hareketimizin göreceği sempati engellenmeye çalışılmaktadır. Dünyanın en mazlum halkının, dünya insanlığını göreceği destek açtır, kamuoyu vicdanı Kürt hareketi karşısında suskun kalmayacaktır, bunu biliyoruz.

İşte, bu kadar kapsamlı amaçlarla yürütülen kapsamlı politikalar şimdi o kadar komik bir gerçeğe sunuluyor ki, gerçekten vahim, çok acı bir durum bu. Sözde Almanya yasaları koruyor, Alman hukukunu işin içine sokuyorlar. Pekli bunu halkımız yargılamaya sıçratmanın anlamı nedir? Araç amaçlarını tam olarak uygunluğuna sağlamadığımızın, mevcut politikaları sırtıyor. Sayın savcı harizması olduğu iddianemede, işi, savaşı hatmızı yargılamaya, Parti işi sorunlarımızı, işiçlerimizi yargılamaya kadar varlıyor. Adama derler; senin derdin ne, sana ne oluyor? Hani Almanya'ya sınırlıydı, hani Almanya hukuku çerçevesinde olaya yaklaşıyordun? Yok ama, öyle değil, savcı neye yönelindin, ne yaptığını gayet iyi biliyor.

Değerli dostlar, PKK Avrupa'da ne yapıyor? Hiç kimse merak etmesin, PKK kendi halkımız çok önemli bir kesimi Avrupa'da olduğu için oradadır, bu bizim hakkımızdır da, halkımız neydeyse biz de orada olacağız. Biz bir halk hareketiz. Kimsenin ülkesinde kalma ya niyetimiz yoktur, aksine biz, başka ülkelere bulunan halkımızı ülkeye döndürmeye çalışıyoruz. Başka ülkelere göçmen olarak yaşamamızın nedeni olan vatansızlığımıza sen vermenin savasına atılmış bulunuyoruz. Bizim Alman halkıyla, hukukuyla ne alipveremeyeceğimiz var ki? Kaldı ki, bizim savaşı cephezimiz ülkemizdir, biz orada savaşı yürütüyoruz; bizim, savaşı Avrupa'ya taşıyamamızın bir anlamı yok ki. Amacımızda ötürmeyen bir olay olur bu; Parti politikası kesinlikle budur, bundan farklı değildir. Avrupa'daki çalışmalarımız Partinin bu politikasının bir yansımasıdır.

Nedir Almanya'daki çalışmalarımız? Tamamen insanımıza sahip çıkmadın, onları kültürel İhtiyaçlarına cevap vermek, örgütlemek, halk olarak bütünlüğünü sağlamak, korumaktır. Bu, tamamen demokratik bir çabaya oturmuş bir halk savunmasıdır. Zayıf halkların nası bir kültür saldırısıyla karşı karşıya olduğu bilinmektedir. Bizim halk olarak kendimizi bu temelde savunmaya hakkımız yok mudur? Elbette vardır. Bizim Avrupa'da yaptığımız budur.

Yine üstünde oldukça oynanan, düşmanlıkla birbirinden kopartılan halkımızın kendi aralarında ilişkilerini ortadan kaldırmaya, kavga durumlarına sen vermeye çalışıyor, hareketimizde halkımızın birliğini sağlamaya çalışıyoruz. Sayın savcı araştırması görecektir, Kürdistan'daki aşiret çatışmaları, kan davaları ta Almanya'ya sıçırıyor zamanında, orada insanlarımız birbirlerini vuruyorlar. Şimdi biz buna sen verdik, buna savaşı PKK'dir. Alman insanının, halkının bundan rahatsızlık duyacağını hiç sanmıyodum, duymaz da.

Şimdi diyeceniz ki, ortada birkaçın suçları vardır, işlenmiş suçlar vardır. Bunu reddetmiyoruz, işlenen birtamın suçları vardır. Gerçekten sanımı darvanılacaksa, işlenen suçların Partimize, yakalanın arkadaşlarımızla hiçbir alakasının olmadığı; aksine, bize rağmen, bizim karşı işlenen suçları olduğu açık olarak görülecektir.

Özellikle 12 Eylül sonrası Avrupa'ya, Almanya'ya yerleşen Kürt örgütleri, Avrupa siyaseti içinde iyi eritildi -gerçi konularına da buna müsaitti- ve tam bir maşa durumuna geldiler. Aynınsı bize de yapmak istedikler, biz de eritmek istedikler, başaramayınca da, bu kez kompolarına tasfiye etme planları geliştirdiler. Bu, saht Türk polisi ve Avrupa-Alman polislin işiç çalışması değil, temelde bu olmakla birlikte, sözüml ettiğimiz diğer Kürt örgütlerinin de işin içine çekildiği, önemli oranda kullanıldığı bir durum sözkonusudur.

Biz, halkı biraz yanımıza çekip, onların yürütmek istedikleri politikaları boşa çıkarttığımızda, üstümüzde saldirmaya başladılar. Kürt örgütlerini de kendilerine bir maşa yaptılar. İşte, KOMKAR'ın durumu budur. Daha önce istanasız tüm örgüt üyelerimize ajantik tekil ettiler, para tekil ettiler, olmadıysa şantaj yaptılar. Bu kadar adı oynadılar. Yapamadılar, ne örgütlenmeye bağlayabildiler, ne de örgütsel gelişimimize engelleyebildiler. Yakalanmaların başladığı dönemde, ortaya çıkan gerekçeler, PKK'nin giderek kitleselleştirdiği, gelişip göçlendiği. Onlar için ürkütücü bir gelişmeydi bu. Bize karşı hareket gelişmesinin temeline yatan gerçeklerden biri de budur.

“...Avrupa artık ulusal kurtuluş hareketine karşı genel bir tavrı geliştirmektedir. Ulusal hareketleri tamponlamamı tedbirini almaktadır. Avrupa devletlerinin koordineli çalışarak, sözkonusu harekete yönelik polisliye 'tedbirleri' gittiği gerçeği vardır. Ki biz, bu işin ilk kurbanlarımızız. Bugün Avrupa polisi, Alman polisi ve yarğı organlarının koordinesinde, PKK'ye yönelik bir tasfiye hareketi içine girmiş bulunuyor. Hiç şüphelenilmesin ki, Avrupa polisi de, MIT'indir...”

Almanya'da geliştirilen saldırıda MIT'in çok tayım edici bir rolde olduğunu görmem mümkün değildir. Bugün savcının, iddialarını ifadesinde dayandığımız çalıştı unsurlarının tümünün de MIT'le şu veya bu düzeyde, dolaylı-dolaysız ilişkileri olduğu açıktır.

Örneğin, bir Hüseyin Yıldırım unuru vardır. Yaklaşık on yıldır, devletin başımızda bela ettiği kişilerden biridir. Sözde avukatları, cezaevinde -ülkede işleri cezaevlerinde- arkadaşlarımızın avukatıdır. Biliyor musunuz, 12 Eylül'ün en vahşi boyutlarda yaşandığı bir dönemde, hiç kimsenin arkadaşlarımızın avukatlık yapmadığı bir ortamda, bu şahıs çıkıp, arkadaşlarımızın vekaletini üstüne aldı, ben avukatlık yapacağım dedi. Diktatimiz için, ama adının namusuna, cesaretine yorduk bunu. Bu-

nunla güven sağlamak istedi. Güven geliştirmek için olsa gerek, sonradan kendisini tutukladı. Polisler birlikte geliştirilen bir tavrıdır, bundan fazla şüphe etmemek gerekmektedir. Sözde yanıtı bir ad üzerine tutulmaktadır da daha sonra bırakılmıştır! Mümkün mü? Değil. En sıradan Kürt köylüsü bile, o dönemde yakalandı mı, birkaç yıl içinde kalırdı, once işçene görürdü. Bu adam birkaç ay içinde kaldı, çok şüphe işçene görürdü, böyle görüldü diyerek, bir kahramanlı edebiyatı yaptı. Şimdi cezaevinden çıkan arkadaşlara soruyoruz, bu onlara yaralı işçenelecek tanık olmadık diyolar. Tabii biz, fedakarlık değil, arkadaşlarımızla hizmet etti dedik, bağırız bastık. Yurtışına çıkardık. Avrupa'ya gönderdik. Benim adımı konuşuyordu, biliyorsunuz birçok açıklamaya bizim adımıza yapıyor. Açıklamalarını baklın, her eyleme sahip çıktığı görülecektir.

Bu unsurun, MIT'in elinde önemli bir halka olduğu daha sonra ortaya çıktı, ne olduğu anlaşıldı. Almanya'da geliştirilen tutuklamaların içinde aktif rol oynayanlardan biridir kendisi. Kendisine örgüt içinde bir rol biçilmişti. Neydi planları? Şu anda tutuldu bulunan arkadaşları yakalatacaklar ve Avrupa'daki Partinin tepesine konacaklar! Aynıen öyle yaptılar, ilkin arkadaşlarımızı tutuklatılar ve daha sonra, bu unsurun başını çektiği Part karşı bir tavrı geliştirdiler. Kendisi daha önce buraya, yanına geldi. Bizi ısrarla Avrupa'ya çekmek istiyordu. Avusturya başbakanı'ndan davet aldim sizin için, diyordu. Çok büyük oynamak istiyordu. Burada çok yoruluyorsunuz, bütün yük omuzunuzdadır, burası pek güvenilir de değildir, Avrupa'ya gelmeniz çok uygun olur, diyoru. Aklınca, bizi de çekip yem yapacak, beceremedi tabii. Sonradan da, işte, sözkonusu olan tavrını geliştirdi. Bizi sözde diktatör ilan ediyor, ordaki arkadaşlarımızı diyor ki, yeter ki ona karşı tavrı alın, onun tek bir adamını Avrupa'ya adım attırmam. Adama emezler mi, kimden güvence alıyorsunuz, kendi başına, tek başına mı yapıyorsunuz bunu? Belli ki, sağlamlı güvenceler almış, bu garantileri vermesi istenmiş kendisinden.

Sen yakalanın bir arkadaşımız oldu, direkt kendisi yakalıyor. Eve telefon ediyor, arkadaşın evde olduğunu öğreniyor ve hemen ardından polisi eve yollayıp arkadaşları yakalıyor. Cezaevinde arkadaşlara da söylüyor; Partiyi karşı tavrı alın, sizi anında çikartayım, diyor. Adam savcı aşan bir tavrı garantiler yağdırıyor, demekki arkasında sağlamlı güvenceler var. İşte Alman hukuku ve işte Hüseyin Yıldırım. Tamamen tasarlanan planı göre hareket ediyorlar. Dedik ya, ilkin Alman polisi-Türk polisi, arkadaşlarımızı çeşitli vaatlerle kandırıp, kendilerine bağlamak istedikler. O temelde anlaşmalar istedikler. Bu tutumunda da, bu kez, işçeneye, başkaları indirerek ve PKK aleyhine tirafatı yaptırıp ajanslatmak istedikler. Diktat edin, tam TC taklidiydi bu. Ve Hüseyin Yıldırım unuru da bunu çok iyi bilmekteydi. Gerçekte, Diyarbakır'daki arkadaşlarımızın avukatlığını yapanlar, aileleri, çocuklarına teslim olmaları, tirafat yapmaları yönünde telkin yaptırma kullandıyor, aileleri ve devlet yetkilileri arasında aracılık yapıyor. Diyarbakır'daki arkadaşlarımızı dayatılan, korkulu işçene ortamında iftira, kuruluş iftiraı sağlammaya çalışıyorlar. Almanya'da da uygulanan budur. Arkadaşlarımızı Diyarbakır'daki cezaevine koşulları yaratıyor, "uygar" Almanya, "barbar" Türkiye'nin cezaevine koşullarını yaratmış ve "haydi, tirafat edin, kurtuldu" çok. Çok ilginç bir şey bu. TC'nin tavrını olduğu gibi

BU DAVA NEDEN ALMANYA'DA AÇILDI

F. Almanya-PKK Davası'nda yargılanan Kürdistanlı politikacılar Federal Savcılığın iddianamesine karşı kendi savunmalarını yapmaya başladılar. Şu ana kadar yüzlerce sayfa bula savunmalardan belli bölümleri bu sayımızda başlayarak okuyucularımıza sunacağız. Bu sayımızda Selahattin Erdem'in savunmasından bir bölümü yayınıyoruz.

Yadsınamaz bir gerçekçi ki, bu dava, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı, daha 1979 yılından itibaren Türkiye'de açılan ve 12 Eylül faşist-asker rejimine geliştirilen davanın devam ettirilmesi ve emperyalist sistem capında geliştirilmesidir. Emperyalist sistemin Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı yürüttüğü planlı mucadelenin bir parçası olarak ortaya çıkmıştır. Daha böyle bir dava resmen açılmadan çok önce, başta Almanya ve İsviç olmak üzere, Hollanda, Belçika, İsviçre, Fransa, daha değişik bir tarza Amerika gibi ülkelerde PKK'ye yönelik kovuşturma açılıp yürütülmüş ve bunların hepsi Federal Almanya Cumhuriyeti'nde brleştirilerek bu dava haline getirilmiştir. Peki, neden başka bir devlet değil de, bu davanın açıldığı yer Federal Almanya Cumhuriyeti olmuştur? Emperyalist sistemin ortak karar olmasına ve her ülkede kovuşturma yürütülmesine rağmen, neden davanın Almanya'da açılması uygun görülmüştür? Belli ki bu husus da, izah edilmesi gereken önemli bir olgudur. Ve bu hususu, üç temel açıdan ele alıp incelemek gerekir. Türk-Alman ilişkilerinin özellikleri, emperyalist sistemin Türkiye işiçlerinde Almanya'nın yeri ve rolü, Almanya'daki iç siyasal gelişmelerin durumu. Şimdi bu üç konuyu ayrı ayrı ele alarak, bu davanın neden Almanya'da açıldığını görelim.

1- Türk-Alman ilişkileri, tarihin tandığı en güçlü ilişkilerden biridir.

Genel anlamda Alman-Türk ilişkileri, baştan beri, herkeşçe bilinen bir efendi-ulus, sömür-en-sömürülen, sömürgeç-sömürge ilişkisidir. Bu ilişkilerin neleri içerdiği ve anlamının ne olduğu herkes tarafından iyi bilinir, bu nedenle, bunları yinelemek, açıklamaya çalışmak burada fazla önemli değildir. Fakat, Türk-Alman ilişkileri, bu genel durumu aşan, dönemi dönem dünyanın kaderinde oldukça etkili olan bazı özgül özelliklere de sahiptir. İşte, bu ilişkilerin bu özgül yanları ve bunların taşıdığı önemli kısaca ortaya koymak, bizim için yeterli olacaktır.

a) Her şeyden önce, Almanya ile Türkiye'nin feodalizminde kabata-lizme geçiş tarzının önemli özçüde birbirine benzediğinden söz etmek gerekir. Toplumsal çevrimleşimin bu benzerliği, her alanda, ideolojiden toplumsal yaşama, politik yapılanmadan kültürel yaşama kadar ciddi bir benzerlik yaratmıştır. İşte, Türk-Alman ilişkilerinin temelinde ve her dönemde bu kadar ileri boyutlara ulaşmasında bu benzerliğin önemli rolü vardır. Türk burjuvazisi, yıllardır Türkiye'yi "küçük Amerika" yapma hayalini yaşamıştır, fakat gerekçe ise bir "küçük Almanya" yapılabilmştir. Bu iki ülkedeki kapitalizme geçiş tarzı, feodalizme karşı devrimci değil, emvircidir; üstten dönüşümlerle, feodalilerin burjuvazileşmesiyle işleyen bir tarzdır. Bu tarzın en önemli özelliği, demokrasiyi

reddetmesi ve her alanda devletlik mutlak egemenliğini içermesidir. Bu nedenle, bu tür ülkelere, diğer kapitalist ülkelerin tersine, burjuvademokrasiyi gerekçe yap olmaları ve gelişmelerini. Burjuva demokrasisinin ilkeleri, hep dışardan, çoğunlukla da zorla bu ülkelere monte edilmişle çalışılmıştır. Baştan beri, her iki ülkede de, hem devlette ve hem de toplumsal yaşamda militarizmin etkisi belirleyici düzeyde olmuştur. Burjuva siyasal yapı esas olarak orduya dayanmış, devlet yönetiminde ordu hep ağırlıklı yer almış, toplum içinde de ordu tabu haline getirilerek toplumun sözsüz, ilaali gerçekleştirilmiştir. Böylece, toplumsal yaşamın her alanında devletlik mutlak egemenliği sağlanmış. Bu durum, toplumdaki ise, devlette mutlak itaati, boyun eğmeyi, kadeceri bir tarza ve çok aşırı düzeyde devletçilik anlayışı yaratmıştır. Bunlar, elbetteki, özünde bir asker-polis devleti olan bu yapının toplum üzerindeki mutlak denetimi ve zorunlu ortaya çıkmıştır. İki ülkenin toplumsal ve siyasal yapılaşmasındaki bu benzerlik, bir asrı aşan Türk-Alman ilişkilerinin enleri düzeyde bir işli olmasına yol açmıştır. Bu durum, şu ya da bu devlette de böyle değildir, her iki ülkede de devletin var olduğu her dönemde bu ilişkilerin nazil egemen toplumsal sınıfa bağlı olduğunu gösterir. Bundan yararlanarak, Alman burjuvazisi, kendi siyasal emelleri doğrultusunda, Türk burjuvazisini ve yüzüly aşkın süreden beri Türk devletlerini istediği gibi yönlendirmiştir.

Türkiye'deki Alman etkisi, toplumsal yaşamın her alanında girmiştir. Bu etki, ideolojiden politikaya, ekonomiden kültüre, spora kadar Türkiye'deki toplumsal yaşamı yönetmektedir. Türk burjuvazisini "Batıya açılımı" esas bu yöndedir.

b) Türk-Alman ilişkileri sadece ekonomik, siyasal ve askerî ilişki değildir, bu ilişkilerin ideolojik temeli de vardır. Alman şovenizminin ifade eden "tarihi Alman ruhu" ile, "Türk'ün ruhu ve şunu" ya da "bir Türk dünyaya bedelini" sözleriyle ifade edilen Türk şovenizmi tam bir benzerlik ve uyum içindedir. Tarihte "pantürkizm" ve "pangermanizm" denen ideolojiler birbirleriyle uyum içinde olmuştur ve birbirlerini desteklemiştir. Alman emperyalizminin "dünya egemenliği" diküsü ile "dünya Türk'ünün birleşirne" diküsü birbirleriyle çelişmiş, politkada birbirinin bu diküsünü kendisi için bir umut işığı olarak görürken, Alman emperyalizmi de bu Türk milliyetçiliğini kendi emelleri için iyi bir araç saymıştır. Şoven Türk ve Alman milliyetçiliğinin en tehlikeli yanları nazizm ile kemalizmin işli ve benzerliklerinden ortaya çıkmıştır. Alman emperyalizmi, sürekli Türkiye ile egemenliğini güçleştirbilmesi için, Türkiye işiçlerine hep bir öncü güç vermiştir. Bu politikasını, Türk egemen sınıfa dayanarak, onları kullanarak hayata geçirmişti esas almıştır. Bu nedenle, hem Türk egemen sınıfının güçlendirilmesi, hem de egemen devletin korunup yaşatılması, onun tek politikası olmuştur. Öyle ki, Türkiye'deki devleti hep kendin bir parçası, bir ön karakolu olarak görmüştür. Bundan dolayı, Türkiye gerçiciliğinin korunup geliştirilmesinde Alman emperyalizmi rolü ve desteği hep birinci sıradadır.

Bunlar gibi, Türk-Alman ilişkilerinin daha başka özelliklerinden de söz edilebilir. Bütün bunlardan hangi sonuçlar çıkar? Çok açık ki, Türk

mevcut işli hacmini gösteren istatistikleri veremiyoruz, ama bu tür istatistiklere bakıldığında bu durum rahatlıkla görülebilir. Örneğin, bir istatistikte yıllık ticaret hacminin 7 milyar DM olduğu belirtilmektedir. Türkiye'deki yabancı sermaye yatırımında Alman sermayesi birinci sıradadır, daha 1972 yılında Türkiye'deki yabancı sermayenin altıda-biri Alman sermayesidir ki, bu oran günümüzde beşte-bire, hatta daha fazla yükselmiş olabilir. Türkiye'nin dış ticaret hacminde on yıllardır Almanya hep birinci sıraya sahiptir. Türkiye'nin dışarıya pazarladığı emek gücünde de Almanya'nın payı, diğer bütün devletlerin payını birkaç misli katlar durumdadır. Bu ekonomik ve ticari ilişkiden Alman emperyalizminin büyük kazanç sağladığı, Türk burjuvazisinin de buna dayanarak kabı edip palazlandığı ortadadır. Tabii bunlar, Türkiye ve Kürdistan kaynaklarının sömürü ve talanına, Türk ve Kürt halklarının sömürüldü ezilmesine dayanmaktadır.

d) Türk-Alman ilişkilerinin askerî özelliği de hep ön plandadır. Hatta, iki devletin de aşırı militarist karakterinde olan bu, bu ilişkiler özellikle askeri alanda başlayıp gelişmiştir. Yüzelli yıllık süreci kapsayan bu işli çözüme, Osmanlı ve Türk ordularının eğitimi, donatımı ve yönetiminde Almanya'nın birinci dereceden payı vardır. Bu askerî işli, irççi-şoven ideolojik ve yayılmacı politik işli ile de birleşince, ortaya yoğun bir savaşlaşık çıkmıştır. Türk-Alman ilişkilerinde en önemli ve en tehlikeli özelliği, savaş kaçırılmı ve yaratıcısı olmasındır. Tarihi boyunca insanlığın yaşadığı en büyük ve tahripkar felaket olan iki dünya savaşında da bu ilişkilerin rolü ve etkisi çok önemli düzeydedir. Osmanlı İmparatorluğu, bu işliye dayanarak halkı işyanlarını bastırmaya çalışmış, katliamları düzenlemiştir. Osmanlı'dan beri Kürdistan'daki işyanların bastırılması, en vahşi katliamların gerçekleştirilmesi ve Kürdistanın işgal ve sömürgeçlik altına alınmasında da bu ilişkilerin rolü birinci sıradadır. Günümüzde de, Kürdistan'da sömürgeç soykırım savaşını yürüten Türk ordusunu, eğitim, donatım ve yönetim alanlarında birinci dereceden destekleyicisi ABD ile birlikte Alman emperyalizmidir. Demek ki, bu işli, dünyaya en büyük savaş felaketlerini yaşatan, halklara kırm ve katliam getiren, özde de Kürdistan'daki soykırımın birincil planda sorumlusu olan bir ilişkidir. Sadece kendi içlerinde halk düşmanlığı değil, dışta da halklara karşı düşmanlığı dayandırmıştır.

Alman emperyalizmi için, Türk egemen sınıflarına işliksinin anlamı bunlarla da sınırlı değildir. "Doğuya açılımı" adını verdiği politikasında, Ortadoğu ve Güney Asya'da etkinliğini ve egemenliğini güçleştirbilmesi için, Türkiye işiçlerine hep bir öncü güç vermiştir. Bu politikasını, Türk egemen sınıfa dayanarak, onları kullanarak hayata geçirmişti esas almıştır. Bu nedenle, hem Türk egemen sınıfının güçlendirilmesi, hem de egemen devletin korunup yaşatılması, onun tek politikası olmuştur. Öyle ki, Türkiye'deki devleti hep kendin bir parçası, bir ön karakolu olarak görmüştür. Bundan dolayı, Türkiye gerçiciliğinin korunup geliştirilmesinde Alman emperyalizmi rolü ve desteği hep birinci sıradadır.

Bunlar gibi, Türk-Alman ilişkilerinin daha başka özelliklerinden de söz edilebilir. Bütün bunlardan hangi sonuçlar çıkar? Çok açık ki, Türk

burjuvazisi, Alman emperyalizminin babası, Almanya'ya ise anavatanı olarak görmektir. Bu durum, "Alman hayranlığı" biçiminde çeşitli toplumsal katlara dek yayılmıştır. İkinci Dünya Savaşı'nın sonuçları gereği, bu durumu bir süre ABD almışsa da, daha sonra Almanya yine ön plana geçmiştir. Demek ki, Türk burjuvazisinin, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi karşısında sıkıncı Alman emperyalizmine baş vurması ve daha çok yardımı çağırması boşuna değildir. Alman emperyalizmi ise, baştan beri, Türk burjuvazisini kendi yavrusu ve Türkiye'yi de kendi alanı olarak görmekte, Türk burjuvazisini ve Türk devletini kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmektedir. Sadece Türkiye ve Kuzey-Batı Kürdistan'daki çıkarlarını değil, Ortadoğu'daki çıkarlarını da önemli kesimini Türk burjuvazisine ve devletine dayandırmıştır. Bu nedenle, Türkiye için, kendin bir sömürgeç yönetici olarak görme ve böyle hareket etmede-dir. Bundan dolayı, Türk burjuvazisini ve devletini tehdit eden Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini, aynı biçimde kendisini de tehdit eden bir güç olarak saymaktadır. PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi karşısında, sadece Türkiye ve Kürdistan'daki çıkarlarını değil, bunlarla birlikte Ortadoğu'daki çıkarlarını da tehlikeye görmektedir. Alman emperyalizminin sözcüleri, bunu, sadece çıkarlarının tehdidi olarak da değil, Federal Almanya Cumhuriyeti'nin güvenliğinin tehdit edilmesi olarak görme ve böyle ilan etmektedirler. Bu nedenle de, bütün o alanların polis, jandarması, savcısı olarak hareket etmeye çalışmaktadır. Bu durum, Türkiye, Kürdistan ve Ortadoğu üzerinde Alman emperyalizminin çıkarlarının ve egemenliğinin ne kadar güçlü olduğunu gösterir. İşte, kendisini bir PKK davası açmaya kadar götüren şey, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi tarafından bu çıkarlarının ve egemenliğinin tehlikeye sokulmuş olmasıdır. Bu davanın Almanya'da açılması olmasının önemli bir nedeni, Türk-Alman ilişkilerinin ve Alman emperyalizminin Türkiye, Kürdistan ve Ortadoğu'daki çıkarlarının ve egemenliğinin diğer devletlerden daha güçlü ve birinci sırada bulunmasıdır. Tarihin tandığı bu en gerici işliye ve bu emperyalist egemenliğe, emekçi halklarımız artık yaşam hakkı tanıyamayacaktır.

2- FAC, emperyalist sistemin Türkiye yöneticisidir

İkinci Dünya Savaşı yıllarında ve öncesinde, emperyalist devletler arasındaki kampaşmaya göre, Alman emperyalizmi Türkiye ile işiçlerini öncü düzeyde yürütüyordu. Faşist kampın karşıt olan emperyalist bloktaki ise, Türkiye işiçleri, Türkiye üzerine politik-askeri kararların alınması ve bunların uygulanması İngiliz emperyalizminin öncülüğünde oluyordu. Savaşı'nın sonuçları bu durumda yeni değişiklikler ortaya çıkardı. Faşizmin yenilgisine, emperyalistler arası ötle belirgin kampaşma ortamı kalktı; kapitalist-emperyalist sistemin yeniden onarılması ve örgütlenmesi gündeme geldi; bunda da önderlik rolü ABD'nin eline geçti. Bu gelişmeler ve İngiliz emperyalizminin yaşadığı zorluklara bağlı olarak da, yeniden örgütlenen emperyalist sistemin Türkiye masası 1947 yılında ABD'ye taşındı. Artık Türkiye'nin emperyalist

yönetim şefi de genelde olduğu gibi ABD emperyalizmi idi. Türkiye üzerine ekonomik, politik ve askerî kararların alınması ve bunların uygulanması ABD önderliğinde yapılmaya başlandı. Türk-ABD ikili işiçleri, Türkiye'nin NATO'ya alınması, Kore savaşına katılması, Türkiye'nin bir yeni-sömürge haline getirilmesi ve emperyalist sistemin "ayrılmaz bir parçası" yapılması, hep bu temelde yaşanan gelişmeler oldu. Bundan da öte, sosyalizmin güneyden kuşatılması ve müslüman Ortadoğu'nun emperyalist egemenlik altına alınmasında, sistem adına Türkiye'ye öncü karakol olma rolü yüküldü. Bu temelde Türkiye'nin bölgesel politikası oluşturuldu, Türkiye öncülüğünde partiler kuruldu, daha çok sayıda kuruluşa çalışıldı ve İkinci Dünya Savaşı sonrası Ortadoğu'nun siyasal yapısı böyle şekillendirildi.

1970'lerin ikinci yarısında bu durumda yeni değişiklikler ortaya çıktı. Emperyalist sistemin Türkiye masası, bu kez ABD'den Almanya'ya taşındı. Bu iki bakımdan önem taşıyor: Birincisi, Türk-Alman ilişkilerinin; ikincisi ise, emperyalist sistemin içinde Almanya'nın gücünü göstermesi bakımından. Gerçekten de, bu açılardan Alman emperyalizmi, Türkiye yönetiminde öncü olacak güçleşti. Bu, Almanya'nın tarihi politikasına da uygundur; yıllarca bu uğurda çaba harcaayı savaş vermiş, hep bu durumun özlemine duymuştur. Nihayet ulaştığı bu konumda, artık Türkiye için temel ekonomik, politik ve askerî kararlar FAC öncülüğünde alınmaya ve uygulanmaya başlandı. Türkiye emperyalist sisteminin Ortadoğu'daki karakolu, FAC ise sistem adına Türkiye'nin yöneticisi olmuştur. Bu açıdan, 12 Eylül rejiminin tepzahağlanmasında, ABD ile birlikte FAC birinci dereceden rol oynadı.

12 Eylül rejimi altında geçen süreçte, bu gelişmelerde de dayanılarak Türk-Alman ilişkileri ve Almanya'nın diğer Ortadoğu devletleriyle ilişkileri daha hızlı ve daha ileri boyutlarda gelişti. Örneğin, İran, Libya gibi devletlerle ABD ilişkileri kesilir ve düşmanlık yaşanırken, Türkiye'nin ve FAC'nin bu devletlerle ilişkileri kuruldu ve ilerletildi. Bu, Almanya'nın özgül çıkarları yanında, bir de sistemin Ortadoğu egemenliğinin güçleştirilmesi için yapılyordu. Ortadoğu ülkelerinde kimyasal silah üretimine işliğin son dönemlerde yaşanan gerekçe, Almanya'nın Ortadoğu devletleriyle ilişkilerinin hem boyutlarını, hem de türü özellikler taşıdığıdır ortaya koydu. Bundan dolayı biraz esteliridlyse de, sistemin gerici düşürülerek bu durum ustaca geçleştirildi.

Son on yılda, emperyalist devletler arasındaki Ortadoğu'da en aktif olan FAC'dir. Bu aktivitede dayanılması planlanan birincil bölgesel güç ise, 12 Eylül rejimidir. Bundan, sadece kendi çıkarları için değil, emperyalist sistemin bölgesel çıkarlarını ve egemenliğinin durumu açısından da, bu konuda görevli oldukları için de böyledirler. Ama, Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler gösteriyor ki, bu aktivite yörelerinde başarılı değildir. Ortadoğu, emperyalist sistemin en çok bunamalı olduğu ve en çok zorlandığı alanların başında gelmektedir. Mevcut sorunlar sistem lehine çoğulmenmede değil, ortaya daha bütünlü sorunlar da çıkmaktadır. Kıbrıs'tan Lübnan'a, Filistin'den Afganistan'a kadar uzanan bir dizi sorun etkinliğini sürdüremektedir. Suriye, İran, Libya, G. Yemen gibi devletler emperyalizmin tam ege-

menliğini kabul etmemekte, sisteme karşı önemli çatlaklıklar oluşturmakta. İşte tam bu ortamda, bir de Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi gündeme gelmektedir ki bu, dayatıldığı köklü çözümlerle bölgedeki emperyalist-sömürgeci statükoğu ve emperyalist egemenliği madamadaki etmek istemekte ve temelleirinden tehdit etmektedir. 12 Eylül rejiminin bölgesel rolünü boşa çıkardığı gibi, onu işleme kılıp yıkma tehdit edebilir, varlığını emperyalizmin müdahaleyle varan desteğine muhtaç bırakmaktadır. İşte bu durum, emperyalizmin bölgedeki, Türkiye'deki ve Kürdistan'daki çıkarlarını ve egemenliğini ciddi bir tehditle yüzüze gelmiş olması demektir. Bunlar, emperyalist sistem adına FAC'nin sorumlu olduğu düz nemden ortaya çıkan gelişmelerdir ve FAC'nin başarısızlığını göstermektedir. Bu başarısızlığından dolayı, emperyalist devletler, FAC'yı sorumlu tutmakta ve suçlamaktadırlar. O da, bu durumun verdiği öfkeyle, kendisini dünya polisi gibi görmeğe, ekonominde askeri alana kadar müdahaleleri yetmediğinden bir de PKK davası açmaktadır. Gerçekten de, emperyalizmin çirkin günümüzün bölgedeki en önemli sorunu ve tehlikesi olan PKK'nin ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişimi, esas olarak, FAC'nin sorumluluğunda olduğunu düşünmektedir. Bundan dolayı, sistem tarafından ne kadar suçlanırsa azdır. PKK önderliğindeki mücaledenin ve bu sorumluluğun verdiği başıyla, Alman emperyalizminin temsilcileri, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin emperyalist sistemin güvenciliğini tehdit ettiğini söylemekte ve bölgede statükonun değişmesine izin veremeyeceklerini açıklamaktadırlar. Bu uğurda yürüttükleri karşıdevrimci mücaledenin bir parçası olarak da bu davayı açmak zorunda kalmış bulunmaktadır. Demek ki, bu davanın Almanya'da açılması önemli bir nedeni, FAC'nin, sistem içinde Türkiye ve bölgenin yöneticisi olmasıdır; sistemin bölgesel çıkarları tehdit ettiğii için bu davayı açmak zorunda kalmıştır; başarısız olduğu için de öfkeyle hareket etmektedir. Ancak bu öfke ve müdahaleler sonuçsuzdur, FAC'nin başarısızlığı süreklilikle olacak, başta Kürdistan halkı olmak üzere, bölge halkları emperyalist egemenliği artık yaşatmayacaktır.

3- Bu davayı açan yaklaşımlarını

Genelde emperyalist sistemin damgasını taşıyan böyle bir davanın, diğer emperyalist devletlerde değil de FAC'da açılmasının, Almanya'nın iç siyasal durumuna da yakından ilişkisi vardır. Bu dava, Almanya'da burjuva-demokrasinin ne kadar zayıf olduğunu ve siyasal yönetimin demokrasisi ne denli bir maske olarak kullandığını göstermesi bakımından çok önemli bir olaydır. Özellikle 1980'li yıllarda yaşanan siyasal gerileşmenin ve faşist trancizmin 80'lerin ikinci yarısında iyice benzerlik kazanmasının bir ürünü olarak ortaya çıkmaktadır. Bu davadan, Almanya'da çok sınırlı olan burjuva-demokratik hakların yokedilmesi, muhafazakar gerileşimin ve polis devletinin güçlendirilmesi, ırkçı-şoven eğilimin, faşizmin geliştirilmesi açısından yararlanılmak istenmektedir. Eğer iddia edildiği gibi Almanya'da burjuva-demokratik düzen var olsaydı, böyle bir davanın açılması asla mümkün olmazdı. Bu dava, devletin anti-demokratik yapısını ve karşı-devrimci özünü ortaya çıkardı.

Elbette, Alman burjuvazisinin siyasal egemenliğinin anti-

demokratik ve aşırı gerici karakteri, yeni ve günümüze özgü bir durum değildir. Bu, Alman kapitalizminin baştan beri taşıdığı ana özelliğidir. Çok iyi biliniyor ki, Alman kapitalizmi, Fransa ve İngiltere benzeri ülkelerde olduğu gibi, feodalizme karşı mücadele edilmiş gelmiştir; tersine, üstten dönüşümlerle, feodal sınıfların ve subayların kapitalleştirilmesi biçiminde gelişip egemen olmuş. Bu nedenle, kendi içine serbest rekabete yaşamadı, tersine başta beri devlet egemenliğine dayanarak gelişti ve tekelleşti. Böyle bir kapitalizm tarzı, siyasal yapıda burjuva demokrasinin inkarı oldu; siyasal yapıda feodal despotizm tekelci burjuva egemenliğine dönüştü. Almanya da kapitalist düzende ve burjuvazinin siyasal egemenliği, baştan beri anti-demokratik, muhafazakar ve mutlak tahakkümcü bir özellik taşıdı. Her zaman aşırı düzeyde militarizme dayandı. Alman burjuvazisinin siyasal egemenliği, Avrupa'nın diğer devletleri yanında tipik bir asker-polis devleti olarak şekillendi. Alman kapitalist düzeninin bu oluşum özelliği, zaman zaman en tehlikeli diktatörlüklere vararak, zaman zaman da kendisini baş kurumlara maskelemeye günümüze kadar ayne nayaşayıp geldi. Bu nedenle, burjuva-demokrasisini baştan beri Almanya gerçekte anlamıya yaşamadı.

Alman burjuvazisi, ekonomide ve devlette egemen olurken, ideolojik alanda da pangermenizmi geliştirdi. Bu, tarihi "Alman ruhu"nun burjuvazide yeni Alman milliyetçiliği haline gelmesiydi. Germen soyunun "üstünlüğüne" dayanan ve bütün germenlerin birleşmesini öngören bu milliyetçilik, sürekli kendi egemenliğinde bir dünya imparatorluğu kurulusu hayallerini taşıdı. Böyle bir ideoloji ile donanan ve hızlı bir militarizleşmeye dayanan Alman imparatorluğu, içerde ünlü "anti-sosyalist yasa" uygulaması ve dışa yönelik yayılması ve savaşçı karakteriyle, 19. yüzyılın son çeyreğinde dünyanın en gerici devletlerinden biri olarak ortaya çıktı. Bu ve yapısı, onu, Birinci Dünya Savaşı'nın başta gelen sorumlularından biri yaptı.

Alman emperyalizmi ve Alman burjuvazisi, yaşadığımız yüzyılın ilk yarısında, insanlığı baş düşmanları ve başelsası olan Nazi diktatörlüğüne doğurdu. Elbette, böyle bir diktatörlüğün ortaya çıkmasında, 1920'lerdeki dünya durumunun ve Almanya'da yaşanan ağır bunalımın önemli etkisi vardı. Bu diktatörlük, Almanya ve dünyadaki yaptıklarıyla insanlığı tarihinin en büyük felaketiyle yaşattı. Tabii, bütün bunlar çok önemlidir ve ne kadar üzerinde düşünülürse azdır. Fakat, burada önemli olan bazı gerçeklerdir. Bu diktatörlüğün bazı gerçekleri, bu diktatörlüğün temel dayanakları çarpılmaya ve çözülmeye gidiyor; sadece Hitler denen bir sersekin eseri ve işi değil, aynı göstermelik isteniyor. Gerçekte ise, Nazi diktatörlüğünün yaratıcısı Alman kapitalizmidir; bu kapitalizmin doğuşu özellikle 1930'ların koşullarında böyle bir diktatörlüğe yaratacak niteliktedir. Nazizm, pangermenizmin varlığı bir öz, ulaştığı en tehlikeli bir biçimdir; fakat ondan ayrı bir şey değildir; tersine, onun, daha ırkçı-şoven ve daha saldırgan hale gelmesidir. Nazi diktatörlüğü Hitler yaratmıştır; tersine Hitler'i ve diktatörlüğüne mevcut ideolojik, politik ve ekonomik özellikleriyle Alman kapitalizmi ve emperyalist burjuvaziyi yaratmıştır. Nazi diktatörlüğü, bu burjuvazinin ekonomik-politik taleplerinin bir ürünü ve bu burjuvazinin politik egemenliği olarak ortaya çıkmış, emperyalist burjuvaziyeye dayanarak var olmuştur. Hatta, pangermenizm temelinde toplumun ırkçı-şoven anlayışa doldurulması so-

nucunda, başta orta sınıflar olmak üzere toplumun çeşitli kesimlerinde de önemli destek bulmuştur. Bütün bunlar çok önemlidir; bu gerçekler açıkça gösteriyor ki, "ben Hitlerci değilim" demekle demokrat olunamaz ve Nazizme karşı olup mücadele edilemez. Nazizme karşı ve demokrat olabilmek için, onun bu ideolojik, politik, ekonomik gerçeklerine karşı olmak ve bunlara karşı mücadele etmek gerekir. Alman emperyalizminin ve emperyalist burjuvazinin özü, dünyadaki benzerlerinden çok daha fazla faşist karakterlidir ve her zaman bu eğilimi taşımaktadır. Ve bu gerçekler, aynı güçlerin hacradığı büyük bir çabıyla Alman toplumdanda gizlenmeye, her türlü araçla Alman halkı uyuşturulmaya ve uyuşturulmaya çalışılmaktadır.

Nazi diktatörlüğünün yıkılışından sonra, savaşın galibi müttetik devletler, ekonominde ideolojide kadar her alanda Almanya'da "nazilizmin arındırılması" faaliyetinin yürütülmesi görevini belirlemişlerdir. Doğuda yeni düzen böyle bir anlayış temelinde kuruldu ve geliştirildi. Ama Batı'da yeni düzenin şekillendirilmesi böyle olmadı; biçimsel düzeyde bazı yasal kurallar ve kurumlar oluşturuldu, fakat özüde bir anti-faşist çalışma yürütüldü. Bu nedenle, Batı Almanya'da kurulan yeni düzende, baştan beri, ekonomide ve devlette faşist güçler yerlerini korudular ve geçen süreçte de etkinliklerini sürekli geliştirdiler. Bu alanda sorumlu olan emperyalist devletlerce, başlangıçta militarizm alanında bazı sınırlamalar getirildiyse de, daha sonra NATO ittifakı çerçevesinde bunlar da ortadan kaldırıldı. Diğer alanlarda ise, böyle bir sınırlama bile olmadı, tersine yeni düzenin hızla güçlendirilmesi için daha çok faşist eğilimi çevrelere dayandı. Alman kapitalizmi eski nitelikleriyle yeniden şekillendirildi, bu kapitalizmin gelişip güçlendiğie eski egemenliğini yeniden yarattı. Ekonomide ve devlette faşist çevrelerin etkinliği arttı, biçimsel düzeyde kalan yasal kurallar da adım adım yenileriyle değiştirildi; biçimde burjuva demokrasisi görünümünde olanlar gitmiş, yerlerine despotik, tahakkümcü, faşist kurallar geldi. Bu konuda, 1960'ların sonundaki ünlü "olağanüstü hal yasa"ı, tipki "anti-sosyalist yasa" gibi, önemli bir önemeci oluştu. 1980'lerde ise, FAC, Batı Avrupa'nın en muhafazakar gerici bir polis devleti haline aldı.

FAC, kuruluşunun ilk on yıllarında, tipki "sahipsiz devlet" olan Weimar Cumhuriyeti gibi, Almanya'yı emperyalist sisteme birleştirmeye, bir toplumsal-siyasal sistem olarak yeniden şekillendirmeye ve dünya siyasal güçleri arasında eşit düzeyde girmeye çalıştı. Sosyal-demokrat yönetim döneminde ise, bunlarla birlikte, daha çok iç ekonomik sorunlar ve sosyalist ülkelerin ilgisizleştirilmesi ve sosyalist ülkelerle ilişkiler geliştirilme işi uğraşıldı. 1980'lerin ortalarında beri ise, bu devlet, Alman emperyalizmi, bağımsız bir güç olarak yeniden dünya sahnesine çıkmaya yönelmiş bulunuyor. Elbette, bu, bir Nazi diktatörlüğünün yaptığı gibi olmuştur, çünkü günümüze koşulları çok farklılık oluşturuyor, fakat bu da Alman emperyalizminin yeni bir çıkışıdır ve aşırı gerileşme ve faşist mirakrlarının çözümlenmesi temelinde olmaktadır. Almanya'nın, ekonomik ve siyasal alanda dünyanın çeşitli bölgelerine geliştirdiği ilişkileri, NATO içinde takındığı son tutumun ve Sovyetler Birliği ile ilişkilerindeki yaklaşımın bundan başka bir anlamı yoktur. Bazılan, bunlar, Almanya'nın "daha barışçı olması" dıyolar; daha çok silahsızlanma ve sosyalist ülkelerle daha çok ilişki istediği için. Oysa gerçek bunun tam tersidir. Bazi

silahların imha edilmesinin ciddi bir önemi yoktur, çünkü Alman sanayi, ihtiyaç duyduğunda bunları bir gecede üretilebilecek yapıya ve düzeyde. Sovyetler Birliği ile yapılan anlaşmaların ise, illi yılı öncesine benzemesini temenni edilir. Almanya'nın sosyalist ülkelerle ilişkile yaklaşımı barışçı değil, yıkıcıdır; sosyalizmi tarihten silme ve yayılmacılığa amaçlarına yöneliktir. Bunun altında ırkçı-şoven Alman milliyetçiliği vardır. Nitekim, daha şimdiden, Doğu Almanya'da sosyalizmin tasfiyesi ve Almanya'nın birleştirilmesi, çeşitli ülkelere bulunan Almanların Almanya'da toplanması, Polonya gibi Doğu Avrupa ülkelerinde hak iddia edilmiş biçimlerinde bu amaçlar ve emeller ortaya çıkmış bulunmaktadır. Yine, bütün bunlar, Almanya'nın marksizm-leninizm ve sosyalizm düşmanlığını kalesi yapılmış temelinde yürütülmektedir. Peki neresinde "barışçılık" bunların? Almanya'nın bu güçlerinin dünya için yeni bir tehlike olduğundan, bu konuda ABD ve Japonya'yı bile geride bırakacak bir öze ve özelliğe sahip bulunduğundan kuşku duyulabilir mi?

Almanya'da iç ve dış politikada 1980'li yıllarda yaşanan ve günümüze daha çok belirginlik kazanan gelişmeler üzerinde daha fazla durmak gerekiyor. Çünkü bu iç ve dış durum, yukarıda belirtildiği gibi doğruluyor ve bir bitünlük oluşturuyor. FAC, anti-komünist propaganda ve faaliyetin en yaygın yürütüldüğü, ulusal kurtuluş hareketlerine karşı en fazla düşmanlığını yapıldığı bir Batı Avrupa devletidir. Uluslararası ilişkileri en gerici olan dünya devletlerinden biridir. Örneğin, dünyada en fazla lanetlenen ırkçı Güney Afrika ile iyi dosttur; aynı faşist-sömürgeci TC gibi. Örneğin Kürdistan halkının ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak için elinden gelen her şeyi yaparken, tipki TC'nin "Türklük" adına yaptığı gibi, Almanların dağılımı ve bölünmüş olduğundan sözlemekte ve her alanda göçü kışkırtmaktadır. Günümüze dünyası, "dünya Türklüğünün" ve "dünya Almanlarının", "navatanlarının" toplanması hareketlerine ve baskı gördükleri fayatlarına sahne olmaktadır. Dünyanın başka hiçbir ülkesinde ve devletinde böyle bir şey yoktur. Aynı yüzyılımızın başında olduğu gibi, günümüze dünyası da, "pangermenizm" ile "pantürkizm" in yeniden "sahlanışını" yaşamaktadır.

Ülke içindeki gelişmeler de, bunlarla tam bir uyum içindedir. Bugün Almanya'da işletilen hukuki çerçevenin burjuva-demokratik olduğuna iddia etmek mümkün değildir. FAC, polis baskısına en fazla başvuran ve polise en çok yetki veren Batı Avrupa devletleridir. Yeni yasalarla ve polis terörüne demokratik çevreler susturulmaya ve sınırlanmaya çalışılmaktadır. Hitler'in "yahudi düşmanlığı"na benzer bir biçimde, "yabancı düşmanlığı" ile toplumda ırkçı-şoven anlayış geliştirilmesi için her şey yapılmaktadır. Bu, "yabancı terörizmi" gibi ilginç bir kavramla da beslenmekte, anti-komünist propa-

BU DAVANIN AMAÇLARI NELERDİR?

Federal Almanya Cumhuriyeti'nin bir PKK davası açması olmasının ayrıntıda çok çeşitli amaçlarından söz edilebilir. Daha önce de, yerli geldikçe zaten bunların bir kısmını ortaya koyduk. Bu davanın temel amaçlarını ise, başta toplamada olmak mümkündür.

a) Her şeyden önce, bu davanın baş amacı, PKK'yı ve önderlik ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini bitünlüyle yıkma ve tasfiye etmek, Kürdistan üzerindeki emperyalist-sömürgeci egemenliğini karşısındaki

ganda "terörizm" yakıştırması adı altında toplumun hücrelerine kadar sokulmak istenmektedir. Bunlar, sadece çeşitli küçük faşist gruplarla yapılan şeyler değildir; mevcut yönetimin resmi politikası olarak ve çeşitli devlet kuruluşlarına yapılan şeylerdir. Örneğin, nüfusun %7'sinin yabancı olduğu söylenirken, cezaevleri nüfusunun belli de %70'ten fazlası yabancılandan oluşmaktadır. Bu durum elbetteki düşündürücü ve çok destek olasıyla akla getiricidir. Devlet, bir hayalette savaşçı gibi, "terörizme" günlük savaş içindedir; bu, gerçekten böyle olaylardan kaynaklına bir şey denmez, ama bütün devlet organları kullanılarak bu ad altında sosyalizme karşı propaganda yürütülmektedir. Bu ortamda, çeşitli Neo-Nazi grupları ve partileri oluşmuş ve önemli örgütsel güçler haline gelmeye başlamıştır. İşin önemli yanı ise, bu tür grup ya da partilerin en çok destek bulduğu yerler resmi devlet çevreleridir. Burada, şu devletçileri de belirtmek gerekir. "Neo-Nazi gruplar" denen hareketin gelişmesi ve çözümlenmesi tamamen mevcut devlet politikasının bir sonucudur. Yine, Almanya'da faşizmi bu gruplar olarak görmek, buna göre tutum belirleyip mücadele etmek büyük hata ve yanlış olur. Esas faşist gelişme ve çözümlenme devletin içindedir; ve eğer yeniden bir faşist hakimiyet mümkün olmasa, bu devletin içindeki bu gelişmeden doğacaktır. Böyle küçük grupların türütülmesi, bu gerçeği gözlemek ve böyle bir gelişmenin ortamını oluşturmak içindir. Bu nedenle, bu tür grupları yarananlar da, devletin içindeki bu faşist çevreler olmaktadır.

Bazı yönlere kısaca özdetildiğimiz iç ve dış gelişmeler, Almanya'da her alanda bir aşırı gerileşmenin ve faşist mirakrların çözümlenmesinin yaşandığını açıkça göstermektedir. Bu, hem Alman halkı, hem de dünya için çok ciddi bir tehliktir. İşte, Almanya'da açılan PKK davası da, böyle bir gelişmenin ürünü olmaktadır. Çok açık ki, bu davayı açan anlayış ve yaklaşım faşist, Peki, neden PKK davası? Çünkü, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, hem Kürdistan'da yarattığı gelişmeler, hem de Almanya'daki faaliyetleri ile devletin bu anti-demokratik özünü ve faşist gelişmeye açığı çıkarmakta, desifre etmektedir. Bu gelişmeye karşı bir demokratik mücadele çıksa olmakta, gerçekleri Alman işçi sınıfına ve halkına göstermektedir. Bu nedenle, bu dava, aynı zamanda Alman demokralarının, anti-faşistlerinin hedeflediği bir dava olmaktadır. PKK gerçeği karşısında yazılır açığı çıkarın, böyle bir dava açarak ve PKK'nin "terörist olduğunu" ilan ederek kendi yüzlerini maskelemeye çalışmak zorunda kalmışlardır. Aynı zamanda, bu davayı, Almanya'daki faşist gelişmenin bir aracı yapmak istemektedirler. PKK, bu gerçekleri de Alman halkına ve demokralarına göstererek, faşizme ve gerileşme karşı bu güçlerin mücadelesinin sağlam bir müttetik ve destekeyicisi olacaktır.

dir. Ayrıca, bu davayı açanlar, her ne kadar iddianame denen şeyde bir yığın çarpıtma ve maskeleye amaçlıymışlar da, yüzümüzde karşı, amaçlarının PKK'yi yıkamak olduğunu açıkça açık söylemişlerdir. Eğer sorun, gerçekten de Almanya'da ya da Avrupa'da şiddet kullanımı veya oraya atılan bombalar olaylar olsaydı, o zaman durum kesinlikle farklı olurdu; dava böyle bir dava olmaz, üzerinde çok sayıda itiraz başvurusu yapılan bir örgütün üyeliği, PKK üyeliği daha konusunu yapılmazdı. Dava, sözkonusu edilen olaylar üzerinde tek tek olurdur ki, bunlar zaten yapılmış, mahkeme kararlarıyla sonuçla bağlanmışlardır. Demek ki, bu dava, sözkonusu edilen olaylar üzerine alınmıştır; tersine, sözkonusu olaylar PKK üyeliğinin dava konusunu yapmasına vesile edilmiş isteniyor. Bu da, yıkamak amacıyla PKK'ye karşı savaş açmış olma anlamına geliyor. Bu amacın uygulanması çabaları da, "kadro partisi" denerek yapılan tutuklamalar ve hemen bunun akabinde piyasaya sürülen yeni provokasyon hareketi ile planlı bir bütünlük oluşturuyor.

Gerçekten de, bu dava için yapılan son tutuklamaların hemen ardından ortaya çıkan provokasyon hareketi üzerinde biraz daha durmak gerekiyor. Çünkü, bu provokasyon hareketi öyle bir güdültüyle ve birdenbire ortaya çıktı ki, "diğerleri bitti, PKK bizi" diyerek, beklendiğinden de kolay bir "zafer kazanmışlığı" her halinde gösterdi. Bu durum, bizleri tutuklayanların, 1988 yılında adeta duyunduran silimsizce bizi saklamaya ve bir mektubumuzla bize dışarı gitmesini önlemeye çalışmalarının esas amacını da ortaya koydu. Şimdi bizi, bunlara, emperyalizmin ajanları deseek, bu davayı açanlar, "herkese ajan diyorsunuz" diyerek hemen itiraz edecekler. Peki, ya ajan değil de nedir? Neden, herkesten çok ortaklık dolansalar olmalarına rağmen, bu kadar insan tutuklanırken bunlardan bir tanesi bile tutuklanmamıştır? Veya, bu kadar tutuklu insanın içinden, bunca basıya rağmen, bunlar gibi olmasa bile, PKK'den uzak durmak isteyen bir kişi daha neden çıkmamıştır? Belli ki, bu davayı açanlar, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş hareketi için epeyce ajan sırdırmayı başarmışlar. Fakat bu güçlerini herhalde uzatmadılar. Ya da PKK gerçeği karşısında uzuc ve basit bir güç olmanın öte gidemediler. Bu davayı açanların, buradaki planları ve amaçları son derece açıktır. "Kadro partisi" denerek bizler tutuklandıktan sonra, daha önceden hazırlanmış olan ajan bir ekip "PKK bizi" iddiasıyla piyasaya sürülecek. "İlimli, akıllı ya da demokratik PKK" yakıştırmasıyla PKK'nin kitlesel gücüne böylece sahip çıkılacak! İşte, 1983'den beri "demokratik PKK" denen olayın geçişi budur ve bunun ne denli bir ajantlık olduğu bu kez kendini çok daha fazla açığa vurmuştur. Zaten, "PKK'nin görüşlerini ve eylemlerini benimsenmeyen PKK'iler" diyerek, bu davayı açanlar da, bunu ifade etmişlerdir. Emperyalizmin ajanı ve usağı bir "PKK" türleme çabası, bu davayı açanların, PKK'yi yıkma planlarının temel parçası olmuştur. Bu gerçeği gizleyemeyen, bu dava ile provokasyon hareketinin birliğini ve bütünlüğünü inkar etmek mümkün değildir.

Açığa görüldüğü ki, PKK'yi yıkma planının Avrupa ayağı, "terörist örgüt" iddiasıyla PKK hakkında bu davanın açılması, bizlerin tutuklanmasını ve ajan bir ekiple yeni bir provokasyon hareketi geliştirilmesini halkalarından oluşmuştur. Ancak, "kadro partisi" hesabı, PKK gerçeği ve hareketin kitlesel gücü karşısında tutmamış, bu çaba, harekete belli

zararlar vermişse de, başarısızlıkta sonuçlanmıştır. Provokasyonun başarısız kalması, bu dava ile güdülen amacı, PKK'yi "terörist" ilan ettirecek Avrupa'da azami zarar verdim ve bundan yararlanarak Kürt işbirlikçiliğini örgütleyip geliştirmeye haline getirmiştir. Bir süredir çabaların bu yönde yoğunlaştırılmış olduğu gözlenmektedir. Ancak, bu çabaların da fazla başarılı olmadığı, bu davayı açanların bu amaçlarında da başarısız kaldıkları anlaşılmaktadır. Bu nedenle, bu dava, PKK'ye zarar verme açısından önemini ve değeri ni yitirmiştir; tersine, artık PKK için olumlu sonuçlar yaratacak bir konuma gelmiştir. Bu davayı açanların, Avrupa'da Kürdistan'daki silahlı direnişini ve PKK'nin direniş çizgisini tehdit etmek, sözkonusu silahlı direnişin tavizler koparabilmek halini almıştır. Bu hayali amaçla, Kürdistan'da her gün daha da boyutlanan silahlı direniş, en iyi ve açık cevap olmaktadır. Silahlı direniş, halkımızın her şeyidir, onun geleceğinin umudu ve bir halk olarak saygınlık ve güç kazanmasını temsil eder. Silahlı direnişin vazgeçemeyeceği ya da onu geliştirmeyecek, parti ve halk olarak yokolmak demektir. Çok iyi biliyor ve inanıyoruz ki, davanın özünü Kürdistan'da ve silahlı direniştedir. Halkımızın başarısızlık ve özgürlük talepleri gerçekleşene kadar, sömürgeleştirilmiştir. Partimizin ve halkımızın silahlı direnişini, ulusal kurtuluş savaşına devam edecektir.

b) Bu davanın diğer bir amacı, "terörizm" iddiasını içeren böyle bir dava ile, Türkiye'de faşizme karşı tüm direniş güçlerini tehdit etmek, bu türdeki PKK ve ulusal kurtuluş mücadelesini ilgisizden uzak durmaya zorlamak, onların direnişin vazgeçercesini faşist rejimle uzlaşmalarını sağlamak, böylece 12 Eylül faşizminin gücündendir ömrünü uzatılmaktadır. Bu dava, 1980'den beri, süren faşizm, anti-faşizm mücadelesinin devamı ve bir parçası olmakta, bu dava ile tüm anti-faşist hareket ve güçler yarılanmak istenmektedir. Yine bu dava, 12 Eylül'den beri, devrimci ve demokratları reformize edebilmek için emperyalizmin yürüttüğü çabaların bir devamı olarak ortaya çıkmaktadır. Bu dava ile, sadece PKK değil, onun şahsında Türkiye'nin tüm devrimci ve demokratik güçleri hedefleniyor. Eğer, PKK için yapılan "terörist" iddiası tutarlanabilirse, bununla, faşizme karşı olan tüm direniş güçleri suçlanacak ve direnişin vazgeçmeyen herkes bu iddia ile yüzüye gelecektir. Gerçekten de, emperyalizmin, böyle bir tehditle birçok güçlü faşizmle uzlaşmak zorunda bırakmış, bu konuda bazı sonuçlar almaya başlamıştır. PKK operasyonu ise, bu çabaların sonuçlandırılmak, en büyük direniş kaleisini düşürerek faşizme karşı her türlü direnişini yok etmek istenmektedir. Birçok gücün PKK ile ilişkişiden uzak durmasını da, bu emperyalist tehdidin önemli bir payı vardır. Emperyalizmin, bütün güçlere, açığa, PKK'den uzak durmaya da onun gibi direnimsiz, sizi de "terörist" ilan eder, kovuşturmaya uğratır demektir. Özellikle Avrupa'da bulunan güçler, bu dava ile de, böyle somut bir tehditle yüzüye bırakılmıştır. Demek ki, bu davanın, Türkiye devrimci ve demokratik hareketini de kapsama gibi önemli bir derinliği ve genişliği de vardır. PKK ve gerekçeleri Türkiye'nin devrimci-demokrat güçlerine gösterecek, emperyalist saldırıları gözlemlenerek, faşizme karşı direnişin Türkiye'de de gelişmesini sağlayacaktır. İnanıyoruz ki, Türkiye'nin tüm devrimci, demokrat ve anti-faşist güçleri, faşizmin, "terör, ülkemizi bölmek için dış güçlerin oyunudur" biçimindeki sürekli tekrarladığı yalanını bu dava şahsında çok daha iyi görüp anlayacaklar, PKK önderliğindeki ulusal kurtuluş mücadelesini daha sıkı ilişki ve dayanışma için gerek, 12 Eylül faşizmine karşı direnişini daha da genişletip boyutlandıracaklardır.

c) Bu dava ile, Ortadoğudaki anti-emperyalist direniş güçlerinin de tehdit edilmiş istenildiği, böylece emperyalizme karşı direnişin zayıflatılarak emperyalizmin bölge üzerindeki egemenliğini korunup geliştirilmesinin amaçlandığı açıktır. Burada, Nitekim, bu davayı açanların iddiaları arasında PKK'nin bölgesel ilişkilerinin ve faaliyetlerinin de sözkonusu edilmesi vardır. Bu davayı açanlar, her fırsatta basın aracılığıyla yürütükleri karşı propaganda da, PKK ile birlikte sürekli bir "Arap terörizmi" kavramında da söz etmekte, bu gerçeğe kendilerine göre birçok "terörist Filistin örgütünü" adını sıralamaktadırlar. Bilindiği gibi, emperyalizmin tarafından, daha önce de Filistin Kurtuluş Örgütü, Lüba, Suriye ve İran gibi devletler "terörist olmakla" itham edilmişlerdir. Ancak, güçleri ve uluslararası ilişkileri gereği, bu ithamlar bir dava konusuna haline getirilmedi. Nihayet, bunun için uygun güç olarak PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi seçildi ve çeşitli nedenlerle bunda karar alındı. Eğer, PKK'yi "terörist örgüt olarak" ilan edebilselerse, bunu Ortadoğulu tüm anti-emperyalist direniş güçlerine karşı bir tehdit unsuru, bir ölçü yapmaya çalışacaklar, "terörist örgüt ilişki ve destek" diyerek PKK'nin tüm bölgesel ilişkileri ve bölgenin tüm direniş güçleri üzerinde baskı yapmak isteyeceklerdir. İşte, bu bakımdan, mevcut dava, bölgesel düzeyde bir genişliği de sahiptir. Bu nedenle, mevcut dava, gerçekten Ortadoğulu tüm anti-emperyalist direniş güçlerinin, bölgenin tüm devrimci ve demokrat hareketlerinin de davası olmaktadır. Kendisini böyle bir hareket durumunda getirebilmiş olması, PKK için önemli bir durum, büyük bir başarıdır. Burada, Kürdistan devriminin bölgesel önemi ve rolü de çok iyi açığa çıkmaktadır. PKK, bu gerekçeleri, Ortadoğulu'nun direniş güçlerine daha çok gösterecek, bölge halklarının anti-emperyalist dayanışmasının geliştirilmesi için daha fazla çaba harcayacak, emperyalizmin bölgesel varlığını sürekli zayıflatacaktır. İnanıyoruz ki, bölgenin tüm direniş güçleri, bu gerekçeler karşısında PKK ve Kürdistan halkıyla daha çok dayanışma içinde olacaklar, bölgedeki anti-emperyalist dayanışmayı ve direnişini daha güçlendireceklerdir.

d) Bu dava, bağımsızlık temelindeki sosyalizm ve yurtseverlik uygulamasına karşı, hem düşüncesi ve hem de pratik planda açılmış bir davadır. Bu dava ile, dünya çapında, marksist-leninist ideoloji, sosyalizm pratiği ve ulusal kurtuluş hareketleri yaygınlaştırmaya çalışılmak istenmektedir. "Ortodoks bir komünist parti" denerek, PKK'nin hem bir komünist parti olma gerçeği, hem de bir ulusal kurtuluş mücadelesinin öncüsü olma özelliği daha konusunu yapılmaktadır. Bu dava, emperyalizmin, dünya çapında ideolojiden pratiğe kadar her alanda sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı yürüttüğü mücadelenin bir parçasıdır. İşte mevcut davanın, uluslararası boyutları bu kadar geniş, içerdiği ise bu denli derindir.

Yaşadığımız yüzyılda, bir de 1930'ların ilk yarısında, Nazi diktatörlüğü tarafından, Dimitrov ve arkadaşlarının şahsında komünizmi yaygınlaştırmaya yönelik uluslararası bir dava açılmıştı. Hitler faşizmi yönetimine Almanya yenildi dünya politikasına açılır, kendini dünyanın egemeni olması gereken bir güç

olarak görüyordu. Nitekim, bu gelişme, sosyalizmi dünyadan silmek amacıyla İkinci Dünya Savağına varıyordu. Şimdi, hem Almanya'daki faşizme gelişmeye ve hem de Almanya'nın yeniden dünya politikasına açılması paralel olarak ortaya çıkanlar, Marksizm-Leninizm ideolojisi ile dünyanın birçok alanında olayları dünya polisi anlayışına kapsadınanaltı bu davanın da, 1930'lardaki dava ile önemli benzerlikleri vardır. Özellikle günümüzde, her ideolojik, hem politik, hem de pratik cephede emperyalizmin sosyalizme karşı yürüttüğü mücadelenin de pratik cephede emperyalizmin sosyalizme karşı direniş zayıflatılarak emperyalizmin bölge üzerindeki egemenliğini korunup geliştirilmesinin amaçlandığı açıktır. Burada, Nitekim, bu davayı açanların iddiaları arasında PKK'nin bölgesel ilişkilerinin ve faaliyetlerinin de sözkonusu edilmesi vardır. Bu davayı açanlar, her fırsatta basın aracılığıyla yürütükleri karşı propaganda da, PKK ile birlikte sürekli bir "Arap terörizmi" kavramında da söz etmekte, bu gerçeğe kendilerine göre birçok "terörist Filistin örgütünü" adını sıralamaktadırlar. Bilindiği gibi, emperyalizmin tarafından, daha önce de Filistin Kurtuluş Örgütü, Lüba, Suriye ve İran gibi devletler "terörist olmakla" itham edilmişlerdir. Ancak, güçleri ve uluslararası ilişkileri gereği, bu ithamlar bir dava konusuna haline getirilmedi. Nihayet, bunun için uygun güç olarak PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi seçildi ve çeşitli nedenlerle bunda karar alındı. Eğer, PKK'yi "terörist örgüt olarak" ilan edebilselerse, bunu Ortadoğulu tüm anti-emperyalist direniş güçlerine karşı bir tehdit unsuru, bir ölçü yapmaya çalışacaklar, "terörist örgüt ilişki ve destek" diyerek PKK'nin tüm bölgesel ilişkileri ve bölgenin tüm direniş güçleri üzerinde baskı yapmak isteyeceklerdir. İşte, bu bakımdan, mevcut dava, bölgesel düzeyde bir genişliği de sahiptir. Bu nedenle, mevcut dava, gerçekten Ortadoğulu tüm anti-emperyalist direniş güçlerinin, bölgenin tüm devrimci ve demokrat hareketlerinin de davası olmaktadır. Kendisini böyle bir hareket durumunda getirebilmiş olması, PKK için önemli bir durum, büyük bir başarıdır. Burada, Kürdistan devriminin bölgesel önemi ve rolü de çok iyi açığa çıkmaktadır. PKK, bu gerekçeleri, Ortadoğulu'nun direniş güçlerine daha çok gösterecek, bölge halklarının anti-emperyalist dayanışmasının geliştirilmesi için daha fazla çaba harcayacak, emperyalizmin bölgesel varlığını sürekli zayıflatacaktır. İnanıyoruz ki, bölgenin tüm direniş güçleri, bu gerekçeler karşısında PKK ve Kürdistan halkıyla daha çok dayanışma içinde olacaklar, bölgedeki anti-emperyalist dayanışmayı ve direnişini daha güçlendireceklerdir.

e) Bu dava, bağımsızlık temelindeki sosyalizm ve yurtseverlik uygulamasına karşı, hem düşüncesi ve hem de pratik planda açılmış bir davadır. Bu dava ile, dünya çapında, marksist-leninist ideoloji, sosyalizm pratiği ve ulusal kurtuluş hareketleri yaygınlaştırmaya çalışılmak istenmektedir. "Ortodoks bir komünist parti" denerek, PKK'nin hem bir komünist parti olma gerçeği, hem de bir ulusal kurtuluş mücadelesinin öncüsü olma özelliği daha konusunu yapılmaktadır. Bu dava, emperyalizmin, dünya çapında ideolojiden pratiğe kadar her alanda sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı yürüttüğü mücadelenin bir parçasıdır. İşte mevcut davanın, uluslararası boyutları bu kadar geniş, içerdiği ise bu denli derindir.

Yaşadığımız yüzyılda, bir de 1930'ların ilk yarısında, Nazi diktatörlüğü tarafından, Dimitrov ve arkadaşlarının şahsında komünizmi yaygınlaştırmaya yönelik uluslararası bir dava açılmıştı. Hitler faşizmi yönetimine Almanya yenildi dünya politikasına açılır, kendini dünyanın egemeni olması gereken bir güç

olarak görüyordu. Nitekim, bu gelişme, sosyalizmi dünyadan silmek amacıyla İkinci Dünya Savağına varıyordu. Şimdi, hem Almanya'daki faşizme gelişmeye ve hem de Almanya'nın yeniden dünya politikasına açılması paralel olarak ortaya çıkanlar, Marksizm-Leninizm ideolojisi ile dünyanın birçok alanında olayları dünya polisi anlayışına kapsadınanaltı bu davanın da, 1930'lardaki dava ile önemli benzerlikleri vardır. Özellikle günümüzde, her ideolojik, hem politik, hem de pratik cephede emperyalizmin sosyalizme karşı yürüttüğü mücadelenin de pratik cephede emperyalizmin sosyalizme karşı direniş zayıflatılarak emperyalizmin bölge üzerindeki egemenliğini korunup geliştirilmesinin amaçlandığı açıktır. Burada, Nitekim, bu davayı açanların iddiaları arasında PKK'nin bölgesel ilişkilerinin ve faaliyetlerinin de sözkonusu edilmesi vardır. Bu davayı açanlar, her fırsatta basın aracılığıyla yürütükleri karşı propaganda da, PKK ile birlikte sürekli bir "Arap terörizmi" kavramında da söz etmekte, bu gerçeğe kendilerine göre birçok "terörist Filistin örgütünü" adını sıralamaktadırlar. Bilindiği gibi, emperyalizmin tarafından, daha önce de Filistin Kurtuluş Örgütü, Lüba, Suriye ve İran gibi devletler "terörist olmakla" itham edilmişlerdir. Ancak, güçleri ve uluslararası ilişkileri gereği, bu ithamlar bir dava konusuna haline getirilmedi. Nihayet, bunun için uygun güç olarak PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi seçildi ve çeşitli nedenlerle bunda karar alındı. Eğer, PKK'yi "terörist örgüt olarak" ilan edebilselerse, bunu Ortadoğulu tüm anti-emperyalist direniş güçlerine karşı bir tehdit unsuru, bir ölçü yapmaya çalışacaklar, "terörist örgüt ilişki ve destek" diyerek PKK'nin tüm bölgesel ilişkileri ve bölgenin tüm direniş güçleri üzerinde baskı yapmak isteyeceklerdir. İşte, bu bakımdan, mevcut dava, bölgesel düzeyde bir genişliği de sahiptir. Bu nedenle, mevcut dava, gerçekten Ortadoğulu tüm anti-emperyalist direniş güçlerinin, bölgenin tüm devrimci ve demokrat hareketlerinin de davası olmaktadır. Kendisini böyle bir hareket durumunda getirebilmiş olması, PKK için önemli bir durum, büyük bir başarıdır. Burada, Kürdistan devriminin bölgesel önemi ve rolü de çok iyi açığa çıkmaktadır. PKK, bu gerekçeleri, Ortadoğulu'nun direniş güçlerine daha çok gösterecek, bölge halklarının anti-emperyalist dayanışmasının geliştirilmesi için daha fazla çaba harcayacak, emperyalizmin bölgesel varlığını sürekli zayıflatacaktır. İnanıyoruz ki, bölgenin tüm direniş güçleri, bu gerekçeler karşısında PKK ve Kürdistan halkıyla daha çok dayanışma içinde olacaklar, bölgedeki anti-emperyalist dayanışmayı ve direnişini daha güçlendireceklerdir.

Emperyalizme ve burjuvaziye göre, başta Sosyalist Birlik olmak üzere birçok sosyalist örgüt sosyalizmin kapitalizme karşı direnişini başlatmıştır. Ekim Devrim'iyle başlayan sosyalizm çağı artık yok olacaktır. Kendilerini düşün, bu süreci hızlandırmak ve yeni somut alanları kapmak. İşte, sosyalist ülkelerdeki gelişmeler böyle güdülmekte ya da böyle güdülmek istenmektedir. Sosyalizme karşı hedeflenen mücadelenin bir parçasıdır. Bu nedenle, emperyalizmin "ortodoks" dediği marksizm-leninizmin evrensel ilkelerini bağımsız ve yaratıcı bir tarzda kendi koşullarına uygulayan sosyalist ülkeler ve hareketlere karşı, azgın bir saldırı yürütülmektedir. Bugün birçok sosyalist ülke ve hareket, açığa yürütülen bu saldırıya yüzüzdür. Öyle görünüyor ki, emperyalizmin, bu saldırıyı diğerleri daha da artırmak isteyecektir. İşte Alman emperyalizminin açtığı PKK davası, bir yanıyla da, bu kapsamdaki açılan bir dava, bu saldırıyı diğerleri daha da artırmak isteyecektir. İddianame diye hazırlanan şey açığa göstermektedir ki, bu davayı açanlar, sadece PKK'nin "terörist örgüt" ilan edilmesini değil, bununla birlikte marksizm-leninizmin ve komünizmin de "terörizm" olarak mahkum edilmesini amaçlamaktadırlar. Onların gerçek amaçları budur ve bu amaçları kendileri için en büyük bir kıymaz ve başbelası olacaktır.

Yine, bu davayı emperyalizmin, yurtseverliği ve bu temelde gelişen ulusal kurtuluş hareketlerini dava konusunu yapmakta ve bunları mah-

kum etmek istemektedir. Çünkü, dünyanın döbirtir yanından gelişen ulusal kurtuluş hareketleri, günümüzde de emperyalizme en ağır darbe vuran ve onu en çok tehdit eden güçler olmaktadır. Eğer, bu davayı, PKK önderliğindeki Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi "terörizm" olarak ilan etmek mümkün olursa, bu durum bütün ulusal kurtuluş hareketlerine karşı, onları teslim alabilmek için bir tehdit olarak kullanılacak, teslim alanmayanlar ise hemen "terörizm" olarak mahkum olmaları söz konusu olacaktır. Bu durum bütün ulusal kurtuluş hareketlerine karşı, onları teslim alabilmek için bir tehdit olarak kullanılacak, teslim alanmayanlar ise hemen "terörizm" olarak mahkum olmaları söz konusu olacaktır. Bu durum bütün ulusal kurtuluş hareketlerine karşı, onları teslim alabilmek için bir tehdit olarak kullanılacak, teslim alanmayanlar ise hemen "terörizm" olarak mahkum olmaları söz konusu olacaktır. Bu durum bütün ulusal kurtuluş hareketlerine karşı, onları teslim alabilmek için bir tehdit olarak kullanılacak, teslim alanmayanlar ise hemen "terörizm" olarak mahkum olmaları söz konusu olacaktır.

Alman emperyalizminin açtığı PKK davasının uluslararası planındaki amaçları böyledir. Bu amaçları, ancak emperyalistlere yakışır bir küstahlık olarak ifade edilebilir. Bu, bir verimdir, önem ki duyduğunuz aşırı isteğe benzemektedir. Sosyalizm ve ulusal kurtuluş hareketleri tarafından döbirtir yandan kuşatılan, insanlığı düşürüyor, zorbalık ve katliamların başka bir şey veremeyenler, belli ki bu tür hayallerde olmasa ömürlerinin sonunu tamamlamamışlardır. Şimdi, bu küstahlık ve hayallerle PKK davasını, sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı mücadelenin bir denek, bir sıçrama noktası yapmak istemektedirler. PKK ve Kürdistan halkı, sosyalizm ve yurtseverlikte daha çok donanarak direniş süreci yükseltecek, bu küstahlığa hak ettiği cevabı bu temelde verdiğini darbe ile verecektir.

Demek ki, Alman emperyalizminin açtığı PKK davası, dünya işçi sınıfının ve ezilen halkların bir davası, tüm sosyalizm güçlerinin ve ulusal kurtuluş hareketlerinin bir davasıdır. Davanın uluslararası boyutları, bu kadar geniş, anlamı bu denli derindir. PKK, böyle bir davaya konu olduğu için bundan ancak onun duyabilir. Bu durum, sadece, PKK'nin sosyalizme ve yurtseverliğine de kadar bağlı olduğunu ve bunları ne kadar güçlü birleştirdiğini bir kanıt olarak çıkar. Bu yapısını daha da geliştirecek, işçi sınıfına ve ezilen halklara karşı enternasyonalist görevlerini yerine getirebilmek için her türlü çabayı harcayacaktır. Bu dava, dünyanın tüm sosyalist ve ulusal kurtuluş güçlerine yönelik, PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ile daha sıkı ilişki ve dayanışma içinde olmaları için açık bir çağrı olmaktadır. İnanıyoruz ki, tüm sosyalist güçler ve ulusal kurtuluş hareketleri, büyük bir dayanışma ile bu çağrıya olumlu karşılık verecekler, kendi davalarını şahı çıkararak görevlerini yerine getirecekler. PKK, bu yönüyle çağrılarını, bu davayı açanlarla uluslararası dayanışma sağlamaya hazır olacaktır. Bu davadan, bundan başka hiçbir sonuç çıkmayacaktır. Sonuçta kurtulan, PKK ve Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, sosyalizm ve yurtseverlik olacaktır. Ve marksizm-leninizm, böyle kazanımlar sağlanmadıkça, ulusal ve toplumsal kurtuluşların kazanmadıkça, işçi sınıfına ve ezilen halklara yol göstermeye devam edecektir.

e) Son olarak, bu davanın çok önemli bir amacının da, Almanya'daki sosyalist ve demokratik güçleri indirerek, yabancu düşmanlığı temelinde irkçe-anlayışlarının topluma yaygınlaştırmak ve faşist mirasları güçlendirmek ve bu davayı bir araç yapılmak istemesini olduğunu belirtmek gerekir. Bu nedenle, bu dava, Alman halkının ve demokratlarının aleyhine, onların

Bu dava neden Almanya'da...

Baştarifi 25. sayfa

geleceği açısından önemli bir tehlike. Burada açıkça sunu vurgulamak isteriz: Bugün "bana ne?" diyerek böyle bir davaya kayıtsız kalaran, yarın bundan en çok zarar görenler olacaktır. Bu nedenle, böyle bir zarar görmemek ve yarını güvence altına almak için, tüm Alman devletlerinin davaya sahip çıkmaları ve bu davayı açanların amaçlarına karşı mücadele etmeleri gerekir. Çünkü, bu dava, aynı zamanda Alman halkına ve demokratlarına karşı açılmış bir dava olmaktadır.

1930'ların ilk yarısında, Hitler faşizmi tarafından, tertiplendiği bir komplo ile Bulgar komünistleri hakkında açılan böyle bir davanın, anti-komünist propaganda ve terör çerçevesinde, ırkçı-faşist anlayışların topluma propaganda edilmesi, buna dayanılarak arttırılan faşist terörün toplumun sindirilmesi ve Nazi diktatörlüğün güçlendirilmesi için nasıl bir araç yapıldığı çok iyi bilinmektedir. Bugün onun farkı olan tek şey, sadece, bütün bunların düzenleyicisi olan Nazi partisinin aynı düzeyde bulunmamasıdır. Fakat, bu rolleri ayrı ayrı oynayan çeşitli kuruluşlar ve güçler vardır. Mevcut siyasal yapı, fakat yabancı düşmanlığına karşılık, söze bir fırsatı bunun sözümdü edip sürekli canlı tutarak toplumdaki ırkçı-göven anlayışının gelişmesini en önemli etkeni olmaktadır. Bu davayı açanlar, aynı önemi propaganda bakanlığı gibi, yıllardır, "yabancı terörizmin toplum için tehlike olduğu" biçiminde yabancı düşmanlığını ve

ırkçı-göven anlayışı radyo, TV ve basını da kullanarak topluma empo etmeye çalışmaktadırlar. Bu davayı, böyle bir propaganda materyali yapmak için açmış oldukları, faaliyetlerinden açıkça anlaşılmaktadır. Bunlara paralel olarak ve bunlardan çok alarak Neo-Nazi grupların arttırarak uyguladığı terör işe, gerici olduğu ve faşistleşmeyi güçlendiren senaryosunun tamamlayıcısı olmaktadır.

Bu davanın, Almanya'daki aşırı gelişmeye ve faşist gelişmeye paralel ve ona bağlı olarak açılmış bir dava olduğuna daha önce göstermiştik. Ve yine, emperyalizm, sosyalizme ve ulusal kurtuluş hareketlerine karşı arttırıldığı saldırıların bir parçası olduğunu ortaya koymuştuk. Alman emperyalizminin dünya çapında yoğunlaştırılan bu mücadelede, ABD'yi bile geride bırakarak nasıl başarıya ulaşmaya çalıştığı ortadadır. Bütün gücüyle, İkinci Dünya Savaşı'nın sonuçlarını tersine çevirebilmesi için çalışmaktadır. Bu dava ile de, tarihi Nürnberg duruşmalarının intikamını Alman istemektedir. İşte, bu davayı açanların amaçları bu denli kapsamlı ve tehlikelidir. Tabii, bu tehlike, en başta ve en çok Alman halkı ve demokratları içindir. Bu dava çerçevesinde ve bu dava bahane edilerek, daha şimdiden iki özel yasa çıkarılmıştır ki, bunlar yasaları uygulayanlara yasalara değil, yasaları, uygulayanlara bağlı hale gelmiştir. Bu özellikleriyle, görüşürde olan çok sayıda yasa fiilen işleme kılınıştır. Bu yasalara

dayanarak, üst yönetimde olanlar, artık istedikleri herkes için dava açıp onları tutuklayabileceklerdir; bunun için sözde "tanık" adıyla iki kişi bulmaya ihtiyaç kalmıştır ki, ihtiyaç olduğunda böylesini bulmak da onlar için hiç zor değildir. Bu yasalar, örneklere Türkiye gibi faşist-askeri rejimlere olan yasalar gibi, pek, nerde kaldı çok sözü edilen demokri, nerde kaldı insan hakları? Çok açık ki, bunların hepsi sözdür, gerçekte olan işe despotik yönetimin adım adım kurumsallaştırılması ve güçlendirilmesidir.

Şimdi, bu davayı açanlar, bunu da vesile edip "yabancı terörizm" adı altında ırkçı-göven anlayışları topluma yayarak, her türlü toplumsal iletişim aracını kullanarak yabancı düşmanlığının en fazla körüklenişini olukun, bundan kendilerinin yararlanacakları bildikleri için, bunun yolunu önceden kapayabilecek amaçlarla bir de "PKK'nin yabancı düşmanlığını körüklediğini" iddia etmektedirler. Herhalde geçreğin bu denli çarpıtıldığı ve tersüz edildiğini gösteren başka bir durum bulmak çok zordur. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesini destekleyen Kürt ve Alman kitleleri üzerinde, Almanya'nın yakın tarihinde gördüğümüz buyutta politik terörün ve baskısı uygulayanların, Kürt ve Alman halklarının dostluğunu ve dayanışmasını geliştiren PKK'ye karşı bu tür iddialarda bulunmaları ebedette oldukça anlamlıdır. Sadece bu iddia bile, şampierinin, bu davayı açmakla amaçlarını anlamak ve açıklamak için yeterlidir. Hiç şüphesiz, demokratik dostluk temeline Kürt ve Alman halklarının dayanışmasını geliştiren PKK'nin "yabancı düşmanlığını körükledi-

ğini" iddia etmez ve zaten bunu izah da edemez. Tabii, kendisi yabancı düşmanlığının asil körükleyicisi değilse; tabii kendisi ırkçı-göven ve yabancı düşmanı değilse.

Burada, sunuları da belirtmek gerekir. Bu dava açıkların, davayı açanların esas amacı, PKK'yi yıkma mücadelesinde bundan yararlanmaları; bu amaç bildirilmediği, işe tali plandıydı. Fakat, kısa sürede, davayı açanların bu amaçları boşa çıktı; bu dava, PKK'yi yıkma mücadelesinde kendinden beklenen önemi kaybetti. Bu nedenle, davayı açanların, PKK'ye yönelik amaçları geri plana düşürerken, bu davadan Almanya'da açıldığı geliştirme için yararlanma amaçları öne çıktı ve en önemli amaç haline geldi. Buna, davayı açanların, onu sürekli uzatarak bir propaganda malzemesi olarak canlı tutma yönündeki çabaları da açıkça göstermektedir. Bu durumda, dava, daha çok Alman işçi sınıfının ve halkının, sosyalist ve demokrat güçlerinin davası olmaktadır. Bu nedenle, Alman halkının ve demokrat güçlerinin, bu gerçeği daha çok bilince çıkarmaları ve bu bilince net devlet davalarına yeterli kadar sahip çıkmaları gerekir. Fazla zarar görmemek ve gelişen amaçlarının boşa çıkarmak için bu gereklerdir. "Yabancılar dışarı" diyenlere karşı çıkarken, bunlara aynı rolü olmayan "yabancı terörizmi" diyenlere yeterince ve zamanında karşı çıkmamak Alman halkı için ciddi tehlikeler ortaya çıkarabilir.

PKK ve Kürdistan halkı, emperyalizm karşıtlarının, Almanya'da olduğu gibi, Batı Avrupa işçi sınıfının

ve halklarının sosyalizme ve demokrasinin davalarına müttefliklerinin büyük somut bir dayanağına dönüşmüş olmasından, sadece kınayıcı değildir. Bugün, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinden yana olup onun desteklemeye geçerken demokratik tabanları bir Avrupa için özde hak gelmiştir. PKK, bu gerçeği anlamak, Almanya'nın sosyalist ve demokrat güçleriyle faşizme ve emperyalizme karşı dayanışmasını geliştirmek için elinden gelen her şeyi yapmıştır ve yapmaktadır. İşçi sınıfının ve halkın sosyalizm ve demokrasi mücadelesine her zaman dayanışması içinde olacak ve bu mücadeleyi destekleyecektir. Bu konuda üzerine düşen görevi yerine getirmekten asla geri durmayacaktır. Aynı yaklaşımı, PKK'ü önderliğinde Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı Alman işçi sınıfı ve halkının da yapmasını olmalıdır. Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük hareketinden yana olmalıdır. Alman halkının da özgür ve demokratik bir yaşam içinde olamayacağı açıktır. Bu durum, günümüzde ve bu dava ile çok daha net bir biçimde açıkça çıkmıştır. O halde, bu dava, Kürdistan halkı ve ulusal kurtuluş mücadelesine dostluk ve dayanışması geliştirmek için Alman işçi sınıfına ve halkına yönelik bir çağrı olmaktadır. İnanıyoruz ki, Alman işçi sınıfı ve halkı, sosyalist ve demokrat güçleri, bu çağrıya gereken karşılığı verecekler, Kürdistan başlısıyla ve özgürlük hareketleriyle dayanışmasını güçlendirecekler, kendi davaları olan bu davaya daha çok sahip çıkarak emperyalizmin ve faşist mihraçların komplolarını boşa çıkaracaklardır.

Newroz ülkeye vurgunluğun...

Baştarifi 19. sayfa

ve Bahar Atımları'nı da sömürgeci birliklere güçlü darbeler indiriyor. Kontrolün çıkarıyor, büyük kayıplar veriyor!

Bugün gerçek özgürlük ve özgürlük uğruna gerçek savaş gerilla ortamında gerillaıyla yaratılıyor. Zindanlarda yüreklerimizden yankısını buluyor. Gerilla, halkın bağımsızlık ve özgürlük savaşına büyük emek, can ve kan vererek; şahadetle oluşuyor. Halk ordumuz sağlam kişilik, sağlam birlik ve disiplinle her gün daha da güçleniyor, büyüyor, gelişiyor. Daha kesim, daha büyük, daha güçlü sonuç alma; her çatışmada, her baskında, her pusuda büyük sonuç elde etme, her türlü zafere karşılama yolunda büyük savaşım yürütüyor! Bugün gerilla, savaşımın en şiddetli, en dolayıcı biçimi olarak, halkımızın en savışı yeteneklerini bir araya getiriyor. APOCÜ vurus tarzıyla büyük değerler yaratıyor! Eylemsizliği, sağ-faşistliği pratiği, taktikliği boşa çıkarmayı, örgütsüzlüğü, dağınlık ve kuralsızlığı mahkum ediyor; halkımızın en savışı özelliklerini konuşturuyor!

Bugün gerilla Newroz'u; savışı yükseltmek, düşmanı darbeleyerek karşıyor. Newrozlarda savışarak yaşamın tadına varıyor! Baharla, yeni güne koşuyor. Partiyi, halkı ve mücadeleye bağlılığı haykırıyor, manevi komutanlıklarını yükseltiyor! Eylemci kişiliğini, dayanıklılığını, beltek-tükemnessi dirençliliğini, celik yüreği, bileği, silahı ve gözüpçeliğini yığılı konuşturuyor! Düşmanı pılgına çeviyor, korkutuyor, paniği yaşatıyor!

Kahraman savaşçılar!

Düşman ulusal bağımsızlığı ve atımlarınızdaki darbelemiş, kendini yastamza, koryamaza duruma gelmiştir. Düşmana kesin darbeyle vurmak, kavgayı bu temelde yükselt-

mek bugün dünden daha yakıcı ve vazzeliğektir. Kavga bilinçtir. Zogurlandırıyor. Kavga Mazlum ve Mahsumların gururunu taşıyor. Dağ doruklarında yakıtınız Newroz ateşinizi daha bir aydınlanıyor, yürekleniyor!

Bugün bir, savış esirleri sizinle; halk olmanın, direnenin, sizlerle yaşamın gururunu taşıyor. Dağ doruklarında yakıtınız Newroz ateşinizi daha bir aydınlanıyor, yürekleniyor!

Bugün bir, savış esirleri sizinle; halk olmanın, direnenin, sizlerle yaşamın gururunu taşıyor. Dağ doruklarında yakıtınız Newroz ateşinizi daha bir aydınlanıyor, yürekleniyor!

Bugün bir, savış esirleri sizinle; halk olmanın, direnenin, sizlerle yaşamın gururunu taşıyor. Dağ doruklarında yakıtınız Newroz ateşinizi daha bir aydınlanıyor, yürekleniyor!

Bugün bir, savış esirleri sizinle; halk olmanın, direnenin, sizlerle yaşamın gururunu taşıyor. Dağ doruklarında yakıtınız Newroz ateşinizi daha bir aydınlanıyor, yürekleniyor!

siktığınız her mermi, salladığınız her bomba bid müthiş coşturuyor, ayaklandırıyor!

Bugün bir, savış esirleri sizinle; halk olmanın, direnenin, sizlerle yaşamın gururunu taşıyor. Dağ doruklarında yakıtınız Newroz ateşinizi daha bir aydınlanıyor, yürekleniyor!

Yoldaşlar!

Büyük Parti savışı olmak; savışı doğru yürütmek; Parti Önderliğinin çalışma temposuna ayak uydurmak, politik pratiklerimizle aşarak, ideolojik, yetelik-zirgütsüz olarak yetkinleşmek; Parti hatına denk düşen bir devrimci kişilik ve eylemliyi tutturmak mümkündür. Önderliğe bağlılık, önderliği korumanın doğru biçimi; O'nun emreğine, O'nun enerjisine cevap vermektir.

Bugün bizler Newroz'un ayrıntırcı, gücündeki özyle kendimizi en doğru tarzda özümlemekte, yetkinleşmedikçe; "bağımsızlık ve özgürlük" gibi, "Parti, halk ve anıya bağlılık" gibi en kutsal, en yaratıcı değerleri her şey veremeyiz! Devrim gibi son derece ciddi ve ağır sorumluluk isteyen görevler, son derece zayıf, yetersiz bir pratik ve yaşantıyla yerine getirilemez! Parti çizgisine dayatılan faşistliği, antilenist yönelimleri; işbirliği, ikel-milliyetçiliğin savışı boşa çıkarma faaliyetlerine açık olan, Partiyi özümsemeyen bir kişilik devrimci savışı yürütemez, önderlik edemez!

Partimizin büyük emekle ortaya çıkardığı ve başarıya ulaşma, binlerce şehit kanı aktığı değerleri güçlü bir kişilik donanımıyla yaşatmalı! Ve bu amaçla görevlere daha sıkı sarılmak! Göreve sarılmak; yanlığı ve yetmezlikleri aşmak, süreci ve sonuçları doğru kavramak, Parti ve mücadeleyi doğru kullılmak gücündedir! Göreve sarılmak; zindanlarda ya da dağlarda, köyde ya da şehirde, yurtdışında ya da yurtdışında Newroz coşkunluğuyla savaşmak, kavgayı yitirilme göstermemek, bütün gücü

kapsamlı olarak kavgayı vermek, zorluklardan kaçmamak Parti silahıyla donanmak, öğitilme!

Newroz ateşinden aldığımız güç, cesaret ve sıcaklığı görevlere daha sıkı sarılmak! Bilinçle, yürekle, inançla savışmalı! Newrozlarda yaşamamızın, anıya bağlılığın, savışı yükseltmemiz anlamı budur!

Demokrasi güçleri, ilerici insanlık!

Newroz, halkımızın baskı ve sömürüye başkaldırışı olduğu gibi, bölge halkları için de; birlik, dayanışma ve mücadele, basit ve esaretten kurtulma, özgürlüğe güdüldü! Bugün Kürdistan halkı Newroz'u daha büyük coşku ve dirençle karşıyor; PKK ile kendini temsil ediyor; sömürgeçliğe ve emperyalizme karşı bağımsızlık ve özgürlük savışı yükseltiyor!

PKK hareketi, halkları ve insanlığı köleleştirip çağdışı ilişkiler içinde tutar; insanlığı ve insanlık değerlerini ayak altına alarak, düşkünlüğün sömürgeçliğe, emperyalizme ve her türlü gericiğe karşı bir özgürlük hareketidir. PKK'nin emperyalizmi kan damarı durumunda olan Ortadoğulu'nun en zayıf halkası Kürdistan'da yükselttiği bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesi bugün ülkemize sızırı kalımyor, başta Türkiye olmak üzere, tüm bölge halklarını da kucağıyor; özgürlük savışlarını besleyen, ilerleten devrimci bir güç oluyor; muazzam olanaklar açıyor; proletarya ve ezilen halkların birlik ve mücadelesi temeline enternasyonalizmi yükseltiyor. PKK gerçektir, bölge halkları ve işçi sınıfının aydınlanmasında, sınıfsal ve ulusal kurtuluş için, örgütlenme savaşını yükseltmesinde de büyük rol oynuyor; halkların eşit ve özgür ilişkilerine nasıl ve hangi araçlarla güçleneceğini gösteriyor! Bugün PKK sömürgeçliğe ve emperyalizme karşı mücadelesinde; işçi sınıfı ve ezilen halkların kurtuluş özlemlerini taşıyor; halklara, ilerici, devrimci, demokrasi güçlerine dayatılan

baskı, sömürü ve işkenceye karşı Kürdistan'da savışı yükseltmek birlik, dayanışma ve mücadele çağrılarını yaparak karşılık veriyor!

Demokrasi güçleri!

Sömürgeçliğin ve emperyalizmin, Kürt halkına ve kurtuluş savaşına karşı yürüttüğü baskı, işkence ve imha savışı karşı durmalı! Halkları köleleştirip egemenlik altına alan sömürgeci-faşist, emperyalist güçlere karşı sınıf savışımızı, halklarımızın birlik ve dayanışmasını çıkarmak proletar enternasyonalizmi yaşatmalı! PKK ve Kürt halkına karşı yürütülen özel imha savışı teşhir ve tecrit edilmiş halkları bölme, parçalama, ezme, çeki ve insanlığı işçi yaşam içinde tutma çabalarına karşı halklarımızın birleşik direniş cepheğini çıkaralım!

Halkların bağımsızlık ve özgürlüğe, insanlığın dünya kardaşlığına giden yol; emperyalizme uzlaşma, barış içinde bir arada yaşama değil, emperyalizme karşı kesintisiz devrimci savışı! Bugün PKK buna örneklik ediyor, sömürgeçliğe ve emperyalizme karşı kesintisiz bir savış yürüterek ezilen halklara ve insanlığa zengin bir pratik sunuyor! Ulusal direniş gücümüz Newroz'da tüm devrimci demokrasi güçlerini ve ilerici insanlığı selamlıyoruz!

Newroz, ulusal önderimiz APO'ya, Partimiz PKK'ye, halkımızın siyasal birliği ERNK'ye, Ordumuz ARGK'ye, tüm yoldaşlara, bölge halklarına ve tüm insanlığa kullu olsun!

- Biji Newroz!
- Newroz şehitleri ölümsüzdür!
- Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!
- Yaşasın Başkan APO!
- Kahrolsun sömürgeçliğe ve emperyalizme!
- Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

Aydın E Tipi Cezaevi
PKK'li savış esirleri adına
Hüsni Altun, Fırat Kuv,
Sait Üçlü, Şamil Batmaz

21 Mart 1990

Hiçbir güç bağımsızlık ve halk...

Baştarafı 28. sayfa

Geleceğimizin yolunu özgümlüğe açtık. Bugüne Başkan APO'nun liderliğinde ve PKK'nin önderliğinde vardık. Örgütü bir avuç insanlık, birçok milyon olduk. Küçük eylem gruplarına başladık, bugün ordular oldu. Topalayanlar başladık, bugün tüm yurtsaver halk kesimleriyle milyonlar olarak ayağlanıyoruz. Yaşam yolu, şeref yolu budur. İhanet

Kürdistan'da "meşurlaştırılmış", bugün İhanet kaçacak delik arıyor, aradan on yıl geçse de gündüzleri fare deliğince bulunuyor ve hak ettiği cezaya çarptırılıyor.

Evet, daha katıdececek çok yolumuz olduğunu biliyoruz. Çok yetim verdik ve daha vereceğimizi biliyoruz. Sömürgeci ve emperyalist güçlerin tahrik ettiği oyunlarını farkındayız. Onlar, yenilgiyi kolay kolay ka-

bulunmemecek, yenilgi aldıçka daha da kudurlanacaklardır.

Bunları biliyoruz. Bizler de ayaklanarak zaferden zaferle koşacağız. Biliñiz, örgütü ve savaşın halk potansiyelimize, kimsenin yenebileceği bir kuvvettir. **Bir daha ilanı ediyorum:** Bağımsızlık yolunda kararlı yürüyüşümü sürdürüceğiz. Sömürgeci canilerin halkımıza ve savaş esirlerine yönelik hiçbir vahşetini cevapsız bırakmayacağız, sömürgecileri canevinden vuracağız. Bunun için gücümüz ve olanaklarımızı fazlasıyla vardır. Dökülecek kanın sorumlusu biz değiliz, faşist Türk sömürgecileri ve emperyalist destekçileri olacaktır.

Yurtsaver Kürdistan halkı; işçiler, gençler, kadımlar, köylüler, kurtuluşumuz PKK'nin bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizmi yolundadır. Öncümüz PKK tarafından kenetlenilmiş, halk kurtuluş ordumuz ARGY'yi güçlendirelim, Ulusal Kurtuluş Cephesini ERNK'le birleştirelim. Kurtuluşu daha kitlesel ve daha direngen yürütelim!

Türkiye emekçileri ve devrimci-demokratik güçleri!

Her vesileyle çağrı yapmayı bir kardaşlık görevi biliyoruz. Bizler gibi siz de faşist Türk burjuvazisinin baskısı, işkencesi ve talanı altındasınız. Egemenleriniz, hem sizlere baskı uyguluyor, onuruza onuyor, hem de sövünce zehiriyle aldatmak istiyorlar. Yakın tarihte kadar Kürt halkının katedilmesi ses çıkarmıyordunuz. Buna olanaklarımız da yoktu. Bugün aynı durumda değilsiniz. Kürdistan halkı ile işte yaşıyorsunuz. Türk sömürgeci ordusunun cinayetlerini iğnenek seyrettir-

ğimize ve burjuva politikacılarının şoven sahtekarılarına tepki duyduğunuz eminiz.

Fakat tepki yetmiyor. Hemen yanbaşında Kürt halkının soykırma uğratılmasına seyirci kalamazsınız. Kürt halkıyla birliñiz ve kardaşlığını ancak Kürt halkının özgür olduğu koşullarda kalıcı olabilir. Bir halkın inkan üzerinde birlik olmaz. Unutmayınız ki, Kürdistan'ın köleliğinden işçi alan Türk burjuvazisi, bu gücü süzeri daha fazla ezme ve sömürmede kullanıyor.

Kürt halkı elleriyle, yumruklarıyla, taşlarla direniyor. Size de çağrı yapıyor. Direniş yolunu açıyor. Bu kardaşlık çağrısını cevaplayınız, açılan direniş olanaklarını değerlendiriniz. Birleşik mücadele gücümüz karşısında faşist sömürgeci cehalların ömrü uzun olmaz.

Çocuklarımız Kürdistan'da soykırım savışı yürüten sömürgeci orduya yollanıyor. Burjuva politikacılarının şoven propagandalarına kanmayın. Kürdistan'daki siyasal halk ayaklanmalarına karşı sessiz kalmayın, omuz verin. Katliamlara tepki gösterin. Bu görevler sizler için hem insanlık görevidir, hem de kurtuluşunuz için zorunlu sorumluluklardır.

Türkiye'nin devrimci güçleri; emekçilerimiz direniş kaldırmak görevi sizler omuzlunuzdur. Güçsüz süzümz olabiliriz. Buna rağmen, devrimci sorumluluğunuzun yerine getirmeye zorundasınız. Türk devletinin son yönelimlerine karşı durmak, emekçilerimiz ve yöneticilerinin anlamlarını konusunda etkimek, emekçilerimiz üzerindeki burjuva şovenisti etkiyi kırmak, Türk sömürgeciliğinin katliamlarına aktif, siyasal ve eylemsel tepki göstermek ve

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine aktif dayanışmada bulunmak görevi sizlerin omuzlunuzdur.

Avrupa'nın devrimci-demokratik ve ilerici güçleri!

ABD ve Batı Avrupa'nın NATO üyesi yöneticileri, tüm hukuk yasalarını ve insanî ilkelere ayaklar altına alarak Kürt halkına karşı cinayetler işliyorlar. Türk devleti, NATO tarafından besleniyor ve NATO'dan cesaret alarak katliamlarını arttırıyor. Türk devletinin ajanları, NATO üyesi ülkelerin yöneticilerinin himayesinde Batı Avrupa ülkelerinde ironsun ticareti ve komplolar dahil her türlü karantik işleri yürütüyorlar. Türk devletine verilen askeri, siyasal ve ekonomik destek yetimiyormuş gibi, NATO üyesi yönetimler şimdiki Kürdistan'a doğrudan müdahaleyi değerlendiriyorlar.

Yönetimlerinizdin bu saldırılarına seyirci kalmayınız. Bağımsızlık mücadelesinde Kürt halkı ve öncüsü PKK'ye omuz veriniz, dayanışmasını arttırınız. PKK'nin insanlık ve sosyalizm savasına katkınız bulunsun. Halklarımız, hükümetlerimizin Kürt halkına karşı günahları konusunda aydınlatınız. Türk sömürgeciliğinin katliamlarının karşısında durunuz.

-Faşist Türk sömürgeciliğinin tüm planları ayaklanan halk gerçekliğini karşısında yenilgiye mahkumdur!

-Kahrolsun faşist Türk sömürgeciliği ve emperyalizmi!

-Yaşasın Başkan APO, yaşasın sosyalizmi!

-Yaşasın PKK-ERNK-ARGK!

PKK-Avrupa Temsilçiliği
6.4.1990

Ortadoğu halklarının 2000 yılına...

Baştarafı 7. sayfa

İslami kimliğini devrimci temellerde yeniden yakalamasını birlikte getirecektir. Örneğin, bir İslam Devrimi, bütün yetersizliklerini ve halkların kardaşlığında oynaması gereken rolü oynamamasına rağmen, yine de olumlu yönlere olan bir devrimdir. İnanç daki İslam devrimi, Ortadoğu halklarını emperyalizme, siyonizme ve yerli gericiye karşı çıkışlarına varolan zaafatlarını giderir, özellikle halkların bağımsız ve özgür gerçekliğini kabul etme temeline iletirler, hiç şüphesiz önümüzdeki on yılların bu doğrultuda gelişmesinde olumlu olarak görülmeye gereken rolünü en anlamlı bir biçimde oynayabileceklerdir.

Çağdaşlaşmanın Arap savaşının daki seçkin örneği olan, Suriye'nin başını çektiği ilerici komünizm; emperyalizme, siyonizme ve yerli gericiye karşı çıkışında, bölge halklarının ilerlemesinde küçümsenmeyecek katkılar sunmuştur. Özellikle Arap sahasında emperyalizmin dayattığı siyonizmle uzlaşmacılık politikasına ve çok sayıdaki gerici güç ödağına karşı kararı ve direnişçi olan bu tavır, Ortadoğu halklarının yükünü hafifletmede küçümsenmeyecek bir rol oynamaktadır.

Türkiye gerçeğinde ise, halkların bağımsızlık ve özgürlüğüne en çok sahip çıkması gereken sosyalist hareket, 20 yıldır tüm zayıflıklarına ve sosyalizmi dışı özelliklerine karşın günümüzde kadar gelişmesini sürdürmektedir. Belki de en işkenceci bir rejim olan, Türk faşizmine karşı yürütüldüğü sosyalist mücadelesi, onu bugünkü kardaşlarımızın sorunlarının çözümünde aday bir konuma getirdiği gibi, ya Türk halkının bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin önderi olmayı başarmaya ya da eski komünizm sürdürücü tasfiye olma biçiminde bir biçimde karşı karşıyadır. Eğer Türkiye devrimci demokratik hareketi sosyalizm öncülüğünü yakıcı deyimleri temelinde kendisini yenilerse, Ortadoğu halklarına azımsanmayacak bir katkıda bulunacağı kuşkusuzdur.

İran somutunda İslami devrimin olumlu özelliklerini, Arap sahasında siyonizme ve gericiye karşı Suriye'nin tarihi önderliğini ve Türkiye'de kendini devrimci bir temelde yenilemeye karşı karşıya olan sosyalizm birikimlerini, daha çok da Kürdistan somutunda olumlu yönleriyle bir senteze kavuşturma durumunda olan PKK, tarihi bir adımı bu temelde atmıştır. Kürdistan, tüm gelişmelerini en olumlu yarılarını, PKK somutunda kendisi tarihi özelliklerini ve gıncel kurtuluş sorunlarını doğrudan temelde çözmenin örneğini sergileyerek karşılıyor. En yaratıcı bir yaklaşımı, bütün halklarımızın -buna başta soykırma uğrayan Ermeniler olmak üzere azınlıklar da dahildir- günümüzde kadar yansıyan gerçeklerini ve halk kültürlerini nasıl kardaşlık temellerini ortaya çıkaracağına, giderek insanlığın nasıl boyuereceğini ve bağımsızlık ve özgürlüğü şimdiki yadere tamik oluncadık bir enternasyonalizme kaynaştıracağını da çok iyi ortaya koymakta-

dır. Partimiz bu temelde bağımsızlık ve ulusal kurtuluş kadar enternasyonalizmin de seçkin bir örneğini sergilemektedir. Her zaman İttiharına andığımız Kemal PIR voldaşın, **"Ben bu Hareketi zaferi görüyorum. Ben Ortadoğu'da küçük devletlerin varlığını ziyade, Ortadoğu halklarının büyük federasyonunu görüyorum"** şeklinde sözleri, her zamankinden daha fazla gerçeğe yakın olmuş ve büyük anlam kazanmıştır. Partimizin, böylesine tarihi ve güncelliği olan halklarımızın gerçeğine dayatmak istediği önderlik görevi budur.

O halde, 2000'li yıllara dayanırken, Ortadoğu halkları yeni doğuş gününü anlamada da gelen Newrozlara böyle yaklaşılarsa, uygarlık tarihinde büyük rolüne bir kez daha yararına konuma ulaşacaktır.

Halkımız bu temelde 2000 yılına yaklaşıyoruz, sadece kendi ulusal kurtuluşunu sağlamakla yükümlü olmadığımız çok iyi bilmekteyiz. Bugün ayağca kalkın Kürdistan halkı, insanlık aleisinin işi ve özgür bir üyesi olmak için savaş yürütüğüne geçerken, bunu tamamen hakkın, mazlumun, emeğin ve özgürlüğün en kararl ve sonuna dek savunucusu olmak için yapmaktadır. O, tarihte kendisine dayatılan tersine büyük bir haklarını görevini gerçekleştirmen kendi rolü olmasından kıvanç duymaktadır. Çok iyi bilinmelidir ki, Kürdistan'da kazanacak devrim Ortadoğu halklarının kazanan devrimdir; bu da insanlığın baskı ve sömürü düzeneğine karşı kazandığı en temel enternasyonalist devrim demektir.

O halde ilerici insanlık, eşine ender raslan bir kahramanlık halkımız hayatı çıkarlarını temsil etme gücünü gösteren PKK hareketine dostluk temeline yaklaşarak; ertelenen, gözmeztelen gelen ve giderek insanlık suçuna iştirak alanına gene tutulmalarına son vermesi ve görevlerinin gereklerini yerine getirmelidir. Yine, kendisini halkımızın mücadelesine bağlayan kişi ve gruplar da, bu temeldeki çağrılarımıza dürüstçe karşılık vererek, daha olumsuz durumlarla düşmeden doğru yolda birleşmelidirler.

Halkımız da; içine düşürüldüğü bu suçlu ve lanetli durumun kurtulmak için, kendi öz savasınımla yıkılenerek hem kendine ve hem de insanlığa karşı suçlu durumdan kurtulmalı, insanlık aleisinin onurlu ve şerefli bir üyesi haline gelmelidir. Partimizin bu çağrılarında, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesinde birleşerek ve halk savasına sonuna kadar kendisi katarak cevap vermesi ve onun abidesi olan PKK'nin yolunda zaferle dek yürümelidir!

-2000 yılına dayalı Newroz'lara, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ı sığdırmak için ilerleyelim!

-Ortadoğu halklarının bağımsızlık, özgürlük, eşitlik ve kardaşlık mücadelelerini destekleyelim!

-Emperyalizmi, siyonizmi, kemalizmi ve her türden gericiyi yerle bir edelim!

21 Mart 1990

Ayaklanmak ve dağa çıkmak...

Baştarafı 13. sayfa

güçlerini dağa çıkmasını teşvik etmek ve sağlamak; kitleler nerede ise gerilla oradadır ilkesini hayata geçirmek, sömürgeciliğin bu politikasını da boşa çıkaracak ve mücadeleyi büyütecektir. Yeni öniemlerde en çok dayanmak istedikleri güçlerin yeni korucular ve aşiret ayları olduğu anlaşılıyor. Bunları daha çok büyütme ve savışı iyice Kürdistanlaştırarak istiyorlar. Bu husus sömürgecilerin direniş hareketine en çok dayattığı ve birçok sonuca buradan ulaşmak istediği bir husus oluyor. Belki ki, direniş güçleri için de çok dikkat edilmesi ve somut duruma göre uygun politikalarla yaklaşılması gereken bir alandır. Sömürgeciler, devrimci güçleri en çok burada hataya düşürmeye, mümkün olduğu kadar çok insanı ulusal kurtuluş karşısında suçlu hale getirmeye çaba harcıyorlar. Bu noktada elebaşlılar ve sömürgeci politikaya önyak olan gerici çevrelere ezici darbeyi vurabilecek, adıldan veya zorla bu işe koşulan güçleri kazanma ve tarafsızlaştırma çalışmaları analarız sürdürmek önem taşıyor. Özellikle bu çalışmaları sömürgeci güçlere, askeri kuvvetlere darbeler vurarak yürütmek, başarı kazanmak açısından önemli bir husus olarak görüyoruz. Bütün bunlar, yeni sömürgeci çabalarına karşı gerillanın etkin varuşları Kürdistan'ın her tarafında oluyor. Öyle ki, sömürgeciliğin büyük bir gamatayla geliştirilmesini istediği yeni durum daha şimdiden parçalanmış ve ölü doğuma itilmiş bulunuyor. Bunun daha da gelişeceği, gerillanın etkin rolünü başarıya oynayacağı, baskı altına alınmak istenen kitlelerin ayaklanacağı ve zorlanırsa dağa çıkacağı birçok gözlemcinin ortak yargısı olarak ifade ediliyor.

Bu gelişmeler, esas olarak

Türkiye'deki devrimci gelişmeler açısından önem taşıyor. Hazırkıydılar, fakat başka donemlere göre daha çok olanaklara sahiptirler. Kürdistan'daki gerilla ve halk direniş, bütün baskı güçlerini üzerlerine çekerek ve bunları yenilgiye uğratarak başarı bulunamayacak bir olarak sunmaktadır. Türkiye'deki halk kitleleri rejime karşı mücadeledir etmede çok büyük ve iletik bir güç konumuna gelmişlerdir. Demokrasinin reform hayalleri iyice suya düşmüştür, devrimci gençin çok çevrenin tartışarak ulaşamadığı sonuçları faşist rejim kendisi ortaya çıkarmıştır. Bu ortamda gerçekçi olma, gerçeğe uygun anlayışlarla örgütlenmeye ve pratik yürüme imkanı daha çoktur. Elbette birleş zahmetli olacaktır, fakat eğer bu da göğüslenirse yetmiş yıldır yaratılmayanın yaratılması, Türkiye devriminin politik bir güç olarak devreye girmesi gerçekleştirecektir. Burjuvazinin yeni darbese girişimlerine karşı Türkiye'de böylesi devrimci politikalar beklenbilir.

Yeni durum itibarlığı Kürt çevrelere açısından da son derece öngretil ve tükeniş ilan edici niteliktedir. Bu nedenle, yeni değerlendirilmeleri ve tutum değişikliklerini ortaya çıkması olasılık dahilindedir. Yıllardır emperyalistler ve sömürgecilerin ağızyla direniş hareketine karşı tutum aldılar, ötekmiş kıldılar, yarıyana çaba harcadılar. Diğer yandan da Kürdistan'da geçmişte ortaya çıkan direniş hareketlerine sahip çıkmaya çalıştılar. İşte sömürgeciliğin aynı uygulamaları bugün de sürdürüyor, Kürdistan'daki mücadeleyi aynı düzeyde görüyor. Belki ki, bu tür güçlerin eski tutumlarını olduğu gibi sürdürmeleri artık olanaksız hale gelmiştir. Zaten fazla bir etkileri ve güçleri de kalmamıştır. Fakat geçmişteki kadar emek olamayacakları, bazı çevrelere tutum değişikliklerini ortaya

çıkabilecek, direniş destekleyen ve dayanışma için gereklilerin olabileceği söylenebilir.

Gerillanın gelişimi ve bu temelde büyüyen ulusal kurtuluş mücadelesi, uluslararası kamuoyunda faşist Türk sömürgeciliğinin geniş ölçüde teşhiri etmiştir. Son kararlara sarva tirilmadığı cabaları, askeri darbeye niteliğindeki girişimleri bu teşhir ve teccili iyice arttıracak, Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi ve önderi PKK'nin uluslararası ilişkileri daha da gelişmiş sağılamasacaktır. Bu yöndeki çabaların en çok ürüne çevrilmesi bir döneme gelmiştir.

Bütün bunlar, faşist-sömürgeci rejimin kızmazlığını ve direnişin gelişme gücünü göstermektedir, rejimin savışı tirilmadığı cabalarının yenilgiye uğrayacağına açıkça ifade etmektedir. PKK, böyle bir sonucu başarıya yaratmak için kanıtlanmış olan önderlik rolünü sürdürecektir, gerilla etkin mücadelesiyi bu gelişmelerin yaratıcısı olacaktır. Kürdistan'daki halk kitleleri gerilla ile daha çok kenetlenecek, yurdunu terketmeyecek, bu tür girişimleri ayaklanarak ve dağa çıkarak püsürtecektir. Yurt dışına saçılmaya olan Kürdistanlılar, bu gelişmeler karşısında daha çok ülkelerinde doğma ve mücadeleye böylece kalıtma hareketini geliştirecek, bulundukları yerlerde mücadeleye daha çok destek verecek ve sömürgeci barbarlığı ve soykırma karşı protestolarını yoğunlaştırıp uluslararası kamuoyunun dikkatini ve desteğini kazanarak sömürgeci vahşeti etkisiz kılması hz. met edecektirler. Bu noktada her Kürdistan insanına öneleli görevler düşmektedir, mücadeleye görevi herkesin olmasın, herkes bir şeyler yapmasın olanağı yaratmıştır. Ülkesine ve ulusuna bağlı her Kürdistan insanı bu görüneşine sahip çıkmak ve birleşik halk mücadelesine katılmalıdır.

Gerilla ve her alanda direnen halkımız, faşist Türk sömürgeciliğini yenmeyi ve tarihin kötülükleri sepetine gömmeyi bilecektir.

